

ข้อมูลพื้นฐาน

ด้านการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

ประจำปี ๒๕๖๖

๐ ๗๖๔๑ ๓๑๘๑

๐ ๗๖๔๑ ๓๑๘๒

<http://www.opsmoac.go.th/phangnga-home>

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
ชั้น ๓ ศาลากลางจังหวัดพังงา

เอกสารเลขที่ ๒/๒๕๖๗
กลุ่มสารสนเทศการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

คำนำ

ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวม ข้อมูลสถิติด้านการเกษตร สถิติด้านประมง สถิติด้านปศุสัตว์ สถิติด้านสหกรณ์ และด้านอื่นๆ โดยรวบรวมข้อมูลจาก หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการพัฒนาด้านการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา จึงขอขอบคุณหน่วยงานต่างๆ ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล ดังกล่าวไว้ ณ โอกาสนี้และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจทั่วไป ได้นำไปใช้ประโยชน์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
มิถุนายน ๒๕๖๗

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความเชื่อมโยงทิศทาง นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	๑
๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	๑
๒. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๒
๓. ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์	๒
๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๓
๕. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๔
๖. แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๖
๗. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดพังงา	๘
๘. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา	๑๐
๙. แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG โมเดล	๑๔
๑๐. แนวทางการขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วย BCG Model ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๔
๑๑. นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๖
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปจังหวัดพังงา	๑๘
๑.๑ คำขวัญจังหวัดพังงา	๑๘
๑.๒ ตราประจำจังหวัดพังงา	๑๘
๑.๓ ต้นไม้ประจำจังหวัดพังงา	๑๘
๑.๔ ดอกไม้ประจำจังหวัดพังงา	๑๘
๑.๕ ขนาดและที่ตั้ง	๑๙
๑.๖ อาณาเขตติดต่อ	๑๙
๑.๗ ลักษณะภูมิประเทศ	๒๐
๑.๘ ลักษณะภูมิอากาศ	๒๐
๑.๙ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์	๒๐
๑.๑๐ ปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา	๒๒
๑.๑๑ ทรัพยากรดิน	๒๓
๑.๑๒ ทรัพยากรน้ำ	๓๒
๑.๑๓ ทรัพยากรป่าไม้	๓๖
๑.๑๔ เขตปฏิรูปที่ดิน	๔๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านสังคมและการปกครอง	๔๔
๒.๑ การปกครอง	๔๔
๒.๒ การเมือง	๔๔
๒.๓ ประชากร	๔๕

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๒.๔ ข้อมูลด้านสังคม	๕๖
๒.๕ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๕๖
๒.๖ การสาธารณสุข	๕๘
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	๕๐
๓.๑ การคมนาคมขนส่ง	๕๐
๓.๒ ระบบสาธารณูปโภค	๕๔
๓.๓ ระบบชลประทาน	๕๕
๓.๔ ข้อมูลงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก (บ่อจืด)	๕๖
ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	๕๘
๔.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๕๘
๔.๒ ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๖ และแนวโน้มปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา	๖๐
๔.๓ ข้อมูลรายได้เฉลี่ยของประชากร	๖๘
๔.๔ ข้อมูลด้านแรงงานจังหวัดพังงา	๖๘
๔.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)	๗๒
๔.๖ ข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูป/ตลาด/แหล่งกระจายสินค้าเกษตรและรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร	๗๖
ส่วนที่ ๕ ข้อมูลด้านการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	๘๓
๕.๑ ด้านพืช	๘๓
๕.๑.๑ การใช้พื้นที่การเกษตร	๘๓
๕.๑.๒ ข้อมูลการผลิตด้านพืช	๘๓
๕.๑.๓ ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ	๘๔
๕.๑.๔ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยด้านพืช	๑๐๕
๕.๑.๕ ข้อมูลการปลูกพืชสมุนไพรจังหวัดพังงา	๑๑๒
๕.๒ ด้านปศุสัตว์	๑๑๒
๕.๒.๑ ข้อมูลการผลิตด้านปศุสัตว์	๑๑๒
๕.๒.๒ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานด้านปศุสัตว์	๑๑๖
๕.๓ ด้านประมง	๑๑๗
๕.๓.๑ ข้อมูลทั่วไปด้านประมง	๑๑๗
๕.๓.๒ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือจังหวัดพังงา	๑๑๘
๕.๓.๓ ข้อมูลการผลิตด้านประมง	๑๒๐

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๕.๓.๔ ข้อมูลด้านการรับรองมาตรฐานประมง	๑๒๒
ส่วนที่ ๖ ข้อมูลกลุ่ม/สถาบันเกษตรกร	๑๒๓
๖.๑ กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร	๑๒๓
๖.๒ สถาบันเกษตรกร	๑๒๖
๖.๓ ข้อมูลอาสาสมัครเกษตรกรจังหวัดพังงา	๑๒๖
๖.๔ ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	๑๒๗
๖.๕ ข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา	๑๒๘
๖.๖ ข้อมูลจำนวนปราชญ์เกษตรกรของแผ่นดินจังหวัดพังงา	๑๓๐

สารบัญตาราง

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๑	แสดงอุณหภูมิจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	๒๑
ตารางที่ ๒	แสดงความชื้นสัมพัทธ์จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	๒๑
ตารางที่ ๓	แสดงข้อมูลปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	๒๒
ตารางที่ ๔	แสดงค่าเฉลี่ยอุณหภูมิและปริมาณฝน ๓๐ ปี (๒๕๒๔ - ๒๕๕๓) จังหวัดพังงา	๒๒
ตารางที่ ๕	แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา	๒๔
ตารางที่ ๖	แสดงหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดพังงา	๒๗
ตารางที่ ๗	แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปน้อย	๒๘
ตารางที่ ๘	แสดงสภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา	๓๐
ตารางที่ ๙	แสดงดินมีปัญหาจังหวัดพังงา	๓๒
ตารางที่ ๑๐	แสดงพื้นที่ลุ่มน้ำในจังหวัดพังงา	๓๓
ตารางที่ ๑๑	แสดงแหล่งน้ำในจังหวัดพังงาแยกรายอำเภอ	๓๖
ตารางที่ ๑๒	แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ	๓๙
ตารางที่ ๑๓	แสดงพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา	๔๑
ตารางที่ ๑๔	แสดงข้อมูลการแบ่งเขตการปกครองรายอำเภอ ปี ๒๕๖๖	๔๔
ตารางที่ ๑๕	แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดพังงาและข้อมูลประชากร	๔๕
ตารางที่ ๑๖	แสดงเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญของจังหวัดพังงา	๔๗
ตารางที่ ๑๗	แสดงจำนวนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๔๘
ตารางที่ ๑๘	แสดงจำนวนท่าเรือสำหรับการขนส่งพาณิชย์ ทำเทียบเรือขนส่งสินค้าและทำเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ	๕๑
ตารางที่ ๑๙	แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ	๕๑
ตารางที่ ๒๐	แสดงข้อมูลจำนวนผู้ใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงา	๕๕
ตารางที่ ๒๑	แสดงแผนงาน/โครงการของโครงการชลประทานพังงาในอนาคต	๕๕
ตารางที่ ๒๒	แสดงโครงการชลประทานขนาดกลางในพื้นที่จังหวัดพังงา	๕๖
ตารางที่ ๒๓	แสดงโครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่จังหวัดพังงา	๕๖
ตารางที่ ๒๔	แสดงจำนวนสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๖๔	๕๗
ตารางที่ ๒๕	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	๕๘
ตารางที่ ๒๖	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ณ ราคาคงที่ ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	๕๙
ตารางที่ ๒๗	แสดงอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร	๖๗
ตารางที่ ๒๘	แสดงผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ (ปีปฏิทิน)	๖๗
ตารางที่ ๒๙	แสดงราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้	๖๗
ตารางที่ ๓๐	แสดงรายได้เฉลี่ย/คน/ปี ของประชากรจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖	๖๘

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๓๑	แสดงจำนวนผู้ปฏิบัติงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามอาชีพ ๕ อันดับแรกในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖	๖๙
ตารางที่ ๓๒	แสดงจำนวนผู้ปฏิบัติงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรก ในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖	๗๐
ตารางที่ ๓๓	แสดงผลิตภาพแรงงาน (รายปี)	๗๐
ตารางที่ ๓๔	แสดงอัตราการมีส่วนร่วมในแรงงานของจังหวัดพังงา	๗๐
ตารางที่ ๓๕	แสดงอัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตรของจังหวัดพังงา	๗๑
ตารางที่ ๓๖	แสดงอัตราการว่างงานของจังหวัดพังงา	๗๑
ตารางที่ ๓๗	แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนสาลิกา ปี ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา	๗๒
ตารางที่ ๓๘	แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนสาลิกาจังหวัดพังงาที่ได้รับการรับรอง GI	๗๒
ตารางที่ ๓๙	แสดงการผลิตข้าวไร้ดอกขำ ปี ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา	๗๔
ตารางที่ ๔๐	แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกข้าวไร้ดอกขำพังงาที่ได้รับการรับรอง GI	๗๔
ตารางที่ ๔๑	แสดงรายชื่อโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบจังหวัดพังงา	๗๖
ตารางที่ ๔๒	แสดงรายชื่อลานเทร็บชื่อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา	๗๖
ตารางที่ ๔๓	แสดงข้อมูลทำเนียบโรงงานยางพาราจังหวัดพังงา	๘๑
ตารางที่ ๔๔	แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่าสัตว์จังหวัดพังงา	๘๑
ตารางที่ ๔๕	แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา	๘๑
ตารางที่ ๔๖	แสดงพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ทำการเกษตร ครัวเรือนเกษตรกร และจำนวนเกษตรกรของจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ ปี ๒๕๖๖	๘๓
ตารางที่ ๔๗	แสดงข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖	๘๔
ตารางที่ ๔๘	แสดงเนื้อที่ปลูกยางพารา ผลผลิต และมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา	๘๔
ตารางที่ ๔๙	แสดงข้อมูลการผลิตยางพารารายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖	๘๕
ตารางที่ ๕๐	แสดงข้อมูลการผลิตยางพารา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๘๕
ตารางที่ ๕๑	แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา	๘๘
ตารางที่ ๕๒	แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา	๘๙
ตารางที่ ๕๓	แสดงเนื้อที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา	๙๐
ตารางที่ ๕๔	แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมันรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖	๙๑
ตารางที่ ๕๕	แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๙๑
ตารางที่ ๕๖	แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา	๙๔

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๕๗	แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน	๙๖
ตารางที่ ๕๘	แสดงเนื้อที่ปลูกมังคุด ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา	๙๗
ตารางที่ ๕๙	แสดงข้อมูลการผลิตมังคุดรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖	๙๗
ตารางที่ ๖๐	แสดงข้อมูลการผลิตมังคุด ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๙๘
ตารางที่ ๖๑	แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา	๑๐๐
ตารางที่ ๖๒	แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมังคุด	๑๐๒
ตารางที่ ๖๓	แสดงเนื้อที่ปลูกทุเรียน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา	๑๐๓
ตารางที่ ๖๔	แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖	๑๐๓
ตารางที่ ๖๕	แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียน ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๑๐๔
ตารางที่ ๖๖	แสดงข้อมูลสินค้าที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่จังหวัดพังงา	๑๐๕
ตารางที่ ๖๗	แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา	๑๐๖
ตารางที่ ๖๘	แสดงข้อมูล ชนิด เกษตรกร และเนื้อที่ปลูกพืชสมุนไพร จังหวัดพังงา	๑๑๒
ตารางที่ ๖๙	แสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และปศุสัตว์ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖	๑๑๒
ตารางที่ ๗๐	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๑๓
ตารางที่ ๗๑	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงกระบือ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๑๓
ตารางที่ ๗๒	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงสุกร จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๑๔
ตารางที่ ๗๓	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๑๔
ตารางที่ ๗๔	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่ไข่ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๑๔
ตารางที่ ๗๕	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่พื้นเมือง จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๑๕
ตารางที่ ๗๖	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงเป็ดเนื้อ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๑๕
ตารางที่ ๗๗	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงเป็ดไข่ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๑๕
ตารางที่ ๗๘	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงแพะ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๑๖
ตารางที่ ๗๙	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงแกะ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๑๖
ตารางที่ ๘๐	แสดงข้อมูลข้อมูลการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์	๑๑๖
ตารางที่ ๘๑	แสดงจำนวนทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ท.บ.๑) จังหวัดพังงา	๑๑๗
ตารางที่ ๘๒	แสดงจำนวนทะเบียนผู้ทำการประมง (ท.บ.๓) จังหวัดพังงา	๑๑๗
ตารางที่ ๘๓	แสดงจำนวนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จังหวัดพังงา	๑๑๗
ตารางที่ ๘๔	แสดงข้อมูลจำนวนเรือประมงจังหวัดพังงา	๑๑๘
ตารางที่ ๘๕	แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือประมงพาณิชย์จังหวัดพังงา	๑๑๘
ตารางที่ ๘๖	แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้านจังหวัดพังงา	๑๑๘

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๘๗	ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือ ในจังหวัดพังงา จำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๖	๑๑๙
ตารางที่ ๘๘	ปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือ ในจังหวัดพังงา จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๖๖	๑๑๙
ตารางที่ ๘๙	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖	๑๒๑
ตารางที่ ๙๐	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๖	๑๒๑
ตารางที่ ๙๑	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖	๑๒๑
ตารางที่ ๙๒	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๖	๑๒๑
ตารางที่ ๙๓	แสดงข้อมูลปริมาณผลผลิตและมูลค่าการเลี้ยงปลาน้ำกร่อยจังหวัดพังงา ป พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	๑๒๒
ตารางที่ ๙๔	แสดงราคาเฉลี่ยของปลาน้ำกร่อย จำแนกตามชนิดปลาที่เลี้ยง จังหวัดพังงา ป ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	๑๒๒
ตารางที่ ๙๕	แสดงจำนวนฟาร์ม เนื้อที่ ปริมาณผลผลิต และมูลค่าการเลี้ยงปลาน้ำกร่อย จังหวัด พังงา จำแนกตามชนิดปลาที่เลี้ยงและประเภทการเลี้ยง ป ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	๑๒๒
ตารางที่ ๙๖	แสดงข้อมูลการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านประมง	๑๒๒
ตารางที่ ๙๗	แสดงข้อมูลสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์	๑๒๓
ตารางที่ ๙๘	แสดงจำนวนสมาชิกสหกรณ์ภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์	๑๒๓
ตารางที่ ๙๙	แสดงจำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร	๑๒๔
ตารางที่ ๑๐๐	แสดงข้อมูลรายชื่อสหกรณ์การเกษตรจังหวัดพังงา	๑๒๔
ตารางที่ ๑๐๑	แสดงรายชื่อกลุ่มเกษตรกรภายในจังหวัดพังงา	๑๒๕
ตารางที่ ๑๐๒	แสดงข้อมูลสถาบันเกษตรกรจังหวัดพังงา	๑๒๖
ตารางที่ ๑๐๓	แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตรกร (อกษ.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ (นับซ้ำ)	๑๒๖
ตารางที่ ๑๐๔	แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้าน (อกม.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ จำแนกเป็นรายอำเภอ	๑๒๗
ตารางที่ ๑๐๕	แสดงข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) หลัก	๑๒๗
ตารางที่ ๑๐๖	แสดงข้อมูลศูนย์เครือข่ายของ ศพก. จังหวัดพังงา	๑๒๘
ตารางที่ ๑๐๗	แสดงข้อมูลแปลงใหญ่ในแต่ละด้านของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗	๑๒๘
ตารางที่ ๑๐๘	แสดงข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗	๑๒๙
ตารางที่ ๑๐๙	แสดงจำนวนปราชญ์เกษตรกรของแผ่นดิน	๑๓๐

สารบัญภาพ

เรื่อง		หน้า
ภาพที่ ๑	วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐	๑
ภาพที่ ๒	แผนที่จังหวัดพังงา	๑๙
ภาพที่ ๓	แผนที่การใช้ที่ดินจังหวัดพังงา	๓๑
ภาพที่ ๔	โครงสร้าง GPP จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๕	๕๙
ภาพที่ ๕	สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ปี ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา	๖๐
ภาพที่ ๖	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร	๖๑
ภาพที่ ๗	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาพืช	๖๒
ภาพที่ ๘	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาปศุสัตว์	๖๒
ภาพที่ ๙	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาประมง	๖๓
ภาพที่ ๑๐	โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพังงา ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖	๖๙
ภาพที่ ๑๑	แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาขายพาราที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๘๕
ภาพที่ ๑๒	วิธีการตลาดยางพาราจังหวัดพังงา	๘๖
ภาพที่ ๑๓	แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาปาล์มน้ำมันที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๙๑
ภาพที่ ๑๔	วิธีการตลาดปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา	๙๒
ภาพที่ ๑๕	แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคามังคุดที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๙๗
ภาพที่ ๑๖	วิธีการตลาดมังคุดจังหวัดพังงา	๙๘
ภาพที่ ๑๗	แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาทุเรียนที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๑๐๓
ภาพที่ ๑๘	วิธีการตลาดทุเรียนจังหวัดพังงา	๑๐๕

ความเชื่อมโยงทิศทาง นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐาน ทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วง วัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วง ระยะเวลาของ ยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ภาพที่ ๑ : วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

๒. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๑) ความมั่นคง (๓) การเกษตร (หลัก) (๕) การท่องเที่ยว (๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๙) เศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังทางสังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๓. ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐- ๒๕๗๙) จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็ง ให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise
๒. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
๓. บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรและเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับสังคมเกษตรสูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าสู่มาตรฐานระดับสากล โดยใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและความรู้แบบองค์รวม
๒. ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมูลค่าสูง มุ่งสู่การเป็นฟาร์ม อัจฉริยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนเกษตร ๔.๐ ภายใต้ Thailand ๔.๐

๒. บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร ให้เกษตรกรเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง

๓. พัฒนางานวิจัยและสารสนเทศให้ไปสู่เชิงพาณิชย์ ประชาสัมพันธ์ และเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลในระดับโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับ SDGs (Sustainable Development Goals)

๒. ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้มีความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาบุคลากรและนักวิจัย ให้เป็น Smart officers และ Smart researchers

๒. เชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานของหน่วยงานทุกภาคส่วน โดยกลไกประชารัฐ และปรับระบบบริหารงานให้ทันสมัย

๓. ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตรเพื่อรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง

๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งเป็นการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดเป้าหมายหลัก ๕ ประการ ประกอบด้วย (๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม (๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ (๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม (๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน และ (๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยภายใต้เป้าหมายหลักในแต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมายการพัฒนา” ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนฯ ซึ่งประกอบด้วย ๑๓ หมุดหมาย โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่ (๐๑) ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง (๐๒) ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน (๐๕) ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค (๐๖) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล (๐๗) ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ (๐๘) ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน (๐๙) ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม (๑๐) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ (๑๑) ไทยสามารถ

ลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๑๒) ไทยมีกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และ (๑๓) ไทยมีภาครัฐที่มีทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

๕. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๕.๑ เป้าหมายการพัฒนา “ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่ เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน ”

๕.๒ พันธกิจ (Mission)

๑) พัฒนาคุณภาพผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์

๒) เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓) ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔) ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลผลิตและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕) พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่างๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่ม การสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖) พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗) พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๘) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

๕.๓ เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑) เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

๒) เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืน และ เกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓) เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความ ยืดหยุ่นสามารถนำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่างๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)

๔) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

๕.๔ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กำหนดประเด็นการพัฒนาตามหลักการข้างต้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังต่อไปนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๑ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๒ เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย Surveillance และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๓ เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ การตลาดดิจิทัล บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๔ ถอดบทเรียนจากโมเดลต่างๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนากการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๑ พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๓ พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลายตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๕ ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก และสร้างความหลากหลายของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผูกขาดจากต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๑ พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา และหลักการเศรษฐกิจ BCG

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๓ พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๔ พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๕ ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุภูมิภาค

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๑ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ ให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างทั้งถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๒ บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๓ พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น (Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๔ ลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๕ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และหลักการ “บวร” เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๖ เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๗ การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๖. แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง สตูล) พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาค ในประเด็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่ที่เป็นประเด็นปัญหาาร่วมของกลุ่มจังหวัด และมีขอบเขตการดำเนินการหรือได้รับประโยชน์มากกว่า ๑ จังหวัด โดยมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล แผนรายสาขา รวมทั้งแผนเฉพาะด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี เพื่อเป็นแผนชี้้นำการพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันในภาพรวม อีกทั้งเป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๖.๑ วิสัยทัศน์

“เกษตรกรรมั่งคั่ง ภาคเกษตรมั่นคง ฐานเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดอันดามันเข้มแข็งและยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๐”

๖.๒ พันธกิจ (Mission)

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร
- ๒) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรม บนฐานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๓) ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างสมดุลและยั่งยืน

๖.๓ เป้าประสงค์รวม (Objectives)

เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี เกษตรมูลค่าสูง การพัฒนาเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดอันดามัน สมดุลและยั่งยืน

๖.๔ ตัวชี้วัด (Indicators)

- ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดสาขาเกษตรขยายตัวร้อยละ ๓.๐ ต่อปี
- ๒) อัตราผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๐ ต่อปี
- ๓) รายได้สุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๖.๕ ประเด็นการพัฒนา

แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาตามหลักการข้างต้น ๓ ประเด็น ๑๙ แนวทางการพัฒนา เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร กลุ่มและสถาบันเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมเกษตรกรมียั่งยืน เกษตรผสมผสาน และเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน

๒) ยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

๓) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปเพิ่มมูลค่า

๔) ส่งเสริมการบริหารจัดการกลุ่ม สถาบันเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง มีความมั่นคงทางอาชีพ และเป็นผู้ประกอบการอัจฉริยะ

๕) สนับสนุนเชื่อมโยงและขยายเครือข่ายองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

๖) เสริมสร้างความมั่นคงและสวัสดิการอาชีพเกษตรกร

๗) สร้างทายาทเกษตรกร และพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็น Young Smart Farmer

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร

๒) ส่งเสริมสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และพัฒนาเกษตรชีวภาพ

๓) ส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัย เพื่อความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน รวมทั้งรองรับนักท่องเที่ยว

๔) พัฒนาและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ๕) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร
- ๖) สนับสนุนการเพิ่มช่องทางการจำหน่าย และเชื่อมโยงตลาด รวมทั้งส่งเสริมอาชีพเกษตรกรเชิงพาณิชย์ยุคดิจิทัล
- ๗) สนับสนุนการเกษตรเชิงนิเวศน์ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- ๘) การจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรของกลุ่มจังหวัด และการบริหารงานภาครัฐเชิงรุกแบบบูรณาการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ตาม Agri Map
- ๒) ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔) สนับสนุนการวางแผนการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลและภูมิอากาศ

๗. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาจังหวัด และแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ครอบคลุมทุกมิติการพัฒนา โดยมีเป้าหมายการพัฒนา คือ เพื่อให้ทุกภาคส่วนในพื้นที่ได้ประสานการปฏิบัติขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต ที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน สร้างงาน สร้างรายได้ และความมั่นคง ตามทิศทางการพัฒนาจังหวัดพังงา

๗.๑ วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ เกษตรยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้ สุขภาวะเป็นเมือง อัจฉริยะ พังงาแห่งความสุข”

๗.๒ พันธกิจ (Mission)

- ๑) พัฒนาการส่งเสริมให้เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสู่การแข่งขัน ระดับนานาชาติ บนอัตลักษณ์ของพื้นที่
- ๒) สร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เกษตรเพื่ออาหารสุขภาพ เกษตรอุตสาหกรรมและที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างฐานรายได้ที่มั่นคงแก่เกษตรกร
- ๓) สร้างความมั่นคงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- ๔) พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมสู่ความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ประชาชนมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๗.๓ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดพังงา

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา จำนวน ๔ ประเด็น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดพังงา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงสุขภาพครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมและปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง
- ๓) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุก เชื่อมโยงการท่องเที่ยวภูมิภาคและนานาชาติ
- ๔) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ รวมถึงผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพและสมุนไพร ให้เป็นหนึ่งในภูมิภาค Wellness Tourism บนฐานของเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของพื้นที่
- ๕) ส่งเสริม พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพให้มีคุณภาพ หลากหลาย สู่มาตรฐานที่เติบโตในภูมิภาคอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานของความสะอาด ปลอดภัย
- ๖) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยว Smart Tourism

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่า ควบคุมเกษตรสีเขียวอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตรด้วยสารสนเทศ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Smart Farm)
- ๒) ขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตร/แปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง และสินค้าเกษตรในเชิงพาณิชย์
- ๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม
- ๔) ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง/ศาสตร์พระราชา
- ๕) ส่งเสริมการสร้างมูลค่าภาคเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
- ๖) ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการแบบครบวงจรให้กับสถาบันเกษตรกร/เกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer)
- ๗) ส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และพลังงานทดแทน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มี

ประสิทธิภาพอย่างสมดุลยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู คุ้มครอง ปกป้อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๒) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง แบบบูรณาการทุกภาคส่วน
- ๓) พัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม และกระบวนกรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ในระบบการผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับคุณภาพชีวิตสู่เมืองสุขภาพ และความปลอดภัย เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคง น่ายั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ “พังงาศึกษา”
- ๒) เสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ และการถึงสวัสดิการ
- ๓) เพิ่มประสิทธิภาพระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในทุกพื้นที่
- ๔) ส่งเสริมจิตสำนึกและกระบวนการมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง และปัญหาอาชญากรรม
- ๕) ส่งเสริมทุนทางสังคมหรือพลังทางสังคม และภาคีการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง
- ๖) ยกระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุข ส่งเสริม ป้องกัน ฟื้นฟู สุขภาวะทุกช่วงวัย
- ๗) พัฒนาระดับศักยภาพแรงงานให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาค
- ๘) ส่งเสริมและยกระดับคุณภาพการบริหารข้อมูลเมือง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารของภาครัฐ และการให้บริการข้อมูลแก่ประชาชน

๘. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา บูรณาการร่วมกับคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ภาควิชาการเกษตรและภาคเอกชน ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับต่างๆ และนโยบายที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ซึ่งสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๘.๑ เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

“เกษตรกรรมมั่นคง ผลิตผลและผลิตภัณฑ์เกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๘.๒ พันธกิจ (Mission)

- ๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรระดับฐานรากให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการเกษตรมืออาชีพ
- ๓) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตรให้เพียงพอและทั่วถึง
- ๕) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน
- ๖) ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรควบคู่ไปกับภูมิปัญญาท้องถิ่น นำมาใช้ประโยชน์และต่อยอดอย่างเหมาะสม
- ๗) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ

๘.๓ เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

“เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีอาชีพและรายได้มั่นคง พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน”

๘.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายรวม

- ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาเกษตรขยายตัวร้อยละ ๓.๐ ต่อปี
- ๒) คริวเรือนเกษตรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๓) เกษตรกรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ๔) จำนวนเกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพ ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐
- ๕) พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐
- ๖) พื้นที่เกษตรกรได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๒๕,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐

๘.๕ ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร แห่งอนาคต พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

- ๑) เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน
- ๒) เกษตรกรมีความภาคภูมิใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- ๓) กลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการได้รับการพัฒนา
- ๔) เกษตรกรได้รับการพัฒนาสู่การเป็นมืออาชีพ

ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมและน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้
- ๒) จำนวนพื้นที่เกษตรกรยั่งยืนเพิ่มขึ้น
- ๓) จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคเกษตร
- ๔) จำนวนสถาบันเกษตรกรผ่านเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้นต่อปี (แห่ง)
- ๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาสู่การเป็น Smart Farmer/Young Smart Farmer

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรกรรมยั่งยืน
- ๒) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- ๓) เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการในกลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ
- ๔) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่การเป็นมืออาชีพ

โครงการสำคัญ

- ๑) พัฒนาเกษตรกรด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) พัฒนาเกษตรกรสู่ธุรกิจเกษตร
- ๓) พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายสถาบันเกษตรกร
- ๔) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ และทายาทเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

เป้าประสงค์

- ๑) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตให้มีผลิตภาพ และผลตอบแทนสูง
- ๒) เกษตรกรเข้าถึงช่องทางตลาดที่หลากหลาย

ตัวชี้วัด

- ๑) คริวเรือนเกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ร้อยละ)
- ๒) จำนวนพื้นที่/ฟาร์ม GAP และเกษตรกรอินทรีย์เพิ่มขึ้น
- ๓) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น
- ๔) มูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์เพิ่มขึ้น
- ๕) จำนวนเครือข่าย/ช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ
- ๒) พัฒนาและยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
- ๓) ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
- ๔) ส่งเสริมการเกษตรเชิงท่องเที่ยว
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์มูลค่าสูง
- ๖) พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร

โครงการสำคัญ

- ๑) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร
- ๒) บริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน
- ๓) ส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่
- ๔) ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรทดแทนแรงงานเกษตร
- ๕) สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรส่งเสริมเกษตรอัตลักษณ์ GI
- ๖) ยกระดับการผลิตและการตลาดไม้ผลเศรษฐกิจจังหวัดพังงา เพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้
- ๗) ผักชุมชนสร้างความมั่นคงด้านอาหาร
- ๘) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันในจังหวัดพังงาอย่างยั่งยืน
- ๙) การยกระดับการผลิตปศุสัตว์ เพื่อความมั่นคงทางอาหาร
- ๑๐) ปรับปรุงพันธุ์พืช ปศุสัตว์ ประมง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมเป้าประสงค์

- ๑) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- ๒) พัฒนาแหล่งน้ำ และเพิ่มพื้นที่รับประโยชน์
- ๓) พื้นที่ทางการเกษตรได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔) การเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๕) มีระบบเตือนภัยล่วงหน้า

ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนพื้นที่ดินได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู
- ๒) จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำ
- ๓) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ
- ๔) จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรได้รับการบริหารจัดการ
- ๕) ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนด้านพลังงานในกระบวนการผลิต

- ๖) มูลค่าจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร
- ๗) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภาคการเกษตรเป็นศูนย์
- ๘) ร้อยละที่ลดลงของผลกระทบจากความเสียหาย

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร
 - ๒) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
 - ๓) บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร
 - ๔) พลังงานทดแทน
 - ๕) การส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๖) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ/โรคระบาด
- #### โครงการสำคัญ
- ๑) บริหารจัดการน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน
 - ๒) บริหารจัดการการใช้สารเคมีการเกษตร
 - ๓) จัดการทรัพยากรดินเพื่อความยั่งยืน
 - ๔) จัดการปัญหาที่ดินทำกิน
 - ๕) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - ๖) แก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย
 - ๗) บริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning)
 - ๘) พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน
 - ๙) เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพสู่ความมั่นคงด้านอาหาร
 - ๑๐) การพัฒนาการเกษตรภายใต้กรอบ BCG Model

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตรด้วยสารสนเทศ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

เป้าประสงค์

๑) เกษตรกรและผู้ให้บริการสามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านช่องทางของระบบสารสนเทศการเกษตร และนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ในด้านต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ตัวชี้วัด

๑) ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร จำนวน ๑ ระบบ

๒) จำนวนผู้ใช้บริการจากระบบสารสนเทศการเกษตร

๓) จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการส่งเสริมและต่อยอด

๔) จำนวนผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากนวัตกรรม

๕) ร้อยละของเกษตรกรและผู้รับบริการ ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สามารถ

นำความรู้ไปประยุกต์ใช้

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรแบบบูรณาการ

๓) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

โครงการสำคัญ

- ๑) พัฒนาบุคลากรภาครัฐและเครือข่าย
- ๒) เสริมสร้างระบบการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร
- ๓) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)
- ๔) บูรณาการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดการใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นระบบ

๙. แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG โมเดล

แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ มุ่งเน้นการพัฒนาภายใต้ ๔+๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมี ศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากร ชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไกตุ๊กตาผี ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจ เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความ หลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ และวัฒนธรรมด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเกี่ยวข้องในทุกยุทธศาสตร์

๑๐. แนวทางการขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วย BCG Model ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เป้าหมายหลัก คือ ปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ ๓ สูง คือ ประสิทธิภาพสูงด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น มุ่งยกระดับผลผลิตเกษตรสู่มาตรฐานสูงด้วยระบบการผลิตที่ยั่งยืนครอบคลุมทั้งด้านคุณภาพผลผลิต โภชนาการ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม เพื่อให้การทำเกษตรเป็นอาชีพที่สร้างรายได้สูงด้วยการผลิตสินค้าเกษตรที่เน้นความเป็นพรีเมียม มีความหลากหลาย และกำหนดราคาขายได้ตามคุณภาพของผลผลิตเกษตร โดยมีแนวทางการพัฒนา ๔ แนวทาง ดังนี้

อนุรักษ์และใช้ทรัพยากรการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๑)	ส่งเสริมเกษตรสมัยใหม่ การผลิตสินค้าเกษตรและบริการสูง (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๒ และยุทธศาสตร์ที่ ๓)
<ul style="list-style-type: none"> ❖ อนุรักษ์ พื้นฟู ดินและน้ำ สิ่งแวดล้อม และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างสมดุล ❖ สร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ นำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ❖ ส่งเสริมการผลิตที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัย เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ

อนุรักษ์และใช้ทรัพยากรการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๑)	ส่งเสริมเกษตรสมัยใหม่ การผลิตสินค้าเกษตรและบริการสูง (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๒ และยุทธศาสตร์ที่ ๓)
<ul style="list-style-type: none"> ❖ สร้างการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ บูรณาการความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการนำผลผลิตทางการเกษตรมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มสูง ❖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน
พัฒนาเกษตรกรมืออาชีพและเสริมสร้างความเชี่ยวชาญของบุคลากรภาครัฐ (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๓ และยุทธศาสตร์ที่ ๔)	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๔)
<ul style="list-style-type: none"> ❖ เพิ่มขีดความสามารถให้แก่เกษตรกร (Smart Farmer) เพื่อสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้ประกอบการทางการเกษตรสมัยใหม่ ❖ เพิ่มขีดความสามารถให้แก่บุคลากรภาครัฐ (Smart Officer) ❖ เผยแพร่องค์ความรู้ BCG 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ การสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสีเขียว ❖ สนับสนุนแหล่งเงินทุน พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยทางการเกษตร ❖ ส่งเสริมการตลาดเชิงรุก ❖ ระบบโลจิสติกส์การเกษตร

BCG Value Chain ภาคการเกษตร ภายใต้ตลาดนำการผลิต เกษตรกรไทยสู่ ๓ สูง “ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง รายได้สูง”			
	ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
Bio (สร้างมูลค่า) (Value Oreation)	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming) เกษตรแม่นยำ (Precision Farming) ยกระดับคุณภาพ/การผลิต (Trust) ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตและหลังเก็บเกี่ยว (Post Harvest) 	<ul style="list-style-type: none"> - แปรรูปขั้นต้น/ขั้นกลาง - สร้างทางเลือกใหม่ให้กับผลิตภัณฑ์ - แปรนตร์หรือตราสินค้า 	<ul style="list-style-type: none"> - แปรรูปขั้นสูง/สร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ อุตสาหกรรมยาและชีวภัณฑ์ อุตสาหกรรมชีวภาพ - การตลาดเชิงรุก
Circular ของเสีย/ขยะเป็น ศูนย์ (Zero Waste)	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ประโยชน์เต็มประสิทธิภาพ นำส่วนเกินหรือวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ ลดขยะ ลดมลพิษในฟาร์ม 	<ul style="list-style-type: none"> - แปรรูปวัสดุหรือของเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นผลิตภัณฑ์ - โรงไฟฟ้าชีวมวล/ชีวภาพ - ปุ๋ยชีวภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - อุตสาหกรรมขั้นสูง สายส่งไฟฟ้า แปรรูปวัสดุเหลือใช้จากโรงงาน อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร - การตลาดเชิงรุก
Green สมดุลและยั่งยืน (Balance and Sustainability)	<ul style="list-style-type: none"> - กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ลด ละ เลิก การใช้สารเคมี) - สร้างความยั่งยืนบนฐานทรัพยากรชีวภาพ (อนุรักษ์ พันธุ์ และใช้ทรัพยากรการผลิตอย่างสมดุลและยั่งยืน) 	<ul style="list-style-type: none"> - การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและเชิงนิเวศในชุมชน/ท้องถิ่น - กระบวนการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ใช้พลังงานสะอาดในกระบวนการผลิตและการให้บริการ) 	<ul style="list-style-type: none"> - อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร/เชิงวัฒนธรรมแบบครบวงจร - การตลาดเชิงรุก ประชาสัมพันธ์การบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๑๑. นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดเป้าหมายการขับเคลื่อนด้านการเกษตรสู่ความสำเร็จ คือ “เกษตรกรต้องอยู่ดี สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรเกษตรยั่งยืน” ภายใต้อำนาจ ๙ นโยบาย ๘ ข้อสั่งการ ดังนี้

๙ นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑) ศูนย์บริการประชาชนภาคการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : จัดตั้งศูนย์บริการเกษตรพิรุราช โดยเป็นศูนย์บริการร่วม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและพี่น้องเกษตรกรให้สามารถติดต่อสอบถาม ขอทราบข้อมูล และรับเรื่องร้องเรียน คลายทุกข์ให้แก่พี่น้องเกษตรกร

๒) ขับเคลื่อนภารกิจ ยกระดับ MR. สินค้าเกษตร : บริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญและมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ติดตาม วิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์สินค้าทั้งด้านการผลิตและการตลาด และการแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรเบ็ดเสร็จครบวงจรตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์

๓) วางแผนและติดตามการป้องกันแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร : เตรียมรับสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร แผนการปลูกพืชฤดูแล้ง รวมทั้งแผนอื่น ๆ ที่สนับสนุนให้การบริหารจัดการภัยพิบัติด้านการเกษตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านการเกษตร

๔) การบริหารแก้ไขปัญหาการนำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตรที่ผิดกฎหมาย : แก้ไข ป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตรที่ผิดกฎหมาย ทั้งสินค้าปศุสัตว์ ประมง และพืช ตลอดจนการช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบ

๕) ขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง : ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรสร้าง ๑ ท้องถิ่น ๑ สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ปรับเปลี่ยนไปสู่การปลูกพืชที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงขึ้น

๖) ส่งเสริมเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรครบวงจร : มีบทบาทในการช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือสมาชิกในการทำเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่การผลิต การรวบรวม การแปรรูป และการตลาด

๗) การจัดการทรัพยากรทางการเกษตร ทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Go Green) ด้วย BCG และ Carbon Credit : ทำเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใส่ปุ๋ยที่เหมาะสม การกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ถูกต้อง การลดปริมาณปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง มีการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย

๘) สร้างระบบประกันภัย เกษตรกรไทย สุขใจถ้วนหน้า : พัฒนาระบบการประกันภัยภาคเกษตรบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ที่แน่นอน

๙) อำนวยความสะดวกด้านการเกษตร ประเด็นบริการทางการเกษตรที่ใช้ เลือกใช้ให้เหมาะสม : สนับสนุนให้บริการเครื่องมือทางการเกษตรที่ให้แก่เกษตรกรสามารถเช่า/ยืม เครื่องมือเครื่องจักรกลด้านการเกษตรที่เหมาะสม

๘ ข้อสั่งการสำคัญของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑) ยกกระต๊อบเอกสารสิทธิ์ที่ดินที่อยู่ในกำกับของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : เป็นโฉนดที่ดิน ให้สามารถนำไปต่อยอดให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน พร้อมนำมาพัฒนาที่ดิน พัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกร

๒) การสร้างอาชีพ สร้างรายได้เกษตรกรที่ได้รับการพักชำระหนี้ : ให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกร ภายหลังจากการพักชำระหนี้ สามารถฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกร และโดยส่วนรวม

๓) งานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๖๙ : ภายใต้นโยบาย “ความหลากหลายแห่งสรรพชีวิต แห่งผืนดิน สายน้ำ และพืชพรรณ สู่การดำรงชีวิตที่ยั่งยืน”

๔) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : สืบสาน ต่อยอดและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๕) การแก้ไขปัญหาประมงทะเล : ฟื้นฟูการประมงทะเลเพื่อความยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และพันธกรณีระหว่างประเทศ แก้ไขกฎหมาย และความเดือดร้อนที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการทำประมง

๖) การพัฒนาพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ : วิจัย พัฒนาพันธุ์ เพื่อเพิ่มผลผลิต และเพิ่มมูลค่าผลตอบแทนให้สูงขึ้น

๗) การส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศ : ให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มปริมาณและมูลค่าการส่งออก แก้ไขปัญหาจากข้อจำกัด หรือข้อพิพาททางการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศ

๘) การลงพื้นที่ตรวจราชการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ให้ทุกหน่วยงานร่วมการตรวจราชการในแต่ละพื้นที่จัดเตรียมข้อมูลข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง เสนอแผนการแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรดำเนินการเร่งด่วน ในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดพังงา

๑.๑ คำขวัญจังหวัดพังงา

“แร่หมื่นล้าน บ้านกลางน้ำ ถ้ำงามตา ภูเขาแปลก แมกไม้จำปูน บริบูรณ์ด้วยทรัพยากร”

๑.๒ ตราประจำจังหวัดพังงา

“รูปเขาตาปู รูปเรือชูดแร่ และรูปเขาช้างอยู่ด้านหลัง”

เป็นรูปภูเขาช้างคือ เป็นภูเขา ลูกยาวสูงใหญ่ มีรูปลักษณะ คล้ายกับช้างกำลังนอนหมอบอยู่ หันหัวไปทางอ่าวพังงา และอยู่ด้านหลังของศาลากลางจังหวัด มีความหมายว่าเมืองพังงาเป็นเมืองแห่งภูเขาโดยแท้ และ รูปเรือชูด มีความหมายว่าจังหวัดพังงามีแร่ดีบุก อุดมสมบูรณ์มาก เรือชูดเป็นเอกลักษณ์ของการชูดหาแร่ ที่โดดเด่น และการชูดหาแร่ ถือเป็นอาชีพและรายได้หลักของชาวเมืองในอดีต

๑.๓ ต้นไม้ประจำจังหวัด

“ต้นเทพทาโร ชื่อวิทยาศาสตร์ (CINNAMONUM ORRECTUM KOSTE)”

ชื่ออื่น จะโคหอม จะโค ต้นจวงหอม พลูต้นขาว ลักษณะไม้ต้นสูง ๑๐ -๓๐ เมตร เรือนยอดเป็นพุ่มทึบ กิ่งอ่อนเกลี้ยง และมักจะมี คราบขาว เปลือกสีเทาอมเขียว หรือสีน้ำตาลคล้ำ แตกเป็นร่องตามยาวลำต้นใบเดี่ยวออกเรียงตรงข้ามกัน แผ่นใบรูปรีแกมรูปไข่ยาว ๗- ๒๐ เซนติเมตร ดอกสีขาวหรือเหลืองอ่อน ออกเป็นช่อเป็นกระจุก ตามปลายกิ่ง ผลกลมเล็ก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ

๐.๗ เซนติเมตร สีเขียว ขึ้นในป่าดงดิบบนเขา ทั่วประเทศ พบมากในภาคใต้ ขยายพันธุ์โดยเมล็ด

๑.๔ ดอกไม้ประจำจังหวัด

“ดอกจำปูน ชื่อวิทยาศาสตร์ (ANAXAGOREA JAVANICA BL)”

เป็นพันธุ์ไม้ที่พบทั่วไปในป่าดงดิบชื้น โดยเฉพาะข้างลำธาร พืชชนิดนี้พบเฉพาะในท้องที่ภาคใต้ ตั้งแต่ชุมพรลงไป คนภาคใต้นิยมปลูกไม้ชนิดนี้ไว้ริมบ่อ เพื่อสามารถให้น้ำได้เพียงพอกับความ ต้องการ ลักษณะทางวนวิทยาเป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูง ๒.๘ เมตร ใบสีเขียวเข้ม ดอกมี ๓ กลีบ กลีบดอกแข็ง ดอกสีเขียว แต่ด้านในจะมีสีขาว มีกลิ่นหอม เป็นลักษณะเด่นของไม้ชนิดนี้

๑.๕ ขนาดและที่ตั้ง

จังหวัดพังงาตั้งอยู่ในภาคใต้ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก อยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ ๘ องศา ๒๗ ลิปดา ๕๒.๓ ฟลิปดาเหนือ กับเส้นลองจิจูด ที่ ๙๘ องศา ๓๒ ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๗๘๘ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ๔,๑๗๐.๘๕๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๖๐๖,๘๐๙ ไร่ เป็นอันดับที่ ๙ ของภาคใต้ และเป็นอันดับที่ ๕๔ ของประเทศ ซึ่งแบ่งเป็นพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

พื้นที่ทำการเกษตร	๑,๘๐๖.๑๑๒	ตารางกิโลเมตร	หรือประมาณ ๑,๑๒๘,๘๒๔ ไร่
พื้นที่ป่าไม้	๑,๗๒๒.๕๕	ตารางกิโลเมตร	หรือประมาณ ๑,๐๗๖,๕๙๔ ไร่
เนื้อที่อื่น ๆ	๖๔๒.๒๒๗	ตารางกิโลเมตร	หรือประมาณ ๔๐๑,๓๘๒.๖๒๕ ไร่

๑.๖ อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดระนอง

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดภูเก็ต

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย

ภาพที่ ๒ : แผนที่จังหวัดพังงา

๑.๗ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๒๓๙.๒๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ เป็นป่าไม้ประเภทไม้ไม่ผลัดใบ มีชนิดป่าที่สำคัญ ได้แก่ ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายเลน สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตก ลงสู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเลจะมีป่าชายเลนเกือบตลอด พื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ ๑๐๕ เกาะ และมีเกาะอยู่ในทะเลอันดามันจำนวนมาก เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์ และหมู่เกาะสิมิลัน เป็นต้น

๑.๘ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศทั่วไป เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีมีค่าคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และมีฝนตกชุกในฤดูฝน เพราะอยู่ทางด้านรับลม จึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียอย่างเต็มที่ ส่วนฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัด เพราะอยู่ไกลจากอิทธิพลของอากาศหนาวพอสมควรและบางครั้งอาจมีฝนตกได้ เนื่องจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทยพาเอาฝนมาตกแต่มีปริมาณน้อยกว่าจังหวัดที่อยู่ทางด้านตะวันออกของภาคใต้

ฤดูกาล ฤดูกาลของจังหวัดพังงา พิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทย แบ่งออกได้เป็น ๒ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ระยะเวลานี้เป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุด คือ มีนาคม
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และมีร่องความกดอากาศต่ำปกคลุมภาคใต้เป็นระยะๆ อีกด้วย จึงทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และเดือนกันยายนจะมีฝนตกมากที่สุด จากการที่มีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน อุณหภูมิในแต่ละฤดูกาลจึงไม่แตกต่างกันมากนักคือ อยู่ระหว่าง ๒๙ - ๓๖ องศาเซลเซียส สำหรับอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ๒๗.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๑.๗ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๙ องศาเซลเซียส และปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยปีละประมาณ ๓,๖๑๔.๕ มิลลิเมตร

๑.๙ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

จังหวัดพังงาอยู่ใกล้ทะเล ฤดูร้อนจึงไม่ร้อนมาก ส่วนฤดูหนาวไม่ถึงกับหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ย ระหว่างปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ มีค่าอยู่ในช่วง ๒๗.๗๕°C - ๒๘.๒๐ °C อุณหภูมิสูงสุดระหว่างปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๓๓.๒๐°C - ๓๓.๗๐ °C อุณหภูมิต่ำสุดระหว่างปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๒๒.๒๐°C - ๒๒.๗๐°C และมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๘๑.๐๐ % - ๙๔.๐๐ %

ตารางที่ ๑ : แสดงอุณหภูมิจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

เดือน	อุณหภูมิ (°C) ปี ๒๕๖๔			อุณหภูมิ (°C) ปี ๒๕๖๕			อุณหภูมิ (°C) ปี ๒๕๖๖		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	๓๓.๕๐	๒๑.๕๐	๒๗.๕๐	๓๔.๓๐	๑๙.๔๐	๒๖.๘๕	๓๓.๕๐	๒๐.๐๐	๒๖.๗๕
กุมภาพันธ์	๓๕.๕๐	๑๘.๗๐	๒๗.๑๐	๓๔.๔๐	๒๒.๒๐	๒๘.๓๐	๓๔.๕๐	๒๑.๘๐	๒๘.๑๕
มีนาคม	๓๖.๒๐	๒๑.๖๐	๒๘.๙๐	๓๓.๗๐	๒๒.๘๐	๒๘.๒๕	๓๕.๖๐	๒๐.๓๐	๒๗.๙๕
เมษายน	๓๔.๐๐	๒๓.๔๐	๒๘.๗๐	๓๔.๐๐	๒๓.๑๐	๒๘.๕๕	๓๔.๓๐	๒๓.๖๐	๒๘.๙๕
พฤษภาคม	๓๔.๑๐	๒๓.๐๐	๒๘.๕๕	๓๔.๓๐	๒๓.๐๐	๒๘.๖๕	๓๔.๙๐	๒๓.๕๐	๒๙.๒๐
มิถุนายน	๓๓.๑๐	๒๓.๔๐	๒๘.๒๕	๓๒.๒๐	๒๓.๔๐	๒๗.๘๐	๓๓.๐๐	๒๔.๐๐	๒๘.๕๐
กรกฎาคม	๓๓.๐๐	๒๒.๙๐	๒๗.๙๕	๓๒.๒๐	๒๓.๒๐	๒๗.๗๐	๓๓.๒๐	๒๓.๕๐	๒๘.๓๕
สิงหาคม	๓๒.๕๐	๒๓.๐๐	๒๗.๗๕	๓๒.๘๐	๒๓.๒๐	๒๘.๐๐	๓๒.๕๐	๒๓.๕๐	๒๘.๐๐
กันยายน	๓๒.๕๐	๒๒.๘๐	๒๗.๖๕	๓๓.๒๐	๒๒.๗๐	๒๗.๙๕	๓๓.๑๐	๒๓.๐๐	๒๘.๐๕
ตุลาคม	๓๒.๘๐	๒๒.๘๐	๒๗.๘๐	๓๒.๘๐	๒๒.๕๐	๒๗.๖๕	๓๓.๐๐	๒๓.๔๐	๒๘.๒๐
พฤศจิกายน	๓๒.๗๐	๒๒.๖๐	๒๗.๖๕	๓๒.๕๐	๒๒.๓๐	๒๗.๔๐	๓๓.๕๐	๒๓.๐๐	๒๘.๒๕
ธันวาคม	๓๓.๕๐	๒๑.๐๐	๒๗.๒๕	๓๒.๕๐	๒๑.๐๐	๒๖.๗๕	๓๓.๑๐	๒๓.๐๐	๒๘.๐๕
เฉลี่ย	๓๓.๓๐	๒๒.๒๐	๒๗.๗๕	๓๓.๒๐	๒๒.๔๐	๒๗.๘๐	๓๓.๗๐	๒๒.๗๐	๒๘.๒๐

ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา (สถานีพังงา - ตะกั่วป่า)

ตารางที่ ๒ : แสดงความชื้นสัมพัทธ์จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

เดือน	ปี ๒๕๖๔			ปี ๒๕๖๕			ปี ๒๕๖๖		
	ความชื้นสัมพัทธ์(%)			ความชื้นสัมพัทธ์(%)			ความชื้นสัมพัทธ์(%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	๘๘.๐๐	๕๗.๐๐	๗๒.๕๐	๙๑.๐๐	๕๓.๐๐	๗๒.๐๐	๙๐.๐๐	๕๗.๐๐	๗๓.๕๐
กุมภาพันธ์	๘๙.๐๐	๕๑.๐๐	๗๐.๐๐	๙๖.๐๐	๖๑.๐๐	๗๘.๕๐	๙๒.๐๐	๕๙.๐๐	๗๕.๕๐
มีนาคม	๙๒.๐๐	๕๖.๐๐	๗๔.๐๐	๙๕.๐๐	๖๕.๐๐	๘๐.๐๐	๙๑.๐๐	๕๓.๐๐	๗๒.๐๐
เมษายน	๙๖.๐๐	๖๙.๐๐	๘๒.๕๐	๙๕.๐๐	๖๕.๐๐	๘๐.๐๐	๙๔.๐๐	๖๑.๐๐	๗๗.๕๐
พฤษภาคม	๙๖.๐๐	๗๐.๐๐	๘๓.๐๐	๙๕.๐๐	๗๒.๐๐	๘๓.๕๐	๙๕.๐๐	๗๐.๐๐	๘๒.๕๐
มิถุนายน	๙๖.๐๐	๗๓.๐๐	๘๔.๕๐	๙๖.๐๐	๗๒.๐๐	๘๔.๐๐	๙๖.๐๐	๗๒.๐๐	๘๔.๐๐
กรกฎาคม	๙๓.๐๐	๗๒.๐๐	๘๒.๕๐	๙๗.๐๐	๗๖.๐๐	๘๖.๕๐	๙๖.๐๐	๗๗.๐๐	๘๖.๕๐
สิงหาคม	๙๗.๐๐	๗๕.๐๐	๘๖.๐๐	๙๕.๐๐	๗๔.๐๐	๘๔.๕๐	๙๗.๐๐	๗๖.๐๐	๘๖.๕๐
กันยายน	๙๗.๐๐	๗๕.๐๐	๘๖.๐๐	๙๖.๐๐	๗๓.๐๐	๘๔.๕๐	๙๘.๐๐	๗๗.๐๐	๘๗.๕๐
ตุลาคม	๙๗.๐๐	๗๕.๐๐	๘๖.๐๐	๙๗.๐๐	๗๖.๐๐	๘๖.๕๐	๙๘.๐๐	๗๑.๐๐	๘๔.๕๐
พฤศจิกายน	๙๘.๐๐	๗๕.๐๐	๘๖.๕๐	๙๕.๐๐	๖๙.๐๐	๘๒.๐๐	๙๗.๐๐	๖๙.๐๐	๘๓.๐๐
ธันวาคม	๙๓.๐๐	๕๙.๐๐	๗๖.๐๐	๙๑.๐๐	๖๓.๐๐	๗๗.๐๐	๙๖.๐๐	๖๕.๐๐	๘๐.๕๐
เฉลี่ย	๙๔.๐๐	๖๗.๐๐	๘๐.๕๐	๙๕.๐๐	๖๘.๐๐	๘๑.๕๐	๙๕.๐๐	๖๗.๐๐	๘๑.๐๐

ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา (สถานีพังงา - ตะกั่วป่า)

๑.๑๐ ปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา

เนื่องจากจังหวัดพังงา อยู่ทางด้านฝั่งตะวันตกของภาคใต้ ซึ่งรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้อย่างเต็มที่ ในฤดูฝนจึงเป็นจังหวัดที่มีฝนอยู่ในเกณฑ์ดีมากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆในภาคเดียวกัน ส่วนในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนตกน้อยเพราะถูกทิวเขาทางด้านตะวันออกของภาคใต้ปิดกั้นลมไว้ ปริมาณน้ำฝน จังหวัดพังงา ระหว่างปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ มีปริมาณน้ำฝนอยู่ในช่วง ๔,๒๗๘.๐ มม. ถึง ๔,๔๖๒.๗ มม. ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดในปี ๒๕๖๕ วัดได้ ๔,๔๖๒.๗ มม.จำนวนวันฝนตก ๒๓๓ วัน ส่วนปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุดในปี ๒๕๖๖ วัดได้ ๔,๒๗๘.๐ มม. จำนวนวันฝนตก ๒๐๐ วัน

ตารางที่ ๓ : แสดงข้อมูลปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

เดือน	ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		ปี ๒๕๖๖	
	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันฝนตก (วัน)	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันฝนตก (วัน)	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันฝนตก(วัน)
มกราคม	๓๘.๘	๔	-	-	๖๑.๔	๕
กุมภาพันธ์	๘.๔	๑	๒๑๒.๙	๑๔	๔๓.๕	๖
มีนาคม	๘๓.๘	๘	๒๒๘.๓	๑๘	๖๓.๗	๓
เมษายน	๔๐๕.๕	๒๑	๑๘๙.๐	๑๘	๙๓.๐	๙
พฤษภาคม	๕๐๘.๔	๒๑	๗๐๑.๐	๒๙	๗๗๑.๘	๒๕
มิถุนายน	๔๕๘.๕	๒๕	๒๕๕.๗	๒๐	๒๙๘.๙	๒๓
กรกฎาคม	๖๕๙.๐	๒๕	๖๐๑.๓	๒๗	๘๓๐.๔	๒๖
สิงหาคม	๕๔๓.๓	๒๙	๖๑๓.๕	๒๐	๓๖๐.๖	๒๑
กันยายน	๖๗๘.๖	๒๒	๕๘๗.๕	๒๗	๑,๐๘๔.๖	๒๕
ตุลาคม	๕๑๕.๒	๒๕	๖๕๒.๗	๒๗	๓๖๐.๕	๒๗
พฤศจิกายน	๓๖๗.๐	๒๕	๓๖๗.๖	๒๒	๒๓๔.๗	๑๙
ธันวาคม	๔๓.๕	๗	๕๓.๒	๑๑	๗๔.๙	๑๑
รวม	๔,๓๑๐.๐	๒๑๓	๔,๔๖๒.๗	๒๓๓	๔,๒๗๘.๐	๒๐๐

ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา (สถานีพังงา - ตะกั่วป่า)

ตารางที่ ๔ : แสดงค่าเฉลี่ยอุณหภูมิและปริมาณฝน ๓๐ ปี (๒๕๒๔ - ๒๕๕๓) จังหวัดพังงา

เดือน	ปริมาณฝน (มิลลิเมตร)	อุณหภูมิสูงสุด (°C)	อุณหภูมิต่ำสุด (°C)
มกราคม	๓๙.๔	๓๒.๘	๒๑.๕
กุมภาพันธ์	๔๑.๑	๓๓.๕	๒๑.๘
มีนาคม	๑๑๔.๖	๓๔	๒๒.๘
เมษายน	๒๑๐.๐	๓๔	๒๓.๙
พฤษภาคม	๔๓๗.๕	๓๒.๗	๒๔.๓
มิถุนายน	๔๒๔.๒	๓๒.๐	๒๔.๔
กรกฎาคม	๔๒๙.๙	๓๑.๗	๒๔.๒
สิงหาคม	๕๔๕	๓๑.๔	๒๔.๓
กันยายน	๕๙๕.๕	๓๑.๐	๒๓.๖
ตุลาคม	๕๑๗.๘	๓๑.๒	๒๓.๓

ตารางที่ ๔ : แสดงค่าเฉลี่ยอุณหภูมิและปริมาณฝน ๓๐ ปี (๒๕๒๔ – ๒๕๕๓) จังหวัดพังงา (ต่อ)

เดือน	ปริมาณฝน (มิลลิเมตร)	อุณหภูมิสูงสุด (°C)	อุณหภูมิต่ำสุด (°C)
พฤศจิกายน	๒๔๐.๙	๓๑.๘	๒๒.๙
ธันวาคม	๖๑.๗	๓๒.๑	๒๒.๑

ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา , ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๕

๑.๑๑ ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดินจังหวัดพังงาแบ่งตามภูมิสัณฐาน ลักษณะทางธรณีวิทยาและวัตถุต้นกำเนิดดิน ได้ดังนี้
(ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน)

๑) หาดและเนินทราย (Beach and sand dune) พื้นที่หาดทราย เป็นพื้นที่ระหว่างแนว น้ำทะเลขึ้นและน้ำทะเลลง มีลักษณะเป็นแนวยาวขนานกับชายฝั่งทะเลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของคลื่น และกระแสน้ำทะเล ส่วนพื้นที่เนินทรายหรือสันทรายเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะนูนเป็นโคกเดี่ยว ๆ และ เป็นแนวยาวขนานกับชายฝั่งทะเล มีสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย การระบายน้ำ ค่อนข้างมาก มีเนื้อดินเป็นดินทรายและมักมีเปลือกหอยปะปนอยู่ในดิน สีนํ้าตาล น้ำตาลปนเหลือง หรือเหลืองปนแดง เช่น ชุดดินบาเจาะ (Bc) ชุดดินหัวหิน (Hh) เป็นต้น

๒) ที่ราบชายฝั่งทะเล (Coastal plain) เกิดจากคลื่นพัดพาและกระแสน้ำพัดพาเอาเศษ วัตถุจากทะเล ทั้งโคลน กรวด ทราย และตะกอนต่าง ๆ เข้ามาทับถมบริเวณชายฝั่ง และลึกเข้าไปใน แผ่นดินมากกว่าหาดทราย แบ่งเป็น

(๑) พื้นที่น้ำทะเลขึ้นถึงในปัจจุบัน (Active tidal flats) เป็นพื้นที่ที่มีน้ำทะเลขึ้นถึง ดินมีสีคล้ำ อินทรีย์วัตถุสูง และเป็นดินเค็ม (saline soil) ดินส่วนใหญ่มีศักยภาพที่ก่อให้เกิดดินกรดกำมะถันหรือเป็นดินเปรี้ยวจัด มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ การระบายน้ำเลวมาก เนื้อดินเป็นดินทรายแป้งละเอียดหรือเนื้อดินละเอียด อาทิชุดดินตะกั่วทุ่ง (Tkt)

(๒) พื้นที่ที่น้ำทะเลเคยท่วมถึง (Former tidal flats) เป็นพื้นที่ที่น้ำทะเลเคยท่วมถึงในอดีตเป็นช่วงต่อระหว่างตะกอนทะเลกับตะกอนน้ำจืด มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ หรือเป็นแอ่งต่ำมีน้ำขังตลอดปี การระบายน้ำเลวมาก มีเนื้อดินเป็นดินทรายแป้งละเอียดหรือดินเหนียว ที่มีการพัฒนาชั้นดินไม่มากนัก สีเทาอ่อน มีจุดประสีน้ำตาลแก่ น้ำตาลปนเหลือง และน้ำตาลปนเขียวมะกอก อาทิชุดดินไซยา (Cya)

๓) ที่ราบน้ำท่วมถึง (Flood plain) ที่ราบริมแม่น้ำหรือลำธาร หน้าฝนหรือหน้าน้ำ มักมีน้ำท่วมเป็นครั้งคราว เป็นสภาพพื้นที่ที่เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพา และมีตะกอนเพิ่มมากขึ้นหลังน้ำท่วม ส่วนของสันดินริมน้ำ (Levee) เป็นที่ดอน เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพาบริเวณริมฝั่งแม่น้ำเป็นสันนูนขนานไปกับริมฝั่งแม่น้ำ การระบายน้ำค่อนข้างดีถึงดี เนื้อดินค่อนข้างหยาบ อาทิชุดดินตาขุน (Tkn)

๔) ที่ราบตะกอนน้ำพา (Alluvial plain) เป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลของแม่น้ำหรือลำน้ำสาขา วัตถุต้นกำเนิดดินเป็นตะกอนน้ำพา (Alluvium) มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบขนาดใหญ่สองฝั่งแม่น้ำแต่ละฝั่งอาจมีที่ราบแบบขั้นบันไดหรือตะพักได้หลายระดับ แบ่งเป็น

(๑) ตะพักลำน้ำระดับต่ำ (Low terrace) เป็นที่ลุ่ม มีสภาพพื้นที่ราบเรียบ ดินลึกมาก เนื้อดินอาจเป็นดินเหนียวละเอียดถึงดินทรายแป้งละเอียด สีเทา น้ำตาลปนเทา และน้ำตาล มีจุดประสีต่าง ๆ การระบายน้ำค่อนข้างเร็วถึงเร็ว เช่น ชุดดินสายบุรี (Bu) ชุดดินสงขลา (Sng) เป็นต้น

(๒) ตะพักลำน้ำระดับกลางและระดับสูง (Middle and high terrace) เป็นที่ดอน มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาด ดินต้นถึงชั้นกรวดลูกรังถึงดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินร่วนหยาบ ดินร่วนละเอียดหรือดินร่วนปนชื้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาลเหลือง น้ำตาลปนแดงไปจนถึงแดงการระบายน้ำดีปานกลางถึงดี เช่น ชุดดินลำภูรา (Ll) ชุดดินรือเสาะ (Ro) เป็นต้น

๕) **ที่ลาดเชิงเขา (Piedmont) เขา (Hill) ภูเขา (Mountain)** มีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงเนินเขา ที่เกิดจากการที่หินผุพังสลายตัวอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายโดยแรงโน้มถ่วงของโลกในระยะทางใกล้ๆ และถูกควบคุมด้วยลักษณะของโครงสร้างทางธรณีวิทยา ส่วนใหญ่พบหินปะปนในหน้าตัดดินและลอยหน้า แบ่งตามลักษณะและชนิดของหินดังนี้

(๑) พัฒนาจากกลุ่มหินตะกอนหรือหินแปรเนื้อละเอียดหรือหินในกลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นหินดินดานและหินฟิลไลต์ ดินต้นถึงชั้นเศษหินหรือหินพื้นถึงดินลึกปานกลาง เนื้อดินเป็นดินเหนียวละเอียดถึงดินเหนียวปนชื้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาล น้ำตาลปนแดง และน้ำตาลปนเหลือง การระบายน้ำดีพิเศษหินปะปนในหน้าตัดดินหรือบนผิวดิน เช่น ชุดดินนาทอน (Ntn) ชุดดินปากจั่น (Pac) เป็นต้น

(๒) พัฒนาจากหินอัคนีชนิดหินแกรนิต ดินต้นถึงชั้นเศษหินหรือหินพื้นถึงดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินร่วนหยาบถึงดินร่วนปนชื้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาล น้ำตาลปนแดงถึงแดง การระบายน้ำดี เช่น ชุดดินฉลอง (Chl) ชุดดินคลองนกระทุง (Knk) ชุดดินพังงา (Pga) เป็นต้น

๖) **พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน** เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ทรัพยากรดินมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่

ข้อมูลสภาพทรัพยากรดินของจังหวัดพังงาได้จากแผนที่กลุ่มชุดดินมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งจังหวัดพังงาประกอบไปด้วยกลุ่มชุดดิน ๒๒ กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ ๕ : แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา

กลุ่มชุดดิน		ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม		
๓		ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อย อาจพบชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเลที่ไม่มียุคเก่าพอให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถันภายในความลึก ๑๕๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
๕		ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง

ตารางที่ ๕ : แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา (ต่อ)

กลุ่มชุดดิน		ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม		
๖		ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๗		ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
๑๓		ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเลวมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
๑๗		ดินร่วนละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๒๒		ดินร่วนหยาบลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๒๕		ดินตื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นด่างเล็กน้อย การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๙		ดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ชั้นดินมีลักษณะเป็นชั้นดินสลับ เนื้อดินไม่แน่นอนชั้นอยู่กับตะกอนที่มาทับถม ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่บนเขตดินชั้น		
๒๖		ดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ตารางที่ ๕ : แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา (ต่อ)

กลุ่มชุดดิน		ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่เขตดินชั้น		
๓๒		ดินร่วนหรือดินทรายแป้งละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนริมน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
๓๔		ดินร่วนละเอียดถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๓๙		ดินร่วนหยาบถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๒		ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก ๑๐๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมากอยู่บนชั้นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๓		ดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือสัทรายชายทะเล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๕		ดินต้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๐		ดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหิน ก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๑		ดินต้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ตารางที่ ๕ : แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา (ต่อ)

กลุ่มชุดดิน	ลักษณะเด่น
๕๓	 ดินเหนียวลิกปานกลางถึงชั้นหินพื้นลูกรังหรือเศษหิน ปฏิบัติดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๖๐	 ดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ปฏิบัติดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา	
๖๒	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน

ตารางที่ ๖ : แสดงหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดพังงา

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)
๓	๘,๑๕๓	๒๖ D/๕๓C	๑,๔๓๖	๕๐B	๑,๑๔๐
๕	๓,๓๑๔	๒๖E	๖,๑๓๐	๕๐B/๕๑B	๓,๑๗๗
๖	๑๒,๓๒๓	๓๒	๔๑,๖๕๗	๕๐C	๖๑๑
๖sp	๔,๒๖๙	๓๒B	๑๘,๐๓๐	๕๐C/๕๑C	๘๓๒
๖sp/๒๖	๘๙๑	๓๔	๒๐,๓๐๐	๕๐D/๕๑D	๓๔๓
๗	๕,๒๑๒	๓๔B	๑๔,๗๒๐	๕๑B	๙๖๙
๑๓	๒๕,๓๑๖๒	๓๔B/๕๐B	๓,๒๘๔	๕๑C	๕๖๕
๑๗	๗,๓๓๔	๓๔C	๗,๘๕๐	๕๑D	๘๒๕
๑๗/๒๖B	๓,๘๙๙	๓๔C/๕๐C	๓,๒๐๕	๕๓	๗,๑๗๐
๑๗p	๓,๙๖๔	๓๔D/๕๐D	๑๗๗	๕๓B	๒๙,๙๘๗
๒๒	๓๙๙	๓๙	๓,๕๙๐	๕๓C	๔๗,๗๗๓
๒๕	๒,๗๓๖	๓๙B	๓,๘๐๕	๕๓D	๓๕,๒๐๗
๒๕/๓๔	๗,๒๕๓	๓๙C	๒,๗๗๒	๕๓E	๑๒,๖๒๗
๒๖	๓๖,๑๗๒	๓๙D	๗๖๐	๕๙	๒๘,๓๒๙
๒๖/๕๓	๙,๗๐๖	๔๒	๑๑,๕๐๖	๖๐	๑,๙๒๘
๒๖B	๑๐๓,๗๖๕	๔๒/๔๓	๑๘,๒๑๔	๖๒	๑,๓๖๒,๕๙๕
๒๖B/๕๓B	๑๔,๖๔๑	๔๓	๓๙,๗๔๓	M	๒๙๗
๒๖B/๕๓C	๓,๑๐๑	๔๕	๒๙'๖	MC	๑,๘๓๖
๒๖B/๕๓D	๖๓๓๑๕	๔๕B	๕,๒๘๒	ML	๙๗,๕๓๙
๒๖C	๕๐๓๑๒๙	๔๕B/๕๓B	๒,๑๘๐	SP	๔๗๙
๒๖C/๕๓C	๑,๘๖๒	๔๕C	๒,๔๔๗	U	๑,๓๗๗
๒๖ D	๑๖,๘๘๓	๔๕C/๕๓C	๒,๖๑๒	W	๑๙๓,๓๒๔
				รวม	๒,๖๐๖,๘๐๙

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน

หมายเหตุ : B = มีความลาดชัน ๒-๕ % C = มีความลาดชัน ๕-๑๒ % D = มีความลาดชัน ๑๒-๒๐ % E = มีความลาดชัน ๒๐-๓๕ %
 P = มีการระบายน้ำเร็ว SP = มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว

ตารางที่ ๗ : แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปน้อย

อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน
	ดินในพื้นที่ลุ่ม	ดินในพื้นที่ดอน
เมืองพังงา	๑๓ ๒๕ ๕๙ ๖ ๑๗p ๕ ๑๗/๒๖B ๑๗ ๖sp/๒๖	๖๒ ๕๓C ๒๖B ๓๒ ๕๓B ๕๓D ๓๔B ๒๖C ๕๓ ๒๖B/๕๓B ๒๖ ๒๖D/๕๓C ๓๔ ๒๖D ๔๕C ๕๓E ๔๕B ๒๖B/๕๓D ๓๒B ๒๖E ๔๒ ๓๔B ๕๑D ๕๑C
ตะกั่วป่า	๑๓ ๕๙ ๖	๖๒ ๒๖B ๒๖C ๔๓๔๒/๔๓ ๒๖D ๕๓B ๓๔ ๕๓D ๒๖E ๕๓C ๒๖ ๓๒B ๓๔B ๔๕C/๕๓C ๓๒ ๓๔ ๔๕B ๕๐B/๕๑B ๕๓ ๕๐C/๕๑C ๔๒๔๕๕๓E
ตะกั่วทุ่ง	๑๓ ๕๙ ๗ ๑๗ ๖ ๓ ๖sp ๕ ๑๗/๒๖B	๖๒ ๒๖B ๒๖C/๕๓ ๕๓C ๒๖C ๒๖ ๕๓D ๒๖B/๕๓D ๕๓B ๕๓E ๓๔C๒๖D ๔๓ ๓๔B/๕๐B ๓๔ ๒๖B/๕๓B ๓๔B ๕๓ ๓๔C/๕๐C ๒๖E ๕๐B/๕๑B ๔๒/๔๓ ๔๒ ๕๑C ๓๒ ๕๐C/๕๑C
ท้ายเหมือง	๑๓ ๕๙ ๖ ๑๗/๒๓B ๗ ๑๗p ๑๗	๒๖B ๓๒ ๒๖ ๒๖C ๔๓ ๕๓C ๒๖B/๕๓B ๕๓B ๓๔ ๓๔B ๒๖B/๕๓C ๓๒B ๓๔C ๔๒/๔๓ ๖๐ ๒๖D ๔๒ ๒๖C/๕๓C ๕๓E ๕๓ ๒๖E ๕๑B ๕๓D ๓๔ ๒๖/๕๓
กะปง	๕๙ ๖	๖๒ ๒๖B ๒๖C ๕๓D ๕๓C ๕๓E ๕๓B ๓๒ ๒๖B/๕๓B ๒๖D ๒๖C/๕๓C ๓๒B ๒๖E ๒๖ ๕๑B
ทับปุด	๑๓ ๒๕/๓๔ ๑๗ ๖sp ๕๙ ๖ ๑๗p๕ ๖sp/๒๖ ๒๕ ๗ ๒๒	๖๒ ๓๒ ๓๔ ๕๓C ๒๖ ๓๔B ๒๖B ๕๓B ๕๓ ๕๓D ๔๒ ๓๒B ๒๖B/๕๓C ๒๖C ๔๕B ๕๑B ๓๒B/๓๔B
คุระบุรี	๑๓ ๕๙ ๖ ๒๕	๖๒ ๒๖B ๔๓ ๓๒B ๓๒ ๒๖ ๔๒/๔๓ ๔๒ ๕๓C ๕๓B ๕๓D ๒๖C ๔๕B ๔๕B/๕๓B ๓๔B ๕๓E ๔๕C ๒๖D ๓๔ ๕๐B/๕๑B ๔๕C/๕๓C ๓๔ ๕๐B ๕๑D ๕๐C ๒๖B/๕๓B ๓๔B ๓๔C ๓๔C ๒๖E ๖๐ ๓๔D ๒๖C/๕๓C ๕๑C
เกาะยาว	๑๓ ๕๙	๖๒ ๓๔C ๓๔B ๓๔C ๓๔C/๕๐C ๓๔B ๔๓ ๔๒ ๕๓C ๓๔ ๕๓D ๕๓B ๕๓E ๓๔D ๓๔B/๕๐B ๕๐D/๕๑D ๒๖D ๓๔D/๕๐D ๒๖C ๒๖B/๕๓B ๓๔

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน

ลักษณะดินจะแตกต่างกันตามธรณีสัณฐานและต้นกำเนิดดินซึ่งแบ่งออกได้ ดังนี้

❖ หาดทรายและสันทราย (Beach ridges and sand dune) เกิดเป็นแนวยาวแคบๆขนานกับชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเกิดจากการกระทำของคลื่นหรือกระแสน้ำทะเลพัดพาเอาทรายไปกองทับถมไว้บริเวณเหนือหาดทรายทำให้เกิดเป็นสันทรายเดี่ยวๆลักษณะของเนื้อดินเป็นดินทรายมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด ความลาดชันประมาณ ๒-๔ % ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นสวนมะพร้าว

❖ บริเวณที่ลุ่มราบน้ำทะเลขึ้นถึง (Active tidal flat) ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเลที่น้ำทะเลขึ้นถึงอยู่เป็นประจำส่วนใหญ่เกิดตามบริเวณปากแม่น้ำของอำเภอคุระบุรี ตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง ทับปุดและอำเภอเมือง เกิดจากการทับถมของตะกอนตามบริเวณปากแม่น้ำส่วนใหญ่เป็นตะกอนเนื้อละเอียด ดังนั้น ดินที่พบในบริเวณนี้จึงเป็นดินเลนหรือดินทรายปนเลนหรือดินเหนียวสีเทาและดินเค็มหรือดินเค็มกรดแฝง เนื่องจากอิทธิพลของน้ำทะเลการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน

❖ บริเวณที่ราบตะกอนลำน้ำ (Alluvial plain) ประกอบด้วย * บริเวณที่เป็นสันดินริมน้ำ (Levee) เกิดจากแม่น้ำลำธารพาตะกอนมาทับถมในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำมีความลาดชันประมาณ ๒-๔ % ดินที่พบเป็นดินเนื้อละเอียดมีการระบายน้ำดีการใช้ประโยชน์ของที่ดิน ส่วนใหญ่ปลูกไม้ผล

* บริเวณที่เป็นที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ (Low terrace) ลักษณะเป็นที่ราบเรียบเกิดจากตะกอนลำน้ำที่ถูกพัดพามาทับถมกันเป็นเวลานานดังนั้นจึงทำให้ดินมีลักษณะเนื้อดินแตกต่างกันไปเช่น ดินเหนียว ดินร่วนปนดินเหนียว ดินเหนียวปนทราย หรือดินร่วนเหนียวปนทราย เป็นต้น โดยทั่วไปมีการระบายน้ำเลว พบบริเวณอำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง การใช้ประโยชน์ของที่ดินใช้ทำนาข้าวและปลูกปาล์มน้ำมัน

* บริเวณที่เป็นลูกคลื่นของลานตะพักลำน้ำ (Old alluvial terrace) ลักษณะเป็นที่ดอนอยู่ ถัดจากที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนทิศทางเดินของแม่น้ำลำธารและการกัดเซาะของแม่น้ำลำธารในอดีต ทำให้ภูมิประเทศดังกล่าวเป็นเนินมีลักษณะคล้ายลูกคลื่นส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินเหนียวหรือค่อนข้างเป็นทรายบางแห่งพบลูกรังปะปนอยู่ในชั้นดิน การใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพารา มะพร้าว ไม้ผล และปาล์มน้ำมัน

* บริเวณพื้นที่ลูกคลื่นที่เป็นพื้นที่เหลือค้างจากการกัดกร่อน (Erosional surface) บริเวณนี้เคยเป็นเนินเขาหรือภูเขามาก่อนต่อมาเกิดการกัดกร่อนตามธรรมชาติทำให้ผิวพื้นกลายเป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชัน ดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน ลักษณะของดินในบริเวณนี้แตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินพื้นล่าง การใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน

❖ บริเวณที่ลาดเชิงเขาและเนินเขา (Foothill slope and hilly) ลักษณะพื้นที่เป็นเนินเขาเตี้ยๆ มีความลาดชัน ๑๖-๓๕ % ที่ดินส่วนใหญ่เกิดจากการสลายตัวของหินพื้นล่างหรือเกิดจากหินลาดเชิงเขา ส่วนใหญ่จะเป็นดินต้นมีเศษหินปะปน การใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นป่าไม้ธรรมชาติและปลูกยางพารา

❖ บริเวณที่เป็นภูเขาและเทือกเขา (Hills and mountains) เป็นภูเขาและเทือกเขาต่างๆ สลับซับซ้อน มีความลาดชันมากกว่า ๓๕% เป็นทิวเขาตามแนวเหนือใต้และทางด้านทิศตะวันออก ได้แก่ ทิวเขาภูเก็ต ประกอบด้วยหินชนิดต่างๆ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร พืชพรรณที่ขึ้นอยู่เป็นป่าดิบชื้น

✦ ลักษณะดินบางบริเวณ

❖ ดินในตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี ลักษณะดินเป็นดินลาดเชิงชัน เป็นสภาพพื้นที่ประกอบด้วยภูเขาและเทือกเขาที่มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๐ มักจะเกิดปัญหาการพังทลายของดิน

❖ ดินในตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี ดินชุดนี้จัดเป็นดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทรายมีปริมาณธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำ มักจะเกิดปัญหาดินไม่อุ้มน้ำเพราะเป็นดินทรายจัดและเนื้อดินหยาบเป็นทรายจัด

❖ ดินในบริเวณตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า เป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำดีดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนกรวด ดินชุดนี้มีปริมาณธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำมักเกิดปัญหาการสูญเสียหน้าดินและการพังทลายของดิน

❖ ดินในอำเภอตะกั่วป่า ลักษณะดินเป็นดินลึกลับมีการระบายน้ำดี ดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ดินตอนล่างมีเนื้อดินเหนียวปนทรายหยาบปานกลางถึงปนทรายหยาบ มักจะเกิดปัญหาการกัดกร่อนผิวดินโดยเฉพาะบริเวณที่มีความลาดชันสูงเนื่องจากอัตราการไหลของน้ำบนผิวดินเร็ว

❖ ดินในตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง ดินชุดนี้เป็นดินลึกลับมากมีการระบายน้ำมากเกินไป ดินชั้นบนมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย ดินชุดนี้มีธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำ มีสมบัติทางกายภาพเลว เพราะเป็นดินทรายหยาบไม่มีโครงสร้างและมีการระบายน้ำมากเกินไป ดินชุดนี้มักเกิดปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำเนื่องจากดินไม่อึมน้ำ

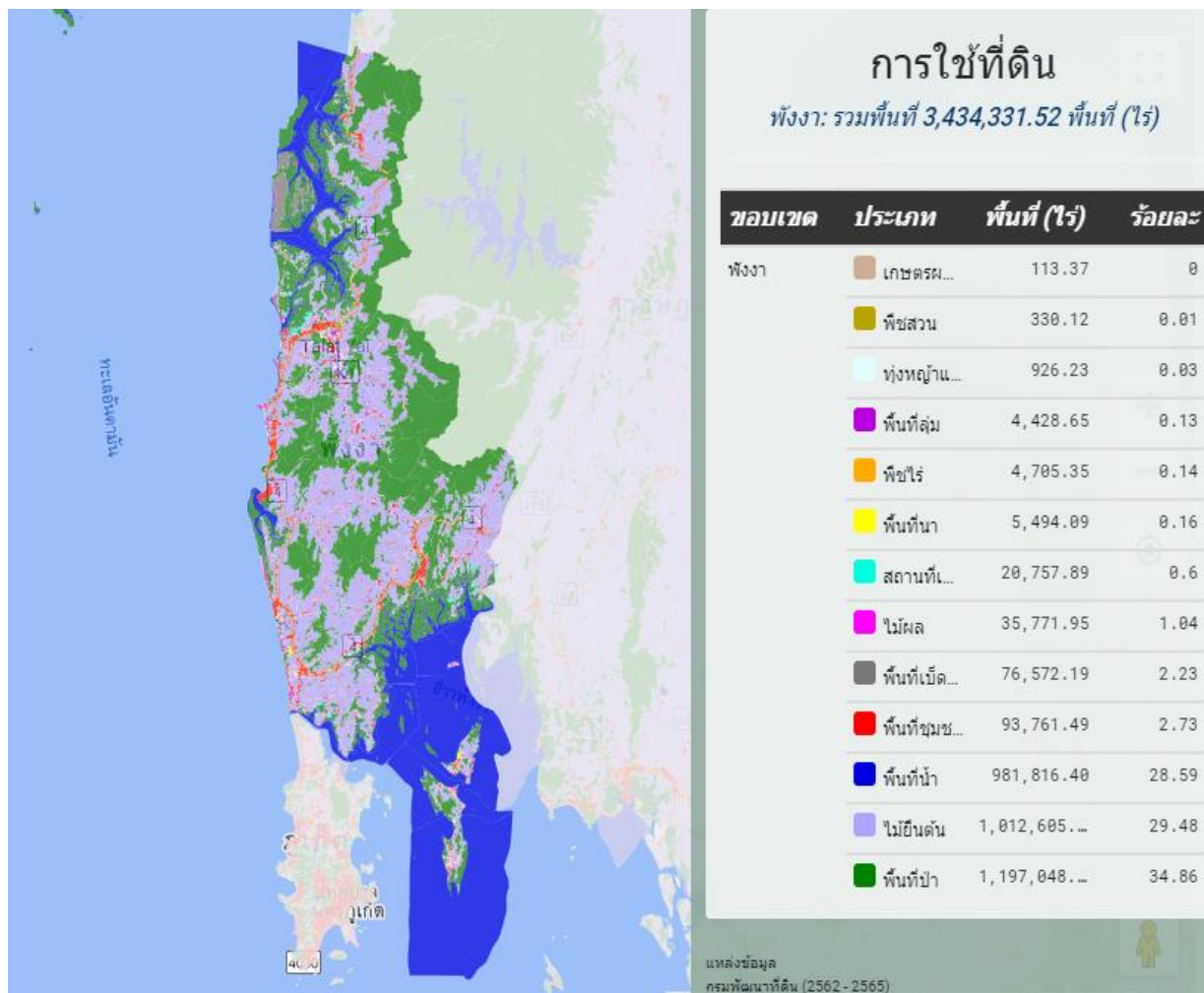
❖ ดินในตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว เป็นดินลึกลับมากมีการระบายน้ำดี มีการไหลบ่าของน้ำผิวดินเร็ว ดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ดินล่างเป็นดินร่วนปนทรายและมีปริมาณอนุภาคดินเหนียวเพิ่มขึ้นตามความลึก มักเกิดปัญหาดินมีการระบายน้ำค่อนข้างมากเนื่องจากเนื้อดินเป็นดินทราย

❖ สภาพการใช้ที่ดิน

สภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา จากฐานข้อมูลแผนที่สภาพการใช้ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน จากข้อมูลระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุกออนไลน์ (Agri Map Online) กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมพื้นที่ ๓,๔๓๔,๓๓๑.๕๒ ไร่ จำแนกได้เป็นพื้นที่ป่ามากที่สุด จำนวน ๑,๑๙๗,๐๔๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๖ ของจังหวัด รองลงมาเป็นไม้ยืนต้น จำนวน ๑,๐๑๒,๖๐๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๔๘ ของจังหวัด และพื้นที่น้ำ จำนวน ๙๘๑,๘๑๖.๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๙ ของจังหวัด

ตารางที่ ๘ : แสดงสภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา

ประเภท	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
พื้นที่ป่า	๑,๑๙๗,๐๔๘	๓๔.๘๖
ไม้ยืนต้น	๑,๐๑๒,๖๐๕	๒๙.๔๘
พื้นที่น้ำ	๙๘๑,๘๑๖.๔๐	๒๘.๕๙
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๙๓,๗๖๑.๔๙	๒.๗๓
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๗๖,๕๗๒.๑๙	๒.๒๓
ไม้ผล	๓๕,๗๗๑.๙๕	๑.๐๔
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๒๐,๗๕๗.๘๙	๐.๖
พื้นที่นา	๕,๔๙๔.๐๙	๐.๑๖
พืชไร่	๔,๗๐๕.๓๕	๐.๑๔
พื้นที่ลุ่ม	๔,๔๒๘.๖๕	๐.๑๓
ทุ่งหญ้าและโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	๙๒๖.๒๓	๐.๐๓
พืชสวน	๓๓๐.๑๒	๐.๐๑
เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	๑๑๓.๓๗	๐
รวม	๓,๔๓๔,๓๓๑.๕๒	๑๐๐

ภาพที่ ๓ : แผนที่การใช้ที่ดินจังหวัดพังงา

❖ ปัญหาทรัพยากรดิน

๑. ดินในจังหวัดพังงาเสื่อมสภาพจากการใช้ที่ดิน โดยเกษตรกรมีการใช้สารเคมี ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลง การทำการเกษตรแบบเชิงเดี่ยว อีกทั้งเกษตรกรมีการใช้ที่ดินไม่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่

๒. สภาพดินในบริเวณพื้นที่ที่เคยทำเหมืองแร่มาก่อน ดินเหมือนแร่ร้าง (Min spoil land) ซึ่งปัจจุบันได้เลิกกิจการไปแล้ว สภาพพื้นที่ประกอบไปด้วยขุมเหมืองที่เป็นบ่อน้ำลึกลับกองหิน กองทรายเป็นเนินสูง ๆ ต่ำ ๆ มีลานกรวดหินทรายแผ่ไปทั่วบริเวณพื้นที่เนื่องจากถูกพัดพามาจากที่สูงบนเนินดินบริเวณนี้ นอกจากเป็นดินที่เสื่อมโทรมแล้ว ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม เช่น ทำให้ลำคลองตื้นเขิน เนื่องจากกรวด ดิน ทราย จะถูกพัดพาไปตกทับถม อีกทั้งทำให้เนื้อที่ป่าไม้ หรือพื้นที่ทำการเกษตรกรรมลดลง

๓. สภาพดินทรายจัด ดินเป็นทรายจัดจะมีปริมาณธาตุอาหารอยู่น้อยและมีความสามารถในการดูดซับธาตุอาหารต่ำมาก

๔. สภาพดินเลนเค็มชายทะเล บริเวณที่เป็นดินเลนเค็มชายทะเลจะมีน้ำทะเลท่วมถึงเป็นประจำ ทำให้ดินไม่มีศักยภาพ ก่อให้เกิดกรดกำมะถัน เกิดก๊าซพิษไซเน่า และก๊าซมีเทน ซึ่งเป็นอันตรายต่อพืชที่ปลูก พืชที่ปลูกมีการทรงตัวได้ต่ำ ทำให้พืชล้มง่าย เมื่อดินแห้งจะแปรสภาพเป็นดินกรดกำมะถันและเค็ม

๕. สภาพดินบนพื้นที่ที่มีความลาดชัน บริเวณพื้นที่เกษตรที่มีความลาดชันมากมักจะเกิดการกร่อน มีผลทำให้ดินถูกชะล้างพังทลายได้ง่าย ทำให้ดินสูญเสียความอุดมสมบูรณ์บางบริเวณ อาจจะถูกกัดเซาะเป็นร่องลึกยากต่อการทำการเพาะปลูก

ตารางที่ ๙ : แสดงดินมีปัญหาจังหวัดพังงา

ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)
ดินตื้น	๑๐๗,๖๙๐
ดินทราย	๘๐,๕๓๑
ดินเค็ม	๓๒๑,๘๔๖
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน	๑,๒๘๕,๘๘๐
รวม	๑,๗๙๕,๙๔๗

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน <http://agri-map-online.moac.go.th/>

๑.๑๒ ทรัพยากรน้ำ

❖ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

จังหวัดพังงา มีแม่น้ำห้วย ลำธาร คลอง ๓๕๗ สาย ซึ่งในจำนวนนี้มีที่ใช้งานได้ช่วงฤดูแล้ง ๓๓๗ สาย มีแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟูแล้ว ๑๘๐ แห่ง แหล่งน้ำที่ใช้เป็นแหล่งน้ำดิบ เพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา ในปัจจุบันประกอบด้วยลำน้ำ ๖ สาย ได้แก่

๑.) คลองพังงา มีความยาวประมาณ ๔๕ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขากระทะคว่า ในเขตอำเภอกะปง ไหลผ่านอำเภอเมืองที่ตำบลทุ่งคาโงก ตำบลบปริง ตำบลถ้ำน้ำผุดและไหลลงสู่อ่าวพังงาที่บ้านท้ายช้าง เดิมคลองสายนี้เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ เคยมีเรือสำเภาแล่นเข้ามาติดต่อซื้อขายถึงตัวเมืองพังงา แต่ปัจจุบันลำน้ำมีลักษณะตื้นเขินและสภาพน้ำค่อนข้างขุ่นตลอดปี

๒) คลองตะกั่วป่า มีความยาวประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขากระทะคว่า ในเขตอำเภอกะปง ไหลผ่านตำบลเหลของอำเภอกะปง และตำบลต่างๆ ในอำเภอตะกั่วป่า ได้แก่ ตำบลตำตัว ตำบลบางไทร ตำบลโคกเคียน ตำบลตะกั่วป่า และตำบลบางนายสี และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน คลองสายนี้ในอดีตเคยเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ เคยมีเรือแล่นเข้าไปถึงอำเภอกะปงได้ แต่ปัจจุบันมีสภาพตื้นเขิน และน้ำขุ่นเช่นเดียวกับคลองพังงา นอกจากนี้ยังทำให้เกิดน้ำท่วมในเขตอำเภอตะกั่วป่าเป็นประจำในช่วงฤดูฝนตกหนัก

๓) คลองนางย่อน มีความยาวประมาณ ๒๔ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาพระหมี และเขาพ่อตาหลวงแก้ว ในเขตตำบลกระ อำเภอบูรี ไกล่แนวเขตจังหวัดระนองไหลผ่านบ้านกลาง บ้านนางย่อน บ้านทุ่งนา ตำบลกระ อำเภอบูรี และไหลสู่ทะเลอันดามัน คลองสายนี้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่สำคัญ

๔) คลองนาเตย มีความยาวประมาณ ๑๐ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากทิวเขาโตนไทร เขาหม่น และเขาโตนตั้น ไหลผ่านบ้านคลองปริง บ้านดอนอิฐ บ้านนาเตย ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามันบริเวณบ้านท่าแดง ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง ปัจจุบันคลองสายนี้ใช้เป็นแหล่งน้ำต้นทุนฝายคลองนาเตย

๕) คลองถ้ำ มีความยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากเขาแสกเพิงเขาวังกอ ไหลผ่านบ้านถ้ำ ตำบลถ้ำ บ้านบางจัน บ้านบางหมักนอก ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง และไหลลงสู่อ่าวพังงา ปัจจุบันคลองสายนี้เป็นแหล่งต้นน้ำทูนของโครงการฝายคลองถ้ำ ตำบลตากแดด อำเภอเมือง

๖) คลองลำไทรมาศ มีความยาวประมาณ ๒๓ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากทิวเขาตำหนอน ไหลผ่านบ้านนาหลวง บ้านไทรมาศ และรวมกับคลองมะรุ่ย ไหลลงสู่อ่าวพังงาในเขตตำบลมะรุ่ย อำเภอทับปุด คาดการณ์ว่าในอนาคตจะมีแหล่งน้ำที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ คือ คลองลำรู ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จากนั้นรวมกับคลองทุ่งมะพร้าวที่บ้านห้วยไผ่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน

❖ สภาพลุ่มน้ำและการแบ่งลุ่มน้ำ

จังหวัดพังงาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ ๓ ลุ่มน้ำ (ตามการแบ่งลุ่มน้ำหลักของประเทศไทยโดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ) โดยมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญแยกตามลุ่มน้ำต่างๆ ดังนี้

- **ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน** ประกอบด้วยลุ่มน้ำย่อยหลายลุ่มน้ำรวมกัน โดยลุ่มน้ำย่อยต่างๆเป็นลุ่มน้ำขนาดเล็กซึ่งมีลำน้ำสายสั้นๆไหลจากเทือกเขาทางทิศตะวันออกไหลลงทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก ลำน้ำย่อยที่สำคัญของลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน ได้แก่ คลองเสียดะกวัด คลองระนอง คลองเกาะก่า คลองหงาว คลองบางหนาน คลองฝรั่ง คลองราชกรูด คลองลาวอนอน คลองของ คลองม่วงกลาง คลองกะเปอร์ คลองบางบอน คลองนาคา คลองบางกล้วย คลองกำพวน คลองเตรียม คลองหลังทุ่งนางดำ และคลองนางย่อน โดยคลองย่อยต่างๆ ดังกล่าวบางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดระนองและบางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดพังงา

- **ลุ่มน้ำสาขาคลองตะกั่วป่า** คลองตะกั่วป่ามีความยาวลำน้ำทั้งสิ้นประมาณ ๓๐กิโลเมตร โดยมีลำน้ำย่อยที่สำคัญของคลองตะกั่วป่า ได้แก่ คลองรมณีย์ คลองกะปง คลองปลายวา คลองปี คลองลัดท่าชี และคลองปากเกาะ ซึ่งคลองต่างๆ ดังกล่าว ไหลลงสู่คลองตะกั่วป่าโดยตรง

- **ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนที่ ๒** ประกอบด้วยลุ่มน้ำย่อยหลายลุ่มน้ำ โดยลุ่มน้ำย่อยแต่ละลุ่มน้ำเป็นลุ่มน้ำย่อยขนาดเล็กมีลำน้ำสายสั้นๆไหลลงสู่ทะเลอันดามันโดยตรง ลำน้ำย่อยที่สำคัญ ได้แก่ คลองลำรูใหญ่ คลองทุ่งมะพร้าว คลองหินลาด คลองนาแฝก คลองหล่อยุง คลองย่านซื่อ คลองเขาน้ำตก คลองเกาะปันหยี คลองพังงาและคลองบางกัณ ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนที่ ๒ เป็นลุ่มน้ำสาขาที่มีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดพังงาและบางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดกระบี่

ตารางที่ ๑๐ : แสดงพื้นที่ลุ่มน้ำในจังหวัดพังงา

รหัสลุ่มน้ำ	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่รับน้ำ (ตร.กม.)
๒๕.๐๓	ภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน	๑,๐๗๕
๒๕.๐๔	คลองตะกั่วป่า	๘๓๖
๒๕.๐๕	ภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนที่ ๒	๒,๒๖๐
รวมกลุ่มลุ่มน้ำสาขาพังงา		๔,๑๗๑

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเลขาธิการลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดพังงา)

❖ แหล่งน้ำบาดาลและบ่อบาดาล

แหล่งน้ำบาดาลในจังหวัดพังงาประกอบไปด้วยน้ำบาดาลที่ถูกกักเก็บอยู่ภายใต้ตะกอนหินร่วน และ หินแข็ง ซึ่งสามารถแบ่งย่อยในชั้นรายละเอียดได้ดังนี้ คือ

๑) แหล่งน้ำบาดาลในตะกอนหินร่วน (Unconsolidated Aquifers) มี ๓ ประเภท

๑.๑) ชั้นหินให้น้ำทรายชายหาด (Beach sand Aquifers : Qbs) พบบริเวณเกาะคอเขา ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ ๕-๑๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี (TDS<๕๐๐ มก./ล.) ระดับน้ำบาดาลปกติในแหล่งน้ำบาดาลประเภทนี้โดยเฉลี่ย ๑-๒ เมตร

๑.๒) ชั้นหินให้น้ำตะกอนน้ำพา (Floodplain Aquifer : Qfd) พบตามบริเวณชายฝั่ง ปัจจุบันบางส่วนวางตัวอยู่ภายใต้ตะกอนทรายชายหาด และป่าชายเลน ความลึกโดยประมาณของชั้นหินให้น้ำ ประเภทนี้อยู่ในช่วง ๑๐-๔๐ เมตร ปริมาณน้ำที่พัฒนาได้อยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำส่วนใหญ่ อยู่ในเกณฑ์ดี (TDS<๕๐๐ มก./ล.) ยกเว้นบางบริเวณของตำบลโคกกลอย และตำบลนาเตย ของอำเภอย้ายเหมือง ที่มีค่า TDS อยู่ระหว่าง ๕๐๐-๑,๕๐๐ มก./ล. บางบริเวณอาจมากกว่า ๑,๕๐๐ มก./ล.

๑.๓) ชั้นหินให้น้ำตะกอนเศษหินเชิงเขา (Colluvium Aquifers : Qcl) น้ำบาดาล ในตะกอนเศษหินเชิงเขาพบแผ่กระจายค่อนข้างน้อยในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่จะพบในบริเวณที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบระหว่างภูเขา และระหว่างที่ราบภูเขาเตี้ย ได้แก่ พื้นที่ราบของตำบลแม่นางขาว และตำบล บางวัน อำเภอกระบุรี ตำบลบางม่วง ตำบลโคกเคียน ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ที่ราบเชิงเขาของ ตำบลลำภี ตำบลบางทอง ตำบลโคกกลอย อำเภอย้ายเหมือง นอกจากนี้ยังพบเป็นแนวแคบๆ บริเวณตำบลกระโสม และ ตำบลกะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง ปริมาณน้ำเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลบม./ชม. บางบริเวณอยู่ในช่วง ๑๐-๒๐ ลบม./ชม. และบางแห่งที่มีความหนาอาจได้มากกว่า ๒๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี

๒) แหล่งน้ำบาดาลในหินแข็ง (Consolidated Rocks)

๒.๑) ชั้นหินให้น้ำตะกอนกึ่งหินแปร (Meta-sedimentary Aquifers : Cms) พบเกือบ ทุกอำเภอ ยกเว้นในพื้นที่อำเภอเกาะยาว เท่านั้น ปริมาณน้ำที่ได้ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ ๒-๕ ลบม./ชม. ยกเว้นพื้นที่ ตำบลแม่นางขาว อำเภอกระบุรี ตำบลลำภี อำเภอย้ายเหมือง ตำบลโคกเคียน ตำบลท่านา และเทศบาลกะปง ซึ่งมีปริมาณ ๑๕-๓๕ เมตร

๒.๒) ชั้นหินให้น้ำหินปูนอายุเพอร์เมียน (Permian limestone Aquifers : Pc) พบชั้นหิน ให้น้ำประเภทนี้บริเวณรอยต่อระหว่าง อำเภอเมืองกับ อำเภอทับปุด และพบที่ ตำบลทับปุด ตำบลบ่อแสน ตำบลมะรุ่ย อำเภอทับปุด ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ระหว่าง ๒๐-๔ เมตร ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย ๒-๕ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี ยกเว้นบางแห่งที่มีพื้นที่ติดทะเลอาจได้น้ำกร่อยถึงน้ำเค็ม

๒.๓) ชั้นหินให้น้ำลำปาง (Lampang Aquifers : TRlp) พบอยู่ที่เกาะหมากน้อยเท่านั้น ไม่มีข้อมูลการเจาะพัฒนาน้ำบาดาลในหินประเภทนี้

๒.๔) ชั้นหินให้น้ำโคราชตอนล่าง (Lower Khorat Aquifers : TR-Jlk) พบอยู่ที่อำเภอ เกาะยาว ปริมาณน้ำที่ได้อยู่ในเกณฑ์ ๑-๓ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำจืด

๒.๕) ชั้นหินให้น้ำหินอัคนี (Granitic Aquifers:Gr) พบกระจายอยู่ทั่วไปเกือบทุก อำเภอในจังหวัดพังงา ยกเว้น อำเภอเกาะยาว ศักยภาพในการให้น้ำของหินชนิดนี้ค่อนข้างต่ำ หรือในบางบริเวณที่

ไม่มีศักยภาพในการให้น้ำเลย น้ำถูกกักเก็บอยู่ในรอยแตก รอยแยกรอยเลื่อน และในบริเวณหินผุ ความลึกของชั้นน้ำประมาณ ๑๐-๒๐ เมตร ปริมาณน้ำที่ได้โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์น้อยกว่า ๒ ลบม./ชม. ยกเว้นบางบริเวณที่มีรอยแตกขนาดใหญ่ และรอยแตกต่อเนื่องกันเป็นบริเวณกว้าง ได้น้ำอยู่ในช่วง ๒-๑๐ ลบม./ชม. น้ำที่ได้มีคุณภาพดี

ศักยภาพแหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดพังงา จากการประมวลผลข้อมูลทั้งหมดพบว่าแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดในพื้นที่คือแหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนร่วน ที่พบกระจายทั่วไปในพื้นที่จังหวัด ประกอบไปด้วยแหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนทรายชายหาดที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ตั้งแต่ ๒ - ๖ เมตร ปริมาณน้ำ ๕ - ๑๐ ลบม./ชม. ชั้นตะกอนนำพาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ตั้งแต่ ๒๐ - ๔๐ เมตร มีปริมาณน้ำระหว่าง ๕-๑๕ ลบม./ชม. รวมทั้งตะกอนเศษหินเชิงเขาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ระหว่าง ๑๐-๔๐ เมตร ปริมาณน้ำ ๑๐-๒๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่เป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กในน้ำค่อนข้างสูงในเกือบทุกพื้นที่ บริเวณพื้นที่ติดกับชายฝั่งทะเล เช่น บริเวณอำเภอเมือง อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอตะกั่วทุ่ง จะพบว่าปริมาณน้ำเค็มจากทะเล รุกล้ำเข้ามาในชั้นน้ำบาดาล จากผลวิเคราะห์ทางเคมีของบ่อบาดาลในบริเวณดังกล่าว พบว่ามีปริมาณคลอไรด์และปริมาณความกระด้างสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดอีกชนิดหนึ่งก็คือ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นหินปูน ในเขตอำเภอเมือง และอำเภอทับปุด สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ๒๐ - ๕๐ เมตร จนถึงระดับลึก ๑๐๐ เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ ๕ - ๒๐ ลบม./ชม. และบางบริเวณมีปริมาณน้ำมากกว่า ๒๐ ลบม./ชม. แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพรองลงมา ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลหินตะกอนกึ่งหินแปรอายุคาร์บอนิเฟอรัส รวมทั้งหินแปรอายุไซลูเรียน - ดีโวเนียน ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ในเกณฑ์ ๑๐ - ๔๐ เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในช่วง ๒ - ๑๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดีแต่ปริมาณเหล็กในน้ำสูง แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพต่ำ ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นหินตะกอนชุดโคราชตอนล่าง หินตะกอนชุดลำปาง และหินแกรนิต ความลึกของชั้นน้ำบาดาล อยู่ในช่วง ๑๐-๓๕ เมตร ปริมาณน้ำส่วนใหญ่น้อยกว่า ๒ ลบม./ชม. ยกเว้นบริเวณที่หินผุหรือมีโครงสร้างทางธรณีวิทยาประเภทรอยแตก รอยแยก หรือรอยเลื่อน ขนาดใหญ่พาดผ่านก็จะได้ปริมาณน้ำมากขึ้น คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กในน้ำค่อนข้างสูง

บ่อน้ำบาดาลในจังหวัดพังงาแบ่งเป็น ๒ ลักษณะ

๑) บ่อบาดาลที่เจาะโดยหน่วยงานราชการต่างๆ เช่น กรมทรัพยากรธรณี กรมโยธาธิการ กรมอนามัย ซึ่งบ่อบาดาลเหล่านี้เจาะเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภคของราษฎรในท้องถิ่นทุรกันดารและราษฎรทั่วไป ในจังหวัดพังงา รวมประมาณ ๗๗๑ บ่อ

๒) บ่อบาดาลของเอกชนที่ต้องดำเนินการตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่๘) ลงวันที่ ๒๕๓๗ ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ เรื่อง กำหนดเขตน้ำบาดาล และความลึกของบ่อบาดาล รายละเอียดที่ได้ดำเนินการมา ดังนี้

* มีการออกใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล จำนวน ๑๒๐ บ่อ แยกตามลักษณะการใช้น้ำ

- ใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค จำนวน ๑๖ บ่อ ‘
- ใช้น้ำเพื่อธุรกิจ (อุตสาหกรรม) จำนวน ๘๘ บ่อ
- ใช้น้ำเพื่อการเกษตรกรรม จำนวน ๖ บ่อ

ตารางที่ ๑๑ : แสดงแหล่งน้ำในจังหวัดพังงาแยกรายอำเภอ

ประเภท	อำเภอ								รวม	หน่วยนับ
	เมือง	เกาะยาว	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ตะกั่วป่า	คุระบุรี	ทับปุด	ท้ายเหมือง		
แม่น้ำ ห้วย คลอง	๕๘	๒๑	๖๒	๙๔	๖๙	๕๒	๖๐	๘๔	๕๐๐	สาย
หนอง บึง	๔๒	๑๙	๓๗	๖๘	๖๙	๓๑	๓๘	๕๖	๓๖๐	แห่ง
อ่างเก็บน้ำ	๔๐	๑๙	๒๑	๖๗	๕๐	๓๑	๓๘	๔๘	๓๑๔	แห่ง
ฝาย	๔๐	๑๘	๒๗	๗๑	๕๑	๓๔	๔๐	๔๙	๓๓๐	แห่ง
สระ	๔๑	๑๙	๓๒	๗๐	๕๑	๓๗	๖๔	๔๘	๓๖๒	แห่ง
บ่อบาดาล	๙๗	-	๕๕	๙๕	๑๒๙	๘๒	๗๙	๑๔๔	๖๘๑	บ่อ
บ่อน้ำตื้น	๔๔	๓๒	๒๖	๘๓	๕๗	๓๕	๕๕	๖๗	๓๙๙	บ่อ
ประปาชนบท	๔๔	๑๘	๒๓	๗๕	๖๔	๓๕	๓๙	๕๔	๓๗๑	แห่ง
โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	๔๐	๑๗	๒๑	๖๗	๕๐	๓๒	๓๗	๕๑	๓๑๕	แห่ง

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเลขาธิการลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดพังงา)

๑.๑๓ ทรัพยากรป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๑,๑๑๑,๐๕๘.๖๙ ไร่ จำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ ดังนี้

- ป่าบก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ประกอบด้วย ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขาและป่าไผ่ ที่มีสภาพป่าแน่นทึบ มีเรือนยอดชิดกัน สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ประกอบด้วยพันธุ์ไม้มีค่านานาชนิด มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๘๑๕,๘๘๘.๐๖ ไร่

- ป่าชายเลน จังหวัดพังงามีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดต่าง ๆ ด้านฝั่งทะเลอันดามัน มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๒๗๔,๔๐๑.๑๔ ไร่

การจำแนกป่าไม้เชิงวิชาการ

ป่าไม้ในประเทศไทยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ ป่าประเภทที่ไม่ผลัดใบ (Evergreen Forest) กับป่าประเภทที่ผลัดใบ (Deciduous Forest) สำหรับท้องที่จังหวัดพังงापามีความชุ่มชื้นสูง พืชพรรณต่างๆ ไม่มีฤดูกาลสำหรับการผลัดใบหรือทิ้งใบจนหมดทั้งต้น ดังนั้นจึงจัดเป็นป่าประเภทที่ไม่ผลัดใบ โครงการจัดทำแผนที่ป่าไม้โดยภาพถ่ายดาวเทียม กรมป่าไม้ โดยการสำรวจและวิเคราะห์ของมหาวิทยาลัยมหิดลรายงานว่าการแปลภาพถ่ายดาวเทียม Thaicote และ Landsat ๘ มาจัดทำแผนที่ป่าไม้ของประเทศไทยปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑ ปรากฏว่า มีเนื้อที่ป่าเหลืออยู่ ๑๐๒,๔๘๘,๓๐๒.๑๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖๘ ของพื้นที่ประเทศ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐ (๑๐๒,๑๕๖,๓๕๐.๕๑ ไร่) เนื้อที่ ๓๓๑,๙๕๑.๖๘ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๓ ในส่วนของจังหวัดพังงามีเนื้อที่ ๑,๑๑๑,๑๓๙.๓๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๕ ของพื้นที่จังหวัด (อันดับสี่ของภาคใต้) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑ (๑,๑๑๑,๐๕๘.๖๙ ไร่) เนื้อที่ ๘๐.๖๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๒๖ เนื่องจากมีการวิเคราะห์และจำแนกข้อมูลชนิดป่าละเอียดขึ้นจากเดิมที่จำแนกรวมเป็นพื้นที่ป่าไม้ แต่ปัจจุบันจำแนกละเอียดขึ้นเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๑๗ ชนิด ที่พบในท้องที่จังหวัด ๖ ชนิด ได้แก่

๑) ป่าดงดิบ หรือป่าดิบ (Moist Evergreen Forest) มีเนื้อที่ ๗๙๗,๕๘๒.๑๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒๓.๒๒ ของพื้นที่จังหวัด หมายถึงป่าไม้ผลัดใบที่มีปริมาณน้ำฝน ๑,๗๐๐-๓,๑๐๐ มิลลิเมตรหรือมากกว่า ดินลึก มีความชื้นในดินค่อนข้างสูงสม่ำเสมอตลอดทั้งปี พรรณไม้เด่นของเรือนยอดชั้นบนเป็นพรรณไม้วงศ์ยาง (Dipterocarpaceae) สูงมากกว่า ๓๐ เมตร เรือนยอดชั้นรองต่อเนื่องลงถึงพื้นดิน พรรณไม้อื่นๆ เช่น ตะเคียน เทพทาโร มังตาล ตาเสือ ฯลฯ สำหรับไม้พื้นล่างส่วนใหญ่จะเป็นไม้ไผ่ เตย หวาย ระกำ และเถาวัลย์นานาชนิด

๒) ป่าชายเลน (Mangrove Forest) มีเนื้อที่ ๒๗๑,๗๑๙.๑๖ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๙๑ ของพื้นที่จังหวัด หมายถึง ป่าไม้ผลัดใบที่พบตามพื้นที่ดินเลนริมฝั่งทะเลแถบน้ำกร่อยหรือน้ำทะเลท่วมถึง โดยเฉพาะปากแม่น้ำ พรรณไม้มีการปรับตัวให้ขึ้นได้ในพื้นที่ที่มีน้ำเค็มบนดินเลนที่อ่อนนิ่มและขาดออกซิเจน มีน้ำขึ้นและน้ำลง มีรากค้ำยัน/รากหายใจ/รากพุดอง พรรณไม้ดัชนี เช่น ไม้โกงกางใบเล็ก ไม้โกงกางใบใหญ่ ถั่วขาว ถั่วดำ ตะบูน พังกาหัวสุม ฯลฯ ไม้พื้นล่างประกอบด้วย ประดู่ทะเล เหงือกปลาหมอ ปอทะเล ฯลฯ

จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด ส่วนพื้นที่ป่าชายเลนตามผลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ มีเนื้อที่ ๒๗๔,๘๖๘.๗๕ ไร่ ต่อมามติคณะรัฐมนตรี ๒๒ สิงหาคม, ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ กำหนดให้พื้นที่ป่าชายเลนตามผลการจำแนกเดิม และพื้นที่งอกชายฝั่งทะเล เป็นพื้นที่เขตอนุรักษ์ยกเว้นพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์อยู่เดิม รวมเนื้อที่ ๓๖๕,๙๔๑.๕๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๐.๕๖

๓) ป่าชายหาด (Beach Forest) เนื้อที่ ๓๘,๘๘๕.๔๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๑๔ หมายถึง สังคมพืชชายหาดเป็นป่าไม้ผลัดใบ พบตามชายฝั่งทะเลที่เป็นหาดทราย หรือโขดหิน หรือหาดทรายที่ยกตัวสูงขึ้น ดินเค็ม น้ำทะเลไม่ท่วมและได้รับอิทธิพลของไอเค็มจากทะเล สภาพป่าโปร่ง ส่วนมากเป็นไม้ต้นขนาดเล็ก ไม้ที่มีขนาดใหญ่ มักแตกกิ่งต่ำระเกะระกะ เรือนยอดแผ่กว้าง ต้นค่อนข้างเตี้ย ลำต้นและกิ่งคดงเนื่องจากแรงลมพรรณไม้ดัชนี เช่น สนทะเล หูกวาง กระติง หลุมพอทะเล จิก ทะเล เตยทะเล ผักบู่ทะเล ฯลฯ

๔) สังคมพืชลานหิน (Vegetation on Pen Rock Platform) เนื้อที่ ๑,๔๓๖.๗๗ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๔ หมายถึง พื้นที่ที่มีลักษณะเป็นลานหิน มักเป็นหินทราย มีพรรณไม้ขนาดเล็กโดยเฉพาะไม้ล้มลุกขึ้นอยู่

๕) ป่าที่ฟื้นฟูตามธรรมชาติ (Secondary Forest) เนื้อที่ ๑,๐๐๒.๐๘ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๓ หมายถึง ป่ารุ่นหรือป่าที่ถูกรบกวน มีการเปลี่ยนแปลงจากป่าที่สมบูรณ์เป็นป่าที่ถูกรบกวน มีต้นไม้ขนาดเล็กถึงขนาดกลางอยู่ในระยะฟื้นฟูตามธรรมชาติ

๖) ป่าพรุ (Peat Swamp Forest) เนื้อที่ ๓๓๓.๐๒ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๑ หมายถึง ป่าไม้ผลัดใบที่พบตามที่ลุ่มใกล้ชายฝั่งทะเล มีน้ำจืดท่วมขังเป็นเวลานาน บางครั้งน้ำอาจแห้งแต่ดินยังคงชื้นจัด ดินเป็นกรด เนื่องจากมีซากใบไม้และเศษพืชทับถมเป็นชั้นหนา ๐.๕ - ๒ เมตร พรรณไม้มีการปรับตัวโดยมีรากค้ำยัน โคนต้น มีพุดอง รากหายใจ พรรณไม้ดัชนี เช่น ขี้หนอนพรุ สะเดียว หลุมผี ฯลฯ บริเวณชายป่าหรือป่าพรุที่ถูกรบกวน เช่น เสม็ด เทียน ฯลฯ

การจำแนกป่าไม้เชิงกฎหมาย พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดพังงา สามารถนำมาจำแนกในเชิงกฎหมายได้ ๕ กลุ่ม ดังรายละเอียดของกลุ่มป่าไม้ แต่ละกลุ่ม สรุปได้ดังนี้

๑) ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี (Permanent Forest) คือพื้นที่ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ ให้นำพื้นที่ป่าไม้ของชาติ หลังจากสำรวจข้อมูลดิน การถือครอง การใช้ประโยชน์ที่ดินแล้ว คณะกรรมการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบพื้นที่ป่าไม้ถาวรที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรมและใช้ประโยชน์อย่างอื่น ในส่วนของจังหวัดมีป่าไม้ของชาติจำนวน ๖๗ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๒,๐๓๓,๑๖๒.๔๙ ไร่ หลังจากสำรวจที่ดินแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๓๑, ๒๐ กันยายน ๒๕๓๗ และ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๗ จำนวน ๔ ป่า, ๕๖ ป่า และ ๑ ป่า ตามลำดับ รวมจำนวน ๖๑ ป่า โดยต่อมาเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติประมาณ ๔๓๔,๙๘๑.๐๐ ไร่ มอบให้คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาตินำไปดำเนินการประมาณ ๑๘๖,๑๕๐.๐๐ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าไม้ถาวร และป่าไม้แห่งชาติ รวมจำนวน ๖๗ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๒๔๘,๘๓๑.๐๐ ไร่

๒) ป่าสงวนแห่งชาติ (National Reserved Forest) หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติพ.ศ.๒๕๐๗ จากกฎกระทรวงระหว่างปีพ.ศ.๒๕๐๑ - ๒๕๒๙ ได้กำหนดพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดพังงาไว้เป็นป่าสงวนแห่งชาติรวมจำนวน ๗๓ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๑,๕๐๕,๔๒๖.๕๐ ไร่ และกรมป่าไม้ได้ดำเนินการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐,๑๗ มีนาคม ๒๕๓๕ ในท้องที่จังหวัดพังงา เนื้อที่ ๑,๕๑๔,๑๘๗.๐๐ ไร่ มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ๑๒๓,๗๑๗.๕๐ ไร่ คงเหลือ ๑,๓๘๑,๗๐๙.๐๐ ไร่ ดังนี้

๒.๑) เขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (Conservation Zone or Zone C) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่ กำหนดไว้เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าหายาก เพื่อการป้องกันภัยธรรมชาติอันเกิดจากน้ำท่วมและการพังทลายของดิน ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษา การวิจัย นันทนาการของประชาชนและความ มั่นคงของชาติมีเนื้อที่ ๙๐๒,๘๐๐.๐๐ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ตามกฎหมาย เนื้อที่ ๓๑๗,๘๖๐.๐๐ ไร่ และพื้นที่ป่า เพื่อการอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรีเนื้อที่ ๕๘๔,๙๔๐.๐๐ ไร่

๒.๒) เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (Economic Zone or Zone E) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่กำหนดไว้เพื่อผลิตไม้และของป่า รวมถึงพื้นที่เศรษฐกิจตาม นัยมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่เพื่อการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ และพื้นที่ประสานการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างทรัพยากรป่าไม้กับทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ มีเนื้อที่ ๖๐๒,๗๖๒.๐๐ ไร่ ซึ่งกรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่ให้ ส.ป.ก.พังงาไปปฏิรูปที่ดินได้เนื้อที่ ๑๑๗,๖๙๐.๖๐ ไร่ ดังนั้นคงเหลือ พื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ เนื้อที่ ๔๘๕,๐๗๑.๔๐ ไร่

๒.๓) เขตพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Agricultural Zone or Zone A) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มีสมรรถนะที่ดินเหมาะสมต่อการเกษตร หรือมีศักยภาพสูงในการพัฒนาด้านการเกษตรตามผลการจำแนกสมรรถนะที่ดินของกรมพัฒนาที่ดินรัฐสามารถพัฒนาความเป็นอยู่ของราษฎรได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเนื้อที่ ๘,๖๒๕.๐๐ ไร่ ซึ่งกรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่ให้ ส.ป.ก.พังงาไปปฏิรูปที่ดินได้เนื้อที่ ๖,๐๒๖.๙๐ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร เนื้อที่ ๒,๕๙๘.๑๐ ไร่

๓) อุทยานแห่งชาติ (National Park) หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติพ.ศ.๒๕๐๔ จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติจำนวน ๗ แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ ๗๒๒,๔๗๗.๐๐ ไร่ ประกอบด้วย

๓.๑) อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา (ปี ๒๕๒๔) เนื้อที่ ๒๕๐,๐๐๐.๐๐ ไร่
 ๓.๒) อุทยานแห่งชาติศรีพังงา (ปี ๒๕๓๑) เนื้อที่ ๑๕๓,๘๐๐.๐๐ ไร่
 ๓.๓) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์(ปี ๒๕๒๔, ๕๐) เนื้อที่ ๘๘,๒๘๒.๐๐ ไร่
 ๓.๔) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน (ปี ๒๕๒๕, ๔๑) เนื้อที่ ๘๗,๕๐๐.๐๐ ไร่
 ๓.๕) อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง(ปี ๒๕๒๙) เนื้อที่ ๔๕,๐๐๐.๐๐ ไร่
 ๓.๖) อุทยานแห่งชาติเขาลำปี - ลำรู่ (ปี ๒๕๓๔) เนื้อที่ ๗๘,๑๒๕.๐๐ ไร่
 ๓.๗) อุทยานแห่งชาติแหลมสน (ปี ๒๕๒๖) เนื้อที่โดยรวม ๑๙๖,๘๗๕.๐๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่
 ในเขตจังหวัดพังงาเนื้อที่ ๑๙,๗๗๐.๐๐ ไร่ ส่วนที่เหลืออยู่ในเขตจังหวัดระนอง

๔) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (Wildlife Sanctuary) คือบริเวณพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยของ
 สัตว์ป่าเพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ ในท้องที่จังหวัดพังงา
 ได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์
 สัตว์ป่าไตนปริวรรต ท้องที่อำเภอเมืองพังงา,กะปง,ทับปุด เนื้อที่ประมาณ ๑๓๘,๗๑๒.๕๐ ไร่ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่
 เตรียมการประกาศเขตห้ามล่าสัตว์ป่า (Non-Hunting Area) หมู่เกาะระ - เกาะพระทอง ท้องที่อำเภอคุระบุรี
 เนื้อที่ประมาณ ๑๐๓,๘๕๑.๐๐ ไร่ รวม ๒ แห่ง เนื้อที่ประมาณ ๒๔๒,๕๖๓.๕๐ ไร่

๕) วนอุทยาน (Forest Park) เป็นพื้นที่ที่มีทิวทัศน์สวยงาม มีจุดเด่นที่น่าสนใจอันควรแก่การรักษา
 ไว้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อการศึกษาของประชาชนเช่นเดียวกับอุทยานแห่งชาติแต่มีขนาดเล็กกว่า
 จังหวัดพังงามีวนอุทยาน จำนวน ๒ แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ ๕๖๔.๒๕.๐๐ ไร่ ประกอบด้วย

๕.๑) วนอุทยานสระนางมโนราห์ จังหวัดได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมื่อปี ๒๕๑๙ ต่อมาโอน
 ไปอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ในปี ๒๕๒๓ และกรมอุทยานแห่งชาติฯในปี ๒๕๔๕ อยู่ในเขตป่าสงวน
 แห่งชาติป่าเขาตอยและป่าบางหงษ์ ท้องที่ตำบลบึงบึง อำเภอเมืองพังงา เนื้อที่ ๑๘๐.๐๐ ไร่

๕.๒) วนอุทยานน้ำตกgramมัญ จังหวัดได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมื่อปี ๒๕๑๙ ต่อมาโอนไปอยู่
 ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ในปี ๒๕๒๖ และกรมอุทยานแห่งชาติฯในปี ๒๕๔๕ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
 ป่าเทือกเขาโตนดิน ท้องที่ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง เนื้อที่ ๓๘๔.๒๕ ไร่

ที่มาข้อมูล : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๑๒ : แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	สถานที่ตั้ง		เนื้อที่ (ไร่)
		ตำบล	อำเภอ	
๑	ป่าเลนโครงการกึ่ง อ.คุระบุรีแปลงที่สาม	บางวัน,คุระ	คุระบุรี	๗๔,๑๓๗
๒	ป่าทุ่งทุ	เกาะพระทอง	คุระบุรี	๕,๙๕๐
๓	ป่าทุ่งนาค่าและป่าควนปากเตรียม	คุระ	คุระบุรี	๒,๒๒๕
๔	ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรีแปลงที่หนึ่ง	เกาะพระทอง	คุระบุรี	๖๓,๓๕๐
๕	ป่าเกาะระ	เกาะพระทอง	คุระบุรี	๑๒,๑๘๗
๖	ป่าเกาะเกาะ	คุระ	คุระบุรี	๑๗,๐๖๒
๗	ป่าเขาบ่อไทร	บางวัน	คุระบุรี	๑๘,๙๑๘
๘	ป่าเทือกเขาแม่นางขาว	คุระ,บางวัน	คุระบุรี	๒๖,๔๔๒
๙	ป่าเทือกเขานมสาวแปลงที่สอง	คุระ	คุระบุรี	๓,๙๑๓

ตารางที่ ๑๒ : แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ (ต่อ)

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	สถานที่ตั้ง		เนื้อที่ (ไร่)
		ตำบล	อำเภอ	
๑๐	ป่าหมู่เกาะสุรินทร์	เกาะพระทอง	คุระบุรี	๒๐,๕๙๔
๑๑	ป่าเทือกเขานมสาว	คุระ,บางวัน, บางนายสี	คุระบุรี, ตะกั่วป่า	๒๐๕,๔๐๑ (๑๑,๔๐๕)
๑๒	ป่าห้วยเขา	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	๑,๐๐๐
๑๓	ป่าเขาพระพิชัย	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	๗,๘๓๕
๑๔	ป่าเทือกเขาหลักและป่าเขาโดน	บางม่วง,บางไทร,ตำตั่ว,คึกคัก	ตะกั่วป่า	๘๙,๕๙๐
๑๕	ป่าเทือกเขาบางปรึกและป่าบางอี	บางนายสี,โคกเคียน,ตำตั่ว	ตะกั่วป่า	๒๔,๒๗๕
๑๖	ป่าเขาม้างและป่าเขาบางเต่า	บางไทร,บางม่วง,บางนายสี	ตะกั่วป่า	๔,๒๕๐
๑๗	ป่าควนถ้ำและป่าบางกรัก	บางนายสี	ตะกั่วป่า	๑,๕๑๙
๑๘	ป่าเลนโครงการอ.ตะกั่วป่าและป่าเขาบางนายสี	บางนายสี	ตะกั่วป่า	๖๐,๒๕๐
๑๙	ป่าเลนคลองบางป่อ	บางนายสี,บางม่วง	ตะกั่วป่า	๑,๔๔๓
๒๐	ป่าชายทะเลเขาหลัก	คึกคัก	ตะกั่วป่า	๔๑๒
๒๑	ป่าเลนโครงการอ.คุระบุรี	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	๔,๗๒๕
๒๒	ป่าเขาบางแก้ว ป่าเขาบางเคียนและป่าควนหินดาน	ตำตั่ว, เหมาะ,ท่านา	ตะกั่วป่า, กะปง	๘๒ (๑๑,๗๐๕)
๒๓	ป่าเขาหลักลำแก่น	คึกคัก ลำแก่น	ตะกั่วป่า ท้ายเหมือง	๑,๗๘๘ (๘,๔๗๔)
๒๔	ป่าบางหยวก ป่าบางหอยและป่าบางยาง	เหมาะ	กะปง	๑๓,๖๖๒
๒๕	ป่าเทือกเขากะโด	ท่านา,เหมาะ,กะปง	กะปง	๔๐,๐๐๐
๒๖	ป่าเขาปลายไต้และป่าเขาศก	รมณีย์,เหล,ท่านา	กะปง	๑๔๖,๐๙๔
๒๗	ป่าเทือกเขาศรีราชา ป่าเขาบางกรักและป่าเขา บางใหญ่	รมณีย์,เหล	กะปง	๓๗,๗๑๘
๒๘	ป่าเขาหน่วยอึ้ง ป่าเขาเหมาะและป่าเขาพ่อตา	เหมาะ	กะปง	๒๕,๘๗๕
๒๙	ป่าควนหัวโตนและป่าเขาพัง	ลำภี	ท้ายเหมือง	๑๘,๘๖๕
๓๐	ป่าโคกขรบ	นาเตย	ท้ายเหมือง	๑,๑๒๕
๓๑	ป่าฝ่ายท่า	ลำแก่น,ลำภี,ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	๗,๕๐๐
๓๒	ป่าพานพอ	นาเตย,บางทอง,ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	๔๓,๗๕๐
๓๓	ป่าสนชายทะเล	นาเตย, โคกกลอย	ท้ายเหมือง ตะกั่วทุ่ง	๕๘๑,๒๕ (๓๕๖,๒๕)
๓๔	ป่าวังทัง	นาเตย	ท้ายเหมือง	๓,๘๐๐
๓๕	ป่าเขากล้วย	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	๓๑๒
๓๖	ป่าคลองทุ่งมะพร้าว	ทุ่งมะพร้าว,ลำแก่น,ท้าย เหมือง	ท้ายเหมือง	๓๔,๓๓๙
๓๗	ป่าเขาลำปี	ทุ่งมะพร้าว,บางทอง,นาเตย	ท้ายเหมือง	๔๗,๗๘๐
๓๘	ป่าเขาหลักและป่าลำรู	ลำแก่น,ลำภี	ท้ายเหมือง	๓๐,๙๐๐
๓๙	ป่าควนเขาเปาะ	กะไหล,ถ้ำ,กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๔,๐๕๗
๔๐	ป่าควนไต้ะหลาและป่าแหลมซ่า	หล่อยูง,ถ้ำ,คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๑๑,๘๒๐
๔๑	ป่าควนช้างเขาทองกลาง	ท่าอยู่	ตะกั่วทุ่ง	๕,๐๐๒
๔๒	ป่าบ้านบางหลาม	กะไหล,ท่าอยู่,คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔,๘๔๐
๔๓	ป่าคลองสามช่องและป่าคลองกระโสม	กะไหล,ท่าอยู่	ตะกั่วทุ่ง	๑๙,๙๑๒
๔๔	ป่าเลนคลองสามช่องแปลงที่สอง	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๕,๐๐๐
๔๕	ป่าคลองหยง	โคกกลอย,หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	๔,๖๘๗
๔๖	ป่าคลองทองกลาง	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	๓,๒๐๓

ตารางที่ ๑๒ : แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ (ต่อ)

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	สถานที่ตั้ง		เนื้อที่ (ไร่)
		ตำบล	อำเภอ	
๔๗	ป่าคลองติเต๊ะ	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔,๘๘๗
๔๘	ป่าคลองหาดทรายเปลือกหอยและป่าคลองท่าอยู่	กะไหล,คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔,๘๘๗
๔๙	ป่าเทือกเขาหราชู่ง	ถ้ำทองกลาง,โคกเจริญ นบปริง	ทับปุด เมืองพังงา	(๑๖,๓๘๘) ๒๘,๖๑๒
๕๐	ป่าควนนาบอน	ตากแดด	เมืองพังงา	๑,๐๔๕
๕๑	ป่าเทือกเขากระทะคว่ำ	ทุ่งคาโงก,นบปริง,สองแพรก	เมืองพังงา	๔๗,๗๐๐
๕๒	ป่าเทือกเขาทุ่งคาโงก	นบปริง,ตากแดด,ปากอ	เมืองพังงา	๒๗,๙๓๕
๕๓	ป่าเกาะเคียม	บางเตย	เมืองพังงา	๖๐๐
๕๔	ป่านากก	ตากแดด	เมืองพังงา	๒,๘๑๒
๕๕	ป่าเทือกเขาโตนดิน	ตากแดด,ทุ่งคาโงก	เมืองพังงา	๒๘,๘๗๕
๕๖	ป่าเขาหอยและป่านางหงส์	นบปริง,ถ้ำน้ำผุด,บางเตย บ่อแสน,ทับปุด,ถ้ำทองกลาง	เมืองพังงา ทับปุด	๒๘,๐๑๙ (๙,๕๘๘)
๕๗	ป่าเทือกเขาสูง	โคกเจริญ,ถ้ำทองกลาง	ทับปุด	๔๓,๕๑๖
๕๘	ป่าควนมะรุ่ย	บางเหรียง,โคกเจริญ	ทับปุด	๑๗,๔๕๗
๕๙	ป่าเขาเต่า	ทับปุด	ทับปุด	๔๒๒
๖๐	ป่าเลนโครงการทับปุด	มะรุ่ย,บ่อแสน	ทับปุด	๒๐)๓๗๑
๖๑	ป่าพรุไน	เกาะยาวใหญ่,พรุไน	เกาะยาว	๘,๐๐๐
๖๒	ป่าเกาะยาวใหญ่แปลงที่สอง	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๒,๔๘๙
๖๓	ป่าช่องหลาด	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๕,๗๑๘
๖๔	ป่าควนจุก	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๖,๖๐๐
๖๕	ป่าเกาะโบยใต้	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๑,๓๗๕
๖๖	ป่าเกาะยาวน้อย	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๕,๕๗๓
๖๗	ป่าคลองพรุแจด	เกาะยาวน้อย,พรุไน	เกาะยาว	๑,๐๙๓
๖๘	ป่าคลองอ่าวเลน	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๖๐๐
๖๙	ป่าคลองกาหมาน	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๗๐๐
๗๐	ป่าคลองย่าหมี	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๒,๑๕๐
๗๑	ป่าคลองโละปาไถ้	เกาะยาวใหญ่,พรุไน	เกาะยาว	๑,๕๙๕
๗๒	ป่าคลองเหี้ย	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๑,๘๑๘
๗๓	ป่าเกาะยาวใหญ่แปลงที่หนึ่ง	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๕,๔๙๔

ที่มาข้อมูล : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

๑.๑๔ เขตปฏิรูปที่ดิน

เขตปฏิรูปที่ดิน ในพื้นที่จังหวัดพังงามีเนื้อที่ ๒๖๐,๖๒๗ ไร่ (ร้อยละ ๑๐.๐๐ ของพื้นที่จังหวัด) โดยอำเภอที่มีพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกระบุรี อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอท้ายเหมือง ตามลำดับตาราง

ตารางที่ ๑๓ : แสดงพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา

อำเภอ/ตำบล	เนื้อที่ (ไร่)
อำเภอเกาะยาว	๑๓,๗๖๑
เกาะยาวใหญ่	๘,๙๑๗
เกาะยาวน้อย	๒,๔๒๒

ตารางที่ ๑๓ : แสดงพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ/ตำบล	เนื้อที่ (ไร่)
พุนนัง	๒,๔๒๒
อำเภอตะกั่วทุ่ง	๖๐,๑๔๘
ถ้ำ	๑๙,๓๙๓
กะไหล	๑๔,๑๔๕
คลองเคียน	๙,๖๖๘
หล่อยูง	๙,๕๑๕
โคกกลอย	๓,๐๐๑
กระโสม	๒,๕๑๐
ท่าอยู่	๑,๙๑๖
อำเภอคุระบุรี	๖๓,๗๔๕
บางวัน	๓๕,๒๙๖
คุระ	๑๔,๖๗๔
แม่นางขาว	๑๒,๔๑๑
เกาะพระทอง	๑,๓๖๔
อำเภอเมืองพังงา	๑๑,๖๑๕
บางเตย	๔,๙๑๘
ทุ่งคาโงก	๓,๔๖๔
นบปริง	๒,๔๙๒
ตากแดด	๖๙๖
สองแพรก	๔๕
อำเภอท้ายเหมือง	๓๖,๑๖๘
ลำภี	๑๒,๙๒๓
บางทอง	๘,๗๘๗
นาเตย	๗,๕๙๔
ทุ่งมะพร้าว	๓,๐๗๗
ท้ายเหมือง	๒,๘๘๗
ลำแก่น	๙๐๐
อำเภอตะกั่วป่า	๒๑,๙๓๗
คึกคัก	๖,๔๗๙
บางม่วง	๓,๗๕๒
บางนายสี	๓,๕๖๔
เกาะคอเขา	๒,๖๙๓
บางไทร	๒,๖๕๗
โคกเคียน	๑,๗๕๙
ตำตั่ว	๑,๐๓๓

ตารางที่ ๑๓ : แสดงพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ/ตำบล	เนื้อที่ (ไร่)
อำเภอกะปง	๓๖,๑๔๘
รมณีย์	๒๑,๘๓๔
เหมาะ	๗,๒๐๐
เหล	๔,๓๙๕
กะปง	๑,๗๗๘
ท่านา	๙๔๑
อำเภอทับปุด	๑๗,๑๐๕
ทับปุด	๖,๑๖๗
ถ้ำทองกลาง	๕,๓๕๗
บางเหรียง	๒,๔๓๖
บ่อแสน	๑,๗๑๖
โคกเจริญ	๑,๔๒๙
รวม	๒๖๐,๖๒๗

ที่มาข้อมูล: <https://agri-map-online.moac.go.th/>, เมษายน ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลด้านสังคมและการปกครอง

๒.๑ การปกครอง

- การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น ๘ อำเภอ ๔๘ ตำบล ๓๒๑ หมู่บ้าน
- การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง
องค์การบริหารส่วนตำบล ๓๘ แห่ง
เทศบาลเมือง ๒ แห่ง
เทศบาลตำบล ๑๓ แห่ง

๒.๒ การเมือง

- จังหวัดพังงา แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต
มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ คน

ตารางที่ ๑๔ : แสดงข้อมูลการแบ่งเขตการปกครองรายอำเภอ ปี ๒๕๖๖

ลำดับ	อำเภอ	ตำบล	ชื่อตำบล	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน	รวมหมู่บ้าน
๑	เมืองพังงา	๙	๑.ท้ายช้าง	๑๒ ชุมชน	๔๒
			๒.ปากอ	๕	
			๓.ทุ่งคาโงก	๕	
			๔.ตากแดด	๔	
			๕.เกาะปันหยี่	๔	
			๖.ถ้ำน้ำผุด	๔	
			๗.นบปริง	๘	
			๘.สองแพรก	๓	
			๙.บางเตย	๙	
๒	กะปง	๕	๑.กะปง	๔	๒๒
			๒.ท่านา	๔	
			๓.รมณีย์	๔	
			๔.เหมาะ	๔	
			๕.เหลล	๖	
๓	ตะกั่วทุ่ง	๗	๑.กระโสม	๘	๖๘
			๒.กะไหล	๑๒	
			๓.ถ้ำ	๙	
			๔.หล่อยุง	๑๐	
			๕.คลองเคียน	๘	
			๖.โคกกลอย	๑๔	
			๗.ท่าอยู่	๗	
๔	ตะกั่วป่า	๘	๑.ตะกั่วป่า	๗ ชุมชน	๕๑
			๒.บางไทร	๗	
			๓.บางม่วง	๘	
			๔.บางนายสี	๙	
			๕.คึกคัก	๗	
			๖.ตำตัว	๖	

ตารางที่ ๑๔ : แสดงข้อมูลการแบ่งเขตการปกครองรายอำเภอ ปี ๒๕๖๖ (ต่อ)

ลำดับ	อำเภอ	ตำบล	ชื่อตำบล	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน	รวมหมู่บ้าน
			๗.โคกเคียน	๙	
			๘.เกาะคอเขา	๕	
๕	คุระบุรี	๔	๑.คุระ	๑๒	๓๓
			๒.แม่นางขาว	๘	
			๓.บางวัน	๙	
			๔.เกาะพระทอง	๔	
๖	ทับปุด	๖	๑.ทับปุด	๖	๓๘
			๒.โคกเจริญ	๘	
			๓.ถ้ำทองกลาง	๔	
			๔.บ่อแสน	๘	
			๕.บางเหรียง	๕	
			๖.มะรุ่ย	๗	
๗	ท้ายเหมือง	๖	๑.ท้ายเหมือง	๙	๔๙
			๒.บางทอง	๗	
			๓.ทุ่งมะพร้าว	๑๑	
			๔.นาเตย	๙	
			๕.ลำภี	๗	
			๖.ลำแก่น	๖	
๘	เกาะยาว	๓	๑.เกาะยาวน้อย	๗	๑๘
			๒.เกาะยาวใหญ่	๔	
			๓.พรุไฉ	๗	
	รวม	๔๘		๓๒๑/๑๙	๓๒๑

ที่มาข้อมูล : ที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา

๒.๓ ประชากร

จำนวนประชากรของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ มีประชากรทั้งสิ้น ๒๖๗,๐๕๗ คน เป็นชาย ๑๓๓,๓๗๙ คน (ร้อยละ ๔๙.๙๔) หญิง ๑๓๓,๖๗๘ คน (ร้อยละ ๕๐.๐๖) อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ อำเภอตะกั่วป่า มีประชากรทั้งสิ้น ๔๙,๖๗๗ คน รองลงมาได้แก่อำเภอท้ายเหมือง ๔๘,๒๔๗ คน และอำเภอตะกั่วทุ่ง ๔๔,๘๘๔ คน ส่วนอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุดได้แก่ อำเภอกะปง มีประชากร ๑๔,๓๘๗ คน

ตารางที่ ๑๕ : แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดพังงาและข้อมูลประชากร

อำเภอ	พื้นที่ ตร.กม.	ห่างจากจังหวัด (กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล		อบต.	ประชากร			จำนวนบ้าน (หลังคาเรือน)
					เมือง	ตำบล		ชาย	หญิง	รวม	
เมืองพังงา	๕๔๙.๕๕๒	-	๘	๔๒	๑	๑	๖	๒๐,๐๘๔	๒๐,๘๒๙	๔๐,๙๑๓	๑๘,๘๙๗
ตะกั่วป่า	๔๗๘.๕๓๘	๕๗	๘	๕๑	๑	๒	๕	๗,๔๐๓	๗,๒๕๒	๑๔,๖๕๕	๖,๑๒๖
ตะกั่วทุ่ง	๖๑๐.๗๗๙	๑๓	๗	๖๘	-	๒	๗	๗,๑๘๐	๗,๒๐๗	๑๔,๓๘๗	๖,๗๘๐
ท้ายเหมือง	๖๑๑.๗๙๓	๕๗	๖	๔๙	-	๒	๕	๒๒,๓๙๖	๒๒,๔๙๘	๔๔,๘๙๔	๑๙,๒๔๔
กะปง	๕๘๘.๗๙๓	๓๗	๕	๒๒	-	๑	๔	๒๔,๕๔๔	๒๕,๑๓๓	๔๙,๖๗๗	๒๗,๕๗๕
ทับปุด	๒๗๒.๔๒๙	๒๖	๖	๓๘	-	๑	๕	๑๔,๓๑๙	๑๔,๐๐๔	๒๘,๓๒๓	๑๒,๘๔๓
คุระบุรี	๙๑๗.๙๔๘	๑๓๗	๔	๓๓	-	๑	๔	๑๓,๐๒๕	๑๒,๙๓๖	๒๕,๙๖๑	๙,๐๔๔
เกาะยาว	๑๔๑.๐๖๕	๔๐.๕	๓	๑๘	-	๒	๒	๒๔,๔๒๘	๒๓,๘๑๙	๔๘,๒๔๗	๒๓,๓๕๑
รวม	๔,๑๗๐.๘๘๗	-	๔๘	๓๒๑	๒	๑๓	๓๘	๑๓๓,๓๗๙	๑๓๓,๖๗๘	๒๖๗,๐๕๗	๑๒๓,๘๖๐

ที่มาข้อมูล : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ๒๕๖๖

๒.๔ ข้อมูลด้านสังคม

จังหวัดพังงา เป็นสังคมเกษตรกรรม เพราะอาชีพหลักของคนพังงา คือ การเกษตรความเป็นอยู่ของชาวพังงาเป็นแบบเรียบง่าย ไม่นิยมความฟุ้งเฟ้อ

อาชีพในอดีตแผ่นดินของจังหวัดพังงา เต็มไปด้วยแร่ดีบุก ยกเว้นอำเภอทับปุด จึงมีการทำเหมืองแร่ดีบุกมาก ผลผลิตจากแร่ดีบุกสามารถทำรายได้ให้จังหวัดมากที่สุด ต่อมาเมื่อแร่ดีบุกมีปริมาณลดลงและมีราคาต่ำทำให้ชาวพังงาเปลี่ยนอาชีพไปทำการเกษตร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

การทำอุตสาหกรรมแร่ดีบุกได้ก่อให้เกิดอาชีพการทำเหมืองแร่ แร่ดีบุกมีลักษณะเป็นก้อนแข็ง คล้ายหินควอทซ์ หรือหินเขียวหนุมน ส่วนใหญ่มีสีเทาดำ เมื่อถูกขุดจะเป็นรอยสีขาว เฝไฟไม่ละลาย ต้องปนเป็นผงผสมกับถ่านและหลอมออกมาจะได้เนื้อดีบุก ส่วนขี้ตะกรันจากการถลุงแร่ดีบุก จะมีส่วนผสมของแร่กำมันตรังสีสองชนิดคือ แทนทาลัม และโคตัมเบียน

การทำเกษตรกรรม การทำสวนยางพารา เป็นอาชีพที่ชาวพังงาทำควบคู่กันมากกับการทำเหมืองแร่ เพราะรายได้จากการทำเหมืองแร่น้อยลง และมีราคาต่ำทำให้ชาวพังงาหันมาทำสวนยาง ทำให้มีการปลูกยางพาราทุกอำเภอ เนื่องจากอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของจังหวัดพังงา แต่คนพังงาไม่นิยมการเป็นลูกจ้างของคนอื่น เจ้าของกิจการ หรือเจ้าของสวนที่มีพื้นที่มากมาย ต้องใช้แรงงานจากต่างชาติ เช่น พม่า ลาว

การประมง เนื่องจากสภาพพื้นที่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลอันดามัน ดังนั้น อาชีพทำการประมงจึงเป็นอาชีพหลักสำคัญอีกอาชีพหนึ่งของจังหวัดซึ่งมีทั้งประมงทะเล โดยพื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ คือ บริเวณท้องทะเลอันดามันไปจนถึงแนวเขตประเทศพม่าและในบริเวณอ่าวพังงา มีการทำประมงขนาดใหญ่ด้วยเรืออวนดำหรือ อวนล้อมจับ อวนลอยปลาอินทรี อวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนรุน อวนโดหมึก เป็นต้น และการประมงขนาดเล็กส่วนมากใช้เครื่องมือพื้นบ้าน ได้แก่ อวนลอยปลา อวนลอยปู อวนลอยกุ้ง ลอบปลา ลอบปู ลอบหมึก และระวะ กุ้งเคย เป็นต้น และมีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำและทำฟาร์มหอยนางรม ซึ่งการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ เป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งทะเล ส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงกันแถบชายฝั่งทะเลของอำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอคุระบุรี การทำฟาร์มหอยนางรม มีการเลี้ยงกันมากแถบชายฝั่งทะเลอำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง เลี้ยงโดยวิธีธรรมชาติโดยไม่ให้หอยจับอาหารเอง ประมาณ ๖ เดือน นำไปขายได้ ปัจจุบันการเลี้ยงหอยนางรมเป็นที่แพร่หลายและไม่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมชายฝั่งทะเลมากนัก

การเลี้ยงปลาในกระชัง เป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งทะเลอีกวิธีหนึ่ง มีอยู่ในแถบชายฝั่งทะเลอำเภอทับปุด อำเภอตะกั่วทุ่ง ตะกั่วป่า อำเภอเมือง และอำเภอคุระบุรี ในการเลี้ยงปลาในกระชัง ปลาที่เลี้ยงส่วนใหญ่ ได้แก่ ปลากะพง ปลาเก๋า

นอกจากอาชีพทางเกษตรกรรมแล้ว ประชากรบางส่วนยังมีการประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ ได้แก่ การพาณิชย์และบริการ รัฐบาลราชการ และรับจ้างทั่วไป

๒.๕ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

จังหวัดพังงา มีวัดในพระพุทธศาสนา จำนวน ๘๘ วัด มีที่พักรักษาใจ ๔๑ แห่ง ด้านศาสนาอิสลาม มีมัสยิด ๑๐๕ แห่ง ศาสนาคริสต์ มีโบสถ์ จำนวน ๒๐ แห่ง

ประชนชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาศาสนาอิสลามศาสนาคริสต์และซิกข์ ร้อยละ ๗๑.๐๑ ๒๘.๖๖ ๐.๒๖ และ ๐.๐๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๖ : แสดงเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญของจังหวัดพังงา

ชื่องาน	ช่วงระยะเวลา	กิจกรรม	สถานที่จัดงาน	ผู้รับผิดชอบ
กาชาดและงานประจำปี	ปลายเดือนมกราคม – ต้นเดือนกุมภาพันธ์ (ตรุษจีน)	การออกร้านกาชาด และหน่วยงานต่างๆ กิจกรรมรื่นเริง	หน้าศาลากลางเก่า	สนง.กาชาด และที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา
แห่เทพเจ้าศาลเจ้าแม่มาจ้อโป๊	เดือนกุมภาพันธ์	นำรูปปั้นของเจ้าแม่ไฉ่เกี้ยวโบราณและเดินแห่รอบเมืองร่วมกับสรรพาวุธประจำทัพต่างๆในศาลเจ้า	ถนนในเขตเมืองและเขต ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมือง	เทศบาลเมืองพังงา
วันแตงโม	ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ของทุกปี	ประกวดผลผลิตแตงโม และพืชผลทางการเกษตร	หน้าที่ว่าการ อ.คุระบุรี	อ.คุระบุรี
เทศกาลปล่อยเต่า	๑-๑๐ มี.ค. ของทุกปี	การปล่อยลูกเต่าลงทะเล มหรรสพ กิจกรรมรื่นเริง	บริเวณชายหาดท้ายเหมือง	อ.ท้ายเหมือง
งานประเพณีสงกรานต์	วันที่ ๑๓ เม.ย. ของทุกปี	ทำบุญตักบาตร รดน้ำขอพรผู้สูงอายุ	บริเวณหน้าเทศบาลเมืองพังงาและตะกั่วป่า	เทศบาล
งานประเพณีลอยเรือ	เม.ย. – พ.ค. ของทุกปี	เป็นงานประเพณีของชนเผ่ามอญแกมซึ่งอาศัยอยู่บริเวณหมู่เกาะสุรินทร์ มีการประกอบพิธีฉลองเสาวิญญาณฯบรรพบุรุษ	เกาะสุรินทร์ใต้	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์
บวงสรวงเทวรูปพระนารายณ์และบริวาร	พฤษภาคม ของทุกปี	ทำพิธีบวงสรวงเทวรูปพระนารายณ์และกิจกรรมรื่นเริง	อุทยานพระนารายณ์ อ.ตะกั่วป่า	อ.ตะกั่วป่า
ประเพณีถือศีลกินผัก	ขึ้น ๑- ๙ ค่ำเดือน ๑๑	การถือศีลกินผักของชาวไทยเชื้อสายจีน	ศาลเจ้าต่างๆ	ศาลเจ้าต่างๆ
วันสารทเดือน ๑๐	แรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐	การทำบุญใหญ่ให้บรรพบุรุษ โดยนำอาหารไปถวายพระที่วัด และการจัดงานเทศกาลที่ อ. กะปง	วัดต่างๆในจังหวัด	วัดต่างๆ และอำเภอกะปง
งานเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัด	ต้นเดือนพฤศจิกายน ของทุกปี	กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด กิจกรรมรื่นเริงนิทรรศการแหล่งท่องเที่ยว	ชายหาดเขาหลัก	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา

ที่มาข้อมูล : เอกสารประชาสัมพันธ์การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๔

๒.๖ การสาธารณสุข

จังหวัดพังงา มีสถานบริการสาธารณสุข ดังนี้

- ๑) สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ จังหวัดพังงา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๙๐ แห่ง ดังนี้
 - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จำนวน ๑ แห่ง
 - สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จำนวน ๘ แห่ง
 - โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๖๔ แห่ง
 - โรงพยาบาลทั่วไป จำนวน ๒ แห่ง
 - โรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๗ แห่ง
 - โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม จำนวน ๑ แห่ง
 - สถานบริการสาธารณสุขเทศบาล จำนวน ๒ แห่ง
 - ศูนย์สุขภาพชุมชน จำนวน ๒ แห่ง
 - ศูนย์การแพทย์เขาลึก จำนวน ๑ แห่ง
 - สถานพยาบาลเรือนจำ จำนวน ๒ แห่ง
- ๒) สถานพยาบาลเอกชน จังหวัดพังงา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๑ แห่ง ดังนี้
 - คลินิกเวชกรรม จำนวน ๔๖ แห่ง
 - คลินิกทันตกรรม จำนวน ๑๓ แห่ง
 - คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์ จำนวน ๕๒ แห่ง
- ๓) สถานที่จำหน่ายยาแผนปัจจุบันและแผนโบราณ รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๒๓ แห่ง ดังนี้
 - ร้านขายยาแผนปัจจุบัน [ขย.๑] จำนวน ๔๗ แห่ง
 - ร้านขายยาแผนปัจจุบัน เฉพาะยาบรรจสุเสร็จที่ไม่ใช่ยาอันตราย หรือยาควบคุมพิเศษ [ขย.๒] จำนวน ๒๗ แห่ง
 - ร้านขายยาแผนโบราณ [ขยบ.] จำนวน ๘ แห่ง
 - สถานที่ผลิตยาแผนโบราณ [ผยบ.] จำนวน ๓ แห่ง
 - ร้านขายวัตถุออกฤทธิ์ ประเภท ๒,๓,๔ ในคลินิก [คจ.๒ รพ.] จำนวน ๒๓ แห่ง
 - ร้านขายวัตถุออกฤทธิ์ ประเภท ๓,๔ [ขจ.๒] จำนวน ๒๓ แห่ง

(ที่มาข้อมูล : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๔)

สำหรับบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๗๘๗ คน ประกอบด้วย แพทย์
ทันตแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ เจ้าพนักงานสาธารณสุข นักวิชาการสาธารณสุข เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข
อาสาสมัครสาธารณสุข แพทย์ทางเลือกที่ผ่านการอบรม และอื่น ๆ

ตารางที่ ๑๗ : แสดงจำนวนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

อำเภอ	แพทย์	ทันตแพทย์	พยาบาล วิชาชีพ	จพ. สาธารณสุข	นวก. สาธารณสุข	จพ. ทันต สาธารณสุข	อสม.	แพทย์ทางเลือก ที่ผ่านการอบรม	อื่นๆ
เมืองพังงา	๑๖๗	๒๖	๖๗	๒๐	๒๒	๑๐	๐	๑๕	๒๓
เกาะยาว	๒๔	๕	๘๙	๑๖	๒๒	๘	๐	๑๒	๗๐
กะปง	๖๒	๑๓	๕๕	๑๒	๑๘	๑๒	๐	๓	๘๐
ตะกั่วทุ่ง	๑๒๒	๑๙	๗๙	๒๓	๓๔	๒๗	๙	๕	๑๓๔

ตารางที่ ๑๗ : แสดงจำนวนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ (ต่อ)

อำเภอ	แพทย์	ทันตแพทย์	พยาบาล วิชาชีพ	จพ. สาธารณสุข	นวก. สาธารณสุข	จพ. ทันต สาธารณสุข	อสสม.	แพทย์ทางเลือก ที่ผ่านการอบรม	อื่นๆ
ตะกั่วป่า	๘๕	๔๐	๒๑๔	๑๖	๕๓	๒๓	๑๖	๑๕	๑๗๓
คุระบุรี	๕๑	๑๓	๔๒	๒๒	๒๒	๑๖	๑	๕	๔๔
ทับปุด	๕๔	๘	๖๘	๑๕	๒๒	๑๙	๐	๒	๕๗
ท้ายเหมือง	๑๐๗	๑๘	๑๐๕	๑๗	๒๙	๒๔	๓	๑๗	๖๘
รวม	๖๗๖	๑๔๒	๗๑๙	๑๔๑	๒๒๒	๑๓๙	๒๙	๓๙	๖๔๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา ณ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ , พฤศจิกายน ๒๕๖๕)

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๓.๑ การคมนาคมขนส่ง

๓.๑.๑ ทางบก

การคมนาคมขนส่งในตัวเมืองจังหวัดพังงาและรอบนอกมีความคล่องตัวสูง เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดเล็กๆ ถนนหนทางมีเพียงพอสำหรับการจราจร ไม่มีสภาพการจราจรที่แออัดเช่นเมืองใหญ่อื่นๆ นอกจากนี้ยังมีทางหลวงแผ่นดิน เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดพังงากับจังหวัดใกล้เคียง และระหว่างจังหวัดพังงากับอำเภอต่างๆ ครอบคลุมพื้นที่ โดยมีเส้นทางหลัก ดังนี้

(๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ จากต่อเขตจังหวัดระนอง ผ่านกระบือ, ตะกั่วป่า, ท้ายเหมือง, โคกกลอย, ตะกั่วทุ่ง, เมืองพังงา, ทับปุด ต่อเขตจังหวัดกระบี่ ระยะทาง ๒๒๐.๗๔๓ กิโลเมตร

(๒) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑ จากต่อเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี – แยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ ระยะทาง ๔๒.๐๐๐ กม.

(๓) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ จากสามแยกบ้านโคกกลอย – สะพานสารสิน ต่อเขตจังหวัดภูเก็ต ระยะทาง ๙.๒๐๐ กม.

(๔) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (ตลาดทับปุด) ถึงต่อเขตเทศบาลเมืองพังงา ระยะทาง ๒๑.๕๒๗ กม.

(๕) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๓๒ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.ตำตัว) ถึงตลาดเก่า ตะกั่วป่า ระยะทาง ๗.๕๓๘ กม.

(๖) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๔ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๑๕ (บ.บางทราย) ถึงท่าไทร ระยะทาง ๒.๙๕๐ กม.

(๗) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๙๐ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๑ (บ.รมณีย์) ถึงแยกทางหลวงหมายเลข ๔ พังงา ระยะทาง ๔๙.๘๑๓ กม.

(๘) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๔๔ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (บ.ตากแดด) ถึงอ่าวพังงา ระยะทาง ๓.๘๗๕ กม.

(๙) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (บ.ลำแก่น) ถึงบ้านทับละมุ ระยะทาง ๔.๕๗๐ กม.

(๑๐) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.เหมาะ) ถึง (อ.กะปง) ระยะทาง ๖.๔๗๗ กม.

(๑๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒๔๐ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.บกปุย) ถึงแยกทางหลวงหมายเลข ๔ ทุ่งมะพร้าว ระยะทาง ๑๔.๘๐๐ กม.

๓.๑.๒ ทางอากาศ

การเดินทางทางอากาศยานต้องอาศัยการเดินทางผ่านสนามบินนานาชาติภูเก็ตและเดินทางต่อด้วยรถยนต์ จากสนามบินนานาชาติภูเก็ตถึงตัวจังหวัดพังงา ด้วยระยะทางประมาณ ๗๐ กิโลเมตร โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ และ ๔๑๔ นอกจากนี้ยังสามารถใช้บริการจากสนามบินจังหวัดกระบี่ได้อีกด้วย

๓.๑.๓ ทางน้ำ

การคมนาคมทางน้ำในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นการเดินทางในระยะสั้น ระหว่างเกาะต่างๆ เช่น อำเภอยะยาว กับตัวจังหวัด หรือเพื่อการท่องเที่ยว เช่น การเดินทางไปหมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เกาะปันหยี หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น โดยมีท่าเรือที่ให้บริการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ มีดังนี้

ตารางที่ ๑๘ : แสดงจำนวนท่าเรือสำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
๑	จำนวนท่าเทียบเรือ	๒๓ ท่า	
๒	จำนวนเที่ยวเรือที่ออกต่อวัน	๕๐๐-๖๐๐ (ลำ/ต่อวัน)	- ขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว/เทศกาลและสภาพอากาศ
๓	จำนวนผู้โดยสารท่าเรือต่อวัน	๖,๐๐๐-๘,๐๐๐ (คน/ต่อวัน)	

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาพังงา

ตารางที่ ๑๙ : แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
เมือง	๑	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่าเหนือ)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๒	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่ากลาง)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๓	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่าล่าง)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๔	ท่าเทียบเรือเกาะปันหยี	อบจ.เกาะปันหยี	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๑๕๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒,๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๕	ท่าเทียบเรือบ้านในหง	อบจ.ตากแดด	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือบ้านในหง และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา

ตารางที่ ๑๙ : แสดงข้อมูลทำเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
ตะกั่วทุ่ง	๖	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านผล)	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๗	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย ๒)	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๘	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย ๑)- ท่าเทียบเรือเอกชน	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบยาว) ประมาณ ๔๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๙	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเพื่อนฝูง)-ท่าเทียบเรือเอกชน	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบยาว) ประมาณ ๑๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๑๐	ท่าเทียบเรือสามช่อง	อบต.กะไหล	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือกะไหล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๑๑	ท่าเทียบเรือคลองเคียน	อบต.คลองเคียน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๘๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคลองเคียน -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
คุระบุรี	๑๒	ท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์	กรมอุทยานทางทะเล	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /เรือบรรทุกคนโดยสาร/เรือตรวจการณ์ของราชการต่างๆ ประมาณ ๓ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๒๐	ไป-กลับท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน
	๑๓	ท่าเทียบเรือคุระบุรี	บริษัทคุระบุรีกรีนวิว	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว)/เรือบรรทุกคนโดยสาร ประมาณ ๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคุระบุรีกรีนวิว-หมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน ,เกาะพระทอง
ท้ายเหมือง	๑๔	ท่าเทียบเรือทับละมุ	จนารักษ์จังหวัดพังงาโดยให้เช่าบริหารท่าเทียบเรือเอกชน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือทับละมุ-หมู่เกาะสิมิลัน, หมู่เกาะสุรินทร์ เกาะตาชัย
ตะกั่วป่า	๑๕	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์น้ำเค็ม	อบต.บางม่วง	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือ น้ำเค็ม-ท่าเทียบเรือเกาะคอกเขา ,เกาะผ้า , เกาะตาชัย,หมู่เกาะสุรินทร์
	๑๖	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์เกาะคอกเขา	อบต.เกาะคอกเขา	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือ น้ำเค็ม-ท่าเทียบเรือเกาะคอกเขา ,เกาะผ้า , เกาะตาชัย,หมู่เกาะสุรินทร์

ตารางที่ ๑๙ : แสดงข้อมูลทำเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ทำเรือ	ผู้บริหารทำเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ทำเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ทำเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ทำเรือ
	๑๗	ทำเทียบเรือแหลมสน	กรมประมง	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว) / เรือประมงประมาณ ๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๐๐	ไป-กลับทำเทียบเรือแหลมสน-เกาะตาชัย, หมู่เกาะสุรินทร์
เกาะยาว	๑๘	ทำเทียบเรือสุขาภิบาล	ทต.เกาะยวน้อย/บริหารโดย นายโชติ ทองย้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว)/เรือบรรทุกคน,สินค้า/เรือตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่างๆ ประมาณ ๓ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐-๕๐	ไป-กลับทำเทียบเรือสุขาภิบาล-ท่าด่านจ.พังงา, บางโรง จ.ภูเก็ต
	๑๙	ทำเทียบเรือมานะห์	อบต. เกาะยวน้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว)/เรือเร็ว/เรือตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่างๆ ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐-๓๐๐	ไป-กลับทำเทียบเรือสุขาภิบาล-ท่าด่านจ.พังงา, บางโรง จ.ภูเก็ต
	๒๐	ทำเทียบเรือบ้านท่าเขา	อบต. เกาะยวน้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว)/เรือเร็ว/เรือบรรทุกคนโดยสารตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่างๆ ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับทำเทียบเรือบ้านท่าเขา-ท่าเลน, อำเภอวังน้ำเย็น, หมู่เกาะป่าเกาะห้อง จ.กระบี่
	๒๑	ทำเทียบเรือคลองเหีย	อบต. เกาะยาวใหญ่	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือประมง(เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับทำเทียบเรือคลองเหีย-บางโรง จ.ภูเก็ต, ท่าเรือท่าอ่าวนาง จ.กระบี่
	๒๒	ทำเทียบเรือช่องหลาด	อบต. เกาะยาวใหญ่	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือประมง (เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับทำเทียบเรือช่องหลาด-ทำเทียบเรือมานะห์, ท่าเรือบางโรง จ.ภูเก็ต, ท่าเรือท่าอ่าวนาง จ.กระบี่
	๒๓	ทำเทียบเรือไล่จาก	อบต. พรุโน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือบรรทุกคนโดยสาร, เรือประมง ประมาณ ๖ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐-๓๐๐	ไป-กลับทำเทียบเรือไล่จาก-ท่าเรือรัชฎา จ.ภูเก็ต, หมู่เกาะพีพี จ.กระบี่, เกาะไข่, อ่าวพังงา จ.พังงา

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๕ (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ , พฤศจิกายน ๒๕๖๕)

๓.๒ ระบบสาธารณูปโภค

๓.๒.๑ ไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ดำเนินการโครงการเร่งรัดขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ (รพท.) ซึ่งเป็นโครงการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ราษฎรมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน โดย กฟภ.ได้กำหนดแนวทางในการสำรวจและขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กับราษฎรเพื่อจัดเข้าโครงการดังนี้

๑. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายให้กับกลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ต่อครัวเรือน ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ดำเนินการสำรวจจำนวนครัวเรือนและประมาณการค่าใช้จ่ายเพื่อขอจัดสรรงบประมาณไปยังการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๒ (ภาคใต้)จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อจัดสรรงบประมาณ

๒. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กับกลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ให้สรุปรายชื่องานขยายเขตเพื่อขออนุมัติจัดสรรงบประมาณไปยัง กฟภ. เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ต่อไป

โครงการดังกล่าว การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ริเริ่มอย่างจริงจังตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นมา โดยได้จัดราษฎรเข้าโครงการไฟฟ้าชนบทครอบคลุมทั้งจังหวัดพังงา ยกเว้น อ.เกาะยาว อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ปัจจุบันคงเหลือราษฎรที่อยู่นอกเหนือจาก ๒ กรณีดังกล่าวข้างต้น เช่น กลุ่มราษฎรที่ต้องใช้เงินลงทุนต่อครัวเรือนเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป หรือราษฎรที่มีข้อจำกัดในการขยายเขตไฟฟ้า ได้แก่ ราษฎรที่ตั้งบ้านอยู่ในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน อุทยานแห่งชาติ รวมทั้งราษฎรที่อยู่ในพื้นที่ๆ มีสภาพเป็นเกาะ เป็นต้น ซึ่งราษฎรในกลุ่มดังกล่าวข้างต้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้จัดเข้าโครงการเร่งรัดขยายบริการไฟฟ้าด้วยเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar Home System : SHS)ไปแล้วแต่อย่างไรก็ตาม การสร้างบ้านเรือนของราษฎรบนพื้นที่ๆ ยังไม่มีระบบจำหน่ายของการไฟฟ้าพาดยังคงมีเกิดขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่อง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ขอรายชื่อจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อมารวบรวมจัดทำแผนงานสำรวจขยายเขตไฟฟ้าเพิ่มเติม และขออนุมัติจัดสรรงบประมาณเป็นระยะๆ ให้ไปจนกว่าจะสิ้นสุดโครงการ

(ที่มาข้อมูล : แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๓.๒.๒ ประปา

การใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงา มีทั้งจากการประปาส่วนภูมิภาค ประปาในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล และประปาหมู่บ้าน ตามโครงการต่าง ๆ สำหรับแหล่งน้ำจากประปาภูมิภาคในจังหวัดพังงา มี ๓ แห่ง ดังนี้

๑) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา มีแหล่งผลิตน้ำพื้นที่ประมาณ ๗๐ ไร่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ตำบลนบปริง อำเภอเมืองพังงา โดยใช้แหล่งน้ำจากคลองพังงา น้ำตกโตน และขุมเหมืองสินทอง ทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงา และพื้นที่รอบนอก เช่น ตำบลนบปริง ตำบลเกาะปันหยี และตำบลตากแดด นอกจากนี้ ยังมีแหล่งผลิตน้ำจากคลองมะลุ่ย ซึ่งทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับปุด และพื้นที่รอบนอกในตำบลทับปุด

๒) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาท้ายเหมือง มีแหล่งผลิตน้ำจากสระเก็บน้ำดิบของการประปา พื้นที่ประมาณ ๘๐ ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง ทำการผลิตและจำหน่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้ายเหมือง และส่งน้ำไปยังพื้นที่จำหน่ายน้ำโคกกลอย จ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโคกกลอย และรอบนอกบางส่วน

๓) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า มีแหล่งผลิตน้ำ พื้นที่ประมาณ ๒๐ ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลโคกเคียน อำเภอตะกั่วป่า ใช้แหล่งน้ำจากน้ำตกบางอี และน้ำในชุมชนเมืองโคกเคียน จ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และรอบนอกบางส่วน เช่น ตำบลบางนายสี ตำบลโคกเคียน ตำบลบางม่วง สุดปลายท่อที่ชุมชนบ้านน้ำเค็ม และชุมชนผู้ประสภภัยบ้านพรุเดียว

ตารางที่ ๒๐ : แสดงข้อมูลจำนวนผู้ใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงา

สำนักงาน	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา	๙,๐๓๑
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาท้ายเหมือง	๔,๐๗๙
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า	๖,๓๙๖
รวม	๑๙,๕๐๖

ที่มาข้อมูล : การประปาส่วนภูมิภาค (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๖)

๓.๓ ระบบชลประทาน

จากลักษณะภูมิประเทศจังหวัดพังงา ซึ่งประกอบด้วยภูเขาและทะเล ทำให้ระบบชลประทานมีประโยชน์ต่อพื้นที่ทางการเกษตร ได้ประมาณ ๕๔,๓๖๘ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๒ ของพื้นที่การเกษตรของจังหวัด) ซึ่งจังหวัดได้พัฒนาระบบชลประทาน เพื่อให้เกษตรกรนำน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และขนาดกลางที่สำคัญ ซึ่งได้มีการสำรวจความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของโครงการเสนอกกรมชลประทาน และได้รับความเห็นชอบให้กำหนดเป็นแผนพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำของจังหวัด ซึ่งจะดำเนินการในอนาคต จำนวน ๙ โครงการ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ ๒๑ : แสดงแผนงาน/โครงการของโครงการชลประทานพังงาในอนาคต

ที่	โครงการ	ที่ตั้ง	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑	แก้มลิงเกาะพระทอง	ม.๑ ต.เกาะพระทอง อ.คุระบุรี	๐.๘๑๑๖	๔๐๐
๒	อ่างเก็บน้ำคลองลำไทรมาศ	ม.๓ ต.โคกเจริญ อ.ทับปุด	๕.๐๐	๕,๘๐๐
๓	อ่างเก็บน้ำคลองลำรุใหญ่	ม.๑ ต.ลำแกน อ.ท้ายเหมือง	๑๒.๗๘	๑,๒๐๐
๔	อ่างเก็บน้ำบ้านหินกอง	ม.๔ ต.เกาะยาวใหญ่ อ.เกาะยาว	๐.๑๖๕	๕๐๐
๕	อ่างเก็บน้ำบ้านทุ่งขมิ้น	ม.๔ ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า	๑๕.๕๐	๑๐,๐๐๐
๖	อ่างเก็บน้ำคลองพรุ	ม.๗ ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง	๓.๐๐	๑๐,๐๐๐
๗	อ่างเก็บน้ำดอกแดง	ม.๔ ต.บางไทร อ.ตะกั่วป่า	๓.๗๔	๔,๐๔๐
๘	อ่างเก็บน้ำคลองถ้ำ	ม.๒ ต.ตากแดด อ.เมือง	๒๐.๒๐	๓,๒๐๐
๙	อ่างเก็บน้ำคลองซาลี	ม.๗ ต.คุระ อ.คุระบุรี	๔.๐๐	๑๕,๐๐๐

ที่มาข้อมูล : โครงการชลประทานพังงา

ตารางที่ ๒๒ : แสดงโครงการชลประทานขนาดกลางในพื้นที่จังหวัดพังงา

ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง	พื้นที่ชลประทาน/ พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑. ฝ่ายคลองนาเตย	ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง	๔,๐๐๐
๒. ฝ่ายคลองถ้ำ	ตำบลตากแดด อำเภอเมือง	๓,๒๐๐
๓. ฝ่ายคลองลำไทรมาศ	ตำบลโคกเจริญ อำเภอทับปุด	๓,๖๐๐
๔. ฝ่ายคลองบ่อแสน	ตำบลบ่อแสน อำเภอทับปุด	๔,๐๐๐
๕. ฝ่ายคลองนางย่อน	ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี	๑๕,๐๐๐
รวมพื้นที่โครงการชลประทานขนาดกลาง		๒๙,๘๐๐

ที่มาข้อมูล : โครงการชลประทานพังงา

ตารางที่ ๒๓ : แสดงโครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำรินในพื้นที่จังหวัดพังงา

ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง	ความจุ (ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน/ พื้นที่รับ ประโยชน์ (ไร่)
๑. ฝ่ายคลองทับยาว	ม.๑ ต.ทะเล อ.กะปง	-	๑,๕๐๐
๒. ฝ่ายคลองบางเสน	ม.๒ ต.เหมาะ อ.กะปง	-	๔๖๐
๓. ฝ่ายคลองตำหนิง	ม.๒ ต.บางวัน อ.คุระบุรี	-	๑,๔๐๐
๔. ฝ่ายคลองลำรุใหญ่	ม.๑ ต.ลำแก่น อ.ท้ายเหมือง	-	๑,๕๐๐
๕. จัดทำแหล่งน้ำสนับสนุนโครงโครงการ มูลนิธิชัยพัฒนาศูนย์รวมพื้นที่มี ภูมิภาค สาขาจังหวัดพังงา	ม.๕ ต.บางวัน อ.คุระบุรี	๕,๔๐๐	๕๐๐
๖. อาคารอัดน้ำคลองน้ำแดง	ม.๓ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	-	๑,๑๐๐
๗. อาคารอัดน้ำคลองพุนเิน	ม.๒ ต.พุนเิน อ.เกาะยาว	-	๑,๐๐๐
๘. ฝ่ายคลองโน	ม.๓ ต.รมณีย์ อ.กะปง	-	๕๐๐
๙. ฝ่ายคลองบางใส	ม.๗ ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง	-	๒๐๐
๑๐. ฝ่ายคลองกะปง	ม.๑ ต.กะปง อ.กะปง	-	๑,๐๐๐
รวมพื้นที่โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ			๙,๑๖๐

ที่มาข้อมูล : โครงการชลประทานพังงา

๓.๔ ข้อมูลงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก (บ่อจิว)

จังหวัดพังงา ได้ดำเนินงานพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. โดยมีการขุดบ่อให้เกษตรกรเพื่อใช้การเกษตรแล้วตั้งแต่ ปี ๒๕๔๙- ๒๕๖๖ จำนวน ๔๔๔ บ่อ พื้นที่รับประโยชน์ จำนวน ๘๘๘ ไร่ ดังนี้

ตารางที่ ๒๔ : แสดงจำนวนสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๖๔

หน่วย : บ่อ

ปี พ.ศ.	อำเภอ								รวม
	เมืองพังงา	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ท้ายเหมือง	ตะกั่วป่า	คุระบุรี	ทับปุด	เกาะยาว	
๒๕๔๙	๑	๖	๖	๑๐	๑๓	๕	๖	๓	๕๐
๒๕๕๑	๐	๐	๔	๒	๙	๐	๐	๐	๑๕
๒๕๕๒	๐	๖	๐	๐	๔	๕	๐	๐	๑๕
๒๕๕๓	๐	๐	๐	๐	๑	๑๙	๐	๐	๒๐
๒๕๕๔	๐	๐	๑	๔	๐	๕	๐	๐	๑๐
๒๕๕๕	๒	๐	๐	๓	๕	๐	๕	๐	๑๕
๒๕๕๖	๐	๐	๑	๓	๑๐	๐	๖	๐	๒๐
๒๕๕๗	๑	๒	๒	๕	๓	๕	๗	๐	๒๕
๒๕๕๘	๓	๑	๓	๗	๓	๓	๕	๐	๒๕
๒๕๕๙	๒	๐	๖	๕	๒	๔	๑	๐	๒๐
๒๕๖๐	๔	๐	๐	๗	๓	๔	๗	๐	๒๕
๒๕๖๑	๖	๐	๘	๔	๖	๑	๑	๐	๒๖
๒๕๖๒	๕	๔	๖	๑๓	๔	๖	๐	๐	๓๘
๒๕๖๓	๕	๑๐	๓	๐	๘	๖	๒	๐	๓๔
๒๕๖๔	๔	๐	๒	๙	๔	๖	๕	๐	๓๗
๒๕๖๕	๒	๔	๔	๗	๗	๓	๓	๐	๓๐
๒๕๖๖	๑	๑๒	๖	๘	๑๒	๐	๐	๐	๓๙
รวม	๓๘	๔๗	๕๒	๙๐	๙๔	๗๒	๔๘	๓	๔๔๔

ที่มาข้อมูล : สถานีพัฒนาที่ดินพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๔

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross provincial product:GPP) ในปี ๒๕๖๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงามีมูลค่า ๕๕,๙๔๑ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๖๔) มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๙,๓๑๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๙๘ โดยเป็นมูลค่าในภาคการเกษตร ๒๐,๗๑๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๓๗.๐๒) และมูลค่านอกภาคเกษตร ๓๕,๒๒๙ ล้านบาท (ร้อยละ ๖๒.๙๘)

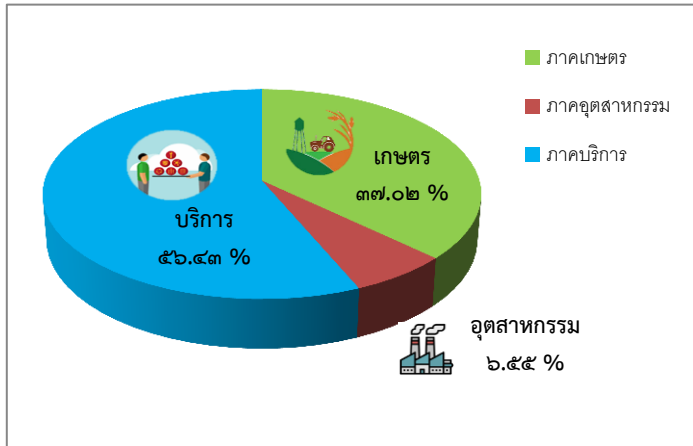
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) ปี ๒๕๖๕ ประชากรจังหวัดพังงามีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเท่ากับ ๒๒๔,๘๖๙ บาท จัดอยู่ในลำดับที่ ๑๗ ของประเทศ ลำดับที่ ๓ ของภาคใต้ และลำดับที่ ๒ ของภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๔ ที่มีรายได้เฉลี่ยคนละ ๑๘๗,๑๑๕ บาท พบว่า มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐.๑๘

ตารางที่ ๒๕ : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคเกษตร	๑๕,๙๘๙	๑๖,๐๙๕	๑๘,๑๕๐	๑๘,๒๔๓	๒๐,๗๑๑
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	๑๕,๙๘๙	๑๖,๐๙๕	๑๘,๑๕๐	๑๘,๒๔๓	๒๐,๗๑๑
นอกภาคเกษตร	๔๙,๙๖๔	๖๓,๑๑๑	๓๕,๖๖๕	๒๘,๓๗๙	๓๕,๒๒๙
ภาคอุตสาหกรรม	๓,๔๑๔	๓,๔๓๓	๓,๑๐๘	๓,๒๗๒	๓,๖๖๑
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๕๙๕	๖๗๑	๖๗๓	๖๐๗	๕๒๔
การผลิต	๒,๑๔๔	๒,๐๓๕	๑,๗๖๒	๑,๙๘๔	๒,๔๒๕
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๖๐๐	๖๔๐	๕๘๗	๕๘๓	๖๑๐
การจัดการน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสียสิ่งปฏิกูล	๗๕	๘๗	๘๗	๙๗	๑๐๒
ภาคบริการ	๕๖,๕๕๑	๕๙,๖๗๙	๓๒,๕๕๖	๒๕,๑๐๗	๓๑,๕๖๘
การก่อสร้าง	๑,๑๔๖	๑,๑๙๘	๑,๔๐๘	๑,๔๑๐	๑,๑๖๘
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๕,๓๑๑	๕,๔๐๑	๕,๔๗๖	๕,๙๘๔	๕,๕๗๘
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๔,๘๓๓	๕,๒๒๙	๔,๒๖๙	๓,๔๕๔	๓,๙๗๕
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๓๒,๑๐๓	๓๔,๔๔๓	๑๐,๖๐๖	๔,๖๙๕	๑๐,๑๖๒
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๔๔๓	๕๑๕	๕๐๖	๕๗๗	๔๙๗
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒,๓๐๕	๒,๒๖๙	๒,๒๔๓	๒,๐๐๙	๒,๓๒๑
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๓๐๙	๑,๒๗๘	๑,๒๙๘	๑,๓๕๐	๑,๐๗๙
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๙	๒๒	๒๐	๑๔	๑๗
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒,๙๔๒	๒,๙๙๗	๔๖๙	๙๓	๒๓๑
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๒,๓๒๓	๒,๔๓๒	๒,๓๘๙	๒,๕๔๑	๒,๕๘๐
การศึกษา	๒,๓๒๒	๒,๓๑๕	๒,๓๗๕	๓,๔๓๕	๒,๔๙๗
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑,๑๐๓	๑,๑๙๑	๑,๑๔๔	๑,๑๙๔	๑,๒๐๓
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑๒๙	๑๔๕	๑๒๖	๑๓๑	๑๔๒
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒๖๓	๒๔๓	๒๒๕	๒๒๑	๒๑๘
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๗๕,๙๕๔	๗๙,๒๐๖	๕๓,๘๑๕	๔๖,๖๒๓	๕๕,๙๔๑
รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (บาท)	๓๐๓,๗๖๔	๓๑๗,๐๗๗	๒๑๕,๖๘๔	๑๘๗,๑๑๕	๒๒๔,๘๖๙
จำนวนประชากร (พันคน)	๒๕๐	๒๕๐	๒๕๐	๒๔๙	๒๔๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

	มูลค่า (ล้านบาท)
ภาคเกษตร	๒๐,๗๑๑
ภาคอุตสาหกรรม	๓,๖๖๑
ภาคบริการ	๓๑,๕๖๘
GPP รวม	๕๕,๙๔๑

ภาพที่ ๔ : โครงสร้าง GPP จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๕

ตารางที่ ๒๖ : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ณ ราคาंकที่ ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

หน่วย: ล้านบาท

สาขาการผลิต	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาंकที่ (CVMs)				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคเกษตร	๙,๒๙๕	๙,๒๔๕	๙,๘๐๒	๘,๘๘๓	๙,๑๖๐
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	๙,๒๙๕	๙,๒๔๕	๙,๘๐๒	๘,๘๘๓	๙,๑๖๐
นอกภาคเกษตร	๓๔,๘๓๘	๓๕,๙๔๘	๒๒,๖๑๙	๑๘,๔๙๓	๒๒,๐๐๙
ภาคอุตสาหกรรม	๑,๘๓๗	๑,๘๓๔	๑,๖๔๕	๑,๖๖๗	๑,๘๐๙
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๓๒	๓๖๖	๓๖๒	๓๑๖	๒๖๓
การผลิต	๙๗๓	๙๒๙	๘๐๗	๘๙๗	๑,๐๑๐
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๖๒๘	๖๖๔	๕๗๗	๕๓๙	๖๑๖
การจัดหน้า การจัดการ การบำบัดน้ำเสียสิ่งปฏิกูล	๔๑	๔๙	๕๒	๕๖	๕๘
ภาคบริการ	๓๓,๖๘๗	๓๔,๘๑๗	๒๑,๓๗๐	๑๗,๐๗๓	๒๐,๕๕๒
การก่อสร้าง	๘๐๙	๘๕๒	๑,๐๐๐	๙๙๑	๘๐๐
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๒,๔๑๑	๒,๓๗๗	๒,๔๐๘	๒,๒๒๖	๒,๓๓๕
การขายส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๓,๓๗๗	๓,๖๑๘	๒,๙๐๗	๒,๓๑๓	๒,๘๗๑
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๒๓,๙๖๐	๒๕,๑๐๑	๑๐,๗๘๕	๕,๗๖๔	๑๑,๓๙๘
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖๗๙	๗๙๖	๗๘๖	๙๐๕	๗๘๗
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑,๔๙๐	๑,๔๔๓	๑,๔๕๘	๑,๓๔๗	๑,๓๗๖
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๓๗๐	๑,๓๓๐	๑,๓๓๘	๑,๓๘๘	๑,๑๐๔
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐	๒๓	๒๐	๑๔	๑๖
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑,๗๗๔	๑,๗๙๑	๒๘๐	๕๓	๑๒๔
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๑,๒๖๕	๑,๒๙๕	๑,๒๔๙	๑,๒๙๗	๑,๒๗๖
การศึกษา	๑,๑๑๕	๑,๐๙๐	๑,๑๐๐	๑,๑๐๖	๑,๑๐๑
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๖๐๙	๖๔๓	๖๐๗	๖๑๘	๕๙๙
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑๒๐	๑๓๕	๑๑๗	๑๒๒	๑๒๗
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๑๙๗	๑๘๑	๑๖๘	๑๖๔	๑๕๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๔๐,๗๒๙	๔๑,๗๐๖	๒๙,๘๙๕	๒๕,๓๓๖	๒๘,๕๗๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

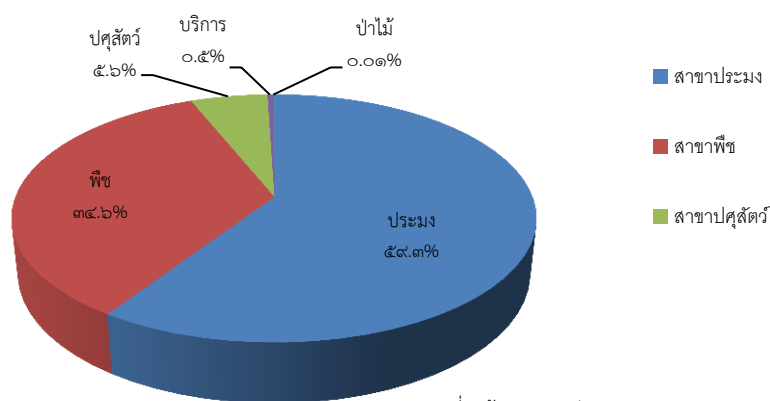
๔.๒ ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๖ และแนวโน้มปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา (ที่มาข้อมูล: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘)

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๖ ขยายตัวร้อยละ ๑.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยสาขาประมง ขยายตัวร้อยละ ๒.๗ สาขาพืชขยายตัวร้อยละ ๑.๔ สาขาปศุสัตว์ขยายตัวร้อยละ ๐.๑ ในขณะที่สาขาบริการทางการเกษตรหดตัวเล็กน้อย ร้อยละ ๐.๐๐๔ และสาขาปศุสัตว์หดตัวร้อยละ ๙.๒ โดยมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร ได้แก่ สภาพอากาศ ปริมาณน้ำฝน ที่เอื้ออำนวยต่อการผลิตสำคัญทั้งปาล์มน้ำมันและทุเรียน อีกทั้งเกษตรกรเพิ่มการผลิตกุ้งขาวแวนนาไม รวมถึงผู้ประกอบการเรือประมงทะเลพาณิชย์จับสัตว์น้ำได้มากขึ้น ส่งผลให้ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ ๑๕.๑ ส่งผลให้ดัชนีรายได้ภาคเกษตรลดลงร้อยละ ๑๓.๙

แนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๒ - ๑.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยสาขาประมงขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๗ - ๑.๗ สาขาพืชขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๑) - ๐.๙ สาขาปศุสัตว์ขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๗.๘ - ๘.๘ สาขาบริการทางการเกษตรขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๕) - ๐.๕ และสาขาปศุสัตว์ขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๔) - ๐.๖ และโดยมีปัจจัยสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร ได้แก่ สภาพอากาศแปรปรวน ภัยธรรมชาติ แนวโน้มการเข้าสู่ปรากฏการณ์เอลนีโญ การเฝ้าระวังควบคุมปัญหาโรคระบาดต่าง ๆ ราคาปัจจัยการผลิตยังคงอยู่ในระดับสูง ผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างประเทศ และภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีทิศทางชะลอตัว รวมทั้งมาตรการและโครงการช่วยเหลือเกษตรกรด้านต่างๆ ของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

๑) โครงสร้างการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงาในปี ๒๕๖๖

โครงสร้างการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงาในปี ๒๕๖๖ ได้แก่ สาขาประมง ซึ่งมีสัดส่วนถึงร้อยละ ๕๙.๓ ของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร หรือ GPP ภาคเกษตร รองลงมา คือ สาขาพืช สาขาปศุสัตว์ สาขาบริการทางการเกษตร และสาขาปศุสัตว์ คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๖, ๕.๖, ๐.๕ และ ๐.๐๑ ตามลำดับ

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๕ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ปี ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา

๒) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาคเกษตร

๒.๑) สถานการณ์น้ำ

มีปริมาณน้ำฝนสะสมทั้งปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๔,๒๖๓ มิลลิเมตร ลดลงร้อยละ ๔.๔๘ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งมีปริมาณ ๔,๔๖๓ มิลลิเมตร ส่วนจำนวนวันฝนตกจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ เฉลี่ย ๑๙๙ วัน ลดลงร้อยละ ๑๔.๖ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ ๒๓๓ วัน ส่งผลให้พืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา มีจำนวนวันกรี๊ดเพิ่มขึ้น

(ที่มาข้อมูล : กรมอุตุฯ)

๒.๒) สถานการณ์ภัยธรรมชาติ และโรคแมลง ศัตรูพืชระบาด

- พบการระบาดของโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา ในพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอท้ายเหมือง อำเภอกะปง และอำเภอเมืองพังงา ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่กระจายของโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา ได้แก่ สภาพอากาศที่มีฝนตกชุกตลอดทั้งปี ทำให้เชื้อราซึ่งเป็นสาเหตุของโรคสามารถแพร่ระบาดได้ง่ายโดยอาศัยลม และฝน ซึ่งจังหวัดพังงาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการแก้ปัญหาการระบาดของโรคใบร่วงยางพารา เพื่อดำเนินการควบคุม ป้องกัน และจำกัดการระบาดของโรคใบร่วงยาง ตามมาตรการที่คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการ กำหนด

- พบการระบาดของโรคคหิวแอฟริกา (AFS) ในสุกร โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ให้ความช่วยเหลือดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ และมีการเฝ้าระวังป้องกันโรคอย่างต่อเนื่อง

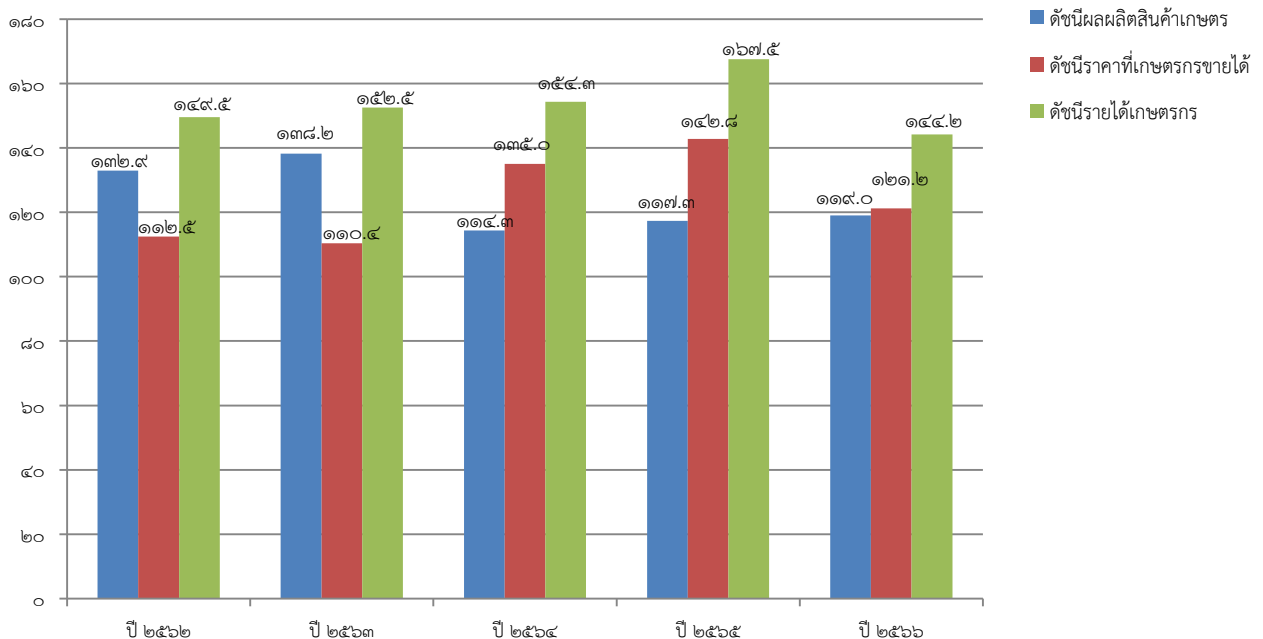
๒.๓) ราคาน้ำมัน

ในปี ๒๕๖๖ ราคาน้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๑ ของจังหวัดพังงา เฉลี่ยอยู่ที่ ๓๖.๖๓ บาทต่อลิตร ลดลงร้อยละ ๒.๙ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ ๓๗.๗๔ บาท/ลิตร ขณะที่ราคาน้ำมันดีเซลเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๒.๕๔ บาท/ลิตร ลดลงร้อยละ ๒.๕ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ ๓๓.๓๘ บาท/ลิตร เนื่องจากราคาน้ำมันในตลาดโลกปรับตัวลดลง จากความต้องการใช้น้ำมันในสหรัฐอเมริกาและจีนชะลอตัวลง

(ที่มาข้อมูล : บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน))

๓) เครื่องชี้ทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร จังหวัดพังงา

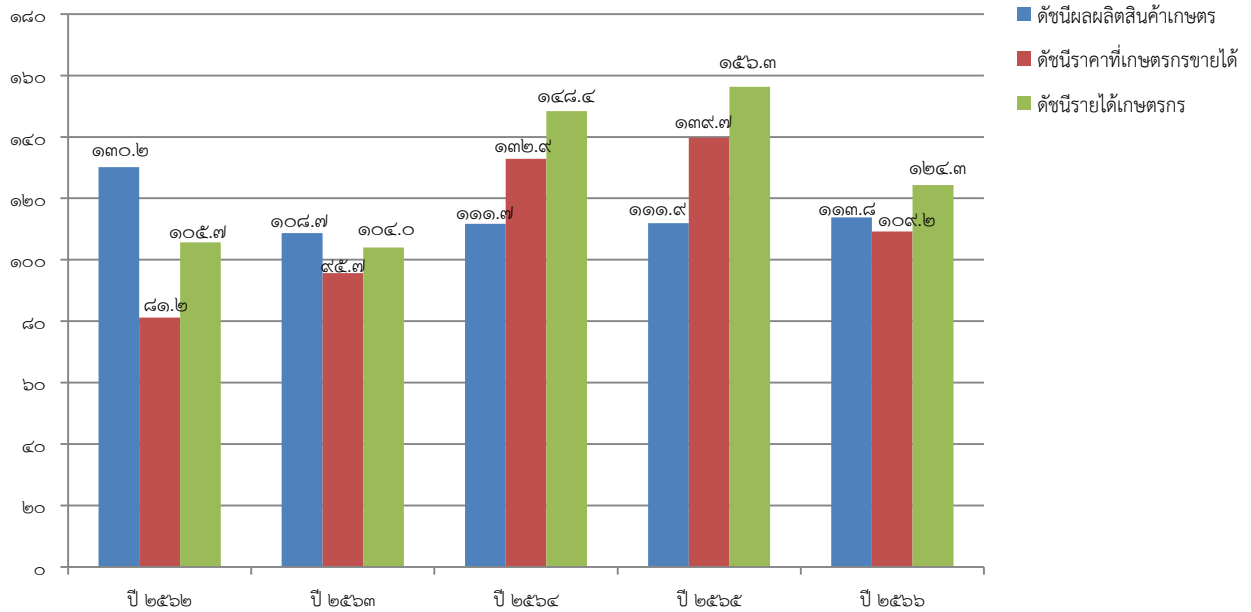
๓.๑) ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ในปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ระดับ ๑๑๙.๐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๔ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๑๗.๓ ส่วนดัชนีราคาที่ยเกษตรกรขายได้อยู่ที่ระดับ ๑๒๑.๓ ลดลงร้อยละ ๑๕.๑ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๔๒.๘ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรอยู่ที่ระดับ ๑๔๔.๒ ลดลงร้อยละ ๑๓.๙ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๖๗.๕

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๖ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่ยเกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร

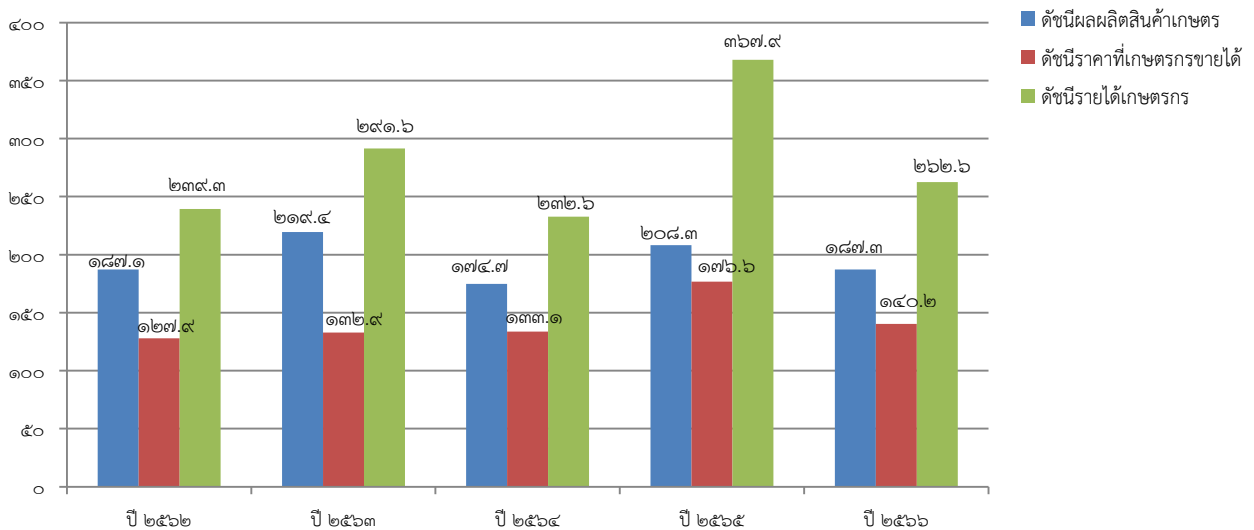
๓.๒) ดัชนีผลผลิตสาขาพืช ในปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ระดับ ๑๑๓.๘ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๗ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๑๑.๙ ส่วนดัชนีราคาสินค้าพืชที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๐๙.๒ ลดลงร้อยละ ๒๑.๘ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๓๙.๗ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรอยู่ที่ระดับ ๑๒๔.๓ หรือลดลงร้อยละ ๒๐.๕ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๕๖.๓

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๗ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาพืช

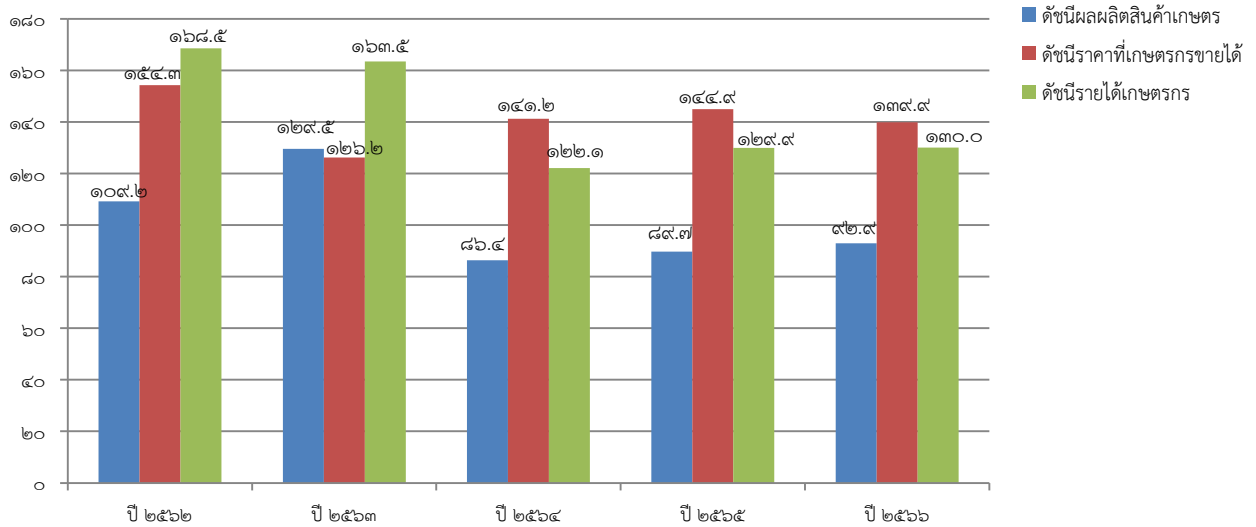
๓.๓) ดัชนีผลผลิตสาขาปศุสัตว์ ในปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ระดับ ๑๘๗.๓ ลดลงร้อยละ ๑๐.๑ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๒๐๘.๓ ส่วนดัชนีราคาสินค้าปศุสัตว์ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๔๐.๒ ลดลงร้อยละ ๒๐.๖ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๗๖.๖ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรสาขาปศุสัตว์อยู่ที่ระดับ ๒๖๒.๖ ลดลงร้อยละ ๒๘.๖ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๓๖๗.๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๘ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาปศุสัตว์

๓.๔) ดัชนีผลผลิตสาขาประมง ในปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ระดับ ๙๒.๙ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๖ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๘๙.๗ ส่วนดัชนีราคาสินค้าประมงที่เกษตรกรขายได้ อยู่ที่ระดับ ๑๓๙.๙ ลดลงร้อยละ ๓.๕ จากปีที่ผ่านมาซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๔๔.๙ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรสาขาประมงอยู่ที่ระดับ ๑๓๐.๐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๒๙.๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๙ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาประมง

๔) ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๖

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๖ ขยายตัวร้อยละ ๑.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาคเกษตรดังกล่าวข้างต้น อาทิ สภาพภูมิอากาศ และสถานการณ์น้ำในพื้นที่โดยรวม ซึ่งพบว่ามีภาวะฝนทิ้งช่วง ทำให้ปริมาณน้ำฝนสะสมน้อยกว่าปีที่ผ่านมา โดยสาขาประมงขยายตัวร้อยละ ๒.๗ สาขาพืชขยายตัวร้อยละ ๑.๔ สาขาปศุสัตว์ขยายตัวร้อยละ ๐.๑ ในขณะที่สาขาปศุสัตว์หดตัวร้อยละ ๙.๒ และสาขาบริการทางการเกษตรหดตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ ๐.๐๐๔ โดยรายละเอียดในแต่ละสาขามีดังนี้

๔.๑) สาขาพืช

สาขาพืช ในปี ๒๕๖๖ ขยายตัวร้อยละ ๑.๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยผลผลิตพืชที่สำคัญที่เพิ่มขึ้น คือ ปาล์มน้ำมันและทุเรียน ในขณะที่ผลผลิตพืชที่ลดลง คือ ยางพารา

❖ ปาล์มน้ำมัน

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๘๐๔,๕๐๘ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๗๙๘,๓๑๙ ตัน เนื่องจากเกษตรกรดูแลจัดการสวนดี ประกอบกับเนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๖ ราคาผลปาล์มที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๕.๒๑ ลดลงร้อยละ ๓๑.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๗.๕๖ บาท เนื่องจากราคาน้ำมันปาล์มดิบในตลาดโลกปรับตัวลดลง ส่งผลให้ราคาผลปาล์มในประเทศไทยลดลง

❖ ทุเรียน

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตทุเรียน ในปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๔,๑๗๓ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒๐.๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑,๘๙๔ ตัน เนื่องจากสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการออกดอกติดผล

อีกทั้งในช่วงปลายปี ๒๕๖๕ มีฝนตกต่อเนื่อง ทำให้ต้นทุเรียนได้รับน้ำ ต้นสมบูรณ์ ประกอบกับราคาทุเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่อง จึงใจให้เกษตรกรดูแลจัดการสวนดีขึ้น ส่งผลให้ผลผลิตทุเรียนเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๖ ราคาทุเรียนเกรด AB ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๑๔๑.๕๐ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๘.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๑๑๙.๖๓ บาท เนื่องจากความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดของประเทศจีน ส่งผลให้ราคาผลผลิตทุเรียนเพิ่มขึ้น

❖ ยางพารา

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตยางพารา ปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๑๑๑,๖๐๙ ตัน ลดลงร้อยละ ๑.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๑๓,๖๗๒ ตัน เนื่องจากเนื้อที่กรีดยางจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปปลูกทุเรียน และปาล์มน้ำมัน ประกอบกับพบโรคระบาดใบยางร่วงสายพันธุ์ใหม่ในพื้นที่ ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราลดลง

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๖ ราคายางแผ่นดิบชั้น ๓ ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๔๕.๒๓ บาท ลดลงร้อยละ ๑๓.๙ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๕๒.๕๒ บาท เนื่องจากความต้องการใช้ยางพาราเพื่อเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมยางล้อ รวมถึงเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ลดลง ตามภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว จึงส่งผลให้ราคาเฉลี่ยยางพาราของไทยมีแนวโน้มลดลง

๔.๒) สาขาปศุสัตว์

สาขาปศุสัตว์ ในปี ๒๕๖๖ หดตัวร้อยละ ๙.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยผลผลิตปศุสัตว์ที่สำคัญที่ลดลง คือ สุกร ในขณะที่ผลผลิตปศุสัตว์ที่เพิ่มขึ้น คือ ไก่เนื้อ

❖ สุกร

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตสุกร ปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๑๒๙,๒๕๙ ตัว ลดลงร้อยละ ๑๒.๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๔๗,๕๘๑ ตัว เนื่องจากเกษตรกรมีการชะลอการผลิต อีกทั้งต้นทุนการผลิตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับเกษตรกรรายย่อยชะลอการผลิต จากผลกระทบการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกา (ASF) ส่งผลให้ปริมาณสุกรลดลง

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๖ ราคาสุกรน้ำหนัก ๘๐ - ๑๐๐ กิโลกรัม ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๘๐.๗๒ บาท ลดลงร้อยละ ๒๓.๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๑๐๕.๓๖ บาท เนื่องจากมีการนำเข้าสุกรจากจังหวัดอื่น ส่งผลให้ราคาสุกรในจังหวัดปรับตัวลดลง

❖ ไก่เนื้อ

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตไก่เนื้อ ในปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๓,๐๘๘,๕๘๖ ตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๒,๙๗๕,๐๕๖ ตัว เนื่องจากมีการขยายการผลิตจากความต้องการบริโภคไก่เนื้อทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออก อีกทั้งการส่งออกยังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ปริมาณการผลิตเนื้อเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๖ ราคาไก่รุ่นพันธุ์เนื้อที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๔๑.๒๙ บาท ลดลงร้อยละ ๓.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๔๒.๙๑ บาท เนื่องจากปริมาณการผลิตไก่เนื้อเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคาไก่เนื้อปรับตัวลดลง

๔.๓) สาขาประมง

สาขาประมง ในปี ๒๕๖๖ ขยายตัวร้อยละ ๒.๗ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยผลผลิตประมงที่สำคัญที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ กุ้งเพาะเลี้ยง และประมงทะเล

❖ กุ้งเพาะเลี้ยง

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตกุ้งเพาะเลี้ยง ปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๑๒,๕๐๙ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๐ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๒,๐๒๙ ตัน เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวย เกษตรกรเพิ่มการผลิต กุ้งขาวแวนนาไม และมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดี ส่งผลให้ผลผลิตกุ้งเพาะเลี้ยงเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๖ ราคากุ้งขาวแวนนาไมขนาด ๕๑ - ๖๐ ตัวต่อกิโลกรัมเฉลี่ย อยู่ที่กิโลกรัมละ ๑๓๔.๑๙ บาท ลดลงร้อยละ ๑๖.๖ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๑๖๐.๙๗ บาท เนื่องจากในช่วงไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๖ ได้รับผลกระทบจากผลผลิตกุ้งในตลาดโลกล้นตลาด ส่งผลให้ราคากุ้งเพาะเลี้ยงลดลง

❖ ประมงทะเลพาณิชย์

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตประมงทะเลพาณิชย์ ปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๘๕,๕๒๕ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๘๒,๖๒๐ ตัน เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวย อีกทั้งปริมาณ สัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ขึ้นในช่วงปลายปี ๒๕๖๖ ทำให้เรือประมงทะเลพาณิชย์สามารถจับสัตว์น้ำได้มากขึ้น ส่งผลให้ ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้เพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๖ ราคาปลาหูขนาดกลาง ๘ - ๑๒ ตัวต่อกิโลกรัม ราคาเฉลี่ย อยู่ที่กิโลกรัมละ ๗๐.๑๐ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๙ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๖๙.๔๖ บาท

๔.๔) สาขาบริการทางการเกษตร

สาขาบริการทางการเกษตร ในปี ๒๕๖๖ หดตัวเล็กน้อยร้อยละ ๐.๐๐๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย ทำให้เกษตรกรบางส่วนงดเลื่อนหรือปรับเปลี่ยนช่วงเวลาในการเพาะปลูก ส่งผลให้การจ้างบริการไถเตรียมดินและบริการเตรียมดินลดลงเล็กน้อย

๔.๕) สาขาปาล์มน้ำมัน

สาขาปาล์มน้ำมัน ในปี ๒๕๖๖ ขยายตัวร้อยละ ๐.๐ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากเกษตรกรโคนม ฝายพาราที่มีอายุมากปรับเปลี่ยนไปปลูกไม้ผลและปาล์มน้ำมัน ซึ่งให้ผลตอบแทนดีกว่า อีกทั้งความต้องการไม้ ฝายพาราในตลาดจีนสูงขึ้น ราคาจูงใจเกษตรกรจึงโคนมฝายพาราเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปริมาณการผลิตไม้ฝายพารา เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

๕) แนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๗

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะมีการขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๒ - ๑.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยสาขาประมงขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๗ - ๑.๗ สาขาพืชขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๑) - ๐.๙ สาขาปศุสัตว์ขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๗.๘ - ๘.๘ สาขาบริการทางการเกษตรขยายตัวอยู่ในช่วง ร้อยละ (-๐.๔) - ๐.๖ และสาขาปาล์มน้ำมันขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๕) - ๐.๕ ทั้งนี้ เป็นไปตามปัจจัยบวกที่เป็นแรง ผลัก อาทิ มาตรการช่วยเหลือเกษตรกรทั้งด้านรายได้ การยกระดับราคาผลผลิตเกษตร และการปรับปรุง ประสิทธิภาพการผลิต ความต้องการสินค้าเกษตรทั้งตลาดภายในประเทศ จากการขยายตัวของการท่องเที่ยวใน จังหวัด และตลาดส่งออกที่มีอย่างต่อเนื่อง การดำเนินนโยบายของภาครัฐด้วยหลักการ “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” โดยสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคการเกษตร การบริหารจัดการน้ำ การ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร สร้างมาตรฐานสินค้าเกษตร ส่งเสริมการรวมกลุ่มการ ผลิตและแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร เพิ่มช่องทางให้เกษตรกรเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร และพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพ เป็นต้น แต่ยังมี ปัจจัยลบที่ไม่สามารถคาดการณ์หรือควบคุมได้ โดยเฉพาะสภาพอากาศแปรปรวน ภัยธรรมชาติ การเข้าสู่ ปรากฏการณ์เอลนีโญ การระบาดของโรคในพืชและสัตว์ ราคาปัจจัยการผลิตทั้งปุ๋ย อาหารสัตว์ น้ำมันเชื้อเพลิง ยังคงอยู่ในระดับสูง ผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างประเทศ และภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีทิศทางชะลอตัว

ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิตและราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ โดยรายละเอียดในแต่ละสาขาการผลิตมีดังนี้

๕.๑) สาขาพืช

สาขาพืช ในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๑) - ๐.๙ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากผลผลิตที่เก็บเกี่ยวและออกสู่ตลาดมากกว่าปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีหลายปัจจัยมีผลในเชิงบวกต่อภาคเกษตร เช่น คาดว่าสภาพอากาศยังคงเอื้ออำนวยต่อการผลิตสินค้าสำคัญ ราคาสินค้าเกษตรโดยรวมในปี ๒๕๖๖ ที่อยู่ในระดับสูง จูงใจให้เกษตรกรขยายการผลิตและดูแลเอาใจใส่ผลผลิตมากขึ้น ประกอบกับภาครัฐได้มีนโยบายปรับโครงสร้างสินค้าเกษตร อีกทั้งมียุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรระดับจังหวัดและระดับภาค โดยการปรับลดพื้นที่สินค้าเกษตรที่มีปัญหา คงพื้นที่สินค้าที่ยังมีศักยภาพและขยายพื้นที่สินค้าที่มีคู่ทางการตลาดที่ดี รวมทั้งเพิ่มผลิตภาพการผลิต พัฒนาระบบโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตรเชื่อมโยงกับภาคอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปัจจัยลบที่อาจส่งผลกระทบต่อการผลิตพืชในปี ๒๕๖๗ ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงเป็นปัจจัยที่ต่อเนื่องมาจากช่วงปีที่ผ่านมา ได้แก่ ปัญหาโรคและแมลงศัตรูพืช ราคาปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย สารปราบศัตรูพืชมีการปรับตัวสูงขึ้น และภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยคาดว่าผลผลิตปาล์มน้ำมัน และทุเรียน จะมีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น ในขณะที่ราคผลผลิตพืช ในปี ๒๕๖๗ โดยส่วนใหญ่คาดว่าจะอยู่ในเกณฑ์ดี ทำให้เกษตรกรขยายการผลิต ส่งผลให้ปริมาณการผลิตของสาขาพืชมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๕.๒) สาขาปศุสัตว์

สาขาปศุสัตว์ ในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๗.๘ - ๘.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากปริมาณการผลิตปศุสัตว์สำคัญมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากแนวโน้มตลาดมีความต้องการต่อเนื่อง ประกอบกับเกษตรกรและกรมปศุสัตว์ร่วมมือกันในการควบคุมและป้องกันโรคจากภายนอกอย่างเข้มงวด โดยยังคงมีปัจจัยลบที่อาจส่งผลกระทบต่อผลิตปศุสัตว์ ในปี ๒๕๖๗ ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงเป็นปัจจัยที่มีความต่อเนื่องมาจากช่วงปีที่ผ่านมา ได้แก่ ปัญหาโรคระบาด และต้นทุนอาหารสัตว์ที่อาจจะมีการปรับตัวสูงขึ้น

๕.๓) สาขาประมง

สาขาประมง ในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๗ - ๑.๗ เนื่องจากเกษตรกรมีการจัดการฟาร์มที่ดีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการติดตามและเฝ้าระวังโรคระบาดอย่างใกล้ชิด อีกทั้งความต้องการการบริโภคกุ้งเพาะเลี้ยงยังคงต้องการอย่างต่อเนื่องของตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออก เกษตรกรเพิ่มปริมาณการผลิต ส่งผลให้ปริมาณการผลิตกุ้งเพาะเลี้ยงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยยังคงมีปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อเดินเรือประมงพาณิชย์ ทั้งสภาพอากาศแปรปรวนและการเข้าสู่ปรากฏการณ์เอลนีโญ ที่ส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของกระแสน้ำ ส่งผลให้ปริมาณการจับสัตว์น้ำทะเลอาจมีแนวโน้มลดลง รวมถึงปัญหาต้นทุนการผลิตทั้งอาหารสัตว์ พลังงาน และเชื้อเพลิงที่ยังคงอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยที่ควรให้ความสำคัญและเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง คือ มาตรการการผลิตระดับฟาร์ม และโรคระบาดซ้ำในการเพาะเลี้ยงกุ้ง

๕.๔) สาขาบริการทางการเกษตร

สาขาบริการทางการเกษตร ในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๕) - ๐.๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากกิจกรรมหลัก คือ การให้บริการเตรียมดินในการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผลอื่นๆ เนื่องจากมีการจ้างบริการเตรียมดินเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจหลักจากเกษตรกรบางส่วน งดเลื่อนหรือปรับเปลี่ยนช่วงเวลาในการเพาะปลูกในปีที่ผ่านมา จึงส่งผลให้สาขาบริการทางการเกษตรขยายตัวเล็กน้อย

๕.๕) สาขาป่าไม้

สาขาป่าไม้ ในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๔) - ๐.๖ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากความต้องการไม้ยางพาราในจีนสูงขึ้น ราคาจูงใจเกษตรกร จึงโค่นยางพาราเพิ่มขึ้น ในขณะที่สถานการณ์

ตลาดไม้ยางพาราแปรรูป คาดว่าจะมีความต้องการสูงจากการพัฒนาและขยายตัวของชุมชนเมืองของประเทศจีน จึงส่งผลให้การผลิตไม้ยางพาราท่อน ในปี ๒๕๖๗ เพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๒๗ : แสดงอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร

หน่วย : ร้อยละ

สาขา	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
ภาคการเกษตร	๑.๒	๐.๒ - ๑.๒
พืช	๑.๔	(-๐.๑) - ๐.๙
ปศุสัตว์	-๙.๒	๗.๘ - ๘.๘
ประมง	๒.๗	๐.๗ - ๑.๗
บริการทางการเกษตร	-๐.๐๐๔	(-๐.๕) - ๐.๕
ป่าไม้	๐.๑	(-๐.๔) - ๐.๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ตารางที่ ๒๘ : แสดงผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ (ปีปฏิทิน)

หน่วย : ตัน

สินค้าเกษตรที่สำคัญ	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖*	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
ยางพารา	๑๑๓,๖๗๒	๑๑๑,๖๐๙	-๑.๘
ปาล์มน้ำมัน	๗๙๘,๓๑๙	๘๐๔,๕๐๘	๐.๘
ทุเรียน	๑,๘๙๔	๔,๑๗๓	๑๒๐.๓
สุกร (ตัว)	๑๔๗,๕๘๑	๑๒๙,๒๕๙	-๑๒.๔
ไก่เนื้อ	๒,๙๗๕,๐๕๖	๓,๐๘๘,๕๘๖	๓.๘
กุ้งเพาะเลี้ยง	๑๒,๐๒๙	๑๒,๕๐๙	๔.๐
ประมงทะเลพาณิชย์	๘๒,๖๒๐	๘๕,๕๒๕	

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

หมายเหตุ : *ข้อมูลพยากรณ์ ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๙ : แสดงราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้

หน่วย : บาท/กิโลกรัม

สินค้าเกษตรที่สำคัญ	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
ยางพาราแผ่นดิบชั้น ๒	๕๒.๕๒	๔๕.๒๓	-๑๓.๙
ปาล์มน้ำมัน	๗.๕๖	๕.๒๑	-๓๑.๑
ทุเรียน	๑๑๙.๖๘	๑๔๑.๕๐	๑๘.๒
สุกร	๑๐๕.๓๖	๘๐.๗๒	-๒๓.๔
ไก่เนื้อ	๔๒.๙๑	๔๑.๒๙	-๓.๘
กุ้งขาวแวนนาไม	๑๖๐.๙๗	๑๓๔.๑๙	-๑๖.๖
ปลาทุ	๖๙.๔๖	๗๐.๑๐	๐.๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

๔.๓ ข้อมูลรายได้เฉลี่ยของประชากร

รายได้เฉลี่ย/คน/ปี ของประชากรจังหวัดพังงา จากผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา เท่ากับ ๘๖,๖๗๒.๖๔/คน/ปี ดังรายละเอียด

ตารางที่ ๓๐ : แสดงรายได้เฉลี่ย/คน/ปี ของประชากรจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖

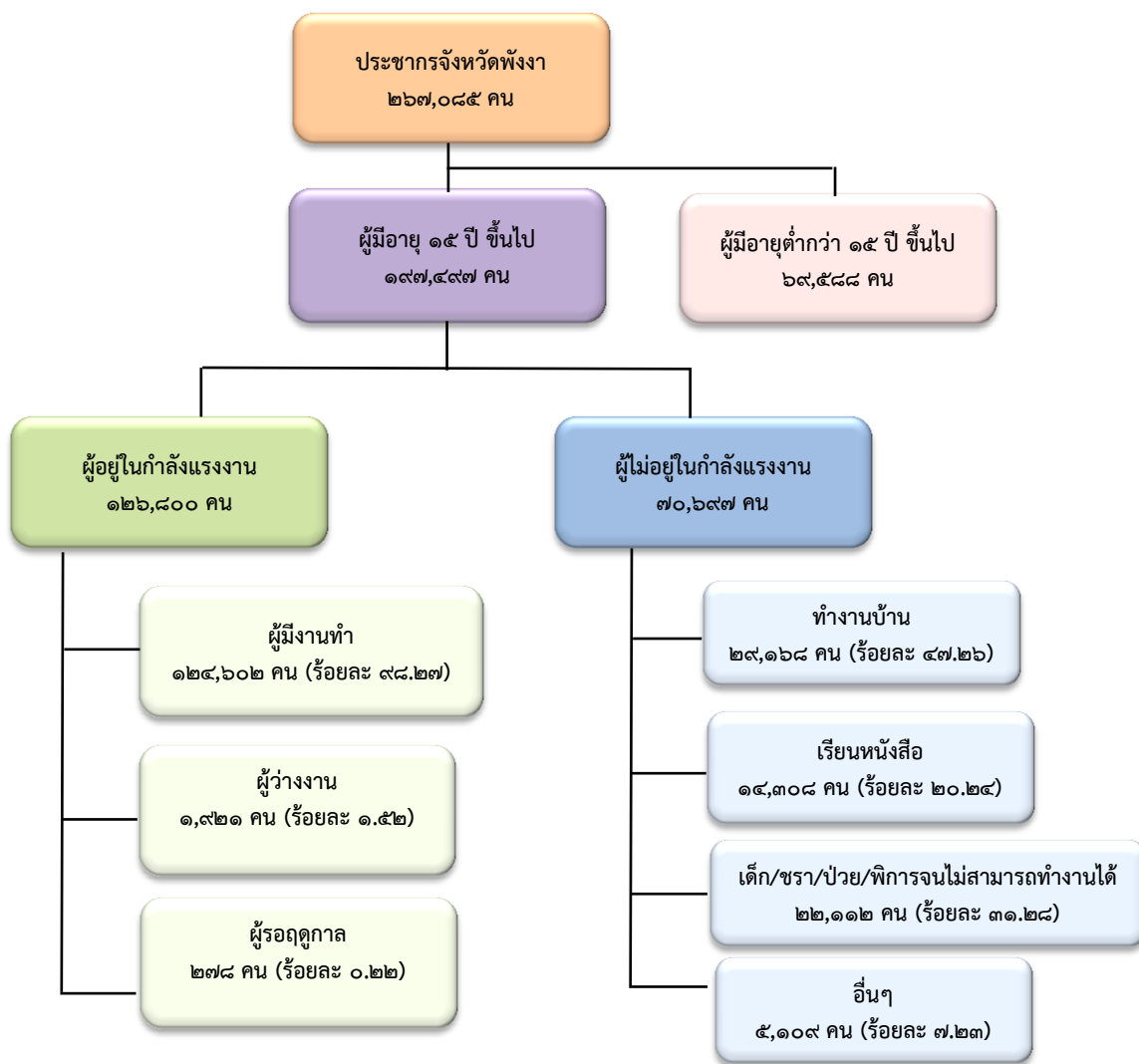
ที่	อำเภอ	รายได้เฉลี่ย/คน/ปี (บาท)
๑	เมืองพังงา	๙๗,๕๕๒.๘๑
๒	เกาะยาว	๕๑,๙๗๖.๖๓
๓	กะปง	๘๒,๙๗๓.๗๓
๔	ตะกั่วทุ่ง	๘๔,๐๓๖.๐๖
๕	ตะกั่วป่า	๑๐๕,๕๐๒.๒๖
๖	คุระบุรี	๘๐,๔๓๕.๕๙
๗	ทับปุด	๘๐,๔๐๗.๔๐
๘	ท้ายเหมือง	๘๖,๘๖๘.๙๓
เฉลี่ยทั้งจังหวัด		๘๖,๖๗๒.๖๔

ที่มาข้อมูล : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพังงา

๔.๔ ข้อมูลด้านแรงงานจังหวัดพังงา

๑) โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพังงา

จากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา พบว่า ไตรมาส ๓ เดือนตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา มีประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป รวมทั้งสิ้น ๑๙๗,๔๙๗ คน เป็นเพศชาย ๙๕,๑๘๗ คน (ร้อยละ ๔๘.๒๐) และเพศหญิง ๑๐๓,๓๑๐ คน (ร้อยละ ๕๑.๘๐) โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๒๖,๘๐๐ คน ประกอบไปด้วย ผู้มีงานทำ ๑๒๔,๖๐๒ คน (ร้อยละ ๙๘.๒๖) ผู้ว่างงาน ๑,๙๒๑ คน (ร้อยละ ๑.๕๒) และรอฤดูกาล ๒๗๘ คน (ร้อยละ ๐.๒๒) ซึ่งพบว่า ในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖ อัตราการมีงานทำของจังหวัดพังงาเพิ่มขึ้น และอัตราการว่างงานลดลง เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๗๐,๖๙๗ คน ประกอบด้วย ทำงานที่บ้าน ๒๙,๑๖๘ คน (ร้อยละ ๔๑.๒๖ คน) เรียนหนังสือ ๑๔,๓๐๘ คน (ร้อยละ ๒๐.๒๔) เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนสามารถทำงานได้ ๒๒,๑๑๒ คน (ร้อยละ ๓๑.๒๘) และอื่นๆ ๕,๑๐๘ คน (ร้อยละ ๗.๒๓)

ที่มาข้อมูล : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา/สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา
(ข้อมูลจำนวนประชากรในจังหวัดรวมถึงจำนวนประชากรแฝงภายในจังหวัด)
ข้อมูล ณ ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖

ภาพที่ ๑๐ : โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพังงา ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖

๒) ผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา

๒.๑) จำแนกตามอาชีพ : เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำตามอาชีพในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖ พบว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ดังนี้

ตารางที่ ๓๑ : แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามอาชีพ ๕ อันดับแรกในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖

อันดับที่	อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑	ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	๓๘,๖๒๕	๓๑.๐๐
๒	พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า	๒๘,๕๒๘	๒๒.๙๓
๓	ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	๑๙,๖๘๔	๑๕.๘๐
๔	ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ๗	๑๐,๕๗๗	๘.๔๙
๕	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร ๗	๗,๑๘๗	๕.๗๗

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖

๒.๒) จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม : สำหรับผู้มีงานทำ ๑๒๔,๖๐๒ คน พบว่า ผู้ทำงานภาคเกษตรกรรมมีจำนวน ๔๖,๗๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๓ ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวน ๗๗,๘๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๔๗ ของผู้มีงานทำทั้งหมด โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานในอุตสาหกรรมภาคบริการ จำนวน ๖๙,๗๙๖ คน (ร้อยละ ๘๙.๖๗ ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรกรรม) ซึ่งมากกว่าอุตสาหกรรมภาคการผลิต ที่มีจำนวน ๘,๐๔๔ คน (ร้อยละ ๑๐.๓๓ ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร) หากจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ดังนี้

ตารางที่ ๓๒ : แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรก ในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖

อันดับที่	อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑	เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๔๖,๗๖๒	๓๗.๕๒
๒	การขายส่ง การขายปลีก	๒๑,๒๒๕	๑๗.๐๕
๓	ที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร	๑๖,๑๙๐	๑๓.๙๙
๔	การก่อสร้าง	๖,๖๙๐	๕.๓๖
๕	การผลิต	๖,๕๔๕	๕.๒๕

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖

๓) ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๓๓ : แสดงผลิตภาพแรงงาน (รายปี)

	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
GPP (CVMs) (ล้านบาท)	๓๔,๖๕๖.๒๐	๓๖,๔๙๗.๘๗	๓๙,๘๓๑.๘๗	๔๐,๗๒๘.๗๖	๔๒,๔๘๘.๗๗	๓๐,๑๙๙.๓๙	๒๖,๔๐๘.๒๑
ผู้มีงานทำในจังหวัด	๑๔๖,๑๕๖	๑๔๕,๔๒๓	๑๔๒,๙๑๗	๑๔๖,๓๕๕	๑๔๖,๖๘๕	๑๔๕,๑๐๔	๑๒๔,๔๑๕
ผลิตภาพแรงงาน (บาท)	๒๓๗,๑๑๘	๒๕๐,๙๗๘	๒๗๘,๗๐๖	๒๗๘,๒๘๗	๒๘๙,๖๖๐	๒๐๘,๑๒๓	๒๑๒,๒๕๙
อัตราการเติบโตของ ผลิตภาพแรงงาน		๕.๘๕	๑๑.๐๕	-๐.๑๕	๔.๐๙	-๒๘.๑๕	๔.๓๙

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๓๔ : แสดงอัตราการมีส่วนร่วมในแรงงานของจังหวัดพังงา

ไตรมาส	ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	กำลังแรงงานในจังหวัด	อัตราการมีส่วนร่วมใน กำลังแรงงานของจังหวัด
๑/๒๕๖๓	๒๑๘,๔๗๕	๑๕๑,๒๐๗	๖๙.๒๑
๒/๒๕๖๓	๒๑๘,๘๔๗	๑๔๙,๙๗๑	๖๘.๕๓
๓/๒๕๖๓	๒๑๙,๒๒๑	๑๕๒,๘๓๘	๖๙.๗๒
๔/๒๕๖๓	๒๑๙,๕๘๑	๑๔๘,๒๐๗	๖๗.๕๐
๑/๒๕๖๔	๒๑๙,๙๕๐	๑๕๕,๖๕๓	๗๐.๗๗
๒/๒๕๖๔	๒๒๐,๓๒๔	๑๕๕,๓๑๓	๗๐.๔๙
๓/๒๕๖๔	๒๒๐,๖๙๑	๑๕๙,๗๐๙	๖๗.๘๔
๔/๒๕๖๔	๒๒๑,๐๓๔	๑๕๘,๘๗๐	๖๗.๓๕

ตารางที่ ๓๔ : แสดงอัตราการมีส่วนร่วมในแรงงานของจังหวัดพังงา (ต่อ)

ไตรมาส	ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	กำลังแรงงานในจังหวัด	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัด
๑/๒๕๖๕	๑๙๗,๕๐๘	๑๓๔,๒๕๔	๖๗.๙๗
๒/๒๕๖๕	๑๙๗,๕๒๓	๑๒๙,๘๗๑	๖๕.๗๕
๓/๒๕๖๕	๑๙๗,๕๒๗	๑๒๘,๓๔๓	๖๔.๙๗
๑/๒๕๖๖	๑๙๗,๕๐๙	๑๒๖,๒๓๐	๖๓.๙๑
๒/๒๕๖๖	๑๙๗,๕๐๓	๑๒๙,๑๑๙	๖๕.๓๘
๓/๒๕๖๖	๑๙๗,๔๙๗	๑๒๖,๘๐๐	๖๔.๒๐

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๓๕ : แสดงอัตราการมีงานทำใน/นอภาคเกษตรของจังหวัดพังงา

	๑/๒๕๖๔	๒/๒๕๖๔	๓/๒๕๖๔	๔/๒๕๖๔	๑/๒๕๖๕	๒/๒๕๖๕	๓/๒๕๖๕	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖
ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๒๑๙,๙๕๐	๒๒๐,๓๒๔	๒๒๐,๖๙๑	๒๒๑,๐๓๔	๑๙๗,๕๐๘	๑๙๗,๕๒๓	๑๙๗,๕๒๗	๑๙๗,๕๐๙	๑๙๗,๕๐๓	๑๙๗,๔๙๗
ผู้มีงานทำในจังหวัด	๑๕๐,๖๐๕	๑๔๘,๔๗๙	๑๔๑,๒๓๕	๑๔๓,๔๘๗	๑๒๘,๒๕๕	๑๒๕,๒๙๔	๑๒๒,๘๖๖	๑๒๔,๔๖๖	๑๒๔,๔๑๕	๑๒๖,๘๐๐
ผู้มีงานทำในภาคเกษตร	๖๐,๑๒๐	๖๙,๐๘๑	๖๕,๑๓๓	๕๘,๙๐๘	๕๐,๕๖๗	๔๙,๗๓๕	๔๒,๘๖๖	๕๐,๒๓๗	๕๑,๐๘๑	๔๖,๗๓๒
ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร	๙๐,๔๘๕	๗๙,๓๙๘	๗๖,๑๐๒	๘๔,๕๗๙	๗๗,๗๒๘	๗๕,๕๕๙	๗๙,๖๐๐	๗๔,๒๒๙	๗๓,๓๓๓	๗๗,๘๔๐
ผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม	๙,๘๗๗	๙,๘๓๕	๘,๖๙๑	๑๐,๒๙๕	๗,๘๐๕	๘,๗๘๓	๙,๖๑๐	๗,๓๖๐	๘,๑๗๗	๘,๐๔๔
อัตราการมีงานทำของจังหวัด	๖๘.๔๗	๖๗.๓๙	๖๔.๐๐	๖๔.๙๒	๖๔.๙๖	๖๓.๔๓	๖๒.๑๙	๖๓.๐๒	๖๒.๙๙	๖๔.๒๐
อัตราการมีงานทำในภาคเกษตร	๓๙.๙๒	๔๖.๕๓	๔๖.๑๒	๔๑.๐๕	๓๙.๔๑	๓๙.๖๙	๓๔.๙๐	๒๕.๘๘	๔๑.๐๖	๓๖.๘๘
อัตราการมีงานทำนอกภาคเกษตร	๖๐.๐๘	๕๓.๔๗	๕๓.๘๘	๕๘.๙๕	๖๐.๕๙	๖๐.๓๑	๖๕.๑๐	๖๓.๘๗	๕๘.๙๔	๖๑.๓๙
อัตราการมีงานทำในภาคอุตสาหกรรม	๖.๕๖	๖.๖๒	๖.๑๕	๗.๑๗	๖.๐๘	๗.๐๑	๗.๘๒	๖.๒๙	๖.๕๗	๖.๓๔

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๓๖ : แสดงอัตราการว่างงานของจังหวัดพังงา

	๑/๒๕๖๕	๒/๒๕๖๕	๓/๒๕๖๕	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖
กำลังแรงงานในจังหวัด	๑๓๔,๒๕๔	๑๒๙,๘๗๑	๑๒๘,๓๔๓	๑๒๖,๒๓๐	๑๒๙,๑๑๙	๑๒๖,๘๐๐
ผู้ว่างงานในจังหวัด	๕,๙๕๙	๔,๕๗๗	๕,๕๐๖	๑,๗๖๔	๔,๗๐๕	๑,๙๒๐
อัตราการว่างงานของจังหวัด	๔.๔๔	๓.๕๒	๔.๒๙	๑.๔๐	๓.๖๔	๑.๕๑

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

๔.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

จังหวัดพังงา มีสินค้าเกษตรที่ได้รับรองการขึ้นทะเบียนรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของจังหวัด (GI) จำนวน ๔ ชนิดสินค้า ได้แก่

๑) ทูเรียนสาธิกาพังงา

ทูเรียนสาธิกา เป็นชื่อทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองขึ้นชื่อของจังหวัดพังงา มีแหล่งปลูกหรือถิ่นกำเนิดดั้งเดิมในพื้นที่ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ลักษณะเด่นประจำพันธุ์คือ ทรงผลกลมสวย ผลโตเต็มที่มีน้ำหนักเฉลี่ยประมาณ ๑.๕ - ๒ กิโลกรัม ต่อผลเท่านั้น พูใหญ่ เนื้อเต็มพู เปลือกผลบาง เนื้อสุกเป็นสีเหลืองเข้ม ส่วนใหญ่เมล็ดเล็กและลีบ รสชาติหวานมัน เนื้อละเอียด ไม่ละ มีกลิ่นหอมเฉพาะตัวไม่ฉุน รับประทานอร่อยมาก ลักษณะเนื้อและรสชาติมีความคล้ายคลึงกับทุเรียนพันธุ์ก้านยาว คนในท้องถิ่นยุคนั้นนิยมเปรียบความอร่อยเหมือนกับนกสาธิกาที่มีเสียงไพเราะ จึงตั้งชื่อว่า “ทุเรียนสาธิกา” และเรียกขานกันเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ทุเรียนสาธิกาพังงา” เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗

ตารางที่ ๓๗ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนสาธิกา ปี ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๒๖	๑๓	๖.๒๐	๔๗๗.๐๐	๑๗๔	๑.๐๘	๓๒
กะปง	๔๒๗	๓๘๔	๒๑๘.๘๘	๕๗๐.๐๐	๒๒๐	๔๘.๑๕	๑๒๗
ตะกั่วทุ่ง	๒๐๑	๖๙	๔๑.๘๑	๖๐๖.๐๐	๑๘๒	๗.๖๑	๙๕
ท้ายเหมือง	๙๓	๖๙	๓๖.๙๒	๕๓๕.๐๐	๑๙๕	๗.๒๐	๔๘
ทับปุด	๐	๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐	๐	๐
คุระบุรี	๑๐	๑๒	๖.๔๘	๕๔๐.๐๐	๑๕๔	๑.๘๕	๑๐
เกาะยาว	๕	๕	๑.๖๓	๓๒๕.๐๐	๒๐๓	๐.๓๓	๑๑
ตะกั่วป่า	๑๒๕.๕๐	๑๐๒.๓๐	๕๕.๐๔	๕๓๘.๐๐	๑๙๐	๑๐.๔๖	๒๘
รวม	๘๘๙.๕๐	๖๕๔.๓๐	๓๖๖.๙๕	๕๖๐.๘๓	๑๘๘	๗๖.๖๘	๓๕๑

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา , ธันวาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๓๘ : แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนสาธิกาจังหวัดพังงาที่ได้รับการรับรอง GI

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่
๑	นายอำนาจ วัลย์วัฒน์	๒๒ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๒	นายวุฒิชัย วัลย์วัฒน์	๒๒/๑ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๓	นายสมจิต สูงสง่า	๒๐/๓ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๔	นางสุดสวาท บุญนาม	๗๒/๖ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง

ตารางที่ ๓๘ : แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนสาธิตจังหวัดพังงาที่ได้รับการรับรอง GI (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่
๕	นายพีต โยธาสุทธิ์	๑๗ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๖	นายแดง แซ่ตัน	๓๑/๑ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๗	นางประยูร จิตตะ	๕ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๘	นางประจิม โภยกุล	๖๐ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๙	นายกิตติศักดิ์ ศิริบุญยัง	๖๔/๒ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๑๐	นายวิสุทธิ์ ลือเสียง	๘๗ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๑๑	นางสาวมรกต สาธิผล	๑๒๖/๑ หมู่ ๒ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๑๒	นายประภาส ยิ่งเจริญภักดิ์	๓๙/๒ หมู่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๑๓	นายเสถียร ลิ้มฉวีวัตร	๒/๑ หมู่ ๔ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๑๔	นายอมร หงอสกุล	๕/๒ หมู่ ๓ ตำบลเหมาะ อำเภอกะปง
๑๕	นายธีรพงศ์ ดันติเพชรภรณ์	๓๓/๓ หมู่ ๔ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๑๖	นายสมเกียรติ ดันติเพชรภรณ์	๑๓๒/๓ หมู่ ๒ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๑๗	นางยุพิน อ่อนศรีแก้ว	๓๑ หมู่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๑๘	นางอารีรักษ์ แซ่เล่า	๕๗/๖ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๑๙	นายสุทัศน์ ศิริโคกกุล	๗/๒ หมู่ ๓ ตำบลเหมาะ อำเภอกะปง
๒๐	นายพนัส สืบสะอาด	๖๓/๘ หมู่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๒๑	นายเปีย มีเกิด	๓/๒ หมู่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๒๒	นายสมหมาย จ้างมีศิลป์	๒/๒ หมู่ ๔ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๒๓	นางสุวิมล กาละสังข์	๔/๒ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๒๔	นายจินตนา กาละสังข์	๒๖/๒ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๒๕	นายคุณวุฒิ บุญแสง	๑๑๙ หมู่ ๒ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๒๖	นายอโนชา โภยกุลย์	๑๘/๒๔ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๒๗	นางสาวบุญลักษณ์ เอกเจริญทรัพย์	๒/๑๔ หมู่ ๔ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๒๘	นายธนภัทร วิจิตต์	๓/๓ หมู่ ๔ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๒๙	นายทศพล แก้วโย	๔๐/๓ หมู่ ๔ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๓๐	นายอุทัย อินศรีนวล	๒๕/๓ หมู่ ๔ ตำบลกะปง อำเภอกะปง
๓๑	นางวันดี สารีธงชัย	๑๒๑/๑๒ หมู่ ๒ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๓๒	นายกุศล ดำหาแก้ว	๔๙/๗ หมู่ ๔ ตำบลธรรมนิย์ อำเภอกะปง
๓๓	นายชิตพิพัทธ์ ยกย่อง	๔๙/๒ หมู่ ๔ ตำบลธรรมนิย์ อำเภอกะปง
๓๔	นายมนูญ ทองสุข	๗ หมู่ ๔ ตำบลธรรมนิย์ อำเภอกะปง
๓๕	นายเชวง เกตุแก้ว	๑๔๘/๔ หมู่ ๒ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๓๖	นางพัทยา สังข์ทอง	๓๘/๓ หมู่ ๔ ตำบลเหมาะ อำเภอกะปง
๓๗	นายก๊กห่าน พุ่มพัฒนศิลป์	๒๙/๓ หมู่ ๔ ตำบลเหมาะ อำเภอกะปง
๓๘	นายก่อ่ง เอียบสร้างกี	๓/๒ หมู่ ๔ ตำบลเหมาะ อำเภอกะปง
๓๙	นายจำลอง เอี้ยวสกุล	๗๙ หมู่ ๔ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๔๐	นายรัตนชัย เอกอุดมพงศ์	๕๐๒/๓๔ หมู่ ๓ ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
๔๑	นายสมจิต ใจหลัก	๒๗/๑ หมู่ ๔ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๔๒	นางจารี ตัลยารักษ์	๑๓ หมู่ ๑ ตำบลท่านา อำเภอกะปง
๔๓	นายอดิศักดิ์ งามแป้น	๙ หมู่ ๔ ตำบลกะปง อำเภอกะปง

๒) ข้าวไร้ดอกขาพังงา พันธุ์ดอกขา ๕๐ เป็นข้าวไร้พันธุ์พื้นเมืองที่มีสีน้ำตาลแดงอมม่วง สีแดงหรือสีแดงแกมขาว เป็นข้าวไว้ต่อช่วงแสง เมล็ดเรียวยาว เมื่อหุงสุกจะมีกลิ่นหอมคล้ายใบเตย มีคุณค่าทางโภชนาการสูงอุดมไปด้วยวิตามิน E และโอเมก้า ๙ หุงขึ้นหม้อ ไม่แข็ง รสชาติอร่อย ปลูกในเขตพื้นที่อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอเมืองพังงา ของจังหวัดพังงา โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ข้าวไร้ดอกขาพังงา” เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๓

ตารางที่ ๓๙ : แสดงการผลิตข้าวไร้ดอกขา ปี ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๕๙๓	๕๙๓	๒๑๒.๘๙	๓๕๙	๖๘.๒๕	๑๔.๕๓	๓๓
กะปง	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
ตะกั่วทุ่ง	๕๕๖	๕๕๖	๒๐๐.๑๖	๓๖๐	๖๔.๖๔	๑๒.๙๔	๓๗
ท้ายเหมือง	๗๒๗	๗๒๗	๒๕๗.๓๖	๓๕๔	๖๕.๙๒	๑๖.๙๗	๔๘
ทับปุด	๖๔๙	๖๔๙	๒๓๔.๙๔	๓๖๒	๖๖.๕๘	๑๕.๖๔	๔๑
คุระบุรี	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
เกาะยาว	๐	๐	๐.๐๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
ตะกั่วป่า	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
รวม	๒,๕๒๕	๒,๕๒๕	๙๐๕	๓๕๙	๖๖.๓๕	๖๐.๐๘	๑๕๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๔๐ : แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกข้าวไร้ดอกขาพังงาที่ได้รับการรับรอง GI

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่
๑	นางกานดา บุญยัษฐีธร	๑๙/๑ หมู่ ๒ ตำบลหล่อยูง อำเภอตะกั่วทุ่ง
๒	นางสาวณัฐวิภา ศรีกัลยา	๑/๒ หมู่ ๑ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๓	นายสำเร็จ พิซเกิด	๒/๔ หมู่ ๒ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๔	นางมลธิ เนียมสมบัติ	๒๑/๒ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๕	นางวันดี นากร	๘/๘ หมู่ ๒ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๖	นายศิรินาถ ศิริกุล	๑๕/๔ หมู่ ๖ ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง

ตารางที่ ๔๐ : แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกข้าวไร้ดอกข้าพังงาที่ได้รับการรับรอง GI (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่
๗	นางดารณี ฉายแสง	๔/๑ หมู่ ๑ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๘	นายพงษ์ศักดิ์ จันทร์คำ	๑๕/๑ หมู่ ๒ ตำบลห้วยอู้ง อำเภอตะกั่วทุ่ง
๙	นางสาววิมลมาศ จิตการ	๕/๓ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๑๐	โรงเรียนบ้านตากแดด	๙๙/๓ หมู่ ๒ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๑๑	นางกนกอร สิงห์เพียง	๑๖/๑ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๑๒	นางสาวรัตนา พิซเกิด	๑๐ หมู่ ๑ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๑๓	นางมาลี ไชแสง	๒๑ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๑๔	นางสุพานี บุญรักษ์	๒๑/๑๒ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๑๕	นางอุไร ลือเสียง	๓/๔ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๑๖	นางฉลวย อนุกุล	๓/๕ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา
๑๗	นายไสว ประทีป ณ ถลาง	๒/๑ หมู่ ๓ ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง
๑๘	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบางทอง จำกัด	๑๔/๕ หมู่ ๒ ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง

ที่มาข้อมูล : กรมทรัพย์สินทางปัญญา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

๓) มังคุดทิพย์พังงา เป็นมังคุดพันธุ์พื้นเมือง ผลทรงกลม เปลือกค่อนข้างหนา แห้ง แตกง่าย เนื้อสีขาว หนานุ่ม ไม่ฉ่ำน้ำ รสชาติหวานอมเปรี้ยว ปลูกและผลิตในเขตพื้นที่จังหวัดพังงา ให้ผลในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม โดยมังคุดเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา เป็นไม้ผลที่มีการเพาะปลูกกันมายาวนาน เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงและมีผลผลิตจำหน่ายไปทั่วทั้งในและนอกจังหวัด ปัจจุบันมีพื้นที่การเพาะปลูกเป็นอันดับ ที่ ๓ รองจากปาล์มน้ำมัน และยางพารา มีพื้นที่ปลูกรวมทั้งจังหวัดกว่า ๑๓,๑๐๐ ไร่ โดยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้เสด็จฯ มาเปิดโรงเรียนคุณ ระบุริชา บ้านอำเภอเกาะปง จังหวัดพังงา ได้นำมังคุดขึ้นทูลเกล้าถวาย เมื่อเสวยมังคุดแล้ว รสชาติเป็นที่ถูกพระทัย ซึ่งได้กล่าวชมมา กับ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา และ ดร.สุเมธฯ จึงได้ตั้งชื่อมังคุดว่า “ทิพย์พังงา” หมายถึง ผลไม้ของเทวดามีรสเลิศจากจังหวัดพังงา โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “มังคุดทิพย์พังงา” เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕

๔) ปลิงทะเลเกาะยาว เป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่มีศักยภาพโดดเด่น สร้างรายได้ให้ชุมชน ได้รับความ นิยม ในการนำมาใช้ประโยชน์มากขึ้น ทั้งเพื่อการบริโภคและใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตยาและอาหารเสริม เป็น ที่นิยม ของผู้บริโภคทั้งไทยและต่างชาติ ทั้งแบบสดและแบบแห้ง “ปลิงทะเลเกาะยาว” ซึ่งหมายถึง ปลิงทะเลสด ปลิงทะเลพร้อมปรุง และ ปลิงทะเลแห้ง ผลิตจากปลิงทะเลสายพันธุ์ปลิงขาว ซึ่งมีลำตัวเป็นทรงกระบอก ขนาดใหญ่ ตัวยาว เนื้อแน่น หนา เพาะเลี้ยงในบ่อดินในพื้นที่อำเภอเกาะยาว และแปรรูปตามภูมิปัญญาชุมชน ครอบคลุม พื้นที่จังหวัดพังงา ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองสินค้าที่มีอัตลักษณ์เฉพาะในแต่ละท้องถิ่น เพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างรายได้ให้แก่

ชุมชน อีกทั้งยังเป็นการควบคุมคุณภาพสินค้าเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ปลิงทะเลเกาะยาว” เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

๔.๖ ข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูป/ตลาด/แหล่งกระจายสินค้าเกษตรและรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร

๑) ข้อมูลโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา มีโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบในจังหวัดรวม ๔ โรงงาน และมีลานเทรับซื้อผลผลิตปาล์ม น้ำมันในจังหวัด จำนวน ๑๗๗ แห่ง ดังนี้

❖ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบจังหวัดพังงา (ที่มาข้อมูล : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา, ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗)

ตารางที่ ๔๑ : แสดงรายชื่อโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบจังหวัดพังงา

ที่	ชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจ	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	บริษัท ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	๑/๑	๓	คุระบุรี	คุระบุรี	พังงา
๒	บริษัท สุขสมบูรณน้ำมันปาล์ม จำกัด	๑๐๑	๕	บางวัน	คุระบุรี	พังงา
๓	บริษัท นาคินทร์ ปาล์ม จำกัด	๙๙	๕	บางเตย	เมืองพังงา	พังงา
๔	ห้างหุ้นส่วนจำกัด แสงอรุณปาล์มออยล์	๓๘	๒	ตากแดด	เมืองพังงา	พังงา

❖ ลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา (ที่มาข้อมูล : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา, ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗)

ตารางที่ ๔๒ : แสดงรายชื่อลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา

ที่	ชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจ	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	ลานเทพาล์มกำนัน	๑/๔	๑	นบปริง	เมืองพังงา	พังงา
๒	ลานปาล์ม บ.รุ่งเรือง	๗๓/๑	๑	ทุ่งคาโงก	เมืองพังงา	พังงา
๓	โชคดีเพิ่มพูนทรัพย์ลานเท	๒๒/๙	๒	ตากแดด	เมืองพังงา	พังงา
๔	ลานปาล์มโชคทวีทรัพย์	๒๖	๕	นบปริง	เมืองพังงา	พังงา
๕	แก้วน้อยปาล์ม	๓๖/๑	๕	บางเตย	เมืองพังงา	พังงา
๖	ปาล์มสวนพริก	๙/๑๙	๒	ตากแดด	เมืองพังงา	พังงา
๗	ลานเทอศวินปาล์ม	๒๒/๙	๑	ตากแดด	เมืองพังงา	พังงา
๘	ลานเทโชคดีเพิ่มพูนทรัพย์	๒๒/๙	๒	ตากแดด	เมืองพังงา	พังงา
๙	“สรุชัยปาล์ม”	๙๔/๘	๓	บางเตย	เมืองพังงา	พังงา
๑๐	เจริญรัตน์ลานเท	๕๑/๑๓	๓	ตากแดด	เมืองพังงา	พังงา
๑๑	นบปริงลานเท	๔๑/๕	๔	นบปริง	เมืองพังงา	พังงา
๑๒	นบปริงลานเทพาล์ม (บางท่อน)	๓๐/๒๓	๗	นบปริง	เมืองพังงา	พังงา
๑๓	บริษัท เอกาทศมาส จำกัด	๔	๑	ทุ่งคาโงก	เมืองพังงา	พังงา
๑๔	ปาล์มสวนพริก	๙/๑๙	๒	ตากแดด	เมืองพังงา	พังงา

ตารางที่ ๔๒ : แสดงรายชื่อลานเทร็บซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	ชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจ	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑๕	ลานทับเหรียญ	๖๖/๖	๕	ทุ่งคาโงก	เมืองพังงา	พังงา
๑๖	ลานเทพากอ	๑๒๓	๒	ปากอ	เมืองพังงา	พังงา
๑๗	ลานปาล์มบ้านปากหრა	๔๙/๑	๒	นบปริง	เมืองพังงา	พังงา
๑๘	สหกรณ์การเกษตรหอนหงส์-ตากแดด	๒๐/๔	๑	ตากแดด	เมืองพังงา	พังงา
๑๙	ทองวิจิตรการยาง	๓๖/๑๔	๒	เหมาะ	กะปง	พังงา
๒๐	ศรีเจริญพัฒนา ธุรกิจ	๒๑/๒	๒	รมณีย์	กะปง	พังงา
๒๑	ลานปาล์มกำนันผึ้ง	๒๑๐	๒	ท่านา	กะปง	พังงา
๒๒	สามมิตรลานปาล์ม	๕๙/๑	๓	ท่านา	กะปง	พังงา
๒๓	เจ เจ ปาล์ม	๑๐/๗	๑	เหมาะ	กะปง	พังงา
๒๔	ดุสิต ปาล์มทอง	๑๒/๗	๒	เหล	กะปง	พังงา
๒๕	วิรมนภัส ช่วยชนะ	๗๒/๑	๒	กะปง	กะปง	พังงา
๒๖	เวชรรัตน์ รุ่งเรืองกิจ	๘๔/๑	๒	เหล	กะปง	พังงา
๒๗	สามมิตรลานเท (สาขา ๒)	๔๒/๒	-	เหมาะ	กะปง	พังงา
๒๘	บรรจง สืบสอาด	๕๙	๓	ท่านา	กะปง	พังงา
๒๙	คิดดีลานเทพาล์ม	๔๓/๓	๒	เหมาะ	กะปง	พังงา
๓๐	ทองวิจิตรลานปาล์ม	๓๑/๑	๒	เหมาะ	กะปง	พังงา
๓๑	จรินทร์ ปาล์ม	๖๔/๑	๑	รมณีย์	กะปง	พังงา
๓๒	บริษัท เอกาทศมาศ จำกัด (สาขากะปง)	๑๑๔/๖	๒	เหล	กะปง	พังงา
๓๓	ลานเทพาล์มปากเหล	๒๘/๒	๓	เหล	กะปง	พังงา
๓๔	ลานเทพาล์มผู้ใหญ่ล้อม	๘/๔	๓	เหล	กะปง	พังงา
๓๕	ลานเทพาล์มรมณีย์ (เขารัษเกชก่อกิจ)	๗๓/๑	๑	รมณีย์	กะปง	พังงา
๓๖	ลานปาล์มกำนันผึ้ง (รมณีย์)	๔๔/๗	๔	รมณีย์	กะปง	พังงา
๓๗	ลำแก่นพืชสวน สาขา ๒	๒๐๐/๖	๒	ท่านา	กะปง	พังงา
๓๘	วิสาหกิจชุมชนปาล์มคิว Q-Quality palm	๑๖/๑๘	๑	เหมาะ	กะปง	พังงา
๓๙	สหกรณ์ปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา	๒๔/๑	๔	ท่านา	กะปง	พังงา
๔๐	สุภาพร ปาล์มน้ำมัน ยางพารา	๔๐/๒	๖	เหล	กะปง	พังงา
๔๑	สุนทรการยาง	๓๐๒	๓	แม่ปางขาว	กระบี่	พังงา
๔๒	ธัญญะรักษ์ไม้ยาง	๖๒	๑	บางวัน	กระบี่	พังงา
๔๓	บางหัว ปาล์มทอง	๘๙/๒	๙	คุระ	กระบี่	พังงา
๔๔	กนกปาล์ม	๓๓๒	๑	คุระ	กระบี่	พังงา
๔๕	บริษัท จำนงปาล์มทอง ๑๖๘ จำกัด	๒๕๓	๙	คุระ	กระบี่	พังงา
๔๖	ลานเทกำนันควร	๑๘๙	๕	บางวัน	กระบี่	พังงา
๔๗	ลานปาล์ม สุภาพรรณ	๖๖	๔	บางวัน	กระบี่	พังงา
๔๘	สุคันธรส	๔๐/๗	๖	แม่ปางขาว	กระบี่	พังงา
๔๙	ตะวันยางแผ่น&ปาล์ม	๒๙/๓	๓	บางวัน	กระบี่	พังงา
๕๐	บมจ.ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม (สาขาทับช้าง)	๑๒๘/๑๙	๑	คุระ	กระบี่	พังงา
๕๑	บริษัท ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด มหาชน	๓๕๕	๓	บางวัน	กระบี่	พังงา
๕๒	บริษัท สุขสมบุญธรมน้ำมันปาล์ม จำกัด	๒๑/๑	๑	แม่ปางขาว	กระบี่	พังงา
๕๓	บงรักษ์ลานเทยางพารา & ปาล์มน้ำมัน	๑๐๗	๑	บางวัน	กระบี่	พังงา
๕๔	ลานเทพาล์มจำนงค์ปาล์มทอง	๗๔/๓	๘	คุระ	กระบี่	พังงา

ตารางที่ ๔๒ : แสดงรายชื่อลานเทร็บซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	ชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจ	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๕๕	โสภณปาล์ม	-	๘	บางวัน	กระบี่บุรี	พังงา
๕๖	หจก.โสภณวัสดุก่อสร้าง (ลานปาล์มโสภณ)	-	๓	แม่นางขาว	กระบี่บุรี	พังงา
๕๗	ต้นแก้วลานปาล์ม	๓๕/๓	๔	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๕๘	ช่อจำปา	๓๔/๓	๗	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๕๙	ชัยร่า ลานเท	๓๒/๕	๘	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๖๐	ในหยงปาล์ม	๔๖/๔	๓	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๖๑	วันดี ลานปาล์ม	๘๙	๗	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๖๒	ส.สังจาร์ักษ์	๕๐/๓	๘	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๖๓	สังจาปาล์ม	๙๓/๔	๑	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๖๔	อุดมทรัพย์ลานปาล์ม	๒	๕	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๖๕	สุวิทย์ ปิยนามวานิชย์	๓๗/๙	๑๒	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๖๖	ฤทธิ์ปาล์มพาณิชย์	๑/๑๑	๒	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๖๗	โกสั๊กพารา	๙	๘	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๖๘	ลานเทอศวินปาล์ม ๒	๑๖	๕	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๖๙	ช่อจำปา ลานเท	๓๔/๓	๗	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๗๐	ทรัพย์ธาราลานปาล์ม	๑๙/๙	๕	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๗๑	โกกุงลานปาล์มและยางพารา	๑/๘	๕	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๗๒	ท่านขุนการค้า	๘๘	๕	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๗๓	บริษัท ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	๒/๑๐	๑๐	โคกกลอย	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๗๔	บริษัท สวนยางงานทวี จำกัด (แผนกลานเท)	๘๗	๗	ทำอยู่	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๗๕	ลานเท ป.ปรารณา	๑๐๕/๘	๓	โคกกลอย	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๗๖	ลานเทกระโสมปาล์ม	๑๐๖	๑	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๗๗	ลานเทบุญตาค้าไม้	๕๗/๒๒	๒	ทำอยู่	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๗๘	ลานเทรุ่งเรืองกิจ	๔๖/๔	๗	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๗๙	ลานปาล์มรัฐพล	๗๕	๓	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๘๐	ลานปาล์มบางทลาม	๒/๒๑	๓	ทำอยู่	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๘๑	สกานต์ ลานเท	๕๒/๔	๒	ทำอยู่	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๘๒	สุวิทย์ลานเท	๑๙/๙	๑๒	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๘๓	หจก.เบญจราษฎร์คอนสตรัคชั่น	๒/๔	๕	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
๘๔	สมชายลานปาล์ม ๒	๕๙	๖	บางนายสี	ตะกั่วป่า	พังงา
๘๕	สมชายลานปาล์ม ๓	๓/๑๙	๑	บางม่วง	ตะกั่วป่า	พังงา
๘๖	สมชายลานปาล์ม	๔/๑๖	๒	คึกคัก	ตะกั่วป่า	พังงา
๘๗	พูลทรัพย์ดีลานปาล์ม	๒๕/๓	๘	โคกเคียน	ตะกั่วป่า	พังงา
๘๘	บริษัท ลานทรัพย์ไพศาล จำกัด	๒๔/๔	-	บางม่วง	ตะกั่วป่า	พังงา
๘๙	นริศรา ดอกแดง ลานปาล์ม	-	๕	บางไทร	ตะกั่วป่า	พังงา
๙๐	สงวน	๑๕๘	-	ตะกั่วป่า	ตะกั่วป่า	พังงา
๙๑	เบญจพลักษ์	๔๔	-	ตะกั่วป่า	ตะกั่วป่า	พังงา
๙๒	ลานปาล์มผู้ใหญ่เดช	๙/๖	๗	โคกเคียน	ตะกั่วป่า	พังงา
๙๓	สงวน	๑๕๘	-	ตะกั่วป่า	ตะกั่วป่า	พังงา
๙๔	ภูมิมิพีการเกษตร	๘/๒	๕	โคกเคียน	ตะกั่วป่า	พังงา

ตารางที่ ๔๒ : แสดงรายชื่อลานเก็บซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	ชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจ	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๙๕	ทองวิจิตรปาล์ม ๒	๔๓	๒	ตำตั่ว	ตะกั่วป่า	พังงา
๙๖	บริษัทสุขสมบูรณ์น้ำมันปาล์ม จำกัด ลานปาล์มสาขาโคกเคียน	๙๙/๙	๕	โคกเคียน	ตะกั่วป่า	พังงา
๙๗	พรพ่อแม่ลานเท	๖/๔	๖	บางม่วง	ตะกั่วป่า	พังงา
๙๘	พูลทรัพย์ดี ลานปาล์มทุ่งใหญ่	๕๓	๘	โคกเคียน	ตะกั่วป่า	พังงา
๙๙	รุ่งเรืองกิจ	๒๕/๙	๖	ตำตั่ว	ตะกั่วป่า	พังงา
๑๐๐	ลานปาล์ม	๙/๑๐	๔	โคกเคียน	ตะกั่วป่า	พังงา
๑๐๑	ลานปาล์มทวีศักดิ์ (โกบัว)	๙/๘	๗	โคกเคียน	ตะกั่วป่า	พังงา
๑๐๒	ลานปาล์มบางไทร	๒๘/๓	๔	บางไทร	ตะกั่วป่า	พังงา
๑๐๓	ลานปาล์มบางใหญ่	๒๔	๔	บางนายสี	ตะกั่วป่า	พังงา
๑๐๔	วิสาหกิจชุมชนปาล์มน้ำมันตะกั่วป่า	๓/๑๙	๑	บางม่วง	ตะกั่วป่า	พังงา
๑๐๕	สมชายลานปาล์ม ๒	๕๙	๖	บางนายสี	ตะกั่วป่า	พังงา
๑๐๖	ทรัพย์มังกรพาณิชย์	๒๐	๑	บางเหรียง	ทับปุด	พังงา
๑๐๗	ลานเทพาล์มมะรุ่ย	๑/๑	๖	มะรุ่ย	ทับปุด	พังงา
๑๐๘	ณัฏฐ์ชุลาลานปาล์ม	๔๗/๒	๖	มะรุ่ย	ทับปุด	พังงา
๑๐๙	นาสวนอ้อยปาล์ม	๔๒/๒	๔	ทับปุด	ทับปุด	พังงา
๑๑๐	ลานเทพใหญ่รุ่งเรืองทรัพย์	๒๖/๓	๒	โคกเจริญ	ทับปุด	พังงา
๑๑๑	ลานเทพทับปุด	๒๘/๒	๓	โคกเจริญ	ทับปุด	พังงา
๑๑๒	บ้านสวนกวาง	๑๑๑/๓	๒	บ่อแสน	ทับปุด	พังงา
๑๑๓	ลานเทพาล์มโกไข่	๖/๕	๔	ทับปุด	ทับปุด	พังงา
๑๑๔	ถ้ำทองกลางปาล์ม	๘	๒	ถ้ำน้ำผุด	ทับปุด	พังงา
๑๑๕	ลานเทพางทราย	๒๗/๖	๖	บ่อแสน	ทับปุด	พังงา
๑๑๖	ลานเท เขาเต่า	๙๘/๑๘	๑	ทับปุด	ทับปุด	พังงา
๑๑๗	สองเพชร	๗๓/๑	๔	มะรุ่ย	ทับปุด	พังงา
๑๑๘	ลานปาล์มชุมชน บ้านหัวนอน	๒๘/๘	๑	โคกเจริญ	ทับปุด	พังงา
๑๑๙	ศิริพร ปาล์มออยล์	๗๘	๔	ทับปุด	ทับปุด	พังงา
๑๒๐	จักรพรรดิปาล์ม	๔๕/๑	๒	มะรุ่ย	ทับปุด	พังงา
๑๒๑	ลานปาล์มชุมชน บ้านหัวนอน	๒๘/๘	๑	โคกเจริญ	ทับปุด	พังงา
๑๒๒	แก้วน้อยปาล์ม	๕๘/๔	๔	มะรุ่ย	ทับปุด	พังงา
๑๒๓	ณัฐวุฒิปาล์มทอง	๓/๖	๑	บางเหรียง	ทับปุด	พังงา
๑๒๔	ชูดารณ ทองจุน	๕/๑๐	๒	ถ้ำทองกลาง	ทับปุด	พังงา
๑๒๕	วิสิฐพัฒน์	-	-	-	ทับปุด	พังงา
๑๒๖	บางเหรียงการยาง	๕	๑	บางเหรียง	ทับปุด	พังงา
๑๒๗	จิตรสมุทรพาณิชย์	๒๘/๑	๖	โคกเจริญ	ทับปุด	พังงา
๑๒๘	เลิศชาย ลักษิธิกุล	๓๓	๔	มะรุ่ย	ทับปุด	พังงา
๑๒๙	กิตติภาคย์ลานปาล์ม (คลองการพาณิชย์)	๕/๑๐	๒	ถ้ำทองกลาง	ทับปุด	พังงา
๑๓๐	จรรยาสวัสดิ์ชัยลานปาล์ม	๒๒/๙	๘	โคกเจริญ	ทับปุด	พังงา
๑๓๑	จิตรสมุทรพาณิชย์	๒๗/๖	๒	โคกเจริญ	ทับปุด	พังงา
๑๓๒	ชัยชนะปาล์ม สาขา ๒	๑๘/๒	๔	บางเหรียง	ทับปุด	พังงา
๑๓๓	สมมิตร ทองเจิม	๔๐	๕	บางเหรียง	ทับปุด	พังงา
๑๓๔	นิกรทรัพย์ถาวรปาล์ม (กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทับปุด)	๑๖๖/๘	๖	ทับปุด	ทับปุด	พังงา

ตารางที่ ๔๒ : แสดงรายชื่อลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	ชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจ	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑๓๕	บ่อแสนปาล์ม	๔๔/๙	๑	บ่อแสน	ทับปุด	พังงา
๑๓๖	ผลทวีปาล์ม	๑๖/๑	๗	มะรุ่ย	ทับปุด	พังงา
๑๓๗	ลานเทเขาเต่า สาขาปากช่อง	๓๑/๙	๒	ทับปุด	ทับปุด	พังงา
๑๓๘	ลานเททรัพย์มังกรพาณิชย์	๒๐	๑	บางเหรียง	ทับปุด	พังงา
๑๓๙	ลานเททรัพย์รุ่งเจริญ	๑๙/๒	๒	ถ้ำทองกลาง	ทับปุด	พังงา
๑๔๐	ลานเททรัพย์รุ่งโรจน์ (สหกรณ์ทับปุด)	๕๐	๑	ทับปุด	ทับปุด	พังงา
๑๔๑	ลานเทวิชณู	๗/๙	๑	บางเหรียง	ทับปุด	พังงา
๑๔๒	สอง ส เจริญรุ่งเรืองปาล์ม	๔๘/๑๓	๑	บ่อแสน	ทับปุด	พังงา
๑๔๓	สามชายปาล์ม	๕๗	๖	บ่อแสน	ทับปุด	พังงา
๑๔๔	โชคกิตติลานปาล์ม	๑๕/๔๒	๖	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๔๕	มงคลปาล์ม	๑๑๔/๒	๓	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๔๖	ลานปาล์ม โชคนำพา	๕๗/๑๒	๘	นาเตย	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๔๗	ออคัส ปาล์ม	๔/๖	๑	บางทอง	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๔๘	ลานปาล์ม ป.ปรารถนา	๕๗/๑	๒	นาเตย	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๔๙	เพชรศิริลานเท	๗๔/๗	๑๐	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๕๐	ลานปาล์ม โชควัฒนาทรัพย์สมบูรณ์	๔๔/๔	๑	ท้ายเหมือง	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๕๑	กัปตัน&กวิน (บ้านบางหิน)	๕๘/๗	๔	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๕๒	สหกรณ์การเกษตรท้ายเหมือง จำกัด	๑๘/๔	๒	ท้ายเหมือง	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๕๓	รุ่งเรืองกิจ	-	๒	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๕๔	คิดดีลานเทปาล์มน้ำมัน	๑๕๔/๔	๑	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๕๕	ลานปาล์มบ้านปะเต	๓๒/๗	๕	ท้ายเหมือง	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๕๖	ทรัพย์นิคมรุ่งเรืองปาล์ม	๗๒/๖	๑๑	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๕๗	ลานปาล์มสามแฝด	๖๑	๕	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๕๘	ธีร์รัตน์ทรัพย์มงคล	๑๙๑/๑	๗	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๕๙	เกษตรชมชัยเศษยางและปาล์ม	๒๕/๙	๕	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๖๐	นิคมปาล์ม	๙๗/๑	๖	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๖๑	บริษัท ป.ปธานัฐ จำกัด	๒๘/๓	๖	นาเตย	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๖๒	แสงอาทิตย์ลานปาล์ม๑	๔๙/๔	๗	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๖๓	แสงอาทิตย์ลานปาล์ม๓	๒๐/๗	๑	บางทอง	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๖๔	แสงอาทิตย์ลานปาล์ม๔	๔๓/๑	๒	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๖๕	บริษัท เอเชียยน้ำมันปาล์ม จำกัด	๒๒	๒	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๖๖	มิตรวงศ์ลานปาล์ม	๓๑/๑๔	๔	บางทอง	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๖๗	รุ่งเรืองกิจ (บริษัท สมอ จำกัด สาขาที่ ๑)	๑๒๑	๒	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๖๘	ลานเท ทรัพย์สมบูรณ์	๖๔/๖	๗	บางทอง	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๖๙	ลานเทเกียรติอำนาจ	๒/๒๔	๖	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๗๐	ลานเทปาล์มวิสาหกิจชุมชนตำบลลำภี	๙๗	๑	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๗๑	ลานปาล์มโกโชค (บางตอ)	๑๑๔/๒	๓	ลำภี	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๗๒	ลำแก่นปาล์ม	๑๑/๑๐	๓	ลำแก่น	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๗๓	ลำแก่นพืชสวน	๒๔/๖๙	๑	ลำแก่น	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๗๔	ลำปีปาล์ม	๓/๙	๘	ท้ายเหมือง	ท้ายเหมือง	พังงา

ตารางที่ ๔๒ : แสดงรายชื่อลานเทร็บซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	ชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจ	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑๗๕	ส.สังจาร์กซ์ ๒	๘๔/๒	๗	บางทอง	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๗๖	สกุลศักดิ์ลานปาล์ม	๕๗	๑๐	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	พังงา
๑๗๗	ออกัสปาล์ม	๔/๔	๑	บางทอง	ท้ายเหมือง	พังงา

๒) ข้อมูลโรงงาน/ผู้ประกอบการยางพาราจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔๓ : แสดงข้อมูลทำเนียบโรงงานยางพาราจังหวัดพังงา

ที่	ชื่อโรงงาน/ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	ที่อยู่
๑	ห้างหุ้นส่วนจำกัด โอเรียนเทคซ์	ทำน้ายางชั้นและยางสกิมเครฟหรือยางสกิมบล็อก	๓๕ ม.๔ ถ.เพชรเกษม ต.กระโสม อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา
๒	บริษัทสุพารา จำกัด	ผลิตยางแท่ง	๗๗/๑๗ ม.๔ ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา
๓	นายประเนตร ทองเกิด	ทำยางเครฟหรือยางแท่ง	ม.๔ ต.รมณีย์ อ.กะปง จ.พังงา
๔	นายสุรพงษ์ มนะโฮ	ทำยางเครฟหรือยางแท่ง	๑๑/๑๗ ม.๔ อ.กะปง จ.พังงา

ที่มาข้อมูล : กรมโรงงานอุตสาหกรรม, เมษายน ๒๕๖๗

๓) ข้อมูลผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่าสัตว์จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔๔ : แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่าสัตว์จังหวัดพังงา

ที่	ชนิดสัตว์	ผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่า	สถานที่ตั้ง	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๑	สุกร	โรงฆ่าสัตว์เทศบาลเมืองพังงา	๑๓๖ หมู่ที่ ๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๕๐
๒	สัตว์ปีก	โรงฆ่าสัตว์บริษัทศรีโรจน์ฟู้ดส์ จำกัด	๘/๑๐ หมู่ที่ ๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๑๕,๐๐๐
๓	สัตว์ปีก	โรงฆ่าสัตว์บริษัทฟาร์มเมฆภาคใต้ จำกัด	๑๒๙/๒๑ หมู่ที่ ๓ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๔,๐๐๐
๔	โค-กระบือ	โรงฆ่าสัตว์ชาร์นดี แศกปาทาน	๑๕/๙ หมู่ที่ ๘ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑๐
๕	โค-กระบือ	โรงฆ่าสัตว์ยาปิดชำ ดุระเน	๒๐/๕ หมู่ที่ ๙ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๖	โค-กระบือ	โรงฆ่าสัตว์ประวิทย์ ห้องสุวรรณ	๒๔/๓ หมู่ที่ ๙ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๗	สุกร	โรงฆ่าสัตว์เทศบาลเมืองตะกั่วป่า	๓๓๓ ถ.ราษฎร์บำรุง ต.ตะกั่วป่า อ.ตะกั่วป่า	๔๐
๘	โค-กระบือ	นายสมคิด ปทาน	๒๔/๔ หมู่ที่ ๙ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๙	โค-กระบือ	นายสนธยา ศรีรัตน์	๕/๗ หมู่ที่ ๗ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๑๐	สุกร	โรงฆ่าสัตว์สุชาติ มงคลวรรณกร	๑๒/๓ หมู่ที่ ๑๒ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	๑๐
๑๑	สุกร	นายจุมพล ผลทวี	๓/๖ หมู่ที่ ๔ ต.มะรุ่ย อ.ทับปุด	๑๐
๑๒	สุกร	โรงฆ่าสัตว์นายสมทรง เสือพันธ์	๒๘/๒ หมู่ที่ ๒ ต.ถ้ำทองกลาง อ.ทับปุด	๑

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา , พฤษภาคม ๒๕๖๗

๔.๘.๔ ข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔๕ : แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา

ที่	ชนิดสัตว์น้ำ/ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ	ชื่อผู้ประกอบการ/ ชื่อสถานประกอบการ/ฟาร์ม	สถานที่ตั้ง	ผลผลิต/วัน (หน่วย/วัน)
๑	กุ้งแห้ง	นางพวงเพชร คาหาปานะ	ทับปุด	๗๖.๗๑
๒	กุ้งแห้ง	นายวิศรุต มหาผล	ทับปุด	๒๗.๓๙
๓	กุ้งแห้ง	นายนภพล สุดสาย	ทับปุด	๓๒.๘๗
๔	หมึกแห้ง	นางนภัสสร สีแดงอ่อน	คุระบุรี	๖.๕๗

ตารางที่ ๔๕ : แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	ชนิดสัตว์น้ำ/ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ	ชื่อผู้ประกอบการ/ ชื่อสถานประกอบการ/ฟาร์ม	สถานที่ตั้ง	ผลผลิต/วัน (หน่วย/วัน)
๕	หมึกแห้ง	นายมานิต พรหมสมบัติ	ตะกั่วทุ่ง	๒.๗๓
๖	หมึกแห้ง	นางสาวสาคร ฉายสุขเกษม	ตะกั่วป่า	๑๓.๖๙
๗	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	นางละออง เบ็ญจอำมหิต	เกาะยาว	๕๗๕.๓๔
๘	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	อัสมีนาปลากะตัก	เกาะยาว	๕๐๖.๘๔
๙	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	นางขวัญฤทัย นาวิว่อง	เกาะยาว	๕๒๐.๕๔
๑๐	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	นายดลล้ำหมาน ปลุกไม้ตี	เกาะยาว	๕๑๒.๓๒
๑๑	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	นายชลธิ์ นาวิว่อง	เกาะยาว	๕๐๖.๘๔
๑๒	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	นายวิชัย เก็มกาเม็น	คุระบุรี	๒.๗๓
๑๓	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	นางมานะ เก็มกาเม็น	คุระบุรี	๒.๗๓
๑๔	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	นายเสรี ตามสละมิตย์	คุระบุรี	๒.๗๓
๑๕	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	นางสาวปิยนุช เก็มกาเม็น	คุระบุรี	๒.๗๓
๑๖	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	นายอำนาจ ตามสละมิตย์	คุระบุรี	๒.๗๓
๑๗	ปลาเค็ม/แห้ง/ตาก	นางหยะดี ตามสละมิตย์	คุระบุรี	๒.๗๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๕

ข้อมูลด้านการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๕.๑ ด้านพืช

๕.๑.๑ การใช้พื้นที่การเกษตร

การใช้พื้นที่การเกษตร จังหวัดพังงา มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำนวน ๑,๑๒๘,๘๒๔ ไร่ คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ ๔๓.๓๐ ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด อำเภอที่มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดคือ อำเภอตะกั่วทุ่ง มีจำนวน ๒๓๕,๑๑๙ ไร่ จากพื้นที่ของอำเภอที่มีจำนวน ๓๘๑,๗๓๗ ไร่ หรือร้อยละ ๖๑.๖๐

ตารางที่ ๔๖ : แสดงพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ทำการเกษตร ครัวเรือนเกษตรกร และจำนวนเกษตรกรของจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ ปี ๒๕๖๖

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	ครัวเรือนทั้งหมด (ครัวเรือน)	ครัวเรือนเกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวนเกษตรกร (ราย)
เมืองพังงา	๓๔๓,๔๗๐	๑๓๓,๘๘๖	๒๖,๙๖๑	๓,๗๕๙	๔,๘๕๓
กะปง	๓๖๗,๙๙๖	๑๒๔,๘๕๓	๖,๖๗๗	๓,๖๘๐	๓,๙๕๐
ตะกั่วทุ่ง	๓๘๑,๗๓๗	๑๖๒,๖๓๐	๑๔,๕๖๒	๕,๖๗๐	๖,๓๖๑
ตะกั่วป่า	๒๙๙,๐๘๖	๑๒๙,๕๐๔	๒๗,๓๗๙	๔,๓๒๓	๕,๒๕๗
เกาะยาว	๘๘,๑๖๖	๒๗,๔๙๒	๕,๙๗๖	๒,๐๔๗	๒,๖๓๕
คุระบุรี	๕๗๓,๗๑๘	๑๔๓,๕๗๓	๑๒,๗๑๗	๓,๙๓๓	๔,๘๖๕
ทับปุด	๑๗๐,๒๖๘	๘๗,๐๗๐	๗,๕๘๐	๓,๙๕๖	๔,๗๐๗
ท้ายเหมือง	๓๘๒,๓๗๑	๑๓๙,๖๘๐	๒๑,๐๘๒	๗,๐๐๕	๘,๐๓๑
รวม	๒,๖๐๖,๘๑๒	๙๔๘,๖๘๘	๑๒๒,๙๓๔	๓๔,๓๖๓	๔๐,๘๙๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๖

๕.๑.๒ ข้อมูลการผลิตด้านพืช

พืชเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของจังหวัดพังงา ยังคงเป็นยางพารา รองลงมาคือ ปาล์มน้ำมัน ที่มีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่เดิมจากสวนยางพาราและราคาผลผลิตที่สูงขึ้น ส่วนไม้ผล ถึงแม้ว่าในจังหวัดพังงา จะทำเป็นอาชีพรองจากอาชีพหลักอย่างยางพาราและปาล์มน้ำมัน แต่ไม้ผลก็นับว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความน่าสนใจ โดยเฉพาะทุเรียนสาธิตและมังคุดทิพย์ ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) แล้ว สามารถเป็นแรงจูงใจให้กับเกษตรกรเพิ่มพื้นที่ปลูกมากขึ้นและยังคงเป็นพืชทางเลือกให้กับเกษตรกรในจังหวัดพังงา สำหรับการปลูกพืชผักในจังหวัดพังงา มีแนวโน้มการปลูกพืชผักปลอดภัยและพัฒนาไปเป็นพืชผักอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการสำหรับคนรักสุขภาพ นอกจากนี้ คือ ข้าวนาปี และ ข้าวไร่ดอกข่า ๕๐ ก็เป็นพืชที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรของจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔๗ : แสดงข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖

ที่	ชนิดพืช	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
๑	ยางพารา	๕๓๙,๗๓๕	๕๐๗,๓๑๔	๑๑๑,๙๗๗.๖๖	๒๒๐	๕๖.๗๖	๕๒๒๒.๐๑	๓๒,๗๑๐
๒	ปาล์มน้ำมัน	๒๗๒,๔๓๗	๒๖๑,๘๘๔	๘๒๒,๐๙๒.๓๔	๓,๑๐๓	๕.๗๖	๔๗๖๘.๐๘	๑๓,๘๐๙
๓	มังคุด	๑๒,๘๘๐	๑๒,๕๔๒	๖,๐๗๐	๔๘๒.๑๓	๔๘.๘๔	๓๑๑.๕๖	๒,๗๖๙
๔	ทุเรียน	๘,๕๖๗	๖,๘๔๕	๓,๙๔๘	๕๗๒.๗๕	๑๐๙.๗๓	๒๘๔.๕๙	๔,๕๒๔
๕	เงาะ	๓,๔๙๕	๓,๔๗๒	๑,๗๘๐	๕๐๘.๒๕	๒๐.๑๘	๓๖.๔๙	๕๕๔
๖	ลองกอง	๔,๔๔๓	๔,๔๑๑	๑,๓๔๑	๒๘๘	๒๗.๖๙	๓๗.๔๔	๒,๑๕๑
๗	มะพร้าว	๙,๘๗๒	๙,๖๒๖	๕,๕๗๕	๕๗๑	๑๘.๖๙	๑๐๒.๘๘	๒๔๙๑
๘	มะพร้าวน้ำหวาน	๖๘๓	๖๐๙	๗๒๑.๔๓	๑,๐๗๒	๒๘.๒๙	๒๓.๖๐	๒๓๗
๙	สะตอ	๗,๐๑๙	๗,๐๑๙	๖,๒๓๘	๘๖๖.๒๕	๔๑.๖๒๕	๒๕๔.๗๗	๔,๑๘๙
๑๐	สับปะรด	๔,๐๑๖	๔,๐๑๖	๑๑,๕๐๑.๕๒	๒,๘๖๑	๑๙.๗๘	๒๒๕.๑๔	๒๘๙
๑๑	มะม่วงหิมพานต์	๒,๗๑๙	๒,๕๖๒	๑,๙๓๘	๓๖๔	๒๙.๑๒	๕๘.๕๖	๑,๘๙๙
๑๒	ข้าวนาปี	๑,๙๕๗	๑,๙๕๖	๕๔๐	๓๖๓.๘๓	๒๐.๔๘	๑๑.๐๐	๒๐๓
๑๓	ข้าวไร่ดอกข่า	๒,๕๒๕	๒,๕๒๕	๙๐๕	๓๕๙	๖๖.๓๕	๖๐.๐๘	๑๕๙
๑๔	ทุเรียนเสาลิกา	๘๘๙.๕๐	๖๕๔.๓๐	๓๖๖.๙๕	๕๖๐.๘๓	๑๘๘	๗๖.๖๘	๓๕๑
๑๕	แตงโม	๒,๕๑๗	๒,๕๑๗	๖,๐๗๙	๒,๓๕๘	๑๗.๖๕	๑๐๕.๕๕	๒๙๙
๑๖	ผักเหมียง	๑,๕๘๓	๑,๕๕๖	๙๗๕.๖๘	๕๕๕.๖๒๕	๘๒.๐๖๒๕	๗๕.๓๒	๑,๔๕๑
๑๗	มะนาว	๓๘๑	๒๘๐	๒๕๕.๑๒	๘๘๑	๖๓.๙๘๑๒๕	๑๕.๕๘	๓๒๒
๑๘	มะละกอ	๑๘๒	๑๕๐	๔๖๕.๙๖	๓,๐๔๙	๒๖.๗๙	๑๒.๔๖	๘๑๗
๑๙	พืชผักอื่นๆ	๓,๔๓๓	๓,๔๓๕	๔,๐๘๕.๖๐	๑,๑๖๖	๔๕.๘๔	๑๘๙.๗๔	๒,๕๔๐
๒๐	ผักไฮโดรโปนิกส์	๑๓๑ ไร่	๑๓๑ ไร่	๒๒.๒๙	๑๗๕ กก./ไร่	๙๐.๕๕	๒.๐๒	๗๘

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๖

๕.๑.๓ ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

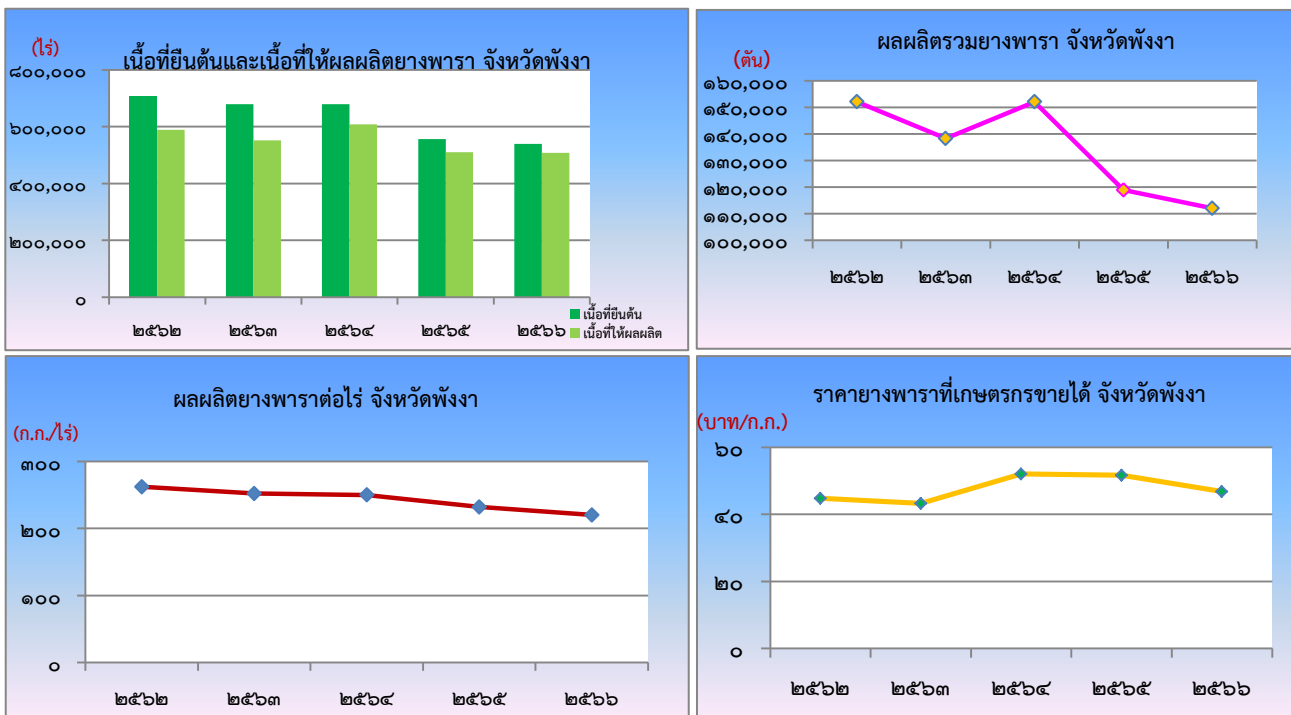
❖ ยางพารา

พืชเศรษฐกิจหลัก อันดับ ๑ ของจังหวัด ซึ่งมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดและสามารถทำรายได้ให้กับจังหวัดมากที่สุด ในปี ๒๕๖๔ มีพื้นที่ปลูก ๖๗๘,๕๖๔ ไร่ เนื้อที่ให้ผลผลิต ๖๐๗,๕๒๒ ไร่ ในขณะที่ผลผลิตมีปริมาณ ๑๕๒,๐๖๑ ตัน หากพิจารณาถึงด้านมูลค่ายางพารา ในปี ๒๕๖๔ มีมูลค่าเท่ากับ ๗,๙๐๘.๔๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๒.๐๘ จากปี ๒๕๖๓ ที่มีมูลค่า ๕,๙๘๗.๗๓ ล้านบาท อันเนื่องมาจากราคาตลาดยางพาราที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๔๘ : แสดงเนื้อที่ปลูกยางพารา ผลผลิต และมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (บาท)	จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)
๒๕๖๒	๗๐๖,๘๓๗	๕๘๙,๑๔๔	๑๕๒,๐๘๐	๒๖๒	๔๔.๗๙	๖,๘๒๓.๕๓	๓๒,๒๔๘
๒๕๖๓	๖๗๘,๕๖๔	๕๕๕,๒๙๒	๑๓๘,๒๓๗	๒๕๒	๔๓.๒๕	๕,๙๘๗.๗๓	๓๒,๒๔๘
๒๕๖๔	๖๗๘,๕๖๔	๖๐๗,๕๒๒	๑๕๒,๐๖๑	๒๕๐	๕๒.๐๑	๗,๙๐๘.๔๓	๓๕,๑๗๐
๒๕๖๕	๕๕๖,๗๘๕	๕๑๐,๓๙๔	๑๑๘,๙๓๐	๒๓๒	๕๑.๖๔	๗,๔๔๒.๖๑	๓๔,๐๓๙
๒๕๖๖	๕๓๙,๗๓๕	๕๐๗,๓๑๔	๑๑๑,๙๗๗.๖๖	๒๒๐	๕๖.๗๖	๕๒๒๒.๐๑	๓๒,๗๑๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๖

ภาพที่ ๑๑ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคายางพาราที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ตารางที่ ๔๙ : แสดงข้อมูลการผลิตยางพารารายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๖๔,๐๔๓	๕๕,๔๑๙	๑๒,๗๔๖.๓๗	๒๓๐	๔๗.๘๙	๖๑๐.๔๒	๓,๘๙๗
กะปง	๗๓,๑๑๖	๗๐,๓๖๗	๑๕,๔๘๐.๗๔	๒๒๐	๔๖.๕๒	๗๒๐.๑๖	๓,๕๙๒
ตะกั่วทุ่ง	๑๑๕,๐๒๑	๑๐๙,๒๕๖	๒๔,๐๓๖.๓๒	๒๒๐	๔๖.๑๓	๑,๑๐๘.๘๐	๕,๗๕๙
ท้ายเหมือง	๑๑๘,๙๓๔	๑๑๓,๙๖๘	๒๕,๐๗๒.๙๖	๒๒๐	๔๖.๒๗	๑,๑๖๐.๑๓	๖,๘๘๒
ทับปุด	๓๔,๕๔๖	๓๑,๒๐๓	๖,๘๖๔.๖๖	๒๒๐	๔๖.๗๑	๓๒๐.๖๕	๓,๑๑๐
คุระบุรี	๕๙,๘๗๕	๕๘,๕๒๘	๑๒,๘๕๔.๑๖	๒๒๐	๔๖.๖๕	๕๙๙.๖๕	๓,๖๔๔
เกาะยาว	๒๑,๙๕๗	๑๘,๕๖๑	๓,๘๙๗.๘๑	๒๑๐	๔๖.๗๑	๑๘๒.๐๗	๑,๙๒๙
ตะกั่วป่า	๕๒,๒๔๓	๕๐,๑๑๒	๑๑,๐๒๔.๖๔	๒๒๐	๔๗.๑๘	๕๒๐.๑๔	๓,๘๙๗
รวม	๕๓๙,๗๓๕	๕๐๗,๓๑๔	๑๑๑,๙๗๗.๖๖	๒๒๐	๔๖.๗๖	๕๒๒๒.๐๑	๓๒,๗๑๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๕๐ : แสดงข้อมูลการผลิตยางพารา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

ประเทศ/ภาคใต้/จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่กรีดยางได้ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ประเทศ	๒๔,๔๖๖,๘๐๔	๒๔,๒๒๙,๓๘๖	๒๔,๐๐๘,๒๐๘	๒๑,๙๗๕,๕๖๗	๒๒,๐๒๙,๐๙๕	๒๒,๐๘๑,๙๑๗	๔,๘๙๒,๔๕๑	๔,๗๘๕,๗๗๙	๔,๗๐๗,๒๖๔	๒๒๓	๒๑๗	๒๑๓
ภาคใต้	๑๔,๑๘๕,๗๒๑	๑๔,๐๓๒,๖๐๕	๑๓,๗๙๗,๕๕๖	๑๒,๕๔๑,๒๘๓	๑๒,๕๗๑,๒๐๐	๑๒,๕๖๕,๔๗๓	๒,๙๑๐,๐๓๐	๒,๗๙๗,๕๙๓	๒,๗๔๔,๓๕๙	๒๓๒	๒๒๓	๒๑๘
พังงา	๖๗๘,๕๖๔	๕๕๖,๗๘๕	๕๓๙,๗๓๕	๖๐๗,๕๒๒	๕๑๐,๓๙๔	๕๐๗,๓๑๔	๑๕๒,๐๖๑	๑๑๘,๙๓๐	๑๑๘,๙๗๗.๖๖	๒๕๐	๒๓๒	๒๒๐

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๖ , สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้ /สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (ข้อมูลการผลิตยางพาราจังหวัดพังงา), ธันวาคม ๒๕๖๖

หากจะพิจารณาถึงสัดส่วนในด้านผลผลิตยางพารา ในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕๓ และ ๔.๓๔ ตามลำดับ

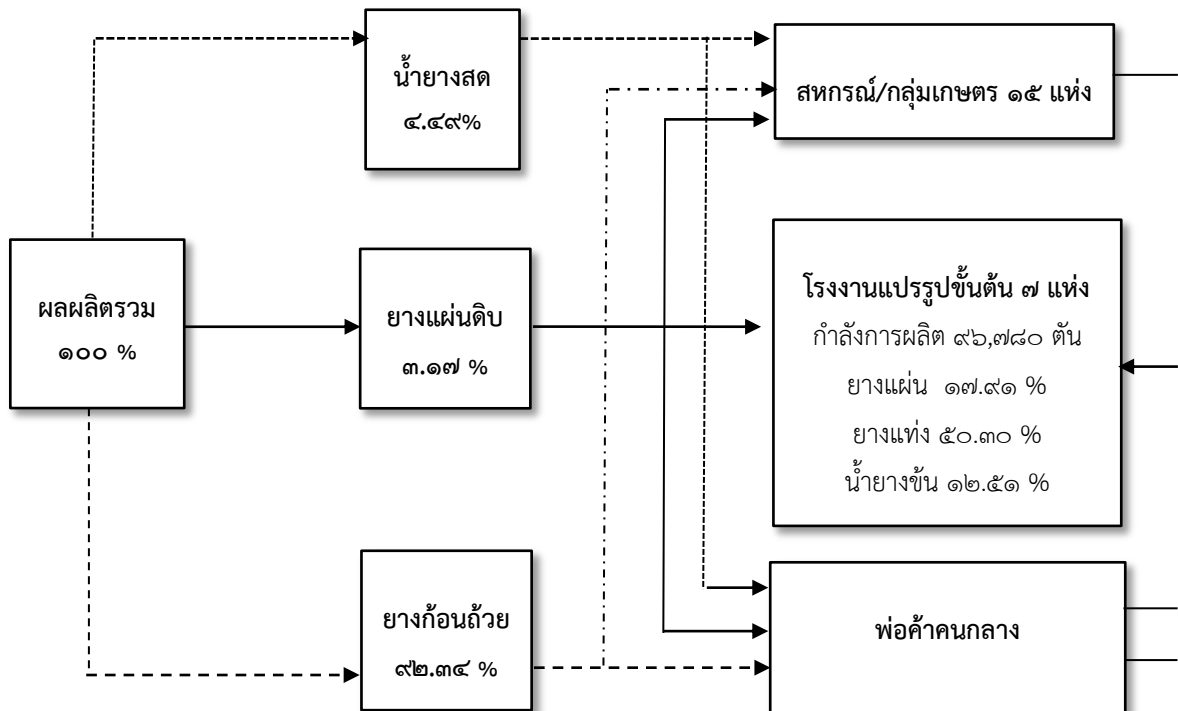
➔ วิธีการตลาดยางพาราจังหวัดพังงา

รูปแบบลักษณะตลาดยางพาราในจังหวัดพังงาเป็นตลาดของผู้ซื้อ เนื่องจากมีผู้ซื้อจำนวนน้อยราย ขณะที่เกษตรกรหรือผู้ขายซึ่งมีจำนวนมากมาย และส่วนมากเป็นเจ้าของสวนยางขนาดเล็ก ในปัจจุบัน อุตสาหกรรม ยางพาราของจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำและกลางน้ำ ยังขาดโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพารา ดังนั้น ผลผลิตยางส่วนใหญ่จะส่งไปขายโรงงานแปรรูปนอกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดสุราษฎร์ธานีและ ชุมพร มีดังนี้

๑) โรงงานผลิตยางแท่ง ยางเครป ยางแผ่นรมควัน และน้ำยางข้น มีจำนวน ๔ โรงงาน

๒) อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา มีโรงงาน ๒๖ แห่ง

ยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่ทั้งหมดส่วนใหญ่จะถูกนำไปขายในรูปของน้ำยางสด ร้อยละ ๔ .๔๙ ยางก้อนถ้วย ร้อยละ ๙๒.๓๔ และยางแผ่นดิบ คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๗ ตามลำดับ โดยผลผลิตน้ำยางสดจะถูกขายผ่านพ่อค้าคนกลางตามจุดรับซื้อน้ำยางในพื้นที่ และขายผ่านสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร เป็นส่วนใหญ่และบางส่วนขายตรงเข้าโรงงานในขณะที่ผลผลิตในรูปยางก้อนถ้วย ส่วนมากจะถูกขายให้พ่อค้าคนกลาง ซึ่งเป็นพ่อค้าเร่ พ่อค้าระดับหมู่บ้านหรือตำบลและพ่อค้าระดับอำเภอหรือจังหวัด และขายผ่านสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกร สำหรับผลผลิตในรูปยางแผ่นดิบจะมีช่องทางจำหน่ายมากขึ้นโดยจะถูกขายผ่านพ่อค้าคนกลางขายผ่านสหกรณ์หรือ กลุ่มเกษตรกร และเกษตรกรรายใหญ่บางรายจะขายตรงให้โรงงานแปรรูป

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ภาพที่ ๑๒ : วิธีการตลาดยางพาราจังหวัดพังงา

๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกยางพารา (ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด /กรมพัฒนาที่ดิน)

ระดับที่ ๑ ,ทับปุด๒,๙๒๑ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๒,๓๐๐ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๑,๑๑๔ ไร่ และอำเภอท้ายเหมือง ๖๓๑ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔๙๓,๘๙๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๑๓๗,๓๒๘ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๑๐๐,๗๙๐ ไร่ อำเภอกระบุรี ๗๕,๖๐๘ ไร่ อำเภอทับปุด ๖๔,๓๘๙ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๕๐,๕๖๒ ไร่ อำเภอกะปง ๓๙,๓๙๙ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๒๐,๗๔๒ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๕,๐๘๑ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๖๔,๒๖๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๖ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอกะปง ๒๓,๒๑๓ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๑,๑๔๗ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๖,๙๑๔ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๖,๘๗๐ ไร่ อำเภอกระบุรี ๑,๘๗๙ ไร่ อำเภอทับปุด ๑,๘๗๐ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๑,๖๒๖ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๗๔๓ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๐๓๓,๒๐๑ ไร่

๑) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกยางพาราในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๑๓,๔๓๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๖๑ ของพื้นที่ศักยภาพสูงกระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี ๘,๐๙๑ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๓,๔๙๗ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๖๗๑ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๒๓๙,๗๗๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕๕ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๗๖,๙๘๑ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๖๑,๙๗๑ ไร่ และอำเภอกระบุรี ๓๔,๕๔๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๒๓,๙๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๒๔ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๑๖,๙๘๑ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๑,๖๐๐ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๑,๑๖๐ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๗๗,๕๗๕ ไร่

๒) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกยางพาราแต่ยังไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกยางพารา และพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงา มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๒๗๒,๒๒๒ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอท้ายเหมือง ๖๐,๗๖๓ ไร่ อำเภอทับปุด ๔๙,๘๔๒ ไร่ อำเภอกระบุรี ๔๗,๙๖๙ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๓๙,๕๖๙ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๓๐,๒๗๑ ไร่ อำเภอกะปง ๒๐,๕๐๔ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๑๓,๖๕๙ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๙,๖๔๕ ไร่ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๑๘,๑๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๙ ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอกระบุรี ๖,๙๐๓ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๖,๐๘๒ ไร่ และอำเภอทับปุด ๒,๓๒๕ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๒๕๔,๑๒๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๕ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอท้ายเหมือง ๖๐,๓๔๗ ไร่ อำเภอทับปุด ๔๗,๕๑๗ ไร่ และอำเภอกระบุรี ๔๑,๐๖๖ ไร่

ตารางที่ ๕๑ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๙,๕๗๙ (๑๐๐.๐๐%)	๕,๐๘๑ (๑๐๐.๐๐%)	๗๔๓ (๑๐๐.๐๐%)	๔๘๕,๘๖๗ (๑๐๐.๐๐%)	๕๐๑,๒๗๐ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๓,๔๙๗ (๓๖.๕๑%)	๑,๕๑๘ (๒๙.๘๘%)	๗๒๕ (๙๗.๕๘%)	๑๑,๐๗๐ (๒.๒๘%)	๑๖,๘๑๐ (๓.๓๕%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๖,๐๘๒ (๖๓.๔๙%)	๓,๕๖๓ (๗๐.๑๒%)	-	-	๙,๖๔๕ (๑.๙๒%)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑,๑๑๔ (๑๐๐.๐๐%)	๑๐๐,๗๙๐ (๑๐๐.๐๐%)	๒๑,๑๔๗ (๑๐๐.๐๐%)	๑๒๒,๙๑๘ (๑๐๐.๐๐%)	๒๒๕,๙๖๙ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๓๖๔ (๓๒.๖๘%)	๖๑,๙๗๑ (๖๑.๔๙%)	๑๖,๙๘๑ (๘๐.๓๐%)	๕๘,๒๔๗ (๔๗.๓๙%)	๑๓๗,๕๖๓ (๕๕.๙๓%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๗๕๐ (๖๗.๓๒%)	๓๘,๘๑๙ (๓๘.๕๑%)	-	-	๓๙,๕๖๙ (๑๖.๐๙%)
คุระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๔,๙๙๔ (๑๐๐.๐๐%)	๗๕,๖๐๘ (๑๐๐.๐๐%)	๑,๘๗๙ (๑๐๐.๐๐%)	๑๑๖,๔๔๑ (๑๐๐.๐๐%)	๒๐๘,๙๒๒ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๘,๐๙๑ (๕๓.๙๖%)	๓๔,๕๕๒ (๔๕.๖๙%)	๑,๑๔๗ (๖๑.๐๔%)	๗,๓๙๑ (๖.๓๕%)	๔๙,๑๗๑ (๒๔.๔๙%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๖,๙๐๓ (๔๖.๐๔%)	๔๑,๐๖๖ (๕๔.๓๑%)	-	-	๔๗,๙๖๙ (๒๒.๙๖%)
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒,๓๐๐ (๑๐๐.๐๐%)	๕๐,๕๖๒ (๑๐๐.๐๐%)	๖,๘๗๐ (๑๐๐.๐๐%)	๑๔๖,๙๐๑ (๑๐๐.๐๐%)	๒๐๖,๖๓๓ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๖๗๖ (๒๙.๓๙%)	๒๑,๙๑๕ (๔๓.๓๔%)	๑,๑๖๐ (๑๖.๘๙%)	๒๑,๒๗๑ (๑๔.๔๘%)	๔๙,๐๒๒ (๒๓.๗๙%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๑,๖๒๔ (๗๐.๖๑%)	๒๘,๖๔๗ (๕๖.๖๖%)	-	-	๓๐,๒๗๑ (๑๔.๖๕%)
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๖๓๑ (๑๐๐.๐๐%)	๑๓๗,๓๒๘ (๑๐๐.๐๐%)	๖,๙๑๔ (๑๐๐.๐๐%)	๕๕,๒๘๒ (๑๐๐.๐๐%)	๒๐๐,๑๕๕ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๒๑๕ (๓๔.๐๗%)	๗๖,๙๘๑ (๕๖.๐๖%)	๑,๖๐๐ (๒๓.๑๔%)	๒๓,๐๑๖ (๔๑.๖๓%)	๑๐๑,๘๑๒ (๕๐.๘๗%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๔๑๖ (๖๕.๙๓%)	๖๐,๓๔๗ (๔๓.๙๔%)	-	-	๖๐,๗๖๓ (๓๐.๓๖%)
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	๒๐,๗๔๒ (๑๐๐.๐๐%)	๑,๖๒๖ (๑๐๐.๐๐%)	๑๘,๐๗๑ (๑๐๐.๐๐%)	๔๐,๔๓๙ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	๗,๐๘๓ (๓๐.๗๘%)	๘๑๖ (๗.๑๓%)	๗,๐๗๒ (๑๖.๘๓%)	๑๔,๙๗๑ (๒๒.๐๒%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	๑๓,๖๕๙ (๖๕.๒๒%)	-	-	๑๓,๖๕๙ (๓๓.๖๒%)
		-				

ตารางที่ ๕๑ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ขึ้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	๓๙,๓๙๙	๒๓,๒๑๓	๗๑,๙๐๘	๑๓๔,๕๒๐
		-	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	๑๘,๘๙๕	๕๗๓	๔๔,๙๐๖	๖๔,๓๗๔
		-	(๓๔.๑๕%)	(๕๐.๑๘%)	(๓๙.๑๓%)	(๓๗.๐๒%)
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒,๙๒๑	๖๔,๓๘๙	๑,๘๗๐	๑๕,๘๑๓	๘๔,๙๙๓
		(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๕๙๖	๑๖,๘๗๒	๙๓๐	๔,๖๐๒	๒๓,๐๐๐
		(๒๐.๔๐%)	(๒๖.๒๐%)	(๔๙.๗๓%)	(๒๙.๑๐%)	(๒๗.๐๖%)
รวมทั้งจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๑,๕๓๙	๔๙๓,๘๘๙	๖๔,๒๖๒	๑,๐๓๓,๒๐๑	๑,๖๒๒,๙๐๑
		(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๑๓,๔๓๙	๒๓๓,๗๗๗	๒๓,๙๓๒	๑๗๗,๕๗๕	๔๕๕,๗๒๓
		(๔๒.๖๑%)	(๔๘.๕๕%)	(๓๗.๒๔%)	(๑๗.๑๙%)	(๒๘.๐๒%)
	๑๘,๑๐๐	๒๕๔,๑๒๒	-	-	๒๗๒,๒๒๒	
	(๕๗.๓๙%)	(๕๑.๔๕%)	-	-	(๑๖.๗๗%)	

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพารา คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S๓) ๑๑,๐๐๒ ไร่พื้นที่ปลูกมังคุด (S๓) ๑๐,๐๑๑ ไร่

ตารางที่ ๕๒ : แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา

อำเภอ	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)			มังคุด (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
เกาะยาว	-	-	๙๓	-	-	-
ตะกั่วทุ่ง	๑,๙๖๗	-	๑,๙๖๗	๗๖๙	-	๗๖๙
คุระบุรี	๑,๖๔๐	-	๑,๖๔๐	๑,๔๗๓	-	๑,๔๗๓
เมืองพังงา	๑,๐๙๕	-	๑,๐๙๕	๑,๐๗๔	-	๑,๐๗๔
ท้ายเหมือง	๙๗๖	-	๙๗๖	๒,๐๘๗	-	๒,๐๘๗
ตะกั่วป่า	๒,๕๒๐	-	๒,๕๒๐	๑,๐๘๙	-	๑,๐๘๙
กะปง	๑,๑๗๘	-	๑,๑๗๘	๒,๒๗๖	-	๒,๒๗๖
ทับปุด	๑,๕๓๓	-	๑,๕๓๓	๑,๒๔๓	-	๑,๒๔๓
รวม	๑๑,๐๐๒	-	๑๑,๐๐๒	๑๐,๐๑๑	-	๑๐,๐๑๑

๓) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกยางพาราต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกยางพาราในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกยางพาราซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี อำเภอเกาะยาว อำเภอดงเค็งใหญ่ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกยางพารา เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดินความเป็นกรดเป็นด่าง และแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง อำเภอดงเค็งใหญ่ อำเภอกระบุรี เป็นต้น

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกยางพารา มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อพร้อมด้วย

(ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

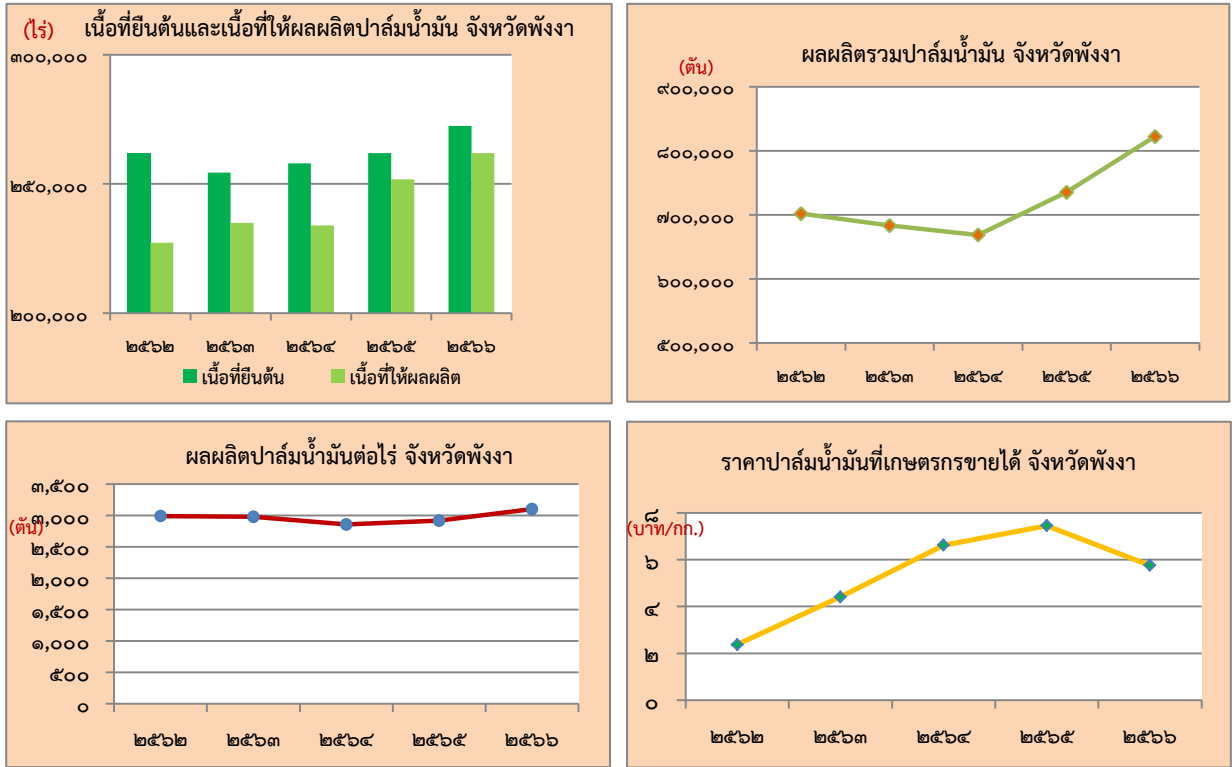
❖ ปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งในภาคเกษตรของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๖ มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๒๗๒,๔๓๗ ไร่ เนื้อที่ให้ผลผลิต ๒๖๑,๘๘๔ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๘๒๒,๐๙๒ ตัน อย่างไรก็ตามหากมองโดยรวมจะเห็นว่าแนวโน้มปาล์มน้ำมันในพื้นที่จังหวัดพังงา มีทิศทางการพัฒนาที่ดี ประกอบกับจังหวัดพังงา ได้พัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตปาล์มน้ำมันให้กับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์ ให้มีองค์ความรู้ในการเพิ่มผลผลิตตามความต้องการของตลาด การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ในการเพาะปลูก การปรับปรุงสายพันธุ์ ถ่ายทอดเทคโนโลยีส่งเสริมการทำเกษตรแบบแปลงใหญ่ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเกษตรกรพัฒนาเปอร์เซ็นต์น้ำมันปาล์ม

ตารางที่ ๕๓ : แสดงเนื้อที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ขึ้นต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (ก.ก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/ก.ก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)
๒๕๖๒	๒๖๑,๖๖๘	๒๒๗,๑๙๐	๗๐๑,๗๔๒	๒,๙๙๒	๒.๓๘	๑,๖๙๖.๗๑	๑๓,๓๐๘
๒๕๖๓	๒๕๔,๔๑๐	๒๓๔,๙๑๖	๖๘๓,๑๕๔	๒,๙๘๑	๔.๔๑	๓,๐๒๙.๘๐	๑๓,๓๐๘
๒๕๖๔	๒๕๗,๙๘๕	๒๓๓,๙๕๔	๖๖๘,๖๑๒	๒,๘๕๘	๖.๖๒	๔,๔๔๗.๗๘	๑๓,๓๐๘
๒๕๖๕	๒๖๑,๙๑๔	๒๕๑,๗๙๖	๗๓๕,๑๔๐	๒,๙๒๐	๗.๕๕	๕,๔๗๗.๕๗	๑๓,๗๓๖
๒๕๖๖	๒๗๒,๔๓๗	๒๖๑,๘๘๔	๘๒๒,๐๙๒	๓,๑๐๓	๕.๗๖	๔,๗๖๘.๐๘	๑๓,๘๐๙

(ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๖)

ภาพที่ ๑๓ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาปาล์มน้ำมันที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ตารางที่ ๕๔ : แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมันรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๓๑,๐๐๒	๒๙,๘๐๗	๙๓,๗๗๒.๘๒	๓,๑๔๖	๕.๘๑	๕๔๔.๘๒	๑,๘๗๐
กะปง	๓๘,๓๔๒	๓๗,๒๖๑	๑๑๖,๔๐๓.๓๖	๓,๑๒๔	๕.๕๘	๖๔๙.๕๓	๒,๐๐๙
ตะกั่วทุ่ง	๒๗,๓๖๔	๒๕,๕๕๓	๘๒,๓๓๑.๗๗	๓,๒๒๒	๕.๗๖	๔๗๔.๒๓	๑,๑๗๔
ท้ายเหมือง	๕๒,๓๖๕	๔๙,๖๘๑	๑๕๐,๔๘๓.๗๕	๓,๐๒๙	๕.๗๓	๘๖๒.๒๗	๓,๐๐๖
ทับปุด	๔๙,๗๐๙	๔๘,๕๕๘	๑๕๕,๙๖๘.๓๐	๓,๒๑๒	๕.๘๗	๙๑๕.๕๓	๒,๖๑๘
คุระบุรี	๔๕,๕๗๑	๔๔,๖๐๒	๑๔๐,๘๕๓.๑๒	๓,๑๕๘	๕.๙๕	๘๓๘.๐๘	๑,๕๖๒
เกาะยาว	๒๒๑	๑๗๓	๔๘๗.๓๔	๒,๘๑๗	๕.๕๐	๒.๖๘	๓๐
ตะกั่วป่า	๒๗,๘๖๓	๒๖,๒๔๙	๘๑,๗๙๑.๘๘	๓,๑๑๖	๕.๘๘	๔๘๐.๙๔	๑,๕๕๐
รวม	๒๗๒,๔๓๗	๒๖๑,๘๘๔	๘๒๒,๐๙๓.๓๔	๓,๑๐๓	๕.๗๖	๔๗๖๘.๐๘	๑๓,๘๐๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๕๕ : แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

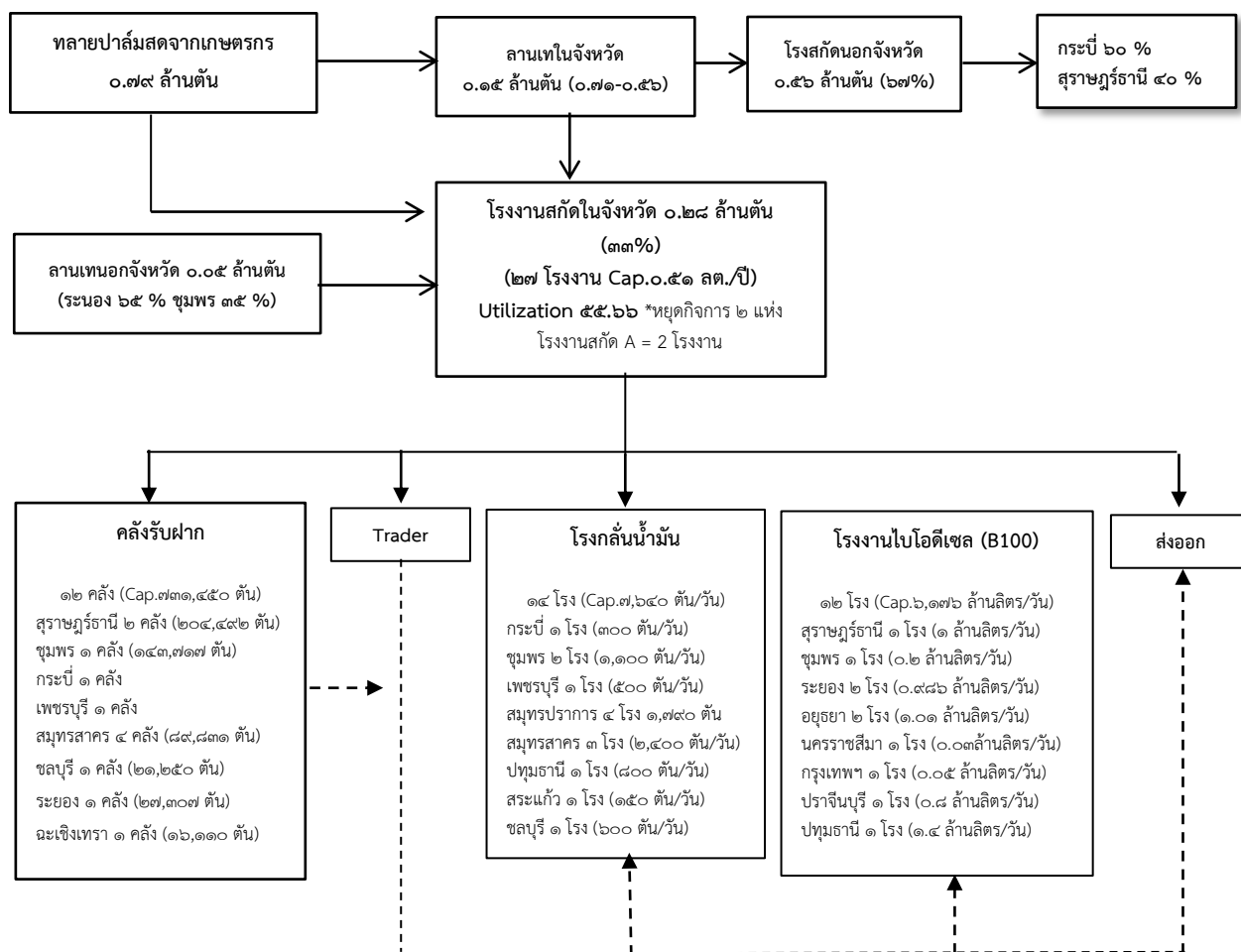
ประเทศ/ภาคใต้/จังหวัด	เนื้อที่ย่นต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ประเทศ	๖,๒๙๖,๘๗๑	๖,๔๑๙,๗๖๔	๖,๔๓๙,๗๖๘	๖,๐๓๔,๐๔๖	๖,๑๓๔,๗๕๖	๖,๒๔๘,๑๔๖	๑๖,๙๐๔,๗๐๔	๑๘,๕๘๘,๑๒๐	๑๘,๒๖๗,๒๓๗	๒,๘๐๒	๓,๐๓๐	๒,๙๒๔
ภาคใต้	๕,๓๙๘,๗๙๒	๕,๕๑๙,๓๔๙	๕,๕๓๒,๓๕๔	๕,๑๘๖,๗๗๓	๕,๒๖๘,๐๙๔	๕,๓๖๕,๑๐๒	๑๕,๑๙๙,๕๕๕	๑๖,๗๖๔,๖๖๖	๑๖,๔๙๕,๓๘๐	๒,๙๓๐	๓,๑๘๒	๓,๐๗๕
พังงา	๒๕๗,๙๘๕	๒๖๑,๙๑๔	๒๗๒,๔๓๗	๒๓๓,๙๕๔	๒๕๑,๗๙๖	๒๖๑,๘๘๔	๖๖๘,๖๑๒	๗๓๕,๑๔๐	๘๒๒,๐๙๓	๒,๘๕๘	๒,๙๒๐	๓,๑๐๓

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๖ , สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้) /สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (ข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา), ธันวาคม ๒๕๖๖

หากจะพิจารณาถึงสัดส่วนผลผลิตปาล์มน้ำมัน ในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๔.๕๐ และ ๔.๙๘ ตามลำดับ

🔄 วิธีการตลาดปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา

ผลปาล์มน้ำมันของจังหวัดพังงาทั้งหมดที่ออกสู่ตลาดเกษตรกรร้อยละ ๙๐ จะนิยมขายผลผลิตผ่านลานเทและที่เหลือนี้อีกร้อยละ ๑๐ เกษตรกรจะขายผลผลิตให้กับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในจังหวัดโดยตรง เนื่องจากลานเทส่วนใหญ่จะมีทีมตัดปาล์มน้ำมันเป็นของตนเอง เพื่อคอยให้บริการนอกจากนั้นลานเทยังมีการให้บริการในการตัดแต่งทางใบและใส่ปุ๋ยร่วมด้วย ทำให้เกิดความสะดวก จังหวัดพังงามีลานเททั้งหมด ๑๒๙ ลานเท ครอบคลุมใน ๗ อำเภอ ซึ่งประกอบด้วยอำเภอทับปุด ๓๒ ลานเท อำเภอท้ายเหมือง ๒๑ ลานเท อำเภอเมือง ๑๔ ลานเท อำเภอกระบุรี ๑๗ ลานเท อำเภอตะกั่วป่า ๑๒ ลานเท อำเภอตะกั่วทุ่ง ๑๖ ลานเท และอำเภอกะปง ๑๗ ลานเท ตามลำดับ โดยผลปาล์มที่ลานเทรับซื้อร้อยละ ๙๐ ของผลผลิตทั้งหมด หรือประมาณ ๐.๗๑ ล้านตัน ขายให้กับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในจังหวัดร้อยละ ๓๓ ของผลผลิตที่รับซื้อ หรือประมาณ ๐.๑๕ ล้านตันและที่เหลือนี้อีกร้อยละ ๖๗.๐ หรือประมาณ ๐.๕๖ ล้านตัน ลานเทจะขนส่งผลปาล์มไปขาย ให้กับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มนอกจังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่จะขนส่งไปขายให้กับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในจังหวัดกระบี่ และสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ ๖๐ และ ร้อยละ ๔๐ ตามลำดับ

ที่มาข้อมูล : จากการสำรวจสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ภาพที่ ๑๔ : วิธีการตลาดปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา

➡ การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาในลำดับที่ ๒ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๒๘๔,๖๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๗ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๘๑,๑๐๖ ไร่ อำเภอทับปุด ๔๑,๗๐๑ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๓๘,๖๓๕ ไร่ อำเภอกระบุรี ๓๖,๘๓๑ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๓๕,๒๒๙ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๓๐,๖๕๔ ไร่ อำเภอกะปง ๑๕,๒๔๙ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๕,๒๕๕ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๒๔๖,๓๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๕๖,๕๗๒ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๕๒,๑๐๓ ไร่ อำเภอกระบุรี ๔๒,๑๗๗ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๒๙,๙๔๘ ไร่ อำเภอทับปุด ๒๒,๔๔๙ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๑๗,๓๐๑ ไร่ อำเภอกะปง ๑๔,๖๑๘ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๑๑,๑๘๒ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๗๐,๔๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๖๒ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอตะกั่วป่า ๖๑,๗๕๑ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๓๒,๖๐๗ ไร่ อำเภอกะปง ๓๒,๓๓๗ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๑๓,๑๖๐ ไร่ อำเภอกระบุรี ๑๒,๖๔๖ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๑๑,๒๗๙ ไร่ อำเภอทับปุด ๔,๕๔๑ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๒,๑๑๖ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๐๖๙,๙๗๓ ไร่

๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๗๕,๘๙๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด ๒๑,๖๑๑ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๑๖,๐๒๑ ไร่ และอำเภอกระบุรี ๑๒,๒๖๑ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๕๒,๙๓๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๙ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี ๑๒,๕๕๑ ไร่ อำเภอทับปุด ๑๒,๕๔๑ ไร่ และอำเภอท้ายเหมือง ๙,๒๘๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๓๕,๔๐๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๗ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอกะปง ๑๑,๐๒๒ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๑๐,๓๗๘ ไร่ และอำเภอท้ายเหมือง ๓,๗๘๙ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒๓,๕๔๒ ไร่

๓) **พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ** คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกปาล์มน้ำมันแต่ไม่ใช้พื้นที่ปลูก พิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน และพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน ในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๔๐๒,๑๘๑ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอท้ายเหมือง ๑๑๒,๓๗๕ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๗๙,๘๒๐ ไร่ และอำเภอกระบุรี ๕๔,๒๑๑ ไร่ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคองเกลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๒๐๘,๗๖๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓๔ ของพื้นที่ ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอท้ายเหมือง ๖๕,๐๘๕ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๓๓,๔๘๓ ไร่ และอำเภอตะกั่วป่า ๒๕,๙๙๑ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคองเกลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๑๙๓,๔๑๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๕๑ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอท้ายเหมือง ๔๗,๒๙๐ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๔๖,๓๓๗ ไร่ และอำเภอกระบุรี ๒๙,๖๒๖ ไร่

ตารางที่ ๕๖ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คองเกลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๕,๒๕๕ (๑๐๐ %)	๑๑,๑๘๒ (๑๐๐ %)	๒,๑๑๖ (๑๐๐ %)	๔๘๒,๗๖๗ (๑๐๐ %)	๕๐๑,๒๑๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๐๗ (๒.๐๔ %)	๑๑๑ (๐.๙๙ %)	๙๔ (๔.๔๔ %)	๙๑ (๐.๐๒ %)	๔๐๓ (๐.๐๘ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคองเกลือ	๕,๑๔๘ (๙๗.๙๖ %)	๑๑,๐๗๑ (๙๙.๐๑ %)	-	-	๑๖,๒๑๙ (๓.๒๔ %)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๘,๖๓๕ (๑๐๐ %)	๕๒,๑๐๓ (๑๐๐ %)	๓๒,๖๐๗ (๑๐๐ %)	๑๒๒,๖๖๔ (๑๐๐ %)	๒๔๖,๐๐๙ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๕,๑๕๒ (๑๓.๓๔ %)	๕,๗๖๖ (๑๑.๐๗ %)	๒,๙๖๓ (๙.๐๙ %)	๒,๗๗๐ (๒.๒๖ %)	๑๖,๖๕๑ (๖.๗๗ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคองเกลือ	๓๓,๔๘๓ (๘๖.๖๖ %)	๔๖,๓๓๗ (๘๘.๙๓ %)	-	-	๗๙,๘๒๐ (๓๒.๔๕ %)
กระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๖,๘๓๑ (๑๐๐ %)	๔๒,๑๗๗ (๑๐๐ %)	๑๒,๖๔๖ (๑๐๐ %)	๑๑๗,๒๖๙ (๑๐๐ %)	๒๐๘,๙๒๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๒,๒๔๖ (๓๓.๒๕ %)	๑๒,๕๕๑ (๒๙.๗๖ %)	๒,๐๓๗ (๑๖.๑๑ %)	๓,๗๐๕ (๓.๑๖ %)	๓๐,๕๓๙ (๑๔.๖๒ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคองเกลือ	๒๔,๕๘๕ (๖๖.๗๕ %)	๒๙,๖๒๖ (๗๐.๒๔ %)	-	-	๕๔,๒๑๑ (๒๕.๙๕ %)
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๕,๒๒๙ (๑๐๐ %)	๑๗,๓๐๑ (๑๐๐ %)	๑๑,๒๗๙ (๑๐๐ %)	๑๔๒,๘๒๖ (๑๐๐ %)	๒๐๖,๖๓๕ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๐,๐๘๑ (๒๘.๖๒ %)	๓,๗๓๒ (๑๑.๕๗ %)	๓,๐๕๔ (๒๗.๐๘ %)	๓,๒๒๒ (๒.๒๖ %)	๒๐,๐๘๙ (๙.๗๒ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคองเกลือ	๒๕,๑๔๘ (๗๑.๓๘ %)	๑๓,๕๖๙ (๗๘.๔๓ %)	-	-	๓๘,๗๑๗ (๑๘.๗๔ %)
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๘๑,๑๐๖ (๑๐๐ %)	๕๖,๕๗๒ (๑๐๐ %)	๑๓,๑๖๐ (๑๐๐ %)	๔๙,๓๒๙ (๑๐๐ %)	๒๐๐,๑๖๗ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๖,๐๒๑ (๑๙.๗๕ %)	๙,๒๘๒ (๑๖.๔๑ %)	๓,๗๘๙ (๒๘.๗๙ %)	๒,๒๒๘ (๔.๕๒ %)	๓๑,๓๒๐ (๑๕.๖๕ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคองเกลือ	๖๕,๐๘๕ (๘๐.๒๕ %)	๔๗,๒๙๐ (๘๓.๕๙ %)	-	-	๑๑๒,๓๗๕ (๕๖.๑๔ %)

ตารางที่ ๕๖ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ขึ้นความเหมาะสม (ไร่)				รวม
		S๑	S๒	S๓	N	
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๐,๖๕๔ (๑๐๐ %)	๒๙,๙๔๘ (๑๐๐ %)	๖๑,๗๕๑ (๑๐๐ %)	๖๖,๕๕๗ (๑๐๐ %)	๑๘๘,๙๐๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๔,๖๖๓ (๑๕.๒๓ %)	๓,๖๑๕ (๑๒.๐๗ %)	๑๐,๓๗๘ (๑๖.๘๑ %)	๒,๒๖๙ (๓.๔๑ %)	๒๐,๙๒๕ (๑๑.๐๘ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๕,๙๙๑ (๘๔.๗๙ %)	๒๖,๓๓๓ (๘๗.๙๓ %)	-	-	๕๒,๓๒๔ (๒๗.๗๐ %)
	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๕,๒๔๙ (๑๐๐ %)	๑๔,๖๑๘ (๑๐๐ %)	๓๒,๓๓๗ (๑๐๐ %)	๗๒,๓๑๙ (๑๐๐ %)	๑๓๔,๕๒๓ (๑๐๐ %)
กะปง	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๖,๐๑๒ (๓๙.๕๓ %)	๕,๓๓๘ (๓๖.๕๒ %)	๑๑,๐๒๒ (๓๔.๐๘ %)	๗,๐๐๑ (๙.๖๘ %)	๒๙,๓๗๓ (๒๑.๘๓ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๙,๒๓๗ (๖๐.๕๗ %)	๙,๒๘๐ (๖๓.๔๘ %)	-	-	๑๘,๕๑๗ (๑๓.๗๖ %)
	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๔๑,๗๐๑ (๑๐๐ %)	๒๒,๔๔๙ (๑๐๐ %)	๔,๕๔๑ (๑๐๐ %)	๑๖,๓๐๒ (๑๐๐ %)	๘๔,๙๙๓ (๑๐๐ %)
ทับปุด	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๒๑,๖๑๑ (๕๑.๘๒ %)	๑๒,๕๔๑ (๕๕.๘๖ %)	๒,๐๖๙ (๕.๕๖ %)	๒,๒๕๖ (๑๓.๘๔ %)	๓๘,๔๗๗ (๔๕.๒๗ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๐,๐๙๐ (๔๘.๑๓ %)	๙,๙๐๘ (๔๔.๑๔ %)	-	-	๒๙,๙๙๘ (๓๕.๒๙ %)
	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒๘๔,๖๖๐ (๑๐๐ %)	๒๔๖,๓๕๐ (๑๐๐ %)	๑๗๐,๔๓๗ (๑๐๐ %)	๑,๐๖๙,๙๗๓ (๑๐๐ %)	๑,๗๖๑,๔๒๐ (๑๐๐ %)
รวมทั้งจังหวัด	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๗๕,๘๙๓ (๒๖.๖๖ %)	๕๒,๙๓๖ (๒๑.๔๙ %)	๓๕,๔๐๖ (๒๐.๗๗ %)	๒๓,๕๔๒ (๒.๒๐ %)	๑๘๗,๗๗๗ (๑๐.๒๐ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๐๘,๗๖๗ (๗๓.๓๔ %)	๑๙๓,๔๑๔ (๗๘.๕๑ %)	-	-	๔๐๒,๑๘๑ (๒๒.๗๐ %)
	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๕,๒๔๙ (๑๐๐ %)	๑๔,๖๑๘ (๑๐๐ %)	๓๒,๓๓๗ (๑๐๐ %)	๗๒,๓๑๙ (๑๐๐ %)	๑๓๔,๕๒๓ (๑๐๐ %)

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับ ความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืช ตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำ ก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่าพื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกปาล์มน้ำมัน คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกมังคุด (S๓+N) ๙,๙๐๓ ไร่ พื้นที่ปลูกเงาะ (S๓+N) ๘,๙๕๗ ไร่

ตารางที่ ๕๗ : แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน

อำเภอ	มังคุด (ไร่)			เงาะ (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
เกาะยาว	-	-	-	-	-	-
ตะกั่วทุ่ง	๗๑๑	๑๒๔	๘๓๕	๗๐๙	๑๑๕	๘๒๔
คุระบุรี	๑,๔๕๓	-	๑,๔๕๓	๙๓๙	-	๙๓๙
เมืองพังงา	๑,๐๔๕	๕๗	๑,๑๐๒	๑,๐๒๕	๗๘	๑,๑๐๓
ท้ายเหมือง	๒,๐๖๕	๕๐	๒,๑๑๕	๑,๙๒๙	๕๔	๑,๙๘๓
ตะกั่วป่า	๑,๐๔๒	-	๑,๐๔๒	๕๐๘	-	๕๐๘
กะปง	๒,๑๒๕	-	๒,๑๒๕	๒,๓๕๖	-	๒,๓๕๖
ทับปุด	๑,๒๒๙	๒	๑,๒๓๑	๑,๒๔๒	๒	๑,๒๔๔
รวม	๙,๖๗๐	๒๓๓	๙,๙๐๓	๘,๗๐๘	๒๔๙	๘,๙๕๗

๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและ ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอด โครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมัน ที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอคุระบุรี เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง ความชื้น โดยกระจายอยู่ในอำเภอคุระบุรี อำเภอทับปุด และอำเภอท้ายเหมือง เป็นต้น

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกปาล์มน้ำมัน มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

(ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

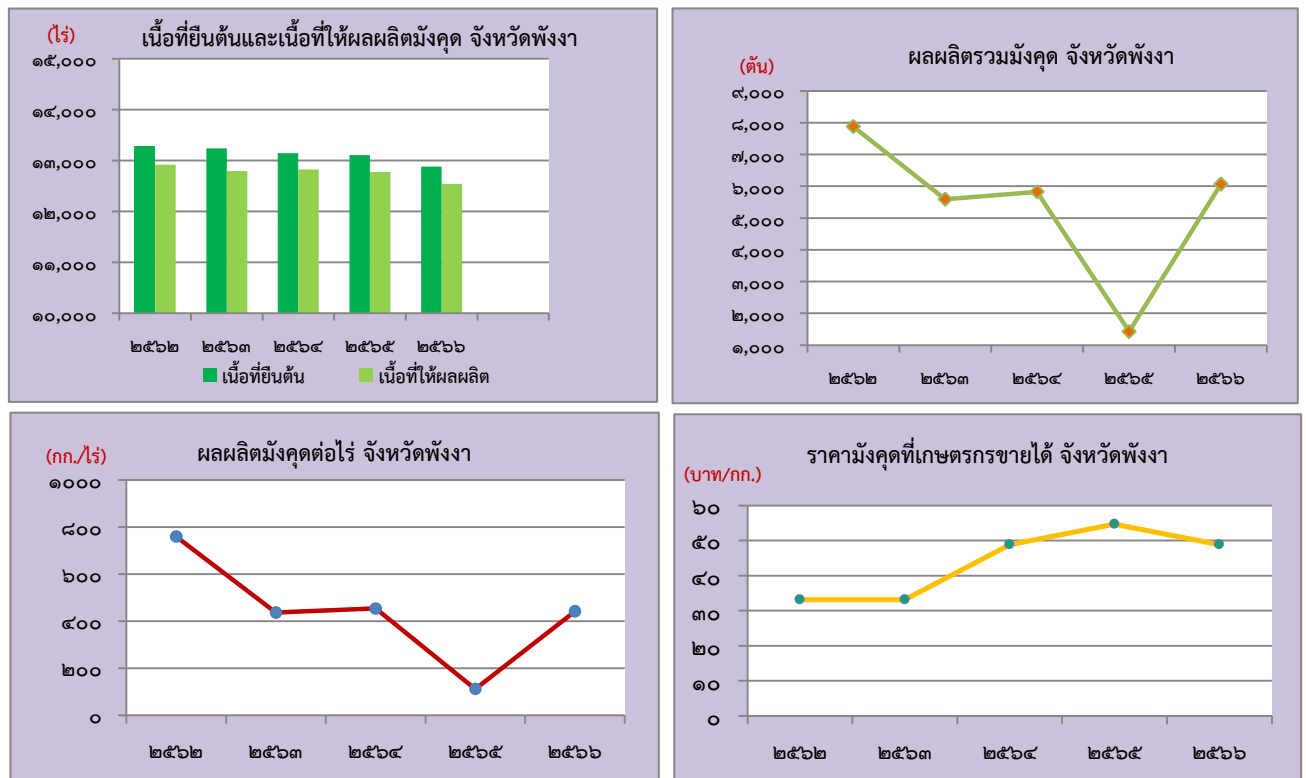
❖ มังคุด

ในปี ๒๕๖๖ มีเนื้อที่ให้ผล ๑๒,๕๔๒ ผลิตผล ๖,๐๗๐ ตัน ผลิตผลเฉลี่ยต่อไร่ ๔๔๒.๑๓ กิโลกรัม เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๕ พบว่าเนื้อที่ให้ผลลดลง ๒๒๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๙ ผลิตผลเพิ่มขึ้น ๔,๖๔๐ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๓๒๔.๔๗ และผลิตผลต่อไร่เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ๓๓๐.๑๓ กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙๔.๗๖

ตารางที่ ๕๘ : แสดงเนื้อที่ปลูกมังคุด ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
๒๕๖๒	๑๓,๒๘๙	๑๒,๙๑๕	๗,๘๘๑	๗๖๐	๓๓.๑๕	๒๗๓.๑๓	๒,๑๕๑
๒๕๖๓	๑๓,๒๓๗	๑๒,๗๙๐	๕,๕๙๔	๔๓๗	๓๓.๑๕	๒๒๔.๓๓	๒,๑๕๑
๒๕๖๔	๑๓,๑๔๔	๑๒,๘๒๖	๕,๘๒๗	๔๕๔	๔๘.๘๔	๒๘๔.๕๙	๒,๑๕๑
๒๕๖๕	๑๓,๑๐๙	๑๒,๗๗๑	๑,๔๓๐	๑๑๒	๕๔.๗๐	๗๘.๒๔	๒,๐๘๒
๒๕๖๖	๑๒,๘๘๐	๑๒,๕๔๒	๖,๐๗๐	๔๘๒.๑๓	๔๘.๘๔	๓๑๑.๔๖	๒,๗๖๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๖

ภาพที่ ๑๕ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคามังคุดที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ตารางที่ ๕๙ : แสดงข้อมูลการผลิตมังคุดรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผล ผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	๖๘๒	๖๗๘	๒๔๖.๗๙	๓๖๔	๔๗.๘๕	๑๑.๘๑	๑๕๓
กะปง	๔,๓๑๐	๔,๑๙๐	๒,๒๓๗	๕๓๔	๕๒.๔๕	๑๑๗.๓๕	๔๒๕
ตะกั่วทุ่ง	๑,๑๑๕	๑,๐๙๔	๔๗๒.๖๑	๔๓๒	๔๘.๒๕	๒๒.๘๐	๕๒๖
ท้ายเหมือง	๑,๙๐๗	๑,๘๘๗	๗๗๗.๔๔	๔๑๒	๕๐.๒๐	๓๙.๐๓	๕๓๗
ทับปุด	๓๒๗	๓๑๕	๑๑๔.๙๗๕	๓๖๕	๕๕.๘๐	๕.๒๗	๕๙
คุระบุรี	๑,๗๗๒	๑,๗๖๓	๘๑๖	๕๔๓	๕๐.๕๐	๔๑.๒๑	๑๗๘
เกาะยาว	๒๓	๒๓	๘.๐๐	๓๔๘	๕๕.๖๐	๐.๓๖	๓
ตะกั่วป่า	๒,๗๔๔	๒,๕๙๒	๑,๓๙๗	๕๓๙	๕๒.๗๐	๗๓.๖๓	๘๘๘
รวม	๑๒,๘๘๐	๑๒,๕๔๒	๖,๐๗๐	๔๘๒.๑๓	๔๘.๘๔	๓๑๑.๔๖	๒,๗๖๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม

ตารางที่ ๖๐ : แสดงข้อมูลการผลิตมังคุด ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

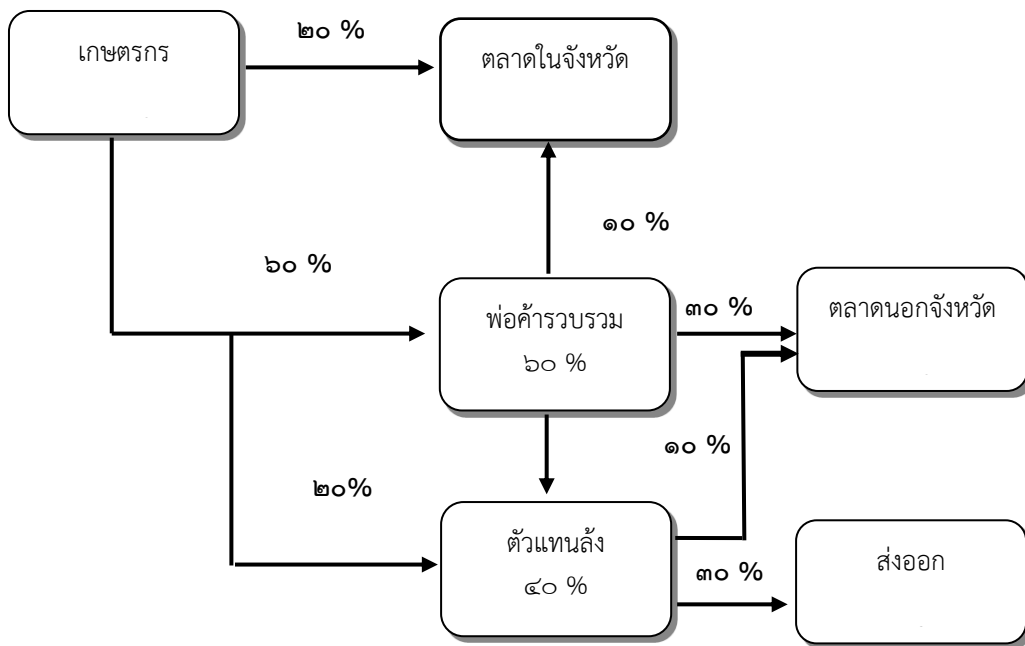
ประเทศ/ ภาคใต้/ จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ประเทศ	๔๔๓,๘๕๓	๔๓๕,๕๐๒	๔๒๐,๖๐๘	๔๒๔,๗๗๗	๔๑๘,๔๐๖	๔๐๘,๔๘๐	๒๗๐,๗๗๔	๒๕๒,๐๐๖	๒๗๑,๐๐๔	๖๓๗	๖๐๒	๖๖๗
ภาคใต้	๒๔๒,๗๕๔	๒๔๑,๒๕๐	๒๓๖,๔๐๘	๒๒๘,๗๙๕	๒๒๙,๒๗๙	๒๒๗,๔๗๘	๑๖๒,๔๗๗	๒๗,๙๒๙	๑๔๘,๓๕๙	๗๑๐	๑๒๒	๖๕๒
พังงา	๑๓,๑๔๔	๑๓,๑๐๙	๑๒,๘๘๐	๑๒,๘๒๖	๑๒,๗๗๑	๑๒,๕๔๒	๕,๘๒๗	๑,๔๓๐	๖,๐๗๐	๔๕๔	๑๑๒	๔๔๒.๑๓

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๖ , สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้)
/สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (ข้อมูลการผลิตมังคุดจังหวัดพังงา), ธันวาคม ๒๕๖๖

สัดส่วนการผลิตมังคุด ในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๒.๒๔ และ ๔.๐๙ ตามลำดับ

➡ วิธีการตลาดมังคุดจังหวัดพังงา

โครงสร้างการตลาดมังคุดของจังหวัดพังงา เกษตรกรกระจายแพคเกจจิ้งรวมอิสระร้อยละ ๖๐ โดยผ่านตัวแทนร้อยละ ๒๐ และผลผลิตร้อยละ ๒๐ กระจายแพคเกจจิ้งรวมระดับต่างๆ ในตลาดภายในจังหวัด ส่วนใหญ่เป็นมังคุด พันธุ์พื้นเมือง โดยพันธุ์เฉพาะถิ่นที่มีชื่อเสียง ได้แก่ พันธุ์ทิพย์พังงา แพคเกจจิ้งรวมอิสระ รวบรวมผลผลิตจากเกษตรกรภายในจังหวัดประมาณร้อยละ ๖๐ และบางส่วนจากต่างจังหวัด จากนั้นกระจายผลผลิตให้แก่ตัวแทนร้อยละ ๒๐ และกระจายตลาดใน จังหวัดประมาณร้อยละ ๑๐ มีการกระจายผลผลิตออกนอกจังหวัดร้อยละ ๒๐ โดยผ่านพ่อค้าส่งและพ่อค้า ปลิ๊ก รวมทั้งผ่านตัวแทน ซึ่งตัวแทนบางส่วนรับผลผลิตจากแพคเกจจิ้งรวมอิสระ จากนั้นนำเข้าทำการ คัดเกรดคุณภาพ บรรจุภัณฑ์และส่งออกต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย ประมาณร้อยละ ๒๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร การสำรวจ (กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑)

ภาพที่ ๑๖ : วิธีการตลาดมังคุดจังหวัดพังงา

➡ การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกมังคุด (ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

มังคุดเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาในลำดับที่ ๓ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๕๘,๑๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๘ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๘,๘๕๐ ไร่ อำเภอทับปุด ๑๕,๗๓๔ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๑๑,๓๘๙ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๒,๑๘๗ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๓๐,๒๘๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๓,๒๐๑ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๒,๙๘๑ ไร่ อำเภอทับปุด ๒,๔๑๔ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๑,๖๙๒ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๕๙๓,๒๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔๙ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๑๔๒,๓๑๖ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๑๒๒,๒๓๘ ไร่ อำเภอกุระบุรี ๙๒,๐๕๒ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๖๗,๙๐๘ ไร่ อำเภอกะปง ๖๒,๖๑๕ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๕๔,๙๒๒ ไร่ อำเภอทับปุด ๕๐,๙๑๐ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๓๑๒ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๐๘๙,๖๙๘ ไร่

๑) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกมังคุดในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๒๒๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๙ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด ๑๙๕ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๘ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๖ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๑ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด ๑๙ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๑๑ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๔,๑๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอกะปง ๕,๗๑๓ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๒,๑๔๓ ไร่ และอำเภอกุระบุรี ๑,๔๘๗ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๔๐๔ ไร่

๒) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกมังคุดแต่ยังไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกมังคุด และพื้นที่เพาะปลูกมังคุดในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่าจังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และ ระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๘๘,๑๘๗ ไร่ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๕๒,๐๑๒ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอทับปุด ๑๗,๙๓๔ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๑๔,๓๗๐ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๓,๘๗๑ ไร่ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๕๗,๙๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๖๑ ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๘,๘๒๒ ไร่ อำเภอทับปุด ๑๕,๕๓๙ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๑๑,๓๘๙ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๓๐,๒๕๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๘๙ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๓,๑๙๐ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๒,๙๘๑ ไร่ และอำเภอทับปุด ๒,๓๘๕ ไร่

ตารางที่ ๖๑ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ขึ้นความเหมาะสม (ไร่)				รวม
		S๑	S๒	S๓	N	
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๑,๓๘๙ (๑๐๐ %)	๒,๙๘๑ (๑๐๐ %)	๓๑๒ (๑๐๐ %)	๔๘๖,๕๘๘ (๑๐๐ %)	๕๐๑,๒๗๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น	-	-	-	-	-
	ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	-	-	-	-	-
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๑๑,๓๘๙ (๑๐๐ %)	๒,๙๘๑ (๑๐๐ %)	-	-	๑๔,๓๗๐ (๒.๘๗ %)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒๘,๘๕๐ (๑๐๐ %)	๒๓,๒๐๑ (๑๐๐ %)	๖๗,๙๐๘ (๑๐๐ %)	๑๒๖,๐๕๑ (๑๐๐ %)	๒๔๖,๐๑๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น	๒๘	๑๑	๗๖๙	๑๖๙	๘๙๗
	ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	(๐.๑๐ %)	(๐.๐๕ %)	(๑.๑๓ %)	(๐.๑๓ %)	(๐.๔๐ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๘,๘๒๒ (๙๙.๙๐ %)	๒๓,๑๙๐ (๙๙.๙๕ %)	-	-	๕๒,๐๑๒ (๒๑.๑๔ %)
คุระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	๙๒,๐๕๒ (๑๐๐ %)	๑๑๖,๘๗๐ (๑๐๐ %)	๒๐๘,๙๒๒ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น	-	-	๑,๔๘๗	๒๕๙	๑,๗๔๖
	ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	-	-	(๑.๖๒ %)	(๐.๒๒ %)	(๐.๘๔ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒,๑๘๗ (๑๐๐ %)	๑,๖๙๒ (๑๐๐ %)	๕๔,๙๒๒ (๑๐๐ %)	๑๔๗,๘๓๓ (๑๐๐ %)	๒๐๖,๖๓๔ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น	๖	๒	๑,๒๙๑	๑๗๓	๑,๔๗๒
	ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	(๐.๒๗ %)	(๐.๑๒ %)	(๒.๓๕ %)	(๐.๑๒ %)	(๐.๗๑ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒,๑๘๑ (๙๙.๗๓ %)	๑,๖๙๐ (๙๙.๘๘ %)	-	-	๓,๘๗๑ (๑.๘๗ %)
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	๑๔๒,๓๑๖ (๑๐๐ %)	๕๗,๘๕๒ (๑๐๐ %)	๒๐๐,๑๖๘ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น	-	-	๒,๑๔๓	๗๓	๒,๒๑๖
	ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	-	-	(๑.๕๑ %)	(๐.๑๓ %)	(๑.๑๑ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-

ตารางที่ ๖๑ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ขึ้นความเหมาะสม (ไร่)				รวม
		S๑	S๒	S๓	N	
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	๑๒๒,๒๓๘	๖๖,๖๖๑	๑๘๘,๘๙๙
		-	-	(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น	-	-	๑,๔๘๒	๑๕๐	๑,๖๓๒
	ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	-	-	(๑.๒๑ %)	(๐.๒๓ %)	(๐.๘๖ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	๖๒,๖๑๕	๗๑,๙๐๘	๑๓๔,๕๒๓
		-	-	(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น	-	-	๕,๗๑๓	๕๗๕	๖,๒๘๘
	ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	-	-	(๙.๑๒ %)	(๐.๘๐ %)	(๔.๖๗ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๕,๗๓๔	๒,๔๑๔	๕๐,๙๑๐	๑๕,๙๓๕	๘๔,๙๙๓
		(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น	๑๙๕	๑๙	๑,๒๓๘	๕	๑,๔๕๗
	ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	(๑.๒๔ %)	(๐.๗๙ %)	(๒.๔๓ %)	(๐.๐๓ %)	(๑.๗๑ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๑๕,๕๓๙	๒,๓๙๕	-	-	๑๗,๙๓๔
		(๙๘.๗๖ %)	(๙๙.๒๑ %)	-	-	(๒๑.๑๐ %)
รวมทั้งจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๕๘,๑๖๐	๓๐,๒๘๘	๕๙๓,๒๗๓	๑,๐๘๙,๖๙๘	๑,๗๗๑,๔๑๙
		(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)	(๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น	๒๒๙	๓๒	๑๔,๑๒๓	๑,๔๐๔	๑๕,๗๘๘
	ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	(๐.๓๙ %)	(๐.๑๑ %)	(๒.๓๘ %)	(๐.๑๓ %)	(๐.๘๙ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๕๗,๙๓๑	๓๐,๒๕๖	-	-	๘๘,๑๘๗
		(๙๙.๖๑ %)	(๙๙.๘๙ %)	-	-	(๔.๙๘ %)

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้นเนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืช ตรงตามศักยภาพของดิน มีความเสี่ยงต่ำ ผลผลิตดี จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่าพื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกมังคุด คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา (S๓) ๖,๙๑๑ ไร่ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S๓) ๑,๔๑๔ ไร่

ตารางที่ ๖๒ : แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมังคุด

อำเภอ	ยางพารา (ไร่)			ปาล์มน้ำมัน (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
เกาะยาว	๓	-	๓	๙๓	-	๙๓
ตะกั่วทุ่ง	๖,๙๐๘	-	๖,๙๐๘	๘๑๒	-	๘๑๒
คุระบุรี	-	-	-	-	-	-
เมืองพังงา	-	-	-	๔๕๑	-	๔๕๑
ท้ายเหมือง	-	-	-	-	-	-
ตะกั่วป่า	-	-	-	-	-	-
กะปง	-	-	-	-	-	-
ทับปุด	-	-	-	๕๘	-	๕๘
รวม	๖,๙๑๑	-	๖,๙๑๑	๑,๔๑๔	-	๑,๔๑๔

๓) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกมังคุดต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิต ที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกมังคุดในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการ ที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมังคุดในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกมังคุดในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกมังคุด ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกมังคุดที่สำคัญของจังหวัด โดยอยู่ในอำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมังคุดในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกมังคุดในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกมังคุด เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรด เป็นต้น ความชื้น โดยอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอทับปุด เป็นต้น

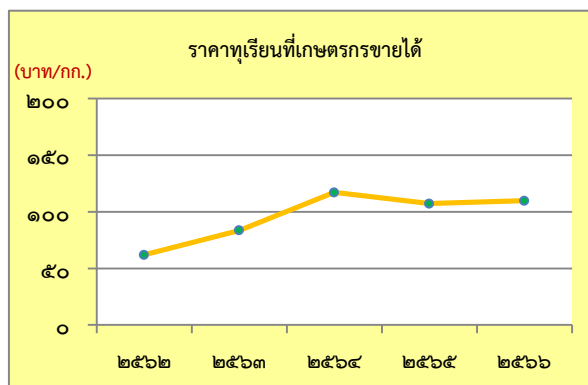
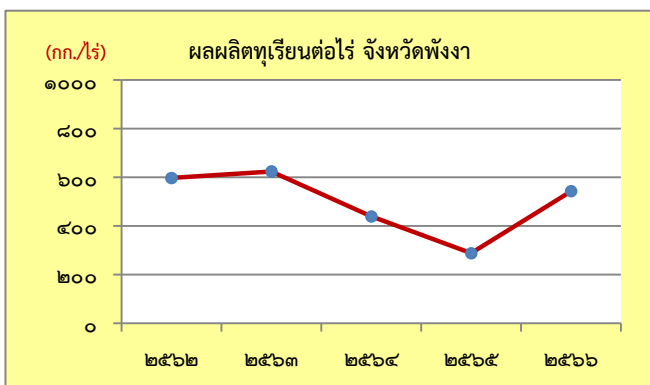
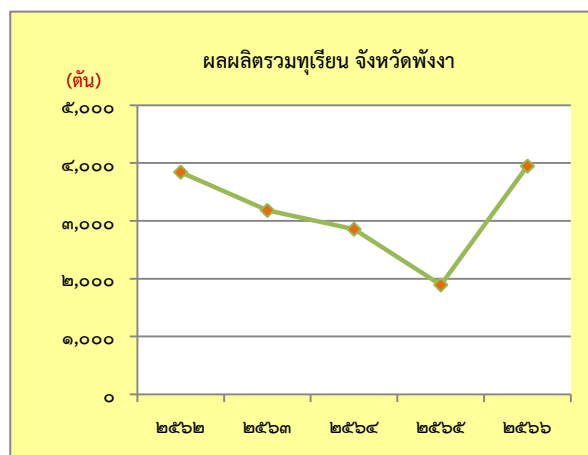
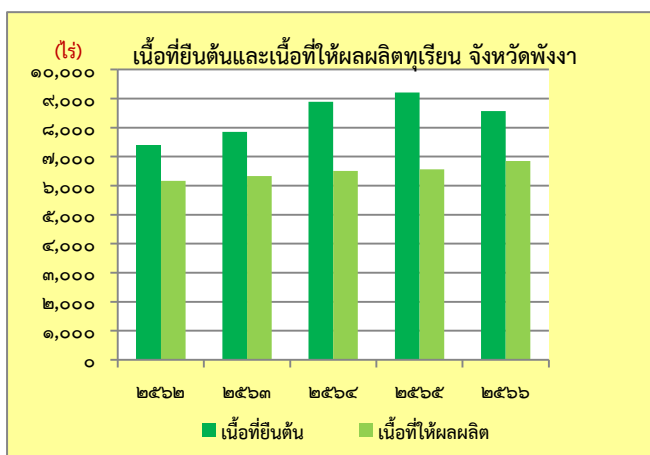
(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกมังคุด มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

❖ **ทุเรียน** ปี ๒๕๖๖ มีเนื้อที่ให้ผล ๖,๘๔๕ ไร่ ผลผลิต ๓,๙๔๘ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๕๔๒.๗๕ กิโลกรัม เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๕ พบว่าเนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้น ๒๗๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๕ ผลผลิตเพิ่มขึ้น ๒,๐๕๔ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๘.๔๘ และผลผลิตต่อไร่เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ๒๕๔.๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๔๕

ตารางที่ ๖๓ : แสดงเนื้อที่ปลูกทุเรียน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
๒๕๖๒	๗,๔๐๐	๖,๑๖๑	๓,๘๔๓	๕๙๗	๖๒.๐๐	๒๕๘.๖๓	๑,๐๙๒
๒๕๖๓	๗,๘๕๕	๖,๓๒๖	๓,๑๘๒	๖๒๔	๘๓.๖๗	๒๘๓.๐๙	๑,๐๙๒
๒๕๖๔	๘,๘๘๘	๖,๕๐๔	๒,๘๕๗	๔๓๙	๑๑๗.๑๔	๓๓๔.๕๕	๑,๐๙๒
๒๕๖๕	๙,๒๐๔	๖,๕๖๖	๑,๘๙๔	๒๘๘	๑๐๗.๒๒	๒๐๒.๗๕	๑,๑๒๗
๒๕๖๖	๘,๕๖๗	๖,๘๔๕	๓,๙๔๘	๕๕๒.๗๕	๑๐๙.๗๓	๒๘๔.๕๙	๔,๕๒๔

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๖

ภาพที่ ๑๗ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาทุเรียนที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ตารางที่ ๖๔ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖

อำเภอ	พื้นที่ ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ ไร่)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	๙๔๖	๘๐๗	๓๘๖.๕๕	๔๗๙	๑๐๘.๓๖	๔๑.๘๙	๖๘๗
กะปง	๑,๓๒๐	๑,๒๕๗	๗๓๐.๓๒	๕๘๑	๑๑๕.๖๔	๘๔.๔๕	๔๓๖
ตะกั่วทุ่ง	๑,๓๙๔	๑๑๐๖	๗๑๓.๓๗	๖๔๕	๑๐๙.๘๗	๗๘.๓๘	๘๐๘
ท้ายเหมือง	๑๑๙๒	๘๘๒	๕๐๗.๑๕	๕๗๕	๑๑๐.๒๓	๕๕.๙๐	๕๔๙
ทับปุด	๗๐๘	๓๘๕	๑๘๔.๘๐	๔๘๐	๑๐๕.๙๕	๑๙.๕๘	๘๒๕

ตารางที่ ๖๔ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ (ต่อ)

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
คุระบุรี	๑,๔๙๒	๑,๑๙๓	๖๕๐.๑๙	๕๔๕	๑๑๐.๐๒	๗๑.๕๓	๔๒๗
เกาะยาว	๑๐๔	๗๙	๓๐.๑๐	๓๘๑	๑๐๕.๑๑	๓.๑๖	๓๘๑
ตะกั่วป่า	๑,๔๑๑	๑๑๓๖	๗๔๕.๒๒	๖๕๖	๑๑๒.๖๙	๘๓.๙๘	๔๑๑
รวม	๘,๕๖๗	๖,๘๙๕	๓,๙๔๘	๕๔๒.๗๕	๑๐๙.๗๓	๒๘๔.๕๙	๔,๕๒๔

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๖๕ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียน ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

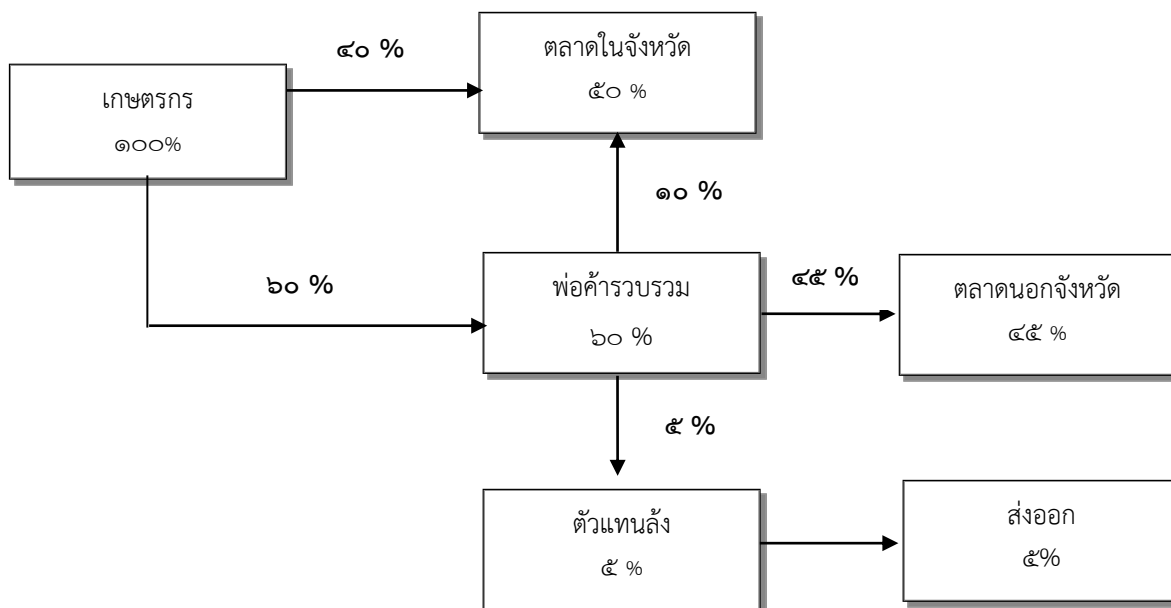
ประเทศ/ ภาคใต้/ จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๖	๒๕๖๖
ประเทศ	๑,๒๘๕,๕๗๖	๑,๔๑๐,๑๑๒	๑,๕๕๑,๔๗๓	๘๘๘,๙๘๘	๙๗๖,๓๙๗	๑,๐๕๐,๖๕๒	๑,๒๕๖,๐๗๒	๑,๓๓๔,๑๖๙	๑,๔๗๕,๙๗๘	๑,๔๑๓	๑,๓๖๖	๑,๔๐๕
ภาคใต้	๖๓๑,๖๙๘	๖๗๗,๑๒๙	๗๒๖,๓๖๙	๔๖๕,๒๗๖	๕๐๙,๑๗๔	๕๕๗,๒๒๕	๕๗๖,๕๙๔	๕๘๘,๖๙๕	๖๑๒,๔๒๐	๑,๒๓๙	๘๘๑	๑,๑๑๙
พังงา	๘,๘๘๘	๙,๒๐๔	๘,๕๖๗	๖,๕๐๔	๖,๕๖๖	๖,๘๕๕	๒,๘๕๗	๑,๘๙๔	๓,๙๔๘	๔๓๙	๒๘๘	๕๔๒.๗๕

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๖ , สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้) /สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (ข้อมูลการผลิตทุเรียนจังหวัดพังงา), ธันวาคม ๒๕๖๖

สัดส่วนผลผลิตทุเรียน ในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๐.๒๗ และ ๐.๖๔ ตามลำดับ

➔ วิธีการตลาดทุเรียนจังหวัดพังงา (Marketing Channel)

เกษตรกรผลิตทุเรียนและกระจายแก่พ่อค้ารวบรวมอิสระร้อยละ ๖๐ และผลผลิตร้อยละ ๔๐ กระจายแก่พ่อค้ารวบรวมระดับต่างๆ ในตลาดภายในจังหวัด ในรูปแบบของตลาดริมถนนบนเส้นทางไปแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางไปจังหวัดภูเก็ต กระบี่ สุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่ผลผลิตร้อยละ ๘๐ เป็นทุเรียนพันธุ์พื้นเมือง โดยพันธุ์เฉพาะถิ่นที่มีชื่อเสียงได้แก่ พันธุ์สลิกา ที่มีแหล่งผลิตในอำเภอกะปง ประมาณร้อยละ ๑๐ ที่เหลือ ร้อยละ ๙๐ เป็นพันธุ์อื่นๆ พ่อค้ารวบรวมอิสระ รวบรวมผลผลิตจากเกษตรกรภายในจังหวัดประมาณร้อยละ ๖๐ และบางส่วนจากต่างจังหวัด จากนั้นกระจายผลผลิตให้แก่ตัวแทนล้งร้อยละ ๕ และกระจายตลาดในจังหวัด ประมาณร้อยละ ๑๐ มีการกระจายผลผลิตออกนอกจังหวัดร้อยละ ๔๕ โดยผ่านพ่อค้าส่งและพ่อค้าปลีก รวมทั้งผ่านตัวแทนล้ง ซึ่งตัวแทนล้งบางส่วนรับผลผลิตจากพ่อค้ารวบรวมอิสระ จากนั้นนำเข้าทำการคัดเกรดคุณภาพ บรรจุภัณฑ์และส่งออกต่างประเทศ ประมาณร้อยละ ๕ ความต้องการใช้ประโยชน์ผลผลิตของจังหวัดเพื่อการค้าตามตลาดริมทางไปแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ร้อยละ ๔๐ มีการบริโภคสดภายในจังหวัดมีประมาณร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตทั้งจังหวัด ในรูปแบบของการจัดงานแสดงสินค้าช่วงเทศกาล บริโภคสดตามครัวเรือน สำหรับการส่งออก ประกอบด้วย การส่งออกไปตลาดในประเทศ เช่น ตลาดมรกต ตลาดววยชัย จังหวัดชุมพร และตลาดในจังหวัดภูเก็ตและกระบี่ และส่งออกไปต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุเรียนสลิกาพังงามีการจำหน่ายไปยังจังหวัดภูเก็ต สุราษฎร์ธานี หรือแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี มีการสั่งจองออเดอร์ล่วงหน้า เรียกว่าผลผลิตมีเท่าไรจำหน่ายได้หมด ทำให้ทุเรียนสลิกาเป็นพืชทางเลือกหนึ่งที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้เสริมให้แก่เกษตรกร

ที่มาข้อมูล : จากการสำรวจสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ภาพที่ ๑๘ : วิธีการตลาดทุเรียนจังหวัดพังงา

๕.๑.๔ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยด้านพืช

❖ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์

พื้นที่ทำการเกษตรอินทรีย์ รวม ๕๙๓.๖๗๖ ไร่ เกษตรกร ๑๐๓/๑๐๓ ราย/แปลง รับรองแล้ว ๕๙๓.๖๗๖ ไร่ เกษตรกร ๑๐๓/๑๐๓ ราย/แปลง

ตารางที่ ๖๖ : แสดงข้อมูลสินค้าที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่จังหวัดพังงา

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	จำนวนไร่
พืชผสมผสาน	๒๗	๑๘๖.๘๓๗๐
พืชผัก	๒	๓๗.๐๐๐๐
ไม้ผล	๔๑	๓๖๔.๗๖๐๐
พืชสมุนไพร	๑	๖.๐๑๐๐
รวม	๗๑	๕๙๔.๖๐๗๐

ที่มาข้อมูล: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

❖ มาตรฐาน GAP

จังหวัดพังงา มีเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จำนวนทั้งสิ้น ๔,๒๖๖ ราย/แปลง พื้นที่ ๑๕,๖๒๔.๕๕๘ ไร่

ตารางที่ ๖๗ : แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	พื้นที่ (ไร่)
กระเจี๊ยบ	๑	๐.๐๑
กระเจี๊ยบเขียว	๒	๐.๖๔
กระเจียว	๑	๔.๐๐
กระท้อน	๔	๓.๑๓
กระท่อม	๑๓	๒๒.๐๙
กรีนคอร์รัล	๑	๐.๐๐๑
กรีนคอส	๔	๐.๐๖
กรีนโบลว์	๑	๐.๐๑
กรีนปัตตาเวีย	๑	๐.๐๓
กรีนโฮ็ค	๑๓	๐.๓๒
กล้วย	๓๗	๔๕.๒๖
กล้วยไข่	๙	๔.๙๖
กล้วยตานี	๑	๐.๕
กล้วยน้ำว้า	๑๑	๑๐.๘๙
กล้วยเล็บมือนาง	๗	๘.๘๙
กล้วยหอม	๑๗	๑๒.๐๘
กล้วยหอมทอง	๖	๒๔.๗๙
กล้วยหิน	๑	๐.๕
กวาดุ้ง	๒๗	๒.๕๔
กวาดุ้งเบบี้	๒	๐.๐๒
กวาดุ้งฮ่องเต้	๖	๐.๑๐
กะเพรา	๕	๑.๔๓
กาแฟ	๑	๐.๐๑
กุหลาบ	๑	๐.๑๓
แก้วมังกร	๑๑	๑๒.๖๕
โกโก้	๒๘	๘๗.๗๒
ขนุน	๑๗	๑๔.๗๕
ขมิ้น	๘	๒๐.๐๑
ชำ	๓๑	๒๗.๖๙

ตารางที่ ๖๗ : แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา (ต่อ)

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	พื้นที่ (ไร่)
ข้าวโพดหวาน	๔	๑.๔๑
ขี้เหล็ก	๒	๐.๕๖
ขึ้นฉ่าย	๔	๐.๐๔
คอส	๔	๐.๐๗
คอสสลัด	๑	๐.๐๒๓
คะน้า	๑๗	๐.๔๒
คะน้าเห็ดหอม	๑	๐.๐๑
แค	๑	๐.๓๘
แครอต	๑	๐.๐๑
เงาะ	๑๒๙	๑๔๖.๗๔
เงาะโรงเรียน	๑	๐.๕
จันทร์เทศ	๒๑	๑๖.๘๕
จำปาตะ	๔๐	๔๐.๐๓
จิงจูฉ่าย	๑	๒
ชมพู่ทับทิมจันทร์	๓	๑.๗๕
ชะอม	๒๗	๑๒.๓๗
ดาหลา	๑	๐.๒๕
ต้นหอม	๑	๐.๐๑
ต้นอ่อนพืชม (ต้นอ่อนทานตะวัน)	๒	๐.๗๑
ตะไคร้	๓๐	๒๖.๒๔
ตำลึง	๑	๐.๐๖
แตงกวา	๒๐	๙.๐๖
แตงกวาญี่ปุ่น	๑	๐.๐๒
แตงไทย	๒	๐.๐๕
แตงโม	๑๔	๒.๓๐
ถั่วงอก	๑	๐.๐๑
ถั้วฝักยาว	๒๗	๙.๗๒
ถั้วพู	๑๔	๑.๔๓
ถั้วลิสง	๒	๒.๒๓
ทุเรียนพื้นบ้าน	๓๔๒	๗๔๓.๑๗
ทุเรียนก้านยาว	๑	๒

ตารางที่ ๖๗ : แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา (ต่อ)

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	พื้นที่ (ไร่)
ทุเรียนชะนี	๕	๓
ทุเรียนพวงมณี	๑	๐.๕
ทุเรียนสาลิกา	๑๐๖	๑๗๓.๕๕
ทุเรียนหมอนทอง	๑๕๘	๗๐๘.๔๑
น้ำเต้า	๑	๐.๐๑
บวบ	๑๐	๑.๘๖
บัตตาเวีย	๒	๐.๐๒
บัตเตอร์เฮด	๘	๐.๒๔
บัวบก	๑	๐.๐๐๕
เบบี้แครอท	๑	๐.๐๒
ใบเตย	๑	๑
ใบแมงลัก	๑	๐.๐๑
ปาล์มน้ำมัน	๖๒๕	๗๓๓๗.๖
ผักกาดขาว	๒๒	๐.๕๕
ผักกาดขาว (ไดโตเกียว)	๓	๐.๐๓
ผักกาดเขียว	๗	๐.๐๗
ผักกาดเขียวปลี	๑	๐.๐๔
ผักกาดหอม	๑	๐.๐๖
ผักกูด	๘	๔.๐๖
ผักโขม	๔	๐.๖๙
ผักเคล	๘	๐.๕๖
ผักชี	๔	๐.๑๕
ผักบุ้ง	๑๗	๓.๔๗
ผักบุ้งจีน	๑	๐.๐๑
ผักสลัด	๓	๑.๕๒
ผักหวาน	๑๐	๑.๕๑
ผักหวานบ้าน	๓	๐.๖๖
ผักหวานป่า	๕	๐.๘๖
ผักเหลียง	๑๒๙	๒๑๗.๙๐
ไผ่	๑	๐.๓๑
ไผ่กิมชุง	๔	๑.๗๗

ตารางที่ ๖๗ : แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา (ต่อ)

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	พื้นที่ (ไร่)
ไผ่ตง	๖	๒.๒๘
ไผ่หวาน	๑	๐.๖๒
ฝรั่ง	๑๑	๓.๙๓
ฝรั่งกิมจู	๗	๘.๔๔
พริก	๒๐	๒.๕๙
พริกชี้หนู	๑๘	๑.๒๗
พริกชี้ฟ้า	๑	๐.๕
พริกไทย	๑๒	๑๑.๒๗
พริกหวาน	๑	๐.๐๓
ฟัก, แฝง	๕	๐.๑๔
ฟักทอง	๑๑	๐.๘๔
ฟิลเลย์ไอซ์เบิร์ก	๓	๐.๑๒
มะขาม	๑	๐.๘
มะเขือ	๒๓	๕.๙๓
มะเขือเทศ	๔	๐.๐๖
มะเขือเปราะ	๔	๑.๘๘
มะเขือพวง	๑	๐.๑
มะเขือยาว	๑๒	๒.๙๔
มะนาว	๓๕	๓๐.๒๕
มะปราง	๑	๐.๒๕
มะพร้าว	๒๐๙	๕๑๐.๑๖
มะพร้าวน้ำหอม	๒๙	๖๖.๕๐
มะพร้าวอ่อน	๑	๑
มะไฟ	๑๗	๒๙.๖๒
มะม่วง	๕	๓.๗๐
มะม่วงหิมพานต์	๒๒	๔๐.๔๙
มะยงชิด	๒	๑.๕
มะระ	๓	๐.๐๒
มะระขี้นก	๗	๐.๕๕
มะระจีน	๑	๐.๒๕
มะละกอ (เรดเลดี้)	๒	๑.๓
มะแว้ง	๑	๐.๑๑

ตารางที่ ๖๗ : แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา (ต่อ)

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	พื้นที่ (ไร่)
มังคุด	๑๑๓๐	๔๔๘๑.๓๕
มันแกว	๑	๐.๐๔
มันปู	๓	๑.๑๓
มันเบอรี่	๑	๐.๒๕
มินิกรีนคอส	๒	๐.๐๒
มินิคอส	๑	๐.๐๐๑
มุขังคิง	๒	๕.๑
เมล่อน	๒	๐.๒๓
แมงลัก	๔	๐.๐๕
ยี่ห่วย	๑	๐.๐๐๖
ระกำ	๒	๑.๕
เรดคอรี่	๔	๐.๑๒
เรดคอส	๒	๐.๐๒
เรดโอ๊ค	๑๒	๐.๓๓
ลองกอง	๒๒๕	๓๔๑.๖๓
ละมุด	๒	๐.๓๑
กลางสาด	๒๔	๑๓.๕๖
ลำไย	๑	๐.๕
ลิ้นห่าน	๒	๐.๐๖
เลม่อน	๑	๐.๓
วอเตอร์เครส	๒	๐.๐๑
ส้มเขียวหวาน	๑	๕
ส้มจีน	๑	๐.๖
ส้มโชกุน	๔	๗.๒๕
ส้มป่อย	๒	๐.๑๒
ส้มโอ	๒	๑๐.๑๓
ส้มโอทับทิมสยาม	๕	๓.๘๑
สละ	๒	๑๕
สละอินโด	๒	๔.๕
สลัดฟิลเล่	๒	๐.๐๐๒
สะเดา	๒	๐.๘๗
สะตอ	๗๑	๘๔.๕๙

ตารางที่ ๖๗ : แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา (ต่อ)

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	พื้นที่ (ไร่)
สระระแห่น	๓	๐.๐๔๒
สับปะรด	๑๗	๔๕.๒๙
เสาวรส	๗	๒.๒๙
หม่อน	๒	๐.๒๑
หมาก	๔๐	๕๖.๓๒
หัวไชเท้า	๒	๐.๐๔
เห็ดนางฟ้า	๑	๐.๒๕
โหระพา	๕	๑.๒๓
องุ่น	๓	๑.๘๖
อ้อย	๓	๑.๑๔
อะโวคาโด	๑	๓.๕
ไฮโดรโปนิกส์	๒๕	๖.๖๑
ไฮโดรโปนิกส์ (กรีนคอรรัล)	๑	๐.๐๐๓
ไฮโดรโปนิกส์ (กรีนคอส)	๒	๐.๐๑๓
ไฮโดรโปนิกส์ (กรีนไอ้ค)	๖	๐.๐๙
ไฮโดรโปนิกส์ (กวางตุ้ง)	๑	๐.๐๒
ไฮโดรโปนิกส์ (กวางตุ้งฮ่องเต้)	๒	๐.๐๓
ไฮโดรโปนิกส์ (คอส)	๑	๐.๐๑
ไฮโดรโปนิกส์ (คะน้า)	๑	๐.๐๒
ไฮโดรโปนิกส์ (บัตเตอร์เฮด)	๒	๐.๐๑๓
ไฮโดรโปนิกส์ (ผักกาดขาว)	๑	๐.๐๑
ไฮโดรโปนิกส์ (ฟิลเลย์ไอซ์เบิร์ก)	๒	๐.๐๐๘
ไฮโดรโปนิกส์ (เรดไอ้ค)	๖	๐.๐๕๑
ไฮโดรโปนิกส์	๓	๑๐.๕
ไฮโดรโปนิกส์ (กรีนไอ้ค)	๑	๐.๐๓
ไฮโดรโปนิกส์ (บัตเตอร์เฮด)	๑	๐.๐๓
ไฮโดรโปนิกส์ (ผักกาดขาว),ไฮโดรโป นิกส์ (ผักสลัด),ไฮโดรโปนิกส์ (กวางตุ้ง)	๑	๐.๐๒
ไฮโดรโปนิกส์ (ผักกาดเขียว)	๑	๐.๐๓
รวม	๔๒๖๖	๑๕๖๒๔.๕๕๘

๕.๑.๕ ข้อมูลการปลูกพืชสมุนไพรจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๖๘ : แสดงข้อมูล ชนิด เกษตรกร และเนื้อที่ปลูกพืชสมุนไพร จังหวัดพังงา

ลำดับ	ชนิด	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)	อำเภอ
๑	พริกไทย	๘	๕๔	กระบี่บุรี ตะกั่วทุ่ง เมืองพังงา ทัพปุด ตะกั่วป่า ท้ายเหมือง
๒	ขมิ้นชัน	๑๒	๔๗	ทัพปุด
๓	จันทร์เทศ	๒	๑๗	เมืองพังงา
๔	กฤษณา	๒	๙	ทัพปุด กะปง
๕	ตะไคร้หอม	๑	๓	ตะกั่วป่า
๖	สมุนไพรอื่นๆ	๕	๑๘๖	ตะกั่วป่า เมืองพังงา กระบุรี ท้ายเหมือง
รวม		๓๐	๓๑๖	

ที่มาข้อมูล: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๔

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

๕.๒ ด้านปศุสัตว์

๕.๒.๑ ข้อมูลการผลิตด้านปศุสัตว์

จังหวัดพังงา มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคภายในจังหวัด และสามารถส่งจำหน่ายจังหวัดใกล้เคียงได้จำนวนหนึ่ง สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญๆ เช่น โคเนื้อ กระบือ สุกร ไก่ แพะ และแกะ เป็นต้น ซึ่งจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีที่ตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสมต่อการลงทุนการผลิตภาคเกษตรเพื่อบริโภคและการส่งออก เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศที่ดี ทำเลที่ตั้งติดต่อกับพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวระดับโลกทั้งในพื้นที่จังหวัดพังงาและพื้นที่ใกล้เคียง เช่นจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ รวมทั้งภาวะราคาสินค้าปศุสัตว์ที่ค่อนข้างมีเสถียรภาพทำให้อาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๖ มีเกษตรกรผู้ประกอบอาชีพเลี้ยงปศุสัตว์จำนวน ๑๒,๖๒๘ ราย มีผลผลิตมวลรวมด้านปศุสัตว์ ณ ปัจจุบันมีมูลค่ามากกว่าพันล้านบาท/ปี การส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์จึงเป็นอาชีพทางเลือกที่น่าสนใจ ทั้งปัจจัยด้านราคาสินค้าปศุสัตว์ที่มีเสถียรภาพสูงและราคาสินค้าเกษตรด้านอื่นที่ตกต่ำ และมีตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการผลิตเพื่อส่งจำหน่ายในพื้นที่ ซึ่งมีความต้องการสินค้าเพื่อใช้บริโภคในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ภูเก็ต กระบี่ จึงมีความจำเป็นของส่วนราชการในการส่งเสริมสนับสนุนทางเลือกอาชีพด้านการปศุสัตว์เป็นอาชีพทางเลือก อย่างมีระบบและมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์ เพื่อลดปัญหาเรื่องสารตกค้างเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค ปัญหาด้านมลภาวะที่เกิดจากการเลี้ยงสัตว์ และมาตรฐานอื่นๆ ช่วงกลางน้ำก่อนถึงมือผู้บริโภค เช่น โรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน

ตารางที่ ๖๙ : แสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และปศุสัตว์ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖

ที่	ชนิดสินค้า	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
๑	โคเนื้อ	๑๑,๔๔๒	๑,๔๖๗
๒	กระบือ	๒,๐๙๕	๒๒๖
๓	สุกร	๔๑,๘๙๑	๒๖๒
๔	ไก่	๑,๔๐๔,๓๐๘	๘,๙๑๙
๕	เป็ด	๓๔,๐๓๕	๑,๐๘๔

ตารางที่ ๖๙ : แสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และปศุสัตว์ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ (ต่อ)

ที่	ชนิดสินค้า	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
๖	แพะ	๑๔,๐๘๐	๖๕๘
๗	แกะ	๒๔๑	๑๒

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ

รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

❖ โคเนื้อ

ตารางที่ ๗๐ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	จำนวนโคเนื้อ (ตัว)
๒๕๖๒	๙๓๐	๗,๐๕๓
๒๕๖๓	๙๒๗	๗,๖๘๔
๒๕๖๔	๑,๒๒๘	๙,๑๒๗
๒๕๖๕	๑,๔๒๑	๑๐,๙๔๙
๒๕๖๖	๑,๔๖๗	๑๑,๔๔๒

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเกษตรกรและจำนวนสัตว์ จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

❖ กระบือ

ตารางที่ ๗๑ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงกระบือ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๒๕๖๒	๒๓๔	๒,๙๒๗
๒๕๖๓	๒๒๐	๒,๓๔๘
๒๕๖๔	๒๔๐	๒,๗๖๐
๒๕๖๕	๒๓๙	๒,๔๒๐
๒๕๖๖	๒๒๖	๒,๐๙๕

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเกษตรกรและจำนวนสัตว์ จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

❖ สุกกร

ตารางที่ ๗๒ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงสุกร จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๒๕๖๒	๒๐๕	๓๓,๐๘๗
๒๕๖๓	๑๘๑	๓๒,๔๗๒
๒๕๖๔	๒๗๖	๔๒,๙๒๒
๒๕๖๕	๒๖๒	๔๐,๗๙๐
๒๕๖๖	๒๖๒	๔๑,๘๙๑

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเกษตรกรและจำนวนสัตว์ จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

❖ ไก่เนื้อ

ตารางที่ ๗๓ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๒๕๖๒	๗๔	๔๓๔,๕๕๒
๒๕๖๓	๗๓	๔๒๒,๗๗๑
๒๕๖๔	๑๐๙	๔๖๘,๔๘๔
๒๕๖๕	๑๐๒	๔๖๓,๕๘๕
๒๕๖๖	๗๖	๔๗๖,๘๐๓

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเกษตรกรและจำนวนสัตว์ จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

❖ ไก่ไข่

ตารางที่ ๗๔ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่ไข่ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๒๕๖๒	๓๑๕	๗๖๐,๒๕๔
๒๕๖๓	๓๔๑	๗๓๓,๕๗๐
๒๕๖๔	๔๕๒	๘๗๙,๓๕๖
๒๕๖๕	๕๐๒	๑,๐๙๖,๓๙๙
๒๕๖๖	๔๙๕	๖๓๐,๗๐๐

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเกษตรกรและจำนวนสัตว์ จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

❖ ไก่พื้นเมือง

ตารางที่ ๗๕ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่พื้นเมือง จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๒๕๖๒	๙,๔๓๕	๒๕๑,๕๙๗
๒๕๖๓	๙,๓๖๑	๒๗๓,๗๔๓
๒๕๖๔	๙,๑๑๐	๓๐๒,๑๒๑
๒๕๖๕	๘,๙๐๔	๓๑๔,๐๖๐
๒๕๖๖	๘,๗๐๙	๒๙๑,๗๗๔

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเกษตรกรและจำนวนสัตว์ จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

❖ เป็ดเนื้อ

ตารางที่ ๗๖ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงเป็ดเนื้อ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๒๕๖๒	๘๐	๒,๐๖๒
๒๕๖๓	๖๗	๑,๙๑๙
๒๕๖๔	๗๕	๑,๙๕๐
๒๕๖๕	๘๔	๑,๙๖๕
๒๕๖๖	๗๗	๑,๘๕๓

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเกษตรกรและจำนวนสัตว์ จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

❖ เป็ดไข่

ตารางที่ ๗๗ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงเป็ดไข่ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๒๕๖๒	๒๙๗	๗,๓๙๗
๒๕๖๓	๑๙๑	๗,๒๑๙
๒๕๖๔	๒๐๒	๙,๙๐๓
๒๕๖๕	๒๑๑	๑๒,๕๑๘
๒๕๖๖	๒๑๕	๑๒,๔๖๗

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเกษตรกรและจำนวนสัตว์ จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

❖ แพะ

ตารางที่ ๗๘ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงแพะ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๒๕๖๒	๕๓๐	๑๐,๕๒๔
๒๕๖๓	๔๙๕	๑๐,๒๐๐
๒๕๖๔	๖๐๓	๑๒,๗๖๔
๒๕๖๕	๖๖๑	๑๔,๒๒๕
๒๕๖๖	๖๕๘	๑๔,๐๘๐

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเกษตรกรและจำนวนสัตว์ จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

❖ แกะ

ตารางที่ ๗๙ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงแกะ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๒๕๖๒	๓๒	๒๔๗
๒๕๖๓	๒๓	๑๑๓
๒๕๖๔	๒๐	๑๓๕
๒๕๖๕	๑๗	๑๗๔
๒๕๖๖	๑๒	๒๔๑

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเกษตรกรและจำนวนสัตว์ จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

๕.๒.๒ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานด้านปศุสัตว์

ตารางที่ ๘๐ : แสดงข้อมูลข้อมูลการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์

ที่	ชนิดสัตว์	จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๑	ไก่เนื้อ	๔๙
๒	ไก่ไข่	๕
๓	สุกร	๒๗
	รวม	๘๑

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

๕.๓ ด้านประมง

๕.๓.๑ ข้อมูลทั่วไปด้านประมง (ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗)

จังหวัดพังงา เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางด้านการประมงมากจังหวัดหนึ่ง เนื่องจากสภาพพื้นที่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลอันดามัน ดังนั้น อาชีพทำการประมง จึงเป็นอาชีพหลักสำคัญอีกอาชีพหนึ่งของจังหวัด โดยพื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ คือ บริเวณท้องทะเลอันดามันไปจนถึงแนวเขตประเทศพม่า และในบริเวณอ่าวพังงา มีการทำประมงขนาดใหญ่ ด้วยเรืออวนดำหรืออวนล้อมจับ อวนลอยปลาอินทรี อวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนรุน อวนไถหมึก เป็นต้น และการประมงขนาดเล็กส่วนมากใช้เครื่องมือ พื้นบ้าน ได้แก่ อวนลอยปลา อวนลอยปู อวนลอยกุ้ง ลอบปลาลอบปู ลอบหมึก และระวะกุ้งเคย เป็นต้น

ตารางที่ ๘๑ : แสดงจำนวนทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ท.บ.๑) จังหวัดพังงา

ประเภท	จำนวน (ราย)	จำนวน (ไร่)
ประเภทยังชีพ	๒๐๒	๑๐๙.๓๗๗๘
ประเภทพาณิชย์	๔๓๑	๕,๓๖๔.๘๒๖๗

จำนวนทะเบียนผู้ประกอบการด้านการประมง (ท.บ.๒) จำนวน ๒๔๗ ราย

ตารางที่ ๘๒ : แสดงจำนวนทะเบียนผู้ทำการประมง (ท.บ.๓) จังหวัดพังงา

ลำดับ	พื้นที่	จำนวน (ราย)
๑	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	๑๑๕
๒	สำนักงานประมงอำเภอเมืองพังงา	๘๐
๓	สำนักงานประมงอำเภอเกาะยาว	๑๒๓
๔	สำนักงานประมงอำเภอกระบุรี	๔๔๕
๕	สำนักงานประมงอำเภอตะกั่วทุ่ง	๓๒๖
๖	สำนักงานประมงอำเภอตะกั่วป่า	๑๐๒
๗	สำนักงานประมงอำเภอทับปุด	๒๒๗
๘	สำนักงานประมงอำเภอท้ายเหมือง	๒๔๑
รวม		๑,๖๕๙

ตารางที่ ๘๓ : แสดงจำนวนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จังหวัดพังงา

ประเภท	จำนวนกลุ่ม	สมาชิก
ด้านการเพาะเลี้ยง	๑๓	๔๕๘
ด้านประมงชายฝั่ง	๕๗	๑,๗๒๐
ด้านประมงพาณิชย์	๓	๙๘
ด้านการแปรรูป	๑๑	๒๑๔
รวม	๘๔	๒,๔๙๐

ตารางที่ ๘๔: แสดงข้อมูลจำนวนเรือประมงจังหวัดพังงา

ประเภท	จำนวน (ลำ)
เรือประมงพาณิชย์	๕๑๒
เรือประมงพื้นบ้าน	๒,๙๐๔
รวม	๓,๔๑๖

ตารางที่ ๘๕ : แสดงข้อมูลทำเทียบเรือประมงพาณิชย์จังหวัดพังงา

อำเภอ	จำนวน (แห่ง)
กระบี่	๑๒
ตะกั่วป่า	๙
ท้ายเหมือง	๗
เกาะยาว	๑
รวม	๒๙

ตารางที่ ๘๖ : แสดงข้อมูลทำเทียบเรือประมงพื้นบ้านจังหวัดพังงา

ลำดับ	ชื่อ	ตำบล	อำเภอ
๑.	ทำเทียบเรือบ้านโคกไคร	มะรุ่ย	ทับปุด
๒.	ทำเทียบบ้านควน	บ่อแสน	ทับปุด
๓.	ทำเทียบเรือบ้านไต้	บางเตย	เมืองพังงา
๔.	ทำเทียบเรือเกาะหมากน้อย	เกาะปันหยี	เมืองพังงา
๕.	ทำเทียบเรือบ้านหินร่ม	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง
๖.	ทำเทียบเรือสามช่องใต้	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๗.	ทำเทียบเรือบ้านน้ำเค็ม	บางม่วง	ตะกั่วป่า
๘.	ทำเทียบเรือท่าเขา	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว
๙.	ทำเทียบเรือโต๊ะปาเหรด	พรุไฉ	เกาะยาว
๑๐.	ทำเทียบเรือทุ่งละออง	บางวัน	กระบี่
๑๑.	ทำเทียบเรือบ้านทุ่งดาบ	เกาะพระทอง	กระบี่
๑๒.	ทำเทียบเรือบ้านนาไต้	โคกกลอย	ตะกั่วทุ่ง

๕.๓.๒ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นทำเทียบเรือจังหวัดพังงา

ในปี ๒๕๖๖ จังหวัดพังงา มีปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำการประมงพาณิชย์และนำมาขึ้นทำเทียบเรือ ๙๔,๒๑๑ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๓,๙๔๓,๑๔๔ พันบาท ส่วนใหญ่เป็นสัตว์น้ำจำพวกปลาเศรษฐกิจสำหรับการบริโภค มีปริมาณมากที่สุด ๗๓,๐๔๐ ตัน (ร้อยละ ๗๗.๕๒) คิดเป็นมูลค่า ๒,๙๖๖,๔๑๓ พันบาท (ร้อยละ ๗๕.๒๔) และปลาเปิด ๑๖,๗๖๗ ตัน (ร้อยละ ๑๗.๘๐) คิดเป็นมูลค่า ๑๕๓,๙๗๕ พันบาท (ร้อยละ ๓.๙๐) รองลงมา ได้แก่ สัตว์น้ำจำพวกหมึก ๓,๕๑๕ ตัน (ร้อยละ ๓.๗๓) คิดเป็นมูลค่า ๗๔๘,๙๑๓ พันบาท (ร้อยละ ๑๘.๙๙) และปลาเปิด ๓๒,๙๒๓ ตัน (ร้อยละ ๒๖.๕๗) คิดเป็นมูลค่า ๒๑๔,๙๙๙ ล้านบาท (ร้อยละ ๕.๔๘) สัตว์น้ำจำพวกปู ๘๒๖ ตัน (ร้อยละ ๐.๘๘)

คิดเป็นมูลค่า ๖๖,๘๓๖ พันบาท (ร้อยละ ๑.๖๙) สัตว์น้ำจำพวกกุ้ง/กั้ง/เคย ๖๓ ตัน (ร้อยละ ๐.๐๗) คิดเป็นมูลค่า ๗,๐๐๒ พันบาท (ร้อยละ ๐.๑๘) ดังตาราง

ตารางที่ ๘๗ : ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา
จำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๖

กลุ่มสัตว์น้ำ	ปี ๒๕๖๕				ปี ๒๕๖๖			
	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ
รวม	๘๒,๖๒๐	๑๐๐.๐๐	๒,๗๕๕,๒๙๖	๑๐๐.๐๐	๙๔,๒๑๑	๑๐๐.๐๐	๓,๙๔๓,๑๔๔	๑๐๐.๐๐
ปลาเศรษฐกิจ	๖๓,๗๔๕	๗๗.๑๕	๒,๒๖๕,๓๑๖	๘๒.๒๒	๗๓,๐๔๐	๗๗.๕๒	๒,๙๖๖,๔๑๓	๗๕.๒๔
กุ้ง/กั้ง/เคย	๕๐	๐.๐๖	๕,๙๗๕	๐.๒๒	๖๓	๐.๐๗	๗,๐๐๒	๐.๑๘
ปู	๑๙๐	๐.๒๓	๑๗,๒๕๘	๐.๖๓	๘๒๖	๐.๘๘	๖๖,๘๓๖	๑.๖๙
หมึก	๑,๕๕๔	๑.๘๘	๓๒๑,๔๗๕	๑๑.๖๗	๓,๕๑๕	๓.๗๓	๗๔๘,๙๑๘	๑๘.๙๙
หอย	๑	๐.๐๐	๑๒๑	๐.๐๐	-	-	-	-
สัตว์น้ำอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-
ปลาเบ็ด	๑๗,๐๘๐	๒๐.๖๗	๑๔๕,๑๕๑	๕.๒๗	๑๖,๗๖๗	๑๗.๘๐	๑๕๓,๙๗๕	๓.๙๐

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด/กรมประมง

ตารางที่ ๘๘ : ปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา
จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๖๖

สัตว์น้ำ	รวม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
รวม	๙๔,๒๑๑	๓,๙๔๓,๑๔๔
รวมปลา	๗๓,๐๔๐	๒,๙๖๖,๔๑๓
ปลาทู	๙๑๗	๖๙,๓๐๘
ปลาลัง	๕,๑๗๓	๓๗๔,๒๖๖
ปลาอินทรี	๔๕	๘,๑๓๒
ปลาโอ	๑๑,๗๙๑	๕๔๖,๕๖๑
ปลาทูแขก	๒๔,๑๘๓	๗๓๗,๑๒๙
ปลาชังไก่	๑,๔๒๒	๕๔,๙๗๗
ปลาสิ่กุน	๑,๙๕๓	๗๖,๐๙๗
ปลาสิ่กุนตาโต	๕,๘๒๓	๓๐๓,๖๐๙
ปลาหลังเขียว	๔,๖๐๓	๗๕,๙๗๙
ปลากะตัก	๔,๘๖๒	๘๐,๖๔๒
ปลาจะละเม็ด	-	-
ปลาน้ำดอกไม้	๓๗๕	๒๑,๐๐๒
ปลาจวด	๑๔	๖๕๔
ปลาทูรายแดง	๑,๐๗๘	๕๗,๔๔๘
ปลาทูรายขาว	๔๖	๑,๖๒๖
ปลาปากคม	๑,๕๒๘	๔๙,๒๙๕
ปลาตาบเงิน	๒๙	๒,๓๘๕

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด/กรมประมง

ตารางที่ ๘๘ : ปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา
จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ต่อ)

สัตว์น้ำ	รวม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
ปลากะพงแดง	๓๔๒	๕๑,๕๐๘
ปลาดูโต	๓๗๐	๑๕,๘๘๒
ปลากะเบน	-	-
ปลาลิ้นหมา	๒๑	๑,๘๐๖
ปลายอดจาก	๒	๘๔
ปลาเก๋า	๔๖	๘,๗๔๙
ปลาอื่นๆ	๘,๔๑๗	๔๒๙,๒๗๔
รวมกุ้ง/กั้ง/เคย	๖๓	๗,๐๐๒
กุ้งแชบ๊วย	-	-
กุ้งไค้	๑๘	๒,๗๑๘
กุ้งอื่นๆ	๔๕	๔,๒๘๔
กั้ง	-	-
เคย	-	-
รวมปู	๘๒๖	๖๖,๘๓๖
ปูม้า	๑	๒๑๑
ปูอื่นๆ	๘๒๕	๖๖,๖๒๕
รวมหมึก	๓,๕๑๕	๗๔๘,๙๑๘
หมึกกล้วย	๓,๑๗๔	๖๘๙,๙๕๓
หมึกกระดอง	๒๔๖	๔๑,๖๘๖
หมึกสาย	๔๔	๕,๒๘๐
หมึกหอม	๕๑	๑๑,๙๙๙
รวมหอย	-	-
หอยลาย	-	-
หอยเชลล์	-	-
หอยอื่นๆ	-	-
สัตว์น้ำอื่นๆ	-	-
ปลาเบ็ด	๑๖,๗๖๗	๙๑๕

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด/กรมประมง

๕.๓.๓ ข้อมูลการผลิตด้านประมง

ผลผลิตด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของจังหวัดพังงา คือ กุ้งทะเล ซึ่งมีฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล ใน ๖ อำเภอ ได้แก่ อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา และอำเภอทับปุด (ยกเว้น อำเภอเกาะยาวและอำเภอกะปง)

ตารางที่ ๘๙ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖

ปี	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
๒๕๖๓	๒๖๔	๕,๒๓๘.๐๐	๑๑,๕๗๒.๐๐
๒๕๖๔	๒๗๔	๔,๖๐๐.๕๐	๖,๖๖๓.๘๐
๒๕๖๕	๒๓๗	๔,๙๘๒.๒๔	๑๑,๒๓๐.๐๐
๒๕๖๖	๒๓๘	๔,๔๘๕.๐๐	๘,๗๗๖.๙๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๙๐ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๖

อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
เมืองพังงา	๕๐	๖๕๓.๗๓	๑,๘๔๓.๙๖
ท้ายเหมือง	๑๕	๒๘๖.๗๕	๕๕๓.๐๕
ตะกั่วป่า	๓๗	๙๙๔.๗๕	๑,๓๖๔.๖๕
ตะกั่วทุ่ง	๖๔	๑,๐๗๗.๓๙	๒,๓๕๙.๖๙
คุระบุรี	๒๔	๘๔๑.๑๒	๘๘๕.๓๔
ทับปุด	๔๘	๖๓๒.๒๕	๑,๗๗๐.๒๔
รวม	๒๓๘	๔,๔๘๕.๙๙	๘,๗๗๖.๙๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๙๑ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖

ปี	จำนวนฟาร์ม	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
๒๕๖๓	๒๖๔	๕,๒๓๘.๐๐	๒,๖๖๙.๐๐
๒๕๖๔	๑๗๐	๒,๔๒๒.๐๐	๑,๗๐๐.๙๐
๒๕๖๕	๘๕	๑,๖๑๙.๓๕	๒,๑๑๐.๐๐
๒๕๖๖	๘๘	๑,๗๐๘.๘๖	๓,๑๐๐.๕๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา (ข้อมูลจาก MD)

ตารางที่ ๙๒ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๖

อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
เมืองพังงา	๑๗	๑๗๔	๕๙๘.๙๑
ท้ายเหมือง	๓	๓๖.๒๕	๑๐๖.๐๒
ตะกั่วป่า	๘	๒๐๙.๒	๒๘๑.๘๔
ตะกั่วทุ่ง	๒๕	๔๑๑.๖๖	๘๘๐.๗๕
คุระบุรี	๑๕	๔๐๒	๕๒๘.๔๕
ทับปุด	๒๐	๔๗๕.๗๕	๗๐๔.๖๐
รวม	๘๘	๑,๗๐๘.๘๖	๓,๑๐๐.๕๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๙๓ : แสดงข้อมูลปริมาณผลผลิตและมูลค่าการเลี้ยงปลาน้ำกร่อยจังหวัดพังงา ป.พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

มูลค่า : ๑,๐๐๐ บาท

ปี	ปริมาณผลผลิต (ตัน)	มูลค่า
๒๕๖๓	๑๘๖.๗๗	๓๒,๖๘๙.๔๑
๒๕๖๔	๑๕๘.๖๓	๓๑,๗๖๐.๒๓
๒๕๖๕	๒๒๙.๓๐	๕๔,๑๑๒.๓๖

ที่มาข้อมูล : กรมประมง

ตารางที่ ๙๔ : แสดงราคาเฉลี่ยของปลาน้ำกร่อย จำแนกตามชนิดปลาที่เลี้ยง จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

บาท/กก.

ปี	ปลากะรัง	ปลากะพง
๒๕๖๓	๒๐๒.๔๐	๑๔๕.๓๙
๒๕๖๔	๒๕๓.๓๘	๑๕๕.๐๗
๒๕๖๕	๓๑๑.๙๐	๑๘๓.๙๔

ที่มาข้อมูล : กรมประมง

ตารางที่ ๙๕ : แสดงจำนวนฟาร์ม เนื้อที่ ปริมาณผลผลิต และมูลค่าการเลี้ยงปลาน้ำกร่อย จังหวัดพังงา จำแนกตามชนิดปลาที่เลี้ยงและประเภทการเลี้ยง ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

ปี พ.ศ.	ปลากะรัง											
	รวม				บ่อ				กระชัง			
	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)
๒๕๖๓	๑๗๑	๑๐.๗๓	๙๗.๐๗	๑๙,๖๔๗.๙๐	๒	๔.๕๐	๕.๒๙	๙๘๖.๕๐	๑๖๙	๖.๒๓	๙๑.๗๘	๑๘,๖๖๑.๔๐
๒๕๖๔	๑๒๐	๑๑.๒๕	๗๒.๘๕	๑๘,๔๕๘.๖๕	๓	๗.๐๐	๒.๕๖	๕๖๐.๐๐	๑๑๗	๔.๒๕	๗๐.๒๙	๑๗,๘๙๘.๖๕
๒๕๖๕	๑๑๒	๑๑.๐๘	๙๕.๓๔	๒๙,๗๓๗.๐๐	๓	๗.๐๐	๕.๐๐	๑,๒๘๐.๐๐	๑๐๙	๔.๐๘	๙๐.๓๔	๒๘,๔๕๗.๐๐
ปี พ.ศ.	ปลากะพง											
	รวม				บ่อ				กระชัง			
	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	ปริมาณ (ตัน)	จำนวน (ฟาร์ม)	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)
๒๕๖๓	๑๕๘	๒๑.๒๑	๘๙.๗๐	๑๓,๐๔๑.๕๑	๕	๑๖.๒๕	๙.๔๒	๑,๓๑๔.๔๐	๑๕๓	๔.๙๖	๘๐.๒๘	๑๑,๗๒๗.๑๑
๒๕๖๔	๑๕๙	๒๕.๕๖	๘๕.๗๘	๑๓,๓๐๑.๕๘	๕	๒๑.๒๕	๓.๙๘	๖๐๕.๕๓	๑๕๔	๔.๓๑	๘๑.๘๐	๑๒,๖๙๖.๐๕
๒๕๖๕	๑๕๑	๒๖.๓๕	๑๒๓.๗๖	๒๒,๗๖๔.๓๖	๕	๒๑.๒๕	๘.๕๐	๑,๒๔๐.๐๐	๑๔๖	๕.๑๐	๑๑๕.๒๖	๒๑,๕๒๔.๓๖

ที่มาข้อมูล : กรมประมง

๕.๓.๔ ข้อมูลด้านการรับรองมาตรฐานประมง

จังหวัดพังงา มีเกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านประมง จำนวน ๓๗๒ ราย/ฟาร์ม พื้นที่ ๖,๕๙๒.๐๒ ไร่

ตารางที่ ๙๖ : แสดงข้อมูลการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านประมง

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/ฟาร์ม	จำนวนไร่
กุ้งทะเล	๓๖๕	๖,๕๙๕.๓๘
ปลาทะเล	๒	๐.๒๗
ปูทะเล	๓	๕.๖๙
ปลาทะเลสวยงาม	๑	๐.๐๘
หอยทะเล	๑	๑๐.๖
รวม	๓๗๒	๖,๕๙๒.๐๒

ที่มาข้อมูล : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งพังงา, ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๖

ข้อมูลกลุ่ม/สถาบันเกษตรกร

๖.๑ กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร

จังหวัดพังงา มีกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์และกลุ่มอาชีพ รวม ๔ ประเภท ๗๐ กลุ่ม สมาชิกทั้งสิ้น ๔๗,๓๖๕ ราย แบ่งเป็น ๑) ประเภทในภาคการเกษตร ๒๗ กลุ่ม ๒) ประเภทนอกภาคการเกษตร ๙ กลุ่ม ๓) กลุ่มเกษตรกร ๒๒ กลุ่ม และ ๔) กลุ่มอาชีพ ๑๒ กลุ่ม

ตารางที่ ๙๗ : แสดงข้อมูลสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์

ที่	ประเภทสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	สหกรณ์/กลุ่ม	สมาชิก/ราย
๑	ประเภทในภาคเกษตร	๒๗	๓๔,๐๒๓
	๑.๑ สหกรณ์การเกษตร	๒๖	๓๓,๙๖๑
	๑.๒ สหกรณ์ประมง	๑	๖๒
๒	ประเภทนอกภาคเกษตร	๙	๙,๘๖๗
	๒.๑ สหกรณ์ออมทรัพย์	๔	๙,๔๓๓
	๒.๒ สหกรณ์บริการ	๕	๔๓๔
๓	กลุ่มเกษตรกร	๒๒	๓,๑๔๕
	๓.๑ กลุ่มเกษตรกรทำนา	๓	๓๒๐
	๓.๒ กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๑๘	๒,๗๗๗
	๓.๓ กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	-	-
	๓.๔ กลุ่มเกษตรกรทำไร่	-	-
	๓.๕ กลุ่มเกษตรกรทำประมง	๑	๔๘
๔	กลุ่มอาชีพ	๑๒	๓๓๐
	รวม	๗๐	๔๗,๓๖๕

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๙๘ : แสดงจำนวนสมาชิกสหกรณ์ภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก		
		รวมสมาชิก ทั้งหมด (คน)	สมาชิกสามัญ (คน)	สมาชิกสมทบ (คน)
๑. สหกรณ์การเกษตร	๒๖	๓๓,๙๖๑	๓๓,๐๕๓	๙๐๘
๒. สหกรณ์ประมง	๑	๖๒	๖๒	-
๓. สหกรณ์นิคม	-	-	-	-
๔. สหกรณ์ออมทรัพย์	๔	๙,๔๓๓	๘,๐๗๓	๑,๓๖๐

ตารางที่ ๙๘ : แสดงจำนวนสมาชิกสหกรณ์ภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์ (ต่อ)

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก		
		รวมสมาชิก ทั้งหมด (คน)	สมาชิกสามัญ (คน)	สมาชิกสมทบ (คน)
๕. สหกรณ์ร้านค้า	-	-	-	-
๖. สหกรณ์บริการ	๕	๔๓๔	๔๓๔	-
๗. สหกรณ์เครดิตยูเนียน	-	-	-	-
รวม	๓๖	๔๓,๘๙๐	๔๑,๖๒๒	๒,๒๖๘

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๙๙ : แสดงจำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร

ประเภทสหกรณ์	จำนวนกลุ่ม (แห่ง)	จำนวนสมาชิก		
		รวมสมาชิก ทั้งหมด (คน)	สมาชิกสามัญ (คน)	สมาชิกสมทบ (คน)
๑. กลุ่มเกษตรกรทำนา	๓	๓๒๐	๓๒๐	-
๒. กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๑๘	๒,๗๗๗	๒,๗๕๘	๑๙
๓. กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	-	-	-	-
๔. กลุ่มเกษตรกรทำไร่	-	-	-	-
๕. กลุ่มเกษตรกรทำประมง	๑	๔๘	๔๘	-
รวม	๒๒	๓,๑๔๕	๓,๑๒๖	๑๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๑๐๐ : แสดงข้อมูลรายชื่อสหกรณ์การเกษตรจังหวัดพังงา

ที่	สหกรณ์การเกษตร	ที่อยู่
๑	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธกส.พังงา จำกัด	๓๑๒/๑ ต.ท้ายช้าง อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๒	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านตากแดด จำกัด	๒๐/๓ ม.๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๓	สหกรณ์กองทุนสวนยางในโดน จำกัด	๑๕ ม.๓ ต.ปากอ อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๔	ชุมนุมสหกรณ์กองทุนสวนยางจังหวัดพังงา จำกัด	๓๔/๒๓ ม.๓ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๕	สหกรณ์การเกษตรห่านหงส์ - ตากแดด จำกัด	๒๐/๔ ม.๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๖	สหกรณ์การเกษตรทับปุด จำกัด	๕๐ ม.๑ ต.ทับปุด อ.ทับปุด จ.พังงา ๘๒๑๘๐
๗	สหกรณ์การเกษตรท้ายเหมือง จำกัด	๑๘/๔ ม.๒ ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา ๘๒๑๒๐
๘	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบางทอง จำกัด	๑๔/๕ ม.๒ ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา ๘๒๑๒๐
๙	สหกรณ์กองทุนสวนยางลำแก่นพัฒนา จำกัด	๕๙ ม.๑ ต.ลำแก่น อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา ๘๒๒๑๐
๑๐	สหกรณ์การเกษตรตะกั่วทุ่ง จำกัด	๓๙ ม.๔ ต.กระโสม อ. ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา ๘๒๑๓๐
๑๑	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบางหลาม จำกัด	ม.๒ ต.ท่าอยู่ อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา ๘๒๑๓๐
๑๒	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำวนอก จำกัด	๔๖/๑ ม.๘ ต.ถ้ำ อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา ๘๒๑๓๐
๑๓	สหกรณ์การเกษตรกะปง จำกัด	๑๕๐/๕ ม.๒ ต.ท่านา อ.กะปง จ.พังงา ๘๒๑๗๐
๑๔	สหกรณ์การเกษตรเกาะยาว จำกัด	๓๔/๗ ม.๑ ต.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว จ.พังงา ๘๒๑๖๐

ตารางที่ ๑๐๐ : แสดงข้อมูลรายชื่อสหกรณ์การเกษตรจังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	สหกรณ์การเกษตร	ที่อยู่
๑๕	สหกรณ์การเกษตร กนช.เกาะยาว จำกัด	๑/๒ ม.๖ ต.พรุโน อ.เกาะยาว จ.พังงา ๘๓๐๐๐
๑๖	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านตีนเป็ด จำกัด	๙/๙ ม.๒ ต.ลำภี อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา ๘๒๑๒๐
๑๗	สหกรณ์ปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา จำกัด	๒๔/๑ ม.๔ ต.ท่านา อ.กะปง จ.พังงา ๘๒๑๗๐
๑๘	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านกะปง จำกัด	๓๖/๓ ม.๒ ต.กะปง อ.กะปง จ.พังงา ๘๒๑๗๐
๑๙	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านในหนด จำกัด	๙/๓ ม.๔ ต.เหมาะ อ.กะปง จ.พังงา ๘๒๑๗๐
๒๐	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบ่อแสน จำกัด	๑๘๘/๑ ม.๓ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด จ.พังงา ๘๒๑๘๐
๒๑	สหกรณ์กองทุนสวนยางบางวัน จำกัด	๔ ม.๗ ต.บางวัน อ.คุระบุรี จ.พังงา ๘๒๑๕๐
๒๒	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านปากพู่ จำกัด	๓๙/๒ ม.๓ ต.ท่านา อ.กะปง จ.พังงา ๘๒๑๗๐
๒๓	สหกรณ์การเกษตรตะกั่วป่า จำกัด	๔๙/๒๔ ม.๘ ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา ๘๒๑๑๐
๒๔	สหกรณ์สภาเกษตรกรเพื่อเกษตรกรพังงา จำกัด	๕/๕ ม.๓ ต.ท่านา อ.กะปง จ.พังงา ๘๒๑๗๐
๒๕	ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรพังงา จำกัด	๔๙/๒๔ ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา ๘๒๑๑๐
๒๖	สหกรณ์ประมงบ้านบางพัฒนา จำกัด	๗๐ ม.๘ ต.บางเตย อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๒๗	สหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขจังหวัดพังงา จำกัด	๙/๒๒ ต.ท้ายช้าง อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๒๘	สหกรณ์ออมทรัพย์ครูพังงา จำกัด	๗๓ ม.๓ ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๒๙	สหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจพังงา จำกัด	๙/๒๑ ต.ท้ายช้าง อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๓๐	สหกรณ์ออมทรัพย์กำนันผู้ใหญ่บ้านท้ายเหมือง จำกัด	๑๕๑ ม.๙ ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา ๘๒๑๒๐
๓๑	สหกรณ์ชุมชนตำบลหล่ออยู่ จำกัด	๑๔/๒ ม.๓ ต.หล่ออยู่ อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา ๘๒๑๔๐
๓๒	สหกรณ์เคหสถานบ้านบางม่วงพัฒนา จำกัด	๔๑ ม.๒ ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา ๘๒๑๙๐
๓๓	สหกรณ์เคหสถานบ้านน้ำเค็มพัฒนา จำกัด	๘ ม.๒ ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา ๘๒๑๙๐
๓๔	สหกรณ์รถยนต์โดยสารพังงา จำกัด	๒๖ ม.๖ ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา ๘๒๑๙๐
๓๕	สหกรณ์อิสลามบารออะฮ์ยพังงา จำกัด	๓/๓ ม.๔ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด จ.พังงา ๘๒๑๘๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๑๐๑ : แสดงรายชื่อกลุ่มเกษตรกรภายในจังหวัดพังงา

ที่	ชื่อกลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่
๑	กลุ่มเกษตรกรทำนาบางเตย	๗๐/๖ ม.๖ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด จ.พังงา ๘๒๑๘๐
๒	กลุ่มเกษตรกรทำสวนปากอ	๗๓ ม.๓ ต.ปากอ อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๓	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทุ่งคำโจก	๒๕/๒ ม.๑ ต.ทุ่งคำโจก อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๔	กลุ่มเกษตรกรทำสวนถ้ำน้ำผุด	๒๖ ม.๒ ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมืองพังงา จ.พังงา ๘๒๐๐๐
๕	กลุ่มเกษตรกรทำนาบ่อแสน	๑๕/๒ ม.๑ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด จ.พังงา ๘๒๑๘๐
๖	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทับปุด	๖๙ ม.๑ ต.ทับปุด อ.ทับปุด จ.พังงา ๘๒๑๘๐
๗	กลุ่มเกษตรกรทำสวนโคกเจริญ	๑๔/๗ ม.๔ ต.โคกเจริญ อ.ทับปุด จ.พังงา ๘๒๑๘๐
๘	กลุ่มเกษตรกรทำนาบางเหรียง	๒๔ ม. ๔ ต. บางเหรียง อ. ทับปุด จ.พังงา ๘๒๑๘๐
๙	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทุ่งมะพร้าว	๒๐/๑ ม.๔ ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา ๘๒๑๒๐
๑๐	กลุ่มเกษตรกรทำสวนลำภี	ม.๒ ต.ลำภี อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา ๘๒๑๒๐
๑๑	กลุ่มเกษตรกรทำสวนบางทอง	๔ ม.๓ ต.บางทอง ต.ท้ายเหมือง จ.พังงา ๘๒๑๒๐
๑๒	กลุ่มเกษตรกรทำสวนโคกกลอย	๘๘ ม.๓ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา ๘๒๑๔๐

ตารางที่ ๑๐๑ : แสดงรายชื่อกลุ่มเกษตรกรภายในจังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	ชื่อกลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่
๑๓	กลุ่มเกษตรกรทำสวนท่าอยู่	๙๙/๘ ม.๒ ต.ท่าอยู่ อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา ๘๒๑๔๐
๑๔	กลุ่มเกษตรกรทำสวนถั่ว	๓๙ ม.๙ ต.ถั่ว อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา ๘๒๑๓๐
๑๕	กลุ่มเกษตรกรทำประมงทะเล	๑๑/๑๒ ม.๙ ต.ทะเล อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา ๘๒๑๓๐
๑๖	กลุ่มเกษตรกรทำสวนเหลล	๑๔๐ ม.๒ ต.เหลล อ.กะปง จ.พังงา ๘๒๑๗๐
๑๗	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทำนา	๕/๕ ม.๓ ต.ทำนา อ.กะปง จ.พังงา ๘๒๑๗๐
๑๘	กลุ่มเกษตรกรทำสวนกะปง	๓/๑ ม.๒ ต.กะปง อ.กะปง จ.พังงา ๘๒๑๗๐
๑๙	กลุ่มเกษตรกรทำสวนรมณีย์ร่วมใจพัฒนา	๙๙/๙ ม.๑ ต.รมณีย์ อ.กะปง จ.พังงา ๘๒๑๗๐
๒๐	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยาง บางวัน	๒๐๑/๑ ม.๕ ต.บางวัน อ.คุระบุรี จ.พังงา ๘๒๑๕๐
๒๑	กลุ่มเกษตรกรทำสวนบางไทร	๗ ม.๑ ต.บางไทร อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา ๘๒๑๑๐
๒๒	กลุ่มเกษตรกรทำสวนบางนายสีพัฒนา	๑๕/๓ ม.๕ ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา ๘๒๑๑๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

๖.๒ สถาบันเกษตรกร

ตารางที่ ๑๐๒ : แสดงข้อมูลสถาบันเกษตรกรจังหวัดพังงา

อำเภอ	เกษตรกร ปราดเปรื่อง (ราย)	เกษตรกรรุ่น ใหม่ (ราย)	กลุ่มแม่บ้าน เกษตรกร (กลุ่ม)	กลุ่ม ยุวเกษตรกร (กลุ่ม)	กลุ่มส่งเสริมอาชีพ (กลุ่ม)	วิสาหกิจชุมชน (กลุ่ม)
เมืองพังงา	๙๓	๒๓	๔	๗	๔	๕๒
กะปง	๙๗	๒๔	๒๒	๖	๔	๔๘
ตะกั่วทุ่ง	๑๑๑	๒๓	๑๐	๗	๖	๕๓
ท้ายเหมือง	๑๑๗	๓๗	๑๐	๖	๖	๔๙
ทับปุด	๑๐๐	๒๗	๖	๔	๔	๔๓
เกาะยาว	๖๗	๓๑	๖	๖	๕	๓๕
คุระบุรี	๗๖	๒๑	๕	๔	๕	๕๙
ตะกั่วป่า	๘๔	๑๖	๖	๑๒	๔	๔๘
รวม	๗๔๕	๒๐๒	๖๙	๕๒	๓๘	๓๘๘

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

๖.๓ ข้อมูลอาสาสมัครเกษตรจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๑๐๓ : แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตร (อกษ.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ (นับซ้ำ)

ลำดับ	สาขา	หน่วยงาน	จำนวน (คน)
๑	เกษตรหมู่บ้าน	กรมส่งเสริมการเกษตร	๕๒๖
๒	หมอดินอาสา	กรมพัฒนาที่ดิน	๓๒๖
๓	อาสาปศุสัตว์	กรมปศุสัตว์	๒๔๗
๔	ครูยางอาสา	การยางแห่งประเทศไทย	๕๒
๕	ประมงอาสา	กรมประมง	๙๐
๖	อาสาสมัครชลประทาน	กรมชลประทาน	๙

ตารางที่ ๑๐๓ : แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตร (อกษ.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ (นับซ้ำ) (ต่อ)

ลำดับ	สาขา	หน่วยงาน	จำนวน (คน)
๗	สารวัตรเกษตรอาสา	กรมวิชาการเกษตร	๑๔๓
๘	ครูบัญชีอาสา	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๒๓
๙	อาสาสมัครสหกรณ์	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑๖
๑๐	อาสาสมัครหลวง	กรมฝนหลวงและการบินเกษตร	๑๔
๑๑	อาสาสมัครปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๕๙
๑๒	เศรษฐกิจกิจการเกษตรอาสา	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	๑๐
รวม (นับซ้ำ)			๑,๕๑๕

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ระบบฐานข้อมูลอาสาสมัครเกษตร (อกษ.)
และอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.), ๒๕๖๗

ตารางที่ ๑๐๔ : แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ จำแนกเป็นรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) (คน)
๑	เมืองพังงา	๔๒
๒	เกาะยาว	๑๘
๓	กะปง	๒๒
๔	ตะกั่วทุ่ง	๖๘
๕	ตะกั่วป่า	๕๘
๖	คุระบุรี	๓๓
๗	ทับปุด	๓๘
๘	ท้ายเหมือง	๔๙
รวม		๓๒๘

๖.๔ ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ตารางที่ ๑๐๕ : แสดงข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) หลัก

ลำดับ	อำเภอ	ที่ตั้ง	เกษตรกรต้นแบบ	สินค้าหลัก
๑	เมืองพังงา	ม. ๑ ต.ทุ่งคาโงก อ. เมืองพังงา จ.พังงา	นายสุทัศน์ กาละสังข์	ปาล์มน้ำมัน
๒	กะปง	ม. ๔ ต.เหมาะ อ.กะปง จ.พังงา	นายเอนก จีวะรัตน์	ปาล์มน้ำมัน
๓	ตะกั่วทุ่ง	ม. ๙ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา	นายสมบัติ ยกเชื้อ	ยางพารา
๔	ตะกั่วป่า	ม. ๖ ต.บางไทร อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา	นายชัชวาล วิริยะนรอนันต์	ปาล์มน้ำมัน
๕	ทับปุด	ม.๔ ต.ทับปุด อ.ทับปุด จ.พังงา	นายโรจนินทร์ ม่วงเพชร	ข้าว
๖	ท้ายเหมือง	ม.๕ ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา	นายศิริ กิตติศักดิ์	ปาล์มน้ำมัน
๗	คุระบุรี	ม. ๗ ต.คุระ อ.คุระบุรี จ.พังงา	นายศิริพงษ์ ศรีธนสาร	มังคุด
๘	เกาะยาว	ม.๒ ต.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว จ.พังงา	นายเดชา เริงสมุทร	ข้าว

ที่มาข้อมูล : ทำเนียบและบัญชี ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร เขต ๕,

ตารางที่ ๑๐๖ : แสดงข้อมูลศูนย์เครือข่ายของ ศพก. จังหวัดพังงา

ที่	ประเภทของศูนย์เครือข่าย	จำนวน (แห่ง)
๑	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.)	๗
๒	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน (ศดปช.)	๗
๓	ศูนย์เรียนรู้ด้านการจัดการดิน	๓
๔	ศูนย์เรียนรู้ด้านประมง	๕
๕	ศูนย์เรียนรู้ด้านปศุสัตว์	๙
๖	ศูนย์เรียนรู้ด้านข้าว/ศูนย์ข้าวชุมชน	๒
๗	ศูนย์เรียนรู้ด้านพืชไร่	๒
๘	ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ผล	๑๓
๙	ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ยืนต้น	๒
๑๐	ศูนย์เรียนรู้ด้านแมลงเศรษฐกิจ	๒
๑๑	ศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน	๕
๑๒	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรทฤษฎีใหม่/เกษตรผสมผสาน	๓๕
๑๓	ศูนย์เรียนรู้ด้านมาตรฐานการผลิตทางการเกษตร	๒
๑๔	ศูนย์เรียนรู้ด้านเศรษฐกิจเกษตร	๐
๑๕	ศูนย์เรียนรู้ด้านสหกรณ์	๐
๑๖	ศูนย์เรียนรู้ด้านบัญชี	๐
๑๗	ศูนย์เรียนรู้ด้านชลประทาน/การใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า	๐
๑๘	ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	๗
๑๙	ศูนย์เรียนรู้พืชผัก	๑๐
๒๐	ศูนย์เรียนรู้ด้านหม่อนไหม	๐
๒๑	ศูนย์เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตผลด้านการเกษตร	๙
๒๒	ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ดอกไม้ประดับ	๐
๒๓	อื่นๆ	๑
รวม		๑๒๑

ที่มาข้อมูล : ทำเนียบและบัญชี ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร เขต ๕,

<http://doae.go.th>, มีนาคม ๒๕๖๖

๖.๕ ข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา มีจำนวนแปลงใหญ่ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗ จำนวน ๓ ด้าน ๑๔ ชนิดสินค้า รวมจำนวนทั้งสิ้น ๖๘ แปลง ดังนี้

ตารางที่ ๑๐๗ : แสดงข้อมูลแปลงใหญ่ในแต่ละด้านของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗

ด้านพืช		ด้านประมง		ด้านปศุสัตว์	
ชนิด	จำนวน (แปลง)	ชนิด	จำนวน(แปลง)	ชนิด	จำนวน(แปลง)
๑. ปาล์มน้ำมัน	๑๙	๑. กุ้งขาว	๑	๑. โคเนื้อ	๒
๒. ผัก	๖			๒. แพะ	๒

ตารางที่ ๑๐๗ : แสดงข้อมูลแปลงใหญ่ในแต่ละด้านของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗ (ต่อ)

ด้านพืช		ด้านประมง		ด้านปศุสัตว์	
ชนิด	จำนวน (แปลง)	ชนิด	จำนวน(แปลง)	ชนิด	จำนวน(แปลง)
๓. มังคุด	๘			๓. แพะ/โคเนื้อ	๑
๔. ฝรั่ง	๘			๔. ไก่ไข่	๑
๕. ยางพารา	๑๖				
๖. มะพร้าว	๑				
๗. ขมิ้นชัน	๑				
๘. ข้าว	๑				
๙. ทุเรียน	๑				
๙ ชนิด	๖๑	๑ ชนิด	๑	๔ ชนิด	๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๗

จังหวัดพังงา มีจำนวนแปลงใหญ่ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗ จำนวน ๓ ด้าน ๑๔ ชนิดสินค้า รวมจำนวนทั้งสิ้น ๖๘ แปลง ดังนี้

ตารางที่ ๑๐๘ : แสดงข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗

ปี	ชนิดสินค้า	จำนวนแปลง	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่/จำนวนสัตว์
๒๕๕๙		๔	๒๖๔	๒,๒๓๓ ไร่
	๑. ปาล์มน้ำมัน	๑	๙๖	๑,๕๐๐ ไร่
	๒. ผักไฮโดรโปนิคส์	๑	๕๐	๘๐ ไร่
	๓. มังคุด	๑	๖๘	๕๑๒ ไร่
	๔. ขมิ้นชัน	๑	๕๐	๑๔๑ ไร่
๒๕๖๐		๑๒	๖๔๐	๖,๘๑๓ ไร่/๑๓๐ ตัว
	๑. ข้าว	๑	๑๐๔	๔๒๐ ไร่
	๒. ปาล์มน้ำมัน	๑๐	๔๒๓	๖,๓๙๓ ไร่
	๓. แพะ/โคเนื้อ	๑๑	๑๑๓	๑๓๐ ตัว (แพะ ๘๐ ตัว โคเนื้อ ๕๐ ตัว)
๒๕๖๑		๑๒	๔๒๙	๕,๙๙๔ ไร่/๒๔๙ ตัว
	กุ้งขาว	๑	๓๐	๕๖๕ ไร่
	แพะ	๑	๓๐	๖๔๔ ไร่
	โคเนื้อ	๒	๑๐๐	๒๔๙ ตัว
	ปาล์มน้ำมัน	๓	๑๓๖	๑,๙๕๔ ไร่
	ยางพารา	๕	๑๖๒	๒,๘๓๑ ไร่
๒๕๖๒		๓	๙๗	๑,๕๒๗ ไร่
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๕	๕๓๐ ไร่
	ยางพารา	๒	๖๒	๙๙๗ ไร่

ตารางที่ ๑๐๘ : แสดงข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗ (ต่อ)

ปี	ชนิดสินค้า	จำนวนแปลง	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่/จำนวนสัตว์
๒๕๖๓		๓	๑๑๖	๑,๑๓๓ ไร่
	มังคุด	๑	๕๑	๒๖๗ ไร่
	ยางพารา	๒	๖๕	๘๖๖ ไร่
๒๕๖๔		๘	๓๗๗	๒,๔๔๕ ไร่/๕๐๐ ไร่/๓๑๐ ตัว
	ฝรั่ง	๑	๓๓	๕๐๐ ไร่
	มังคุด	๒	๗๙	๔๒๑ ไร่
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๐	๔๑๖ ไร่
	มะพร้าว	๑	๑๑๑	๓๕๗ ไร่
	ยางพารา	๒	๙๔	๑,๒๕๑ ไร่
	แพะ	๑	๓๐	๓๑๐ ตัว
๒๕๖๕		๗	๒๐๙	๒,๑๘๔ ไร่/๓๐,๑๔๐ ตัว
	ไก่ไข่	๑	๒๒	๓๐,๑๔๐ ตัว
	ฝรั่ง	๑	๑๕	๕๔๓ ไร่
	มังคุด	๒	๗๔	๖๔๐ ไร่
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๖	๓๑๙ ไร่
	ยางพารา	๒	๖๒	๖๘๒ ไร่
๒๕๖๖		๑๒	๔๑๗	๑,๔๕๕ ไร่/๕๑๐ ไร่
	ผัก	๕	๑๗๑	๑๓๓ ไร่
	ฝรั่ง	๓	๑๐๕	๕๑๐ ไร่
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๔๐	๓๗๘ ไร่
	มังคุด	๑	๔๑	๓๔๔ ไร่
	ยางพารา	๒	๖๐	๖๐๐ ไร่
๒๕๖๗		๗	๒๔๑	๑,๓๗๑ ไร่/๕๔๗ ไร่
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๐	๓๑๖ ไร่
	ทุเรียน	๑	๓๖	๓๐๐ ไร่
	ฝรั่ง	๓	๙๑	๕๔๗ ไร่
	มังคุด	๑	๓๐	๑๑๖ ไร่
	ยางพารา	๑	๕๔	๖๓๙ ไร่
รวมจังหวัดพังงา		๖๘	๒,๗๙๐	๒๕,๑๕๕ ไร่/๓๐,๘๒๙ ตัว/๑,๕๕๗ ไร่

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๗

๖.๖ ข้อมูลจำนวนปราชญ์เกษตรของแผ่นดินจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๑๐๙ : แสดงจำนวนปราชญ์เกษตรของแผ่นดิน

อำเภอ	ชื่อ - สกุล	สาขา	ปีที่ได้รับ
ตะกั่วทุ่ง	๑. นายสมพงษ์ พรผล	ผู้นำชุมชนและเครือข่าย	๒๕๕๗
	๒. นายสืบศักดิ์ จินดาพล	ผู้นำชุมชนและเครือข่าย	๒๕๕๘
กะปง	๑. นายเอนก จีวะรัตน์	เศรษฐกิจพอเพียง	๒๕๕๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ว่าที่ร้อยตรี มรรวาน อภิชาติ

เกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

ผู้จัดทำ/ผู้จัดพิมพ์

นางสาวสุวิมล สันใจ

นายปรีชา สุขจันทร์

หัวหน้ากลุ่มสารสนเทศการเกษตร

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

กลุ่มสารสนเทศการเกษตร

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัดพังงา ถนนพังงา - ทับปุด
อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา 82000
โทรศัพท์ 0 7641 3181 โทรสาร 0 7641 3182
E-mail : saraban_pna@opsmaoc.go.th
<http://www.opsmaoc.go.th/phangnga-home>